

Acc. No. —

Size — 34 X 15 cm.

Pages — 100 leaves

हे साक्षिपत्र

देमा
दि.
(

ॐ श्रीगणेशाय नमः ॐ प्रथमे मादि पंचविंशतमकेशासेव्रतं विरादनेतरे दानविशमिदंतद्वितीयमथ कथ्यते ।
तत्र दानप्रदेशा नंदिपुराणे दाने परंप्रशंसंति दानमेव परायणं दानवंधुर्मनुष्याणां दानं कोपोत्तमं तमा । दानं का
मफलावृत्तादानं चिंतामणिर्दणं दानेषु त्रयः परं द्वयं दानमातापिता तथा १ दानेन भविता किंचित्प्रार्थितं फ
लमाप्नोते अपिवालाग्रमात्रस्य तलातस्य न विद्यते ३ न दानमूलिना मायना सा दानं समाप्नुयेत् द्वारद्वपर
संबोषहरितोत्तममंदिरः लावापमृणा संपत्तिर्दानादेव हिलभ्यते ४ सौरपुराणे न दानादपि किंचित् विदुष्यते भु
वनत्रये दानेन प्राप्यते सुगं श्रीर्दानेनैव लभ्यते दानेन शङ्खजयति व्याधिर्दानेन नश्यति दानेन लभ्यते विद्यादा
नेन युवती जनः धर्मार्थकाममोक्षाणां साधनं परमं सुतम २ उशमायासः यद्दासि विशिष्टेभ्यो पचां प्राप्ति
दिने दिने तदेवित्तमदं मयेशं कस्यापि रक्षति । पददाति यदा प्राति तदेव धनिनो धनं श्रेयस्तस्य कीरेति शारैर
पिपेतैरपि २ वृद्धस्यतिः तयोधर्मकृतयुगे ज्ञाने वेता युगे स्मृतं हापरेचाह्वयः प्रोक्तः कलौ दानं दयादमः । अत्रा
शेषातपयश्चरति तदेतन्नपुंशितो दमे दानदयामिति । दानेन भोगी भवति मेधावी हृद्भूसेवया अहिसया च दीर्घा
युरिति प्रादुर्भवी विष्णुः । यमः यतीनो परमो धर्मवनादारे भवतौ कसां दानमेवोददस्यानां शुश्रूषां ब्रह्मचारिणां ।
पापकर्म समाशुक्तं पतति नरके नरं त्रायते दानमेकं तपात्रभूते हि जो कृतं २ तथा यायेनार्जनमर्थानां वर्द्धनं च

हेमा
द्रि

विश्वेवैरजितं भवेत् पुत्रपौत्रविवंशं यं समनोभिर्मनसैः येषो यादृश्विधः कामस्ते कामे संप्रयच्छति पूजितो भग
वान्मानुः श्रियं च विपुलं देदेत् कृष्णदिग्दनाशोचददाति चिरजीवितं गणेशेण वर्जयेत् पुत्रं यं भक्तिविवर्जितं न
नत्पाद्विष्णीमत्वा गणेशे तु लसी सजेत् अर्चितो गणायो नित्यं सर्वा कामास्त्ययच्छति सर्वविघ्नविनाशो च पूज
ते स जनेनैरपि पुष्पमुक्ते निविद्धं फलं शास्ते जले तथा उच्यते खिलदेवानो फलपूजाविशेषतः फलेष्वा मल
के पूज्यवादेति त्रिडी फलं दारिद्र्यमातुलिंगस्य बीजपूरकसोद्भवं कदलीवृत्तं संभूतं जेषे जेतुं फलं तथा अ
न्यानपि प्रशस्तानि भक्तियुक्तानि सर्वदा नृसिंहपुराणे तपःशीलगुणोपेतपात्रे वेदस्य पारगे दशादत्तासु
वर्णानियत्फलं तदवाप्नुयात् तत्फलं लभते मर्त्यो हरेः कृतमरा नतः जयमायव निबन्धे द्रोणे पुष्पतदे
कस्मिन्मायवायति वेदते दशादत्तासु वर्णानियत्फलं तदवाप्नुयात् एवं द्रोणपुष्पसहस्रेभ्यः खादिरं खिल
पत्रसहस्रेभ्यः वृकपुष्पततो न्यावर्तः त. करवीर. तस्यैतकरवीरः त. पालस. त. कुशापुष्प ततो वनमाला.
त. चंपक. त. प्रणैकः त. सेवती. त. ऊर्जक. त. मालती. त. त्रिस्थपुष्प. त. घातपत्र. त. मल्लिका. त. जाती.
सर्वासां पुष्पजातीनां जातीपुष्पमिहोक्तं जातीपुष्पतद्वत्त्वात् पक्षेन्मालासरोभनां विसर्गवेत्ति विवद्वत्पान
स्पुष्पफलं पृष्ट्वा कल्पकोटि सहस्राणि कल्पकोटि शतानि च वसेद्विष्णु देवप्रीमा विसृज्य तत्पराक्रमः ।

बेलभे ५ श्रीकरं पातजनकतस्मात्सर्वामरप्रियं रक्तोरक्तो मुनिप्रियः पितृदेवार्चने विना १. शिवे ऊं दे
 मदेतीव पृथीव्यं ककेतके जपो रक्तं त्रिसेष्ये दृष्टिं हं ऊट जानिच मालनीधुसरां चैव हं यां रीचर्वरी तजे
 त प्रपक्वा रणपक्वानि सजे पां री विगंधियत् पतितानि संकटानि परास्थाना रूतानि च उग्रगंधमगंधं च ज
 लदादि प्रहृषितं अशुद्रपात्र प्राणं पगवा सोभिः ऊत्सितात्मभिः आनीते नार्पयेच्छेभोः प्रमादादपि दोषकृत
 नशास्त्रेणोत्सलीषुष्यं कृष्णं डादिनशोभितं कालिका मुकुलैर्नैर्नं विनामं कजचंपकैः हस्तात्प्रसवति तं हि
 तौ च पतितं लग्नं यदप्यादयो र्यत् मूर्द्धा विधत्ते च वमनेनाभे रयो यदुतं स्पृष्टुं दृष्टुं जने च नैरुपहतं यदूषितं कंठके
 सत्प्राजं ऊसमं फलं च जलभं भरतैः शिवप्रीतये अश्वमेधसहस्राणि यानसूयशतानि च महेश्वरार्चने पुष्पस्य
 कलानां हं तिष्ठोऽंशी अपमृत्युविनाशाय सर्वदोषाय नुत्तये शुक्लैर्नैर्न जयेद्विस्मयैः पुष्पैर्मंदीगतैः सयं वि
 गलितैः पुष्पैर्नैर्विशीर्णो दलैर्यजेत् स्नानानीतैर्न पशुधितैः संकटैः कृष्णवर्णकैः वर्जयेद्दहनीं दं दं कोचनां रं ऊ
 रं टकं स्नानं कृत्वा तये केचित्पुष्पं गच्छेति वैद्विजाः देवतास्तत्र गच्छेति भस्मीभवति काष्ठवदिति हारीतोक्तैः
 न पशुधितदोषोऽस्ति जलजोऽप्यलं चंपकैः तलस्य गस्तु बकुले बिल्वगंगाजले कुशे पूजितो फलदोऽन्ये भगवा
 न्दुष्टदर्पहा पूजकस्य सदा प्राप्नुविनाशं विदधाति सः देवी च वर्जयेद्वर्कं पुगले न गारे रवेः श्रजिता विप्रजननी

हे मा
दि

वसने शुष्कस्थले विस्तीर्य बर्हिषः विधित्सुर्पणोऽर्यान् पात्रेषु कदाचनेति । नोदकेषु न पात्रेषु न कुडौ नैकपा-
णिना नोपतिष्ठति ततो ये यत्र भूमौ विप्रदीयते २ केषां भस्म तेषां गारे कटकास्थि समाकुले भवेन्महीतले यस्मा
द्वर्हिषास्तथागततः ३ अतो वशंवहिरास्त तभूमावेव दानव्यं यत्र पात्राद्वा जलमादाय शुभपात्रांतरेति येन
जलं पूणीयवागर्तनस्थले तदाचनेति केवलस्थले तर्पणं न विधेयं स्मृतिः सपिंडानां च बंधूनां कृत्वा दातुं दक-
क्रियां गुरुसंबन्धिवशानां च विसर्जने अपसवेन कर्तव्यं हस्ते प्रक्षालने तथेति २ अथ देवपूजायां पुष्पनि-
र्णयः स्कंदः १ देवहस्तसंस्मरणं जानास्ते मत्सरातिताः येषां परस्परं तत्पुष्पं तेषु निदिनं २ ये मानिहंता सर्वा
सा प्रजानां ब्रह्मणामपि तस्मात्तत्कुसुमे सर्वदेवानामप्रियं सदा २ दंतपातभयत्रस्ता पूषा वैरपरः सदा देवी
पुत्रोऽवंपुष्पसूर्येऽवप्रदायकं ३ ननादगौरिजायस्माज्जयो वैरं हृदि स्थितं तस्माच्छीतलसीनेष्टा हवीतज्ज-
नकारणांत ४ अहिभूषितसर्वांगः कंठे विषधरः स्वयं विषयास्तदेवो ये च सर्पश्चास्ते न शंकरे ए कामघ्नो वा-
जं ये देव्या यतोपत्यप्रिया शिवा करित्री गणयेत्याज्याय तकरिभुवो हिंसः ६ विषद्विपराहताः सर्पाह्ना
दकराश्च ये पूजाविधौ महेशस्य प्रशस्तास्ते कथं पूर्वकाः ७ शेषतस्तथायानस्य तच्छास्त्रासंज्ञां सत
सविग्रहस्तस्य तद्यात्ते पंकजं प्रियं कंठे हस्ता हल यस्मात्सर्पभूषितविग्रहः तस्मात्तर्पणोत्पथः जलजं शिव

माय्यदिनातो आदेविवाहकालेचपाणिनैकेनदापयेत् तर्पणोक्तभयेनैवविधिरेषःसनातनइतिश्रोतृत्वतिरिच
 नौ तावपिवाजसनेपिशास्त्रेनो विस्मृतस्यलस्यितस्यजलेतर्पणंक्वचिदनुजानीते यत्रशुचिस्यलंनस्या
 इदकेदेवताःपितृन् तर्पयेत्तयथाकामेप्रसुसर्वप्रतिष्ठितं १ हारीतः आर्द्रवासाजलेकुर्यात्तर्पणाचमनंजयं
 शुक्लवासाःस्यलेकुर्यात्तर्पणाचमनंजयं २ निलस्यापनसंस्यानेवामहलेतिलांदिम्राजलमध्येततर्पयेत्स्य
 लेषासांतटेपात्रेरोममूलेनकुत्रचित् २ उक्तंनिलतर्पणास्यक्वचिदपवादोमरीचेतोक्तः सप्तम्यारविवाहेवज
 न्मदंदिवसात्सवे गृहेतिविडंसतिलंतर्पणंतद्विर्भवेत् १ तथा पक्ष्योरुभयोरान्नसप्तम्यनिशिसंध्ययोः
 विद्यापुत्रकलत्रार्थीनकुर्यात्तिलतर्पणं भानौभोमेत्रयोदश्यानेदाभगुमचासुच पिंडदानेष्टदास्तानंकु
 र्यात्तिलतर्पणं २ विवाहेचोपनयनेचोलेसतियथाक्रमे वर्षमंडंतदंडंतेत्येकेतिलतर्पणं ३ तिथितीर्थ
 विशेषेषुकार्यंप्रतेत्यसर्वदा ४ तथा तीर्थतिथिविशेषेचंगगायांप्रतपक्षके निषिडेपिदिनेकुर्यात्तर्पणं
 निलमिश्रितमिति असमर्थस्यसंक्षेपतर्पणं विस्मृपुराणे आश्रमलेखपर्यंतंजगत्यतितिवुवन् क्षिपेत्
 योजलीस्त्रीस्तुक्वंसंक्षेपतर्पणं आर्द्रवस्त्राजलेजलिशुक्लवस्त्रस्यलेजलिदद्यादिति तथाचस्मृतिः स्ना
 ताश्चाद्रावासादेवर्षिपितृतर्पणं ग्रंथस्यपवकुर्यात् परिवर्तितवासाश्चेत्तस्मिन्तीर्थतिथेषुः स्नान्तरेवसिता

हे मा
दि

देशेयंत्रधारिते अहतेतद्विजानीयात्सर्वकर्मसुपावनं । येनातीर्यपदप्रक्षालितेतदप्पहिते यदाहृणातात
यः अहतेयत्रनिर्मक्तसुगुप्तसुयेभुवा तन्मोगलेभुमेयावन्नावकालेनसर्वदा जातृकारणः परिधानाद्वि
कृतानिवशाचासरीमता यर्मकर्मणि विद्वद्विर्वर्जनीयाप्रयत्नतः । परिधापनकेवस्त्रसुतरीपंचमंत्रनः
आचमेच्चद्विजोवस्त्रेधौतेवपरिधायच २ तत्रपूर्वग्रहाणपवमंत्रः पारस्कोणादशितः परिधास्येयसोथास्ये
ति । उत्तरीयेपिपरसामाद्यावाप्यिवीति २ तथा वासकृत्तपानहृष्टापूर्वाणिचेन्मंत्र इति योगोदानं
तथाहोमः स्वाध्यायः पितृनर्पणं भस्मीभवतितत्सर्वमूर्द्धपुंडं विनाकृतं । गोपीचंदनपुंडंतयोविभर्तिलला
टके तत्प्रक्रियाश्चकथिताः शताधिकफलप्रदाः २ ब्रह्मज्ञोवापांषडीसर्वपापकृत् गोपीचंदनसंपर्का
त्सुजाभवतितत्तत्तत् २ गोपीचंदनखंडेतयोदद्याहानमुत्तमं कुलमेकोत्तरतेनभयतस्तारितंशतं
प्रथमथाहसंथायोगायत्रीविसर्जने २ विमंडलमध्यस्थेपुरुषेलोकसाक्षिणि समर्पितंमयाजप्यंस्त्र
यात्यरुद्रहृदिणि याहिदेविमतेसूर्यसन्तेजोबलेकमा प्रविश्यपरमात्मानंस्मृतिरूपेनमोस्तने
उत्तरेशिखरेयातेभूम्यापर्वतवासिनि मयामातरनुत्तातगच्छेदेवियथासुखं इतितर्पणेविशेषः ३
भाभ्यामपिहस्ताभ्यांमुखेयतोपवातीसुबडकेषाः प्रागग्रकुशैः देवतापरां देवतार्थनऊर्यादिति

१ चतुर्हस्ततीर्थगंगाप्रकल्पस्त्रायात् गंगास्तोत्रं पठितेति एकाशतं ब्रह्मर्षिभोजनभूषाया ब्रह्मचर्यादिय-
 षोक्तविधिः सर्वत्र ते कर्तव्या इति अथ मलापकर्षणस्नानं पंचमीनवमीचैव तृतीयाचतुर्थोदशी एकादशी
 द्वितीयाचपक्षयोर्नवमीयोऽपि अभ्यंगस्पर्शयानाद्यैर्योऽत्र तैलनिषेधेन चत्वारितस्यनपंपतिश्रायुः प्रतायशेषव-
 त् २ कात्यायनः मांसं विद्यते स्नानं हृदिसवोत्सवेषु च स्नेहमात्रसमायुक्तं सत्प्राज्ञात्प्राग्विशिष्यते १ ति-
 षिदतिथिष्वपि शुभवारयोगे तैलस्नानं कार्यं तिथेस्तथावारस्यवर्तीयस्नानं व्यासः तथा दर्शचसप्तम्यां संक्रां-
 तौ च रेवर्दिने चंद्रसूर्योपरागे च स्नानं यामलकैस्त्यजेत् १ अथ वस्त्रविशेषं त्रैलोक्यमोहनं पंचरात्रे क्तिन्नैवासे-
 थिते दग्धमाविकेन प्रदुष्यति १ आविकेन तत्र वस्त्रेण मनवः प्रादुर्भावेत् गयाप्रादुर्भावेत् पितृभ्यो दत्तम-
 तये २ न ऊर्यां स्थिते वस्त्रे देवकर्मणि भूमिप न दग्धं तत्र वै क्तिन्नैवासे थिपाराक्यनवधारयेत् ३ काकवि-
 षासमायुक्ते मयि यो तत्र यद्भवेत् रजकादास्तं यच्च न तद्वस्त्रं सचिर्भवेत् ४ कस्मिंश्चित् यद्वस्त्रं पुरीषे येन का-
 रितं समूत्रमेच्युन वा पितृहस्त्रं परिवर्जयेत् ५ आविकेन सदा वस्त्रं पवित्रं राजसत्तमं देवपितृमनुष्याणां सर्व-
 कर्मसु प्राप्ते १ अग्निराविकवस्त्रं हि ब्राह्मणाश्च तथा ऊर्याः चतुर्णां नृकृतो दोषो ब्रह्मणा परमेष्ठिना २ शु-
 क्तवासा भवेन्निर्मलं चैव विवर्जयेत् एकवस्त्रानभुजीत न ऊर्या देवतार्चने ३ श्रातातपः ३ षड्भ्यो न वस्त्रं स-

हे मा
दि

प्रणविशेषतः श्रीकामः सर्वदास्नानं कुर्वतामलकैर्नरः सममीनवमीचैव पर्वकालं वर्जयेत् १ विस्रः कार्तिके
सकलमासेनित्यस्नापीजितेन्द्रियः जपन् विषभृशतः सर्वपापैः प्रमुच्यते तस्मात्करमेषेषु प्रातः स्नायी भवे
न्नरः हविष्यं ब्रह्मचर्येण महापातकनाशनं २ अथ कार्तिके विशेषः परात्र परवादं च पराश्रयो परस्त्रियं सर्व
दा वर्जयेत्साज्ञा विशेषेण कार्तिके १ तैत्तिरीयेण तयाश्रयो परात्र कोऽस्य भोजनं कार्तिके वर्जयेद्यस्तु परिपूर्ण
व्रती भवेत् २ साधुसेवागवोग्रासे कथा विस्रोतार्चनं जगत्पञ्चिमेयमेतल्लभं कार्तिके कलौ ३ मद्ये विशे
षः तडागेषु तथा स्नायात्कौपेभोजाश्रिते तथा माचमासे वरारोहे स्नानं वै नित्यं गात्रले १ भोजाश्रितेषु विशे
षः सरितो यमहावेगं न वक्तुं भवति ते तथा वायुना ताडितं रात्रौ गंगास्नानं समं स्रते १ अधिकवेगा युक्तायाः स
रितः प्रातीतं तोयमित्यर्थः स्नातो वह्निं न सेवेत् प्रस्नाता वा कथंचन सेवेत् पितृहेतुमायं न शान्तार्थं कथंचनः
२ वक्रोद्गवाविधातेन ततस्तेकाशतो भवेत् भ्रूश्रया ब्रह्मचर्येण शक्तः स्नानं समाचरेत् प्रशक्तस्य धर्मं ह्यस्य
स्वच्छास्नानं कथ्यते अवश्यमेव कर्तव्यं माचस्नानमिति श्रुतिः ४ अतश्च गी वरारोहे सर्वमासेन ये द्वती वेशा
लेवा उदयवारिततीर्थात्पादौ प्रक्षाल्य वा गतः स्नानं नारायणं देवे स्नानं कुर्याद्विधानतः तीर्थं प्रकल्पयेद्वा
मास्तुल्यं मिमं पठेत् नमो नारायणायेति मूलमंत्र उदाहृतः दर्भपाणिस्तु विधिना प्राचीतः प्रयतः शुचिः

पातेचवैयतौ अमायोचनदीस्त्रानेपुतात्पासममेकले चैत्रकृष्णवर्तदं प्रथमं यः स्त्रायास्त्रिवसत्रिथो नप्रेतव
 नवाप्नोतिगंगायातविशेषतः २ भविष्योत्तरे शिवलिंगसमिपेत्तयतोयेपुरतः स्थितं शिवर्गोत्तितत्तेयं त
 त्स्त्रात्तादिवेवजेत् १ यमः कार्तिकेपुष्करेस्त्रात्तासर्वपापैः प्रमुच्यते माचस्त्रानः प्रयागेत्तमुच्यतेसर्वकिल्बि
 षैः ज्येष्ठेमासिसितेपक्षेदशम्याहस्तसंयुते दशजन्माद्यहागंगातेनपापहरास्त्रता यमुनायेतथास्त्रात्तामा
 चकृष्णवर्तदं प्री वैशाखे शुक्लपक्षे तृतीयायातथैव च गंगातोयेनरः स्त्रात्तामुच्यतेसर्वकिल्बिषे ५ प
 मपुराणे कार्तिकीनवमीशुक्लापितृणामुत्सवायसा तस्यास्त्रानेकृतं दत्तं प्रनेतफलदं भवेत् विस्रः सूर्य
 ग्रहणतत्पातशुक्लामावस्यसप्तमी अरुणोदयवेलायांतस्यास्त्रानेमहाफले १ पुनर्वसुवुयेयेतचेत्रमा
 सेसिताष्टमी प्रातस्त्रविधिवत्स्त्रात्तावाजियेयफलं लभेत् २ यमः यदीच्छेद्विपुलान्भागान् चंद्रसूर्यग्रहा
 समान् प्रातः स्त्रायी भवेत्त्रिसंहौ मासौ माच फाल्गुनौ १ मासेः प्राषाढादिचतुर्मासे प्रातः स्त्रायी भवेत्त्र
 १ विप्रभ्योभोजनदत्ताकार्तिकारोगः प्रदा भवेत् सर्वैस्सर्वपदं याति विस्रव्रतमिदं स्त्रत १ मार्कंडेयः गवा
 कोटिसहस्रस्यसम्पदतस्ययत्फले तत्फलेजाह्नवीस्त्रानेराहुग्रसेदिवाकरे १ हृद्विषसिष्ठः रविसंक्रमणे
 पुरोपनस्त्रायाद्यदिमानवः समजन्मातरेरोगीडः स्वभागी भवेत्त्र १ मार्कंडेयः तृणत्यामलकैर्विस्ररेकाद

हे मा
दि

अमेथानिचसेस्पृष्टासचैलोजलमाविशेत् १ मार्जारस्पर्शस्नानमुक्लिष्टसमयेकर्मकालेच मार्जारश्चैवदर्का
चमारुतप्रसदाशु विरितियमस्मरणेन स्वस्पर्शेनाभेत्तुर्दस्नाने नाभेरुर्दकरोमुक्ताशुनाययुपहत्यते
ततः स्नानमथस्ताचेत्यदात्पाचम्यशुभ्रतीत्येगिरसेवस्मरणेन सेवतेः तत्स्पर्शेनेस्पृष्टास्तस्नानेनस्यवि
धीयते १ एतच्चाकामकारविषयं कामकृतेतृतीयस्यापिस्नानमेव पतितचोर्दुर्लभतिकादक्याशवस्पृष्टि
तत्स्पृष्टमपस्पर्शनेनसचैतमुदकोपस्पर्शनाकुडिरितिगोतमः चतुर्थस्याचमने यथाहदेवलः उपस्था
प्रपाशुविस्तृष्टं तृतीयंचापिमानवः रुक्तेपादौचतोयेनप्रदात्पाचम्यशुभ्रति देवलः प्रशुडात्सयमप्येता
नमुदस्तयदास्पृशेत् विमुदत्युपवासेनतथाहृक्केणवापुनः १ कृक्कः शपाकादिविषयः उपवासः सादि
विषयः शातायः ग्रामेतत्तत्रसेस्पृष्टेपात्रायांकलहादिषु ग्रामसेहृषणेचैवस्पृष्टिदोषानविद्यते १ ग्रामेराज
मार्गादौ हंस्यतिः तीर्थेविवाहेपात्रायांसंग्रामेदेशविस्तरे नगरग्रामदाहेचस्पृष्टास्पृष्टिर्नडुष्यति १ ए
तच्चयज्ञहमनेनस्पृष्टरतिप्रत्यक्षानेनास्तिनदिविषयं शातातमः राज्ञोस्नानेनऊर्ध्वीतदानेचैवविशेषतः नैमि
तिकंचऊर्ध्वीतस्नानदानेचरात्रिषु १ एतन्मथ्ययामहयाभिप्राये तथाचपरशरः माहानिशातवित्तयामथ्यस्य
प्रहरद्वयं प्रदोषपश्चिमौयामौदिनवत्स्नानमाचरेत् १ अथकाम्यस्नाने तत्रप्रलम्प पुष्पेत्तजन्मनक्षत्रेवति

सचेतकेस्त्रायाद्धारुणीभिश्चमार्जयेत् १ अष्टम्योचचतुर्दश्यापर्वसंरात्रौवापि अत्यत्रदिवा अजीर्णादिषुस्ता
नमात्रमेव यमः अजीर्णोप्रदिनेवातेतथाप्यस्तमिते वाडः स्वमेडुर्जनस्पर्शस्नानमात्रे विधीयते १ बृहस्पतिः
श्रावस्पर्शंदिवाकीर्णोचिताभूमेशसत्ता स्पृष्टान्नकामतोविप्रः स्नानं कृत्वा विष्णुञ्जति १ कामतस्तुव्यवनाक्तं
रष्टम्येष्टानेस्वपाकं व्रतभूमिप्रेतद्रव्योपजीवितं ग्रामयाजकं सोमविक्रयिणं पूषे चित्तिं चितिकां संमद्यं म
घभांडं सस्त्रेहमानुषास्थि शिवस्पर्शं रजः सत्तां महापातकिनं स्पृष्टा सचेतमं भोवगाहोतीर्याग्निं उपस्पृश्या
यत्र स्पृष्टांतजयेत् व्रतं प्राप्नुय पुनः स्नात्वा त्रिराचम्येति उदयास्तमये स्कंदित्वा तिस्रंदने कर्णक्रोशाने चित्वा
रोहणे भूमिं स्पर्शने सचेतं स्नात्वा पुनर्मनश्चिजयेत् महाव्याहृतिभिः समाज्याङ्गीर्तय्यादिति तथा स्पृ
ष्टा देवलकंचैव सवासाजलमाविशेत् असौ देवलको नाम हव्यकवेषु गर्हितः १ ब्रह्मांडे प्रोवात्पाशुप
तास्तृष्णालोकापतिकनास्तिकान् विकर्मस्यान्दिजांश्च सवासाजलमाविशेत् १ प्रथिकोरे प्रविया
माने ये शोवाः पाशुपतावा भवेति तत्स्पर्शने स्नानं च मंतव्यं अन्यच्च बौद्धान्याशुपतौ जैनाकापालिककथा
यिनः विकर्मस्यान्दिजान् स्पृष्ट सवासाजलमाविशेत् १ पैठीनसिः अतदकस्त्रकरणं सचेतस्नानं व्या
हृतिहोमश्च एतच्च शोचमकृत्वा विरकालस्थितौ वैदितव्यं अंगिरः भाससौ जारयो यस्य खरोष्ठुश्चानसकरान्

हे मा
दि

हेनकृतिमे । तथा नद्योयच्चपरिभ्रष्टानद्योयच्चवितिः स्तनं गतप्रत्यागतं चैव तं तोयं परिवर्जयेदिति गतं प्रत्याग
तं तं गंगावतिरिक्तनदीविषये नवतारोपद्वारयोः स्नापात् इति हारीतवचनात् चत्वारो यत्नादिवलिस्थाने
उपद्वारे द्वारसमीपं पादेन पाणिना वापि ज्येष्ठवस्त्रेण चोदकं न हन्यात्त्रैव वानिंदे त्रच प्रक्षोभयेद्विजः अग्राह्यास्ना
गतासापो नद्याप्रथमवेगजाः प्रक्षोभिताश्च केनापि तथा तीरादि निर्गता । तथा प्रत्याहृत्योदके स्नानं वर्ज्यं न
द्यादिजातिभिः तस्यां रजकतीर्थेषु दशास्तेन रजयेत् २ प्रतिश्रोतो रजो योगो रथ्या जलनिवेशानं गंगायां न प्र
दुष्यति स हि यमद्वयः स्वयं ३ व्याघ्रपादः अभावे कूपवापीनां प्रनयाय पयोभृतां रजो दुष्ये पिययसि ग्रासः
भोगोन दुष्यति । वसिष्ठः उपाकर्मणि चोत्सर्गे येन स्नानेन तथैव च चेदसूर्यग्रहे चैव रजो दोषान विधत्ते । पै
रीनसिः मातरं पितरं रजायां भ्रातरं सह दंशकं यमुहिषपतिमजेत प्रष्टुमागं लभेत्तसः । नादशां केन वस्त्रेण
स्नायात्कौपीनकाररते नात्यदीयेन चाद्रेण न सूच्याग्रथितेन च । स्नाने कृत्वा ईवासास्तु विष्णुं च कुरुते य
दि प्राणायामत्रये कृत्वा पुनः स्नात्वा विष्णु इति २ योगयातवत्कृपः मृदास्नानेन कर्तव्यं तत्रासंभारहेषु च
विधितः स्नानकाले तु तथा भौमा किं वारयोः । अथ नैमित्तिकस्नानं पराशरः दुःस्वप्ने मेथुने वा ते विरक्तक्षर
कर्मणि चित्ताभ्रमश्रमशानस्य सर्शने स्नानमाचरेत् । स्मृतिः अष्टस्यान्तचतुर्दश्यादिव पर्वणि मेथुने कृत्वा

सौम्यसमीहया नैवोगोदत्तनं कार्यं स्त्रिया विधवया क्वचित् गोपद्रव्यमासेर्योगो नैव कार्यं पति सौम्यसमीहया
 नैवोगोदत्तनं कार्यं स्त्रिया विधवया क्वचित् गोपद्रव्यमासेर्योगो नैव कार्यं स्तया पुनः तर्पणं प्रसूते कार्यं भर्तुः ऊ
 शतिलोदकैः तर्पणं पुत्रपौत्राभावविषयं विस्मृत्तपूजनं कार्यं पतिरुज्यानचात्मया पतिमेव सदा ध्यायेद्दि
 त्स्त्रपथरपुरं यद्यदिष्टतमे लोके यद्यत्पुः समीहितं तत्तद्गुणवते देये पतिश्राणानकात्मया वैशाखकार्तिके
 माघे विशेषनियमं चरेत् नाथिरोहेदनादाहंश्राणैः कंठगतैरपि शतिविधवाथमा मनुः परं स्वथर्मे विगुणः
 परथर्मात्सुखितात् परथर्मेण जीवन्निहतयः पतति जातिनः १ तथा जीवात्तात्पमापन्नोत्तमत्तिपतस्तनः
 आकासमिव पंकेन न स पापेन लिप्यते १ कात्यायनः श्रृणोत्कृत्समाजीरं च दनं सुमणिं च तं तिलं कृत्स्नाजिनं च
 गोरुहं चेतानि धारयेत् १ अग्निचित्कपिलासनी राजाभिर्दुर्महोदयिः दृष्टुमात्राः पुनं ते ते तस्मात्पश्येत्तत्पतिः
 ब्रह्मपुराणे स्वमात्मानं च ते पश्येद्यदीक्षेच्चिरजीविनं अथ मय्याह स्त्रानविशेषः उदकं नमस्कारं योनिस्तमापः स
 वैसा देवदानवरत्नसा स्वेदजोद्भिदजार्दीनारसानोपतयेनमः वशिष्ठः अलाभे कागात्रे विद्विषि रिति द्विजः १
 ततो नारायणं देवं संस्मरत्यविशोजते २ स्मृतिः अलाभे मृत्तिकागात्रे नमस्ते नोदकं वपि निशायानच गोमये न
 गोमूत्रं प्रदोषेषु गृहीयाद्बुद्धिमातर १ अथ प्रभूते विद्यमाने तत्तदुदके सुमनो हरे नाल्यादके द्विजः स्त्रायात्र चोत्स

ह मा
दि

न १ पुरोहितस्तिनेलद्वाराजावपहरेत्रिधि राजागामीतिथिः सर्वः सर्वेषो ब्राह्मणाहते २ ब्राह्मणोपिनिधिनेलवा
स्तिप्ररातेनिवेदयेत् तेनदत्तं तभंजीतस्तुनः स्यादनिवेदने ४ इति शिवायसोपवीते चक्रशमौनेतथोवचवेदपा
दनभिचस्त्रीमूद्रेषपथानिषट् १ अस्तनत्राः स्त्रियारत्नाः विशेषतः द्वयोः हि कुलयोः शोकमवहेषुररक्षिताः ३ ।
स्त्रौदे स्त्रीधर्मणी विराजते विमुखेनैव दर्शयेत् सावावचे प्रावयेत्तापियावत्त्रायतानमुद्रति १ भर्तृविद्वेषणी
नारीक्रोधतत्परा मृशुनीजायते ग्रामेष्टगालीनिर्जनेवने ३ अथवादोनवक्तव्यः कलहं हरतरुपजत प्रत्तणो
सत्रथोक्तापिनोचैवेयात्रवारसेत् ४ ताडिताताडितेवेद्येसाव्याघ्रीवीषदेशिका ५ कलादौवीक्षतेयातभर्तारं कु
पितादिवा केकरादीतसान्ननेभवेदैनान्नसंशयः ६ भर्तारं योतिवोत्सृज्यमिष्टमप्रातिकेवलं ग्रामेमाश्रयकरी
भक्तागर्दभावासविष्टिभुक् ७ पत्नौ मृत्युपियायोषिदैथवमपिपालयेत् सापुनः प्राप्यभर्तारं स्वर्गलोकान्सा
ममृते मृतं भर्तरिसाधीस्त्रीब्रह्मचर्येव्यवस्थिता सर्गं गच्छन्पुत्रापियथाते ब्रह्मचारिणः २ विथवाकवरीवथो
भर्तृवंधायजायते शिरसोवपनंतस्मात्कार्यं विथवयासदा ३ एकाहारः सदा कार्यानद्वितीयः कलाचनः विरात्रे
पंचरात्रेवापक्षव्रतमथापिवा मासोपवासं वा ऊर्याचोरायणमथापिवा यवात्रेनफलाहारैः प्राकाहारैः पयोब्र
तैः द्राणापात्राप्रकुर्वीतयावत्प्राणसंयोजेत् पर्यंकशायिनीनारीविथवाप्रातयेत्यति तस्माद्भूषयने कार्यं पति

विक्रयात् १ भार्याविक्रयकारीवविक्रीणान्यात्मनः सत्तान् नीलोचनविक्रयेयस्ते स्पृष्टास्ताने समाचरेत्
 २ ग्रहेन मृदो भवति ब्राह्मणस्तीरविक्रयात् ३ दत्तीक्षरसपकात्रतिलगोष्ठादिविक्रयात् मृदमेजा
 यते यस्मात्तस्मात्तान्यरिवर्जयेत् ४ प्रयोजनविशेषेण तिलादीनां विक्रयेण न दोषः तथा च मनुः तिलाः
 स्वकर्मणोऽसनाः सगोष्ठीमास्ययेन व अणायत्तविवाहार्थं विक्रयेनास्ति पातकं ५ राज्ञोतेवासियाजम्भः
 सीदन्ति ते दने तथा देभिरेत कपाषं डिवृत्ती प्रवर्जयेत् आयुक्तं सप्रग्रहं न भुंजानोऽप्ययत्तः तिलिप्पे
 तवने विप्रोजलनार्कं समो हिसः आयुक्तेन विप्रेण भुंक्ते मृदग्रहेऽपि मानस्ते केन युजेन दुपदानां शतं
 येत् ६ विस्रः ब्राह्मणानि धित्वा सर्वमादद्यात् तत्रियश्चतुर्थमशराते दत्तात्तयं मेशं ब्राह्मणो भ्योऽङ्गमा
 दद्यात् वैश्यश्चतुर्थमेशराते दद्यात् ब्राह्मणो भ्योऽङ्गमा दद्यात् सनिहितात्तरादे ब्राह्मणवर्जं दद्यात् मेशं
 दद्युः मनुः अनृणां स्वामिकं विक्रयं राजा प्रह्वनिधाययेत् अद्वादेत्स्वामी परेणान्पतिर्हरेत् १ आददीता
 यषद्वांगप्रणष्टाधिरातेरुपः दद्यात् मेशादशो वीपसतोऽयं मनुस्मरत् २ ममेदपि त्रिधा व्यात्रिधिसंज्ञेन मान
 वः तस्माददोतषद्वांगराजा दसमेव वा विद्वांस्त ब्राह्मणो दृष्ट्वा पूर्वोपनिहितं निधिसु अशेषमप्याददी
 त सर्वस्याधिपतिर्हिसः १ यत्किं पश्येत्त्रिधिराजा पुराणं निहितं तितो तस्माद्दिजेभ्यो दत्तादे मङ्गं कोशप्रवेशये

हे मा-
दि

नितेसाधारणं स्याद्विविधं विदुस्तच्चमागतं १ प्रतिदानं तथैवात्र प्राप्ते च स रूपायया अविशेषेण वर्णानां सर्वेषां त्रि-
विधेयं २ वैशेषिकेयने विद्याद्वाल्म्यासु त्रितरणं प्रतिगृहेण यल्लब्धेयान्तःशिक्षतस्तथा ३ त्रिविधं
तत्रियस्यापि प्राड्वैशेषिकेयने पुद्गललब्धकाराच्च देउअवहारतः ४ कारकरः वैशेषिकेयने तेषु वैशेष-
स्यापि त्रितरणं कृषिगोरक्षवाणिज्यैः शुद्धस्यापीत्यनुग्रहात् ५ इतरवर्णानुत्तया शुद्धस्यापि कृषिगोरक्ष-
वाणिज्यैर्वैशेषिकेयने भवतीत्यर्थं सर्वेषामेव वर्णानां एव यमोयनागमः विषयेयादयमः स्यात्तच्चैदापहरी-
यसी ६ हृदयमातापितरौ साधीभार्यासुतः शिशुः अथ कार्यशान्तकृत्वा मर्तव्यामनुब्रवीत् नारदः शु-
चीनामशुचीनां तसन्निपातो यथांभसो समुद्रे समतां याति तद्वद्वासां यनागमः १ यथाग्रासं स्थितौ दीपे शुद्ध-
तां याति कावने एवं यनागमाः सर्वे शुद्धिमायांति राजति २ मनुः नरात् प्रतिगृह्णीयादराजस्य प्रसूततः १ यो-
रात् प्रतिगृह्णीयात्तल्लवस्योष्ठास्त्रवर्जितः स यथायेण याती मात्रकात्रेकविंशतिं यमश्च अराजस्य प्रसूते अ-
राजः स कंदवर्तिनयोः प्रतिगृह्णतु समप्यास्तादो विधायमः १ हस्त्यतिः असतोपि समादाय साधुभ्यः संप्रय-
कृति यनस्वामिनमात्मानं संतारमतिडुस्तु १ मनुः हिरण्यं भूमि मश्वं वा अत्रं वा सस्ति लान्तुतं प्रवेदोपि हि-
रणीयादस्मा भवति दारुवत् १ तात्तालवणमोसानिकमासोमं संरदिजः विक्रीण्यततिदिप्रतिलभथास्य

ब्रह्मणादिसामान्यवृत्तिरार गौतमः योगक्षेमार्थमीश्वरीयगात्रे त्रदेवगुरुधर्मिकेभ्यः १ प्रायस्तेवः
 नसाध्यायविरोधार्थमीश्वरीयतस्ततः न विरुद्धप्रसंगेन संतोषीच भवेत्सदा क्षात्रेण कर्मणा जीवेद्विधावा-
 प्यायद्विजः हस्त्यतिः ऊसीदकषिवाणिज्यप्रकृतीतसंयुक्तं प्रायकांतेन ये ऊर्वेत्रेन सायुज्येति जः ए
 त्सापदिषये अष्टागददये गंतव्यं राजकुले उद्योगराजपूजितालोकाः यद्यपि भवेत्सर्थास्तथादपि अनर्थानि व
 वंतेते । नारदः तत्पुनस्त्रिविधं ते ये शुद्धं श्रवत्समेव च कृत्स्नं सप्तवित्तैः विभागः सप्तधा पुनः १ पुनः शौचतपः
 कत्याशिष्याज्यातृपान्तिने पुनः सप्तविधं शुद्धं उदयायास्यते हि दः २ ऊसीदकषिवाणिज्यशुल्कशिल्पानुवा-
 त्तिभिः कृतोपकाराद्यपत्रं श्रवत्समुदाहृतं ३ पाप्मिकं चैव चौर्यांति प्रतिरूपकसाहसैः व्याजेनोपाजितं यच्चुत
 कृत्स्नं समुदाहृतं ४ यथाविधेन उद्योगयत्किंचित्कुरुते नरः तस्याफलमवाप्नोति सफलं प्रेत्य वेहव ५ पुनः ना
 ध्ययनेन शौचार्थेणाज्ञादिना तपसा जपहोमदेवाचर्चनादिना कत्यागंतं कन्यया सह गंतं असुरालंबे शिष्यागंतं
 गुरुदक्षिणादिन्यायागंतं पात्रागंतं प्रार्थित्यालंबं प्रत्यायागंतं दायालंबं उदयं फलं तद्विधत्ता दशार्थना
 गमः शुद्धं तप्यः श्रुतं तपिः सेवापाप्मिकं उल्लाचालंबे श्रान्तिपीडाप्रतिरूपकं कृतिमथात्तरत्वादिसाहसं यो
 तगिपीरोहणादिव्याजेन चतुर्व्याजेन तैलादिकं दत्त्वा यदुपाजितं भारद्वाजः तत्पुनर्दादशविधं प्रतिवर्णाश्रया

५ मा
दि

नमः शान्तिकोजाम्पः उपोषुः पौष्टिकः स्मृतः सग्राह्याभिचारोयेति विधौ न पठ्यते १ श्रेष्ठेन जपेनोत्तमैर्जप्यावा
भिचारिकं मध्यमायनसंपातिः शान्तिपुष्टिरनामिका ब्रह्मवचनादिति तस्मिन्पुराणे वाचिकश्च उपोषुश्च मानस
श्च त्रिस्तुतः प्रपाणोजपयतातोश्रेयासाद्भुजरोजः १ नोच्चैर्जाप्येभ्यः कुर्यात्सावित्र्यास्तु विशेषतः योपाकयता
श्च तारो विधियत्तसमन्विताः सर्वैर्नेजपयत्तस्य कलां नार्हति वारुणी १ पाकयतावलिचैश्च देवनिमग्रा इति प्यि
यजापाकसाध्यत्वात् विधियत्तामिति ह्यमादयः दत्तः स्त्रीश्च इति ततोश्चैव रासभांश्च रजसतो जपकालेन भावे
तद्ब्रह्महोमादिकेषु च १ नर्जन्त्यातस्य शोस्तुत्रं न केपेन विनयेत् श्रेष्ठेन सत्यस्य परिवर्तनं समाचरेत् २ जातके स्मृतवा
पितेऽप्याकर्मन संत्यजेत् सातसोच्चारयेत्तत्र प्राणायामविवर्जितं ३ वाराहपुराणे उदपात्रिः स्मृतं सूर्यं यरुद्रं भस्मानरो
नमः वडाततां जतिभिस्तु विभिः संपूजयेत्कुचिः तस्य भावप्रपन्नस्य शुभं यदुपाजितं तदाणां देवनिर्दग्धं भस्मा
भवतिका एव त २ तथा देवकार्यततः शुक्ला गुरुमेगलवीक्षणं नारदः लोकेस्मिन्मंगला न्येषो ब्राह्मणो गौर्भक्ता
शतः क्षिरां पसृपैरादित्यग्रापो राजा तथा एमः १ एतानि सततं पश्येत्त्रयस्य दर्वयेच्च यः श्रद्धां च कुर्वीत तस्य
पूर्वैर्वरीयते २ तथा एतोस्तु चर्जयेत्प्रातर्नित्यं हृष्टिपथं गतात् पापिष्टुर्भगो मयं तत्र सुक्तेनासिके ३ मेज
पालि विवतस्तिः कस्मी ब्राह्मी कशा नूवांचेदनं शोखपुष्पिका सिद्धार्थं प्राप्ति येषु च प्रातः शिरसि धारयेत्

ते फले स्यान्नेत्रजापिनो अतश्चातमालाभावे तथैव गणयेत् यदा ह योगीश्वरः अभावे तदा मालाया ऊशयेष्या च पा
 णिना जपपवहिकर्तव्यं एकाग्रमनसैव त ऊशयेष्या ऊशमालयेत्यर्थः पाणिरेखाभिः परिगणना प्रकारमाह योगी
 श्वरनामिकयामप्येतुमप्यायाः प्रक्रमेणात तर्जन्मादिगतो तेव अतमालाकरे स्थिता अस्यार्थः अनामिकामप्यरेखा
 मासौ कृत्वा तदधः क्रमेणादलिणावर्तं कृत्वा तर्जन्मादिरेखां ते कर्तव्या इयं करे स्थिता तमाला भवति योगयातवल्क्यः
 जलो ते वाग्यागादेवा जले देवा लयेपि वा गवांगोष्ठेषु एतरीर्ये सिद्धे त्रेतया गृहे १ गृहे ते क गुणो जायं न योस
 त्रिगुणोऽस्ते गवांगोष्ठेषु त्रिगुणो मग्नांगारे शताधिकं २ सिद्धे त्रेषु तीर्येषु देवाताया असत्रियो सहस्रकेरिगुणि
 तमनेतैशिवसत्रियो ३ स्मृतिरत्नावाल्या अंगुल्या जपसंख्यानमेकमेकमुदाहृतं रेखायाः गुणो जायं जीवै
 दंश गुणोधिकं शते स्याच्छेखमणिभिः प्रवालैश्च सहस्रकं स्फटिकैर्दंशासाहस्रं मोक्तिकैर्लक्षमुच्यते ४ हहस्य
 तिः मनसंहराणोषोचं मौने मेत्रार्थचिंतनं अव्यग्रमनिर्वेदो जपसंपत्तिहेतवः १ योगयातवल्क्यः यदा गतस
 भूतानि सिद्धविद्याय रोगाः हरति प्रसभं यस्मान्माहुस्तु कारयेत् १ मायाश्रितो न जल्पेन्न प्राहृतसिंहास्तथा न
 यदापदमाक्रमनतया च वहिःकरः २ तस्मात्मासीत जपन चोडालपतितादिकमहृष्टानां वापुषु स्पृश्याभाष्यास्तानां
 विशुध्यति ३ विधिपक्षाद्यप्यदो निशिष्टो दशभिर्गुणैः उपोष्यः स्यात्कृतगुणः साहस्रो मानसः स्मृत ४ वसिष्ठ सा

हेमा.
दि.

मुद्यः तत्रमनुः ब्रह्मचारीरहस्यशतमष्टोत्तरं जयेत् वानप्रस्थो यतिश्चैव सदस्त्रादधिकं जयेत् । अधिकामिष्टोत्तरेषा
पञ्चव्रते देवीमष्टाविंशति संख्यायाः शोखः सुवर्णमुनिमुक्ताफलं स्फाटिकपद्मादौ दातुं पुञ्जीवकानां पुञ्जमांसां कुर्यात् ।
सुंदरपराणो सौवर्णराजतेतां स्फाटिकं रत्नं तथा श्रीष्टं पुञ्जीवैव शोखं पद्मं तथा मणिः कुशग्रंथिश्च रुद्राक्षं उत्तरं चो
त्तरोत्तरं । कुशग्रंथिमुत्तोयागणयेत् दातो पशुमैवी शौनकः द्विरण्यमणिमुक्ताभिर्जसंशतगुणं भवेत् स्फाटि
केन सदस्त्रा रुद्राक्षैश्च तं भवेत् निघृतं चास्य पद्मादौ रिंदादौ च न संशयः पुञ्जीवकजपस्य परिसंख्यानविद्यते जपं
शतगुणं भवेदिति दत्तं संख्याकृतादिमर्थं यदा दयोगयात्रवल्क्यः दत्तं संख्याकृताजप्यादिरिष्टैरष्टधा फलं शतथा
शोखमणिभिः स्फाटिकस्तु सदस्त्रधा कुशग्रंथालतगुणं जपन् जपफलं भवेत् रुद्राक्षैश्च तं तस्मात्पद्मादौ निघृतं भ

वेत् पुञ्जीवेन चाने

नसामेवेति द्वौष्टौ न च चालयेत् न कं पयेच्छिरो ग्रीवां दंतानैव प्रकाशयेत् । अमोऽङ्गुली मध्यमादिह्ये पर्वजपकाले विव-
र्जयेत् पते मेरुविजानीया हविते ब्रह्मणा सयं । जले गायत्री न जयेत् यदा पुना संध्योपासनयोऽपि शुचिस्थलेन प्राप्यते कर्दमा-
दिविहवितवात् तदा शुक्लवस्त्रभोजानुभ्यामुपरिजलस्योपि संध्या विदधात् नापस्तारयदा हविः जातु भ्यामुपरि शातशु-
क्लवासाः स्थितौ जले संध्यामाचमनं कर्त्तुं न शुचिस्मादशाचिस्तपश्चि अथ जपनिवेदने प्रातः संध्यां गृह्णते न गायत्रा जपनेन
च यथा संख्येन जपेन ब्रह्मा मी प्रीयतां गवि । उन्नेरेषा विरेजाता भूषा पर्वतवासिनी ब्रह्मणा समनुज्ञात्वा गच्छेद विषया-
स्तवं । अत्रोक्तं निवासपादि देविरीतमते सूर्यसमवलोकमात् प्रविश्य परमात्मानं ज्योतिरूपेण मोक्षते । अंकुतसंध्यससूर्यो
दये सति प्रायश्चित्तं स्मर्यते आदिता भूदयो यस्य संध्यापास्ति मकुर्वतः स्नात्वा प्राणोस्ति रावण गायत्र्यष्टशतं जयेत् । प्रा-
णायामत्रयं कृते तर्था इति अथ जपसंख्याः उक्तममध्यमादमभेदेन जपयोगे विविधिः तथाच यमः सहस्रपरमो देवीशत
मध्योदशावरो गायत्री च जपो निसं सर्वपापप्रणाशिनीम् । सहस्रपरमेशते मण्यमोदशा यमः गदायस्य मध्यमपर्वजपो ।

देमा.
दि.

कार्यैः सर्वसादिजकर्मणाः १ कालेहिर्वेदितासेध्याससेध्याफलदायिनी अकालेवेदितासेध्याससेध्यावेधायधारिव ३ स्मृति
उत्तमाट्टसूर्योत्तमध्यामालससर्वका कनीयसीसनक्षत्रासायसेध्याविधापुनः १ उत्तमाट्टनक्षत्रमध्यामालसतारका क
नीयसीट्टसूर्यः प्रातःसेध्याविधापुनः २ सेध्याकालेयतिज्ञाने अवेनसापुनर्मनः अवेनवेनवेनसाततः सेध्यामुपासते २
वृद्धपरापरिः यासेध्यासाचगायत्रीविधाभूतायवस्थिता गायत्रीसावित्रीसरसतीति १ व्यासः सूर्येसशित्वरंशामेपादनेकजि
यानितः वहिसेध्यामुपासीतकुशाणानिसमाहितः वहिरितिगद्गाददिः गर्तप्रसवणादिधितिवदि सेध्यादपागणाग
र्तप्रसवणादिषु एवाततीर्थेपातगणासदस्त्राजाक्रवीजले १ वहिसेध्यादपागणोत्तमदिफलविशेषप्रतिपादनात् गद्गेपिसे
ध्याक्रयतयतिप्रतीयतेयदाहवशिष्टः गद्गेषेकगणासेध्यागोष्ठीदपागणास्मृता नदीषुपातसादस्त्राग्रनेताशिवसमि
धौ १ तत्रादृशातातयः अन्तमेध्यागंधेवदिवाभेधुनेमवच पुत्रातिष्ठषलम्पानेसेध्यावदिउपासिता १ हृषलोत्राधार्मिकः
इति गायत्रीशब्दनिरुक्तिमाह व्यासः गायत्रेत्रायतेयस्सागायत्रीत्वेततःस्मृतेति वृद्धस्यति अनामिकाकनिष्ठाचग्रं
एष्यतृतीयकः नासिकायांप्रपञ्जीततार्जनामध्यामोविना १ प्राणापामोहिविधः सजीवोऽवीजश्चसवामकोरेपा
त्रेतेरांगसते वृद्धोदपुराणे नद्यावायुहृदेवायभाजनेस्मृतेयेषवा अदेवरेषसौवर्णोराजतेदारवेजले कृतायवामहस्ते
नसेध्यापासिसमाचरेत् पञ्चवामहस्तेदकेनसेध्यानिषेधवाक्यंमार्जनंचतसाञ्जंतरसद्भावविषयं अथनय ध्यायेच्चम

सर्वात्मनः संव्रतिषेयः श्रुतातरः स्नानसंवर्धनीपयोगरहितः अपि तमेव ब्रह्मनिषेधः यतः सपवादप्रत्यवाद्योमका
लस्य ब्रह्मत्वात् स्नानकर्मणः प्रातननितयात् स्नाने होमलोपोविगर्हितः मुक्तकेशौर्नकर्तव्ये प्रेतकर्मविना कचित् स्ना
नदानेन जपे होमे मुक्तकेशौ न कारयेत् । इति वसिष्ठः संध्यास्नानेन जपे होमे स्नाध्याये पितृतर्पणं व्यर्थं याति च तत्सर्वं
मुक्तकेशौ तपस्तृकते १ स्मृतिनिबध्य केषात्मनेत्रीस्तर्पणमाचरेदिति चतुर्विंशतिमते स्नानादानेन तवातर्प
स्नापयेत् पितृदेवता उत्तीर्य पीठे दससंध्याकर्मततः परं प्रातस्तर्पणं तिलैर्नकर्तव्यं तथा स्मृति जलमध्ये तं क
र्तव्यं केवलं जपवारिणा प्रातः स्नानेन कर्तव्यं कदाचिदिति तर्पणं कदाचिन्नैमिषकविषये अथ प्रातः स्नानांग
मर्तर्पणं ओं भूदेवास्तर्पयामिः ओं भुवर्देवास्तर्पयामि ओं सुर्वदेवास्तर्पयामि ओं भूर्भुवः स्वर्देवास्तर्पयामि ओं भूर्भुवः स्वर्देवास्तर्पयामि
र्पयामि ओं भुवः स्वर्देवास्तर्पयामि इत्यादि इत्यादि ओं भूः पितॄन्स्तर्पयामीत्यादि शंखः आत्रयस्तोत्रपठयेत्तं जगद्विष्णु
त्वितिक्रमात् जल्योजलित्रयं दद्यादेतत्संक्षेपतर्पणं विष्णुप्रदातो सर्वकलमुपस्थाने संधयोपार्थिवेष्यते अथ
स्रुतिकाशौचादिभ्रमात्तरभीतितः । एतच्च संध्यात्रयेनितं काम्यं च प्रकृते प्रत्यवायात् कृते फलदर्शनाच्च पावलिः
यवाकृते प्रत्यवायः कृते चाभ्युदितो भवेत् तत्कर्मनित्यं विज्ञेयं मिच्छतो निच्छतोऽपि वा । मनुः अश्वयोदीर्घसंध्यातारी
र्वमापुरवा मनुः प्रतापशक्तीर्तिष्ठन्नश्चर्यसमेव च । नोपास्यति च यः स्रुतः नोपास्यति च यो मासस्रुतवद्दीर्घः

हे मा
दि

वसविप्रः पंक्तिद्वयकः १ भोजनशालायां अन्यरासनस्योवान्नचोपस्यश्रोत यश्चोपस्यश्रोतसपंक्तिद्वयकरत्न
यः मनुः उपस्यशान्दितो नितमत्रंद्यात्समाहितः विस्रः गोश्राकृन्मयमयेभिन्नतथापाताशपिप्ले लोहवडे
सदेवाकं वर्जयेदासनेवुयः व्रत्तपुराण उपलिमेषुभेस्थानेषुदौशुडासनेतथा मंडलंगामयेनस्यादयवगोरस
त्त्रया १ हारीतः नकासायसेमस्येवापात्रेप्रीयात् मनुः नपादोयावेयत्कासेकदाविदपिभोजने नभिन्न
भोउभुजीतनभावप्रतिहृषिते भिन्नभोउनिषेयस्तताप्रादिवानिदिकः पैटीनसिः ताप्ररजतसवर्णसंखमुक्ताप्रा
सुटिकात्रभिन्नमित्रीताप्रपात्रेयतिविषयंगरहस्यस्यनिषिडतात् अत्रिः प्रासेनेपादमारोप्ययोभुक्तेवात्मानः कवि
तमुवेनवात्रमप्रातिात्सगोमोसभक्षणां १ सुवेनगावादिवदित्यर्थः हारीतः मार्जनाच्चनवलिकर्मभोजन
निवदेवतीयेनकुर्यात् मार्कंडेयः पादप्रसारणकृत्तानववेदितभक्तकं विस्रः नभिन्नभाजनेनात्सगेनभुविनपा
णौ उत्संगोउर्वोरुपाणितालेभुक्तेयः सवापुसमश्रुते अंगुलिचोडरेयस्तुगोमोसापानवत्सते सवापुसप्राप्तमित्य
र्थः विस्रः नाक्किषाचुतमादद्यात् अदित्यपुराणो नाक्किषाग्राहयेदात्संजयशिष्येनसेत्यजेत् शुडभुक्तावसिष्यं
तनयादोउस्थितंत्वचि १ शौनकः साहोताः प्रणावाद्याश्चनाम्नामंत्रावायवः तिह्यायावगरेसेदत्रेदशातेनसेस्य
श्रोत दशनैस्पर्शमानस्तुब्राह्मणः पुनराचमेत् प्रादित्य एकपंक्तिरनुयायमयोचेदध्वमेत्परः तदाशेषविरु

स्तोत्रे यो भ्यसेत्परमात्मानेन सक्तः सर्वेषां गोमतिः तत्तस्या योर्वयेद्विस्मं जगतः सेमता शुभो जयमाधवनिवेधे
 योगिनो विरतो वाक्का कामिनेत्युपधारतो पुष्पेषु च सर्वेषु तत्तस्या वतथा हरेः कृत्स्नमंडनि विन्यस्ता तल
 सीपत्रमेनरो सवर्णकोटिपुष्पाणां फलयुक्तोपिकं तस्याश्च ग्रहाणां स्त्रानानेतरमेव पद्मपुराणे अस्त्रात्मा
 लसी क्तिता देवार्थे पितृकर्मणि तत्तत्तर्वे निष्कले याति पंचगव्येन शुद्धि के प्रावार्थे किन मित्रो वरदाभव
 शोभने अथ शेटन निषेधकालः द्वादशपापक्षयोरने संक्रान्ते भुवि क्षमसे तलसी ये विचित्रे तिते किंदंति हरेः
 शिरः १ तसिंहपु मरिषाक्षगुग्गुलुवशाज्ययुक्तसशर्करं भूपदद्याति राजेन्द्र नरसिं हस्यभक्तिमान् स्कंद ३ ॥
 ये कृत्स्ना गुरुणा भूपभूपयंतिकलौ नरः सकृत् पूरणा राजेन्द्र कृत्स्नत्वा भवेति १ यथा बालो प्रियं वक्ति यदि
 रुद्रवमातरं न तं दित्ति वक्ति भक्तियुक्ते सदा शिवः पाषाणः पूजितो भक्त्या जरायुभयनाशकत जायते
 नात्र संदेहो विभांडकः अविषंथा तस्माद्भक्तिः सदा कार्या देवभूदह निर्मिते २ सर्वपुष्पैः सदा पूजा विहिता विहि
 तैरपि कर्तव्या सर्वदेवानां भक्तियोगोऽकारणं ३ अथ भोजने यातवल्क्यः दिनेति यातविमुखि गतमस्यातकभ
 वेत् तदेवाष्टगुणं प्रोक्तं सूर्योऽविमुखि गते १ अन्नं वा मेजलदद्यात्सूर्ये चाल्मिने सति तद्वत्ता सकलाराजत्रया
 यैः पूजिता मही इति मार्कंडेयः अपस्तवः यस्तु भोजनशालायां भोक्तुं काम उपस्थे शत आसतस्थानवाचित्

दिगचमनेवदिः नजलेचकावहेणानसुकेचोडावाससा आचामादिक्रियोक्त्याददिर्नानुनकुवित् २ अथः कश्नवैः
 स्पष्टायोसावाचमतिदिजः सरोपिवतिवैद्यजेप्रसुसवनेयथा ३ घमः जानोर्देजलेतिप्राचोतः सुचितामिया
 त् अथस्तान्कृतकृतोपिसमाचोतो नमुशति । सोत्ययनः स्पष्टादिचंदवः पादौयथाचामयतः पुरान्भौमिकैस्तेसमा
 ज्ञेयाननरप्रपतोभवेत् । पोरषामाचमनापोदकरीयमानीविंदवपादयोः पतेतितेनामुदरत्यर्थः इत्याचमनविधिः य
 मः मवेपयेषितेनितेभयादप्रयतो नरः तदाईकाष्टंमुक्तेचाभतयेदेतदावने दग्निषोषमादगाः प्राङ्मुखस्यतिः सौ
 त्थ्यंशरीरगोपमेवच दक्षितोनतथाकाष्टंपश्चिमेनपराजयः उत्तरेणागवांनाराः स्त्रीणोपरिजनस्यच तस्मात्सर्वप्रयत्ने
 नभतयेदेतदावने मार्कांरेयप्ररातो प्रातरुत्थापयलवान्भतयेदेतथावने प्रक्षाल्यभतयेत्सर्वप्रक्षाल्यैवव
 संत्यजेत् । मरीचिः नाद्यादजीर्णैवमथकासस्यासत्तरादितः कष्टस्यीपदक्षनेत्राणिराकर्णानयेतथा । वा
 रादप्ररातो अज्ञातशर्वाणिनदेतकाष्टान्यथानप्यैश्चसमन्वितानि नशुभवर्णानितपाटितानिचार्दयिष्वाणि
 विनाशवावा । तथा सुसुप्तंहीनदेतसमप्यमंस्फुलंविषमदेतस्यविविपंदेत्तथावने । अथ प्राडेयसेचनियमेवने
 स्वात्तातयैवच अजीर्णैतविवाहीचनकुर्यादेतथावने । इति संध्यातर्पणकालेचप्राडेमितेचकर्मणि गर्भदी
 नास्तपेरभाः पुत्रपौत्रेविवर्द्धना । दारीतसमितुष्यकृशादीनिश्रावियः सप्रमादरेत् शूदानीतैः कपजीतैः

हेमा.
दि

कर्मज्वलन्त्यनन्तरः । ततो मासस्य दर्शोत्तमं शुचिर्दर्भा समाहरेत् अजातयास्ते दर्भा नियोक्तव्यः पुनः पुनः १ कौशिकः
पवित्रं सप्तनारैश्चैवाचोतेत कदाचन पितृणां तर्पणं साज्यमुच्चारयेत् जने तथा येः कृतः भंडं निर्वीयः श्राद्धे वा पितृ
तर्पणः ते दर्भास्तु परित्याज्यायत्त भूमौ स्थितस्तथा २ दर्भाभावे सार्णस्तु पताश्ररत्नैः कृप्यं चरेत् ३ तथा विज्ञौ दर्भाः
अथे मार्गिस्तथाप्ये पितृ तर्पणं स्तरणासनपिंडेषु नशाद्या सप्त वैजृणा ४ नीवीमध्ये स्थिता दर्भः ब्रह्मसूत्रे च ये धृताः
पवित्रोस्तान् विज्ञानीया यथा कायस्तथा ऊजसा ५ क्षीरीतः शोभते दक्षिणो दिशो गता दक्षिणप्रणता त्समूला दर्भा
नाहरेत् शोभते श्राद्धदिनमित्यर्थः यमः समूलेस्तु भवेदर्भः पितृणां श्राद्धकर्मणि मूलेन लोकं व्रजति प्राक् १
सैव मदात्मना । तथा च वायुपुराणे रत्निमात्राप्रशास्त्रा वै पितृ तर्पणं न संस्कृतः उपमूलसकलनाः अतो भ्रष्टरणा
ये च दमुष्टिदस्तत्तम कृदाक्षिन्नान् अन्यकार्यार्थं विल्लतो गृह्णामिका प्रमाणानाहरेत् मार्कंडेयपुराणे प्रातः स्ना
नं मेव वृज्यं मध्याह्ने मात्रिको विधिः । योगयाज्ञवल्क्यः प्रातर्मध्याह्नयोस्तान् वानप्रस्थाग्दृश्यो ये ते त्रिषवने स्नानं
सकृत् त्रयस्य चारिणः । विष्णुः प्रातस्नानमप्यरुणाकिराणाग्रं स्नात्वा चोर्विलोक्य स्नापान् इत्यनेन संध्याकालात्सू
र्येन संध्यायामिति वचनात् कौत्सायनः यथाह नितया प्रतर्नितं स्नायादनाक्षरः देवान् प्रह्लास्य नद्यादौ गच्छेत् तदमे
व वदति यथेति कर्तव्यतायास्तदालेवनादि पूर्वकं मध्याह्न्यस्नाने तथैव प्रातरपीत्यर्थः अमेव वदिति प्रातः स्नानेन

हमा
दि.

स्तात्पवत्रुकापिकैर्मलैस्तरभिर्मयैवोपहतः मृतोयैस्तदंगेप्रह्लासात्तः शुभेत् शुभत्रोपहतोयैस्तदंगेप्रह्लास्यस्ताः
तैवश्रेष्ठियोपहतसूपोष्णस्नात्वापेवगव्येनदशानक्षरोपहतश्चेत् । मार्कण्डेयपुराणे सपवित्रेणहस्तेनकुर्यादाचमनक्रियो
नोच्छिष्टेनसपवित्रेनभुक्तोच्छिष्टेनवर्जयेत् । इदेतदतिहस्ताभिप्रायहारीतः मध्यमानामिकाभ्यान्तपारयेदिहलंकुशं
संध्यादिकर्मजाप्येषुसाध्यायेपिरतर्पणे । केवलानामिकायांनम्रज्ञानादारायेत्कुर्यात्प्राणांमूत्रसमेतोयपीत्ताचोद्वायांश्चरेत्
वामहस्तेज्जगत्कृत्वासमावमनित्योदिज उपस्पृष्टंभवेत्तन्मृधिरामलेनवा १ हस्तद्वयेधिकफलंतदागोभिलः उभयत्राक्षि
तैर्भैःसमावमनित्योदिजः सोमपानफलेनसमुक्तायज्ञफलेभवेत् । ब्राह्मणारिविभागेनपवित्रावेषोसमाह मार्कं
डेयः चतुर्भिर्दभपिंजलैर्ब्राह्मणसपवित्रकं एकैकनूनमुदिष्टंवर्णवर्णयथाक्रमे त्रिभिर्दभैःशान्तिकर्मयेचभिः पौष्टिक
चरेत् चतुर्भिस्त्रिभिर्वागव्यंज्वनकुर्यात्सविक्रमम् २ अथ आपश्चतौषधेजगत्कृत्वातोद्भूतंभक्षणं सौगंधिकानिसर्वाणि
नोचामेतविवर्तताः । सोपानक्तोजलस्योचमुक्तकेशशिपोपिवा सोमोचोवदपर्यंकः प्रोक्ष्यादस्तपत्रुगः ईर्दशः प्रमस्त्रे
वतिहनाच्छस्त्रपन्नदन् वामहस्तेननम्रश्चनाचममुदिमाश्रयात् २ नयात्रुकास्योत्तरायानवायतोपवीतवान् नानंतवीसाभि
कासानप्रसर्पेत्त्रिमाचरेत् केदशिरोरः प्रहृतिरय्यापनगतोपिच मुक्ततापददयोः पौचमान्त्रोपिषुचिर्भवेत् १ दौहायनः
पादप्रचालनशेषेणानाचमेदारिणादिजः शुद्धाभावेपिचाकिंचिद्भूमौदिस्नाजलेष्कयेत् । आर्षस्तेवः जलाचोत्तेजलेषुदिवः

इतिप्रभातः संदे दशाहस्तेपारित्यमृतेकुर्याजलाशये शतहस्तेपरीषेचतीर्थेनयोचतर्गो । अंगिराः कृतायज्ञोपवी
 तेष्टुतः कंदलेवितेविण्मृतेसृग्हीकुर्यायदाकर्णेसमाहितः । कर्णेतिपानमेकवसविषयेतथाचंसंख्यायनगरेय
 येकवसोकर्णोयज्ञोपवीतेकृतामृतेपरीषोत्सर्गकुर्यादिति व्यापामंदकारेवारावावदानवादिनः यथासुखसुखा
 कुर्यात्प्राणावारभयेषुचेति तच्चकुरुनिमिरादिहृतदिगमोदविषयेपादावसेचोकिष्टंनद्विष्येवृत्तगो । भरद्वाजः अथ
 कृष्णवविण्मृतेकाएलोष्टरणादिनाउरस्तवासाउत्तिष्टेहंविधतमेहनः । पैटीनसिः मृजोचारकृतेणौचंतस्यादं
 तर्जलाशये अमृजोहमकुर्वीतसर्वदेवसमाहितः । सर्वदेवेतिस्नानादावप्यंतर्जनीशौचंनिषिद्धमेवकणचिद्वदराणा
 संभवेविशेषमादविवस्वान् रत्तिमात्रंजलंयत्ताकुर्याद्वौचमनुहते पश्चात्स्कोदयेत्रीर्थंअथप्राणाशुचिर्भवेत्
 विसृष्टरातो विप्रस्यगौराममोक्तालोदिताक्षत्रियस्यच वैश्यस्यदीताप्रोक्ताकृष्णस्त्रीशूद्रयोस्तथा । यस्मिन्देशेचय
 तोयेयावयउचमन्निका सैचतउपरास्तास्यातयाशौचंविधीयते । अथ अष्टांगलान्निवनिताइहयचमदेततः प्रवेत्तम
 त्तिकाश्राप्ताअमेध्यात्तयथाभवेत् । पतञ्जालेअथश्रुतेश्चिन्मरत्तिकारहणाविषय बोधायनोप्याह अरण्येवसुधाम
 ध्याग्रामेमेध्यातथाकृचित् सर्वत्रवसुधामेध्यायत्रेलेपोनविद्यते । नशौचवर्षधाराद्विरीतिधाराग्रहणादेवनिपतितजलेन
 दोषः आपस्तेवः स्त्रीशूद्रादेरशक्तानांवालस्याउपवीतितः गोधलेपक्षयकरेशौचंकार्यंनसंख्यया । विस्रः नाभेरथ

हेरा
दि.

रापरिशादोयेचविष्णुविरोधितः युगधर्मः परिशासासर्वत्रयचोचितं १ देवरेणसुतोत्यतिर्वानप्रस्थाश्रमग्रहाः दत्ता
हतायाः कन्याः पुनर्दानेपरसवै समुद्रयानसीकारः कमेडलविदारिणं कमेडलविधारणमितिनेष्टिकत्रयचारीगृ
ह्यते महाप्रस्थानगमनंगोपमुष्मसुगग्रहः सुगग्रहशितसूत्रामुण्योग्रिहोत्रहविण्णालीहोलोहोपरिग्रहः अग्रिहो
त्रहविनीययज्ञः पात्रविशेषतः तत्रस्थितस्यहविषोलेह्यासादनैचमसस्थितसोमवत् लीळायाअग्रिहोत्रहविष्यं
रिग्रहः सीकारः असवर्णासुकंयासुविवाहश्चदिजातिषु हतसाध्यायसापेक्षंअसंकोचनेंतथाहन्तपापाचरः गृह
स्थाघावारः साध्यापोवेदः अचमशौचंप्रायश्चित्तविधानंचविशाणांमराणांतिकंसंसर्गदोषः पापेषुमधुपर्कपशोर्व
धः दत्तोरसुतेरेषांतुपुत्रत्वेनपरिग्रहः सामित्रंचैवविशाणांसोमविक्रियणंतथा समितायज्ञपशुहंसकः तस्यक
र्ममामितिउरीर्वकालंअचर्यनरेमेषामेधिकं कलौयुगेतिमातृमान्नर्त्यानाहर्मनीषिणः अथप्रभात प्रातः
स्मरामिभवभीतिमदतिशोतौरितरोचनीचंदनगंधंमदंगादर्यणंमनिगुरुमग्निंरविंपश्येन्नमसेत्यातरवादि । तदर्श
नफलमाद ओत्रियंसुभगामग्निंगार्गमिकेनदी प्रातरुह्यः ययः पश्येत्सुग्रापद्मः प्रमुच्यते १ वैष्णवेष्टुमिति ३
श्रीरामनारायणवासदेवगोविंदवैकुण्ठमकुंदविष्णो श्रीकेशवानंतनरसिंदरुसमोत्रादि ४ सारभुजंगदहं ५ गोविंदये
दरीकाहवादिमांभक्तवत्सल पांत्वचक्रगदापाणोदारिकानिलयायुत ५ कर्कोरसनाहसिति ६ अग्नित्रयेयंत्राणिच ७

CC-0 Shri Krishna Museum. An eGangotri-Vaidika Bharata Initiative

हेमा
दि.

१४

निकरंभेचमिष्टान्नतशर्कराकृशामधुपर्कचपयः पापसमेव च स्निग्धमुसंचयोदघात्तोनिष्टोमफलंलभेत
इतिप्रादेदानफले मद्भाभारते १ वस्त्राभरणदातारोभक्तपानानदस्तथा कुटुंबानोप्रदातारः पुरुषः स्वर्गगामि
नः २ सुवर्णास्यचदातारोवाचभरतर्षभ पानानां प्रदातारस्तेनराः स्वर्गगामिनः वैवादिकानांप्रेक्षाणांप्रेम
णानांचयधिष्टिः दातारोवाससांचैवपुरुषास्वर्गगामिनः ३ सुश्रूषाभिस्तपोभिश्चश्रुतमादायभारत येष
तिग्दणिस्रेहास्तेनराः स्वर्गगामिनः ४ आर्षाश्चवलवंताश्चयौवनस्याश्चभारत येवैजितेंदियाधीरास्तेन
राः स्वर्गगामिनः ५ नारसिंहपुराणे एकविंशतिमेसर्गानिविष्टामेहमूर्द्धनि अदिंसादानकर्तारोयज्ञानो
तपसांतथा एतेषुनिवसंतिस्सज्जनाकोपविवर्जिताः एकविंशतिसर्गाग्रनंतरमेववक्ष्यमाणाः आनंदमभ
तयः जलप्रवेशेवानंदेप्रमोदेवक्रिसादसे भगवत्पातेसौख्यंतुरणेवैवातिनिर्मले अश्विनीचापसम्यासेमतोगच्छे
विविष्टपंश्रुतयाजीनाकएष्टमग्रिहोत्रीचनिर्हतिं श्रुतयाजीसोमयागकर्तातडागकूपकर्ताचलभतेपौष्टिकं १
दिज सुवर्णादापीसोभागेलभतेसुर्मदातपा ४ शीतकालेमद्भावद्विप्रजालपतियोनरः सर्वसत्त्वदितार्थायस
वर्गचापरेलभेत दिराणगोभूदानेननिरुद्धेकारमाश्रयात् ५ भूदानेनतश्चइतलभतेप्रातिकेपदे गोप्रदानेनस्वर्ग
तुनिर्मलेलभतेनरः अश्वदानेनप्राणादकंन्यादानेनमंगले दिजभ्यस्तर्पणंकृत्वादत्वावसाणिभक्तिः श्वेततल

निमृक्तरथतथा ५ अष्टवक्त्रविमलेष्वमालाविभूषितं प्राप्तादस्तमोभूताङ्गैस्तमवगच्छति ७ लेवाणानामुपलानिप्रा
 दपात्राणि यो देदेत् रसास्तमवतिष्ठति प्रायः सौभाग्यमेव च ८ पात्रैर्वैतैर्जसदत्तामनो ज्ञेया इकर्मणि पात्राभवतिकामानां
 विधानां च पनस्पच ९ राजतं काचनं चैव दद्याद्वा देवकर्मणि प्रभूतं लभते दाता प्राकार्पणं धनं च १० धेनुव्यादेषु यो रघा
 कृष्टिं कुंभो पदो दद्यात् गावस्तमवतिष्ठति गवां पुष्टिस्तथैव च ११ गंधवंति विवित्राणि स्त्राना निस्तरभीणि च पूजयिता तपा
 त्राणि प्राद्वे सक्त्यदापयेत् १२ गंधवाहामदानघः स्वाति विविधानि च दातारं मुपतिष्ठति पुत्रवत्सुपतिव्रतां १३ प्राय
 नासनयानानि श्रमयो वाहनानि च प्राद्वेष्टे तानियो दद्यान् सोऽश्चमेयफलं लभेत् १४ सार्षिणं पात्राणि प्राद्वे सक्त
 तदापयेत् कुंभदोहनदीराणां सक्तं लभते गवां १५ तथा भरणं सार्षिणं सोपदानां सक्तं कृतां प्राय्या च विविधां द
 ता हि जोऽग्नौ मभाग भवेत् दासं दासी च विविधं तथैवोष्टमजा विकं दस्त्यश्चरयजयानं च प्राद्वे कर्मणि नित्यशः ति
 लाश्च विविधान्दत्ता लभते फलमक्षयं १६ कृपागमतडागाणि क्षेत्रचोषा रक्षाणि च दत्ता च मोदते सर्वे नित्यमावेद
 तारकं १७ सास्तीर्णं प्रायने दत्ता प्राद्वे रत्नविभूषितं पितृस्तस्य तृष्यति सर्वे चानंत्यमश्नुते यद्वै कौशेय यतो र्ण तथा
 एव्वादकं बलात् अजिनं रौरवं पटं प्रवेणं मृगं मजं दत्ता चैतानि विप्रेभ्यो भोजयिता यथाविधिः प्रामोति अहपानस्त
 वा जपेयस्य फलं कौशेयं तौ ममार्गं च उरुलमदन्ते तथा प्राद्वेष्टे तानियो दद्यात्तामाया मोति नुत्तमान् भक्ताना

देमा.
दि.

यच्छेत्ति सूर्यलोके व्रतं तिते पावेत्ति तस्यो माणिता वदृषणा तानि च २५ शुक्लं तरेगमंदत्ता फलं दशागणं भवेत् गौर्यथा क
पिलाश्रेष्ठतथैव तरेगम्यत २६ तरेगमं सपवीणं सालं कारं प्रयच्छतः पुंडरीक फलं प्रोक्तं नात्र कार्यं विचारणा २७ चतुर्भि
स्तरेगैर्दत्तं सर्वोपकरणैर्युतं रथेदिजातये दत्ता राजसूय फलं लभेत् २८ प्रदाय करिणीं सस्ययत्त देव फलं लभेत् कुंजर
सप्रदानेन मनुष्याः सर्गविद्युतः राजा भवति लोके स्मिन् गोविक्कमं सयुतः २९ सुवर्णं कत्तं माते गंदत्ता विप्रायै वैदिजाः रा
जसूर्यशुभ्रे धाम्ना फलं विदति सेशयः ३० चतुर्भिर्कुंजैर्युक्तं रथदत्तादिजातये समग्रभूमिदानस्य फलं प्राप्नोति सेशये ३१
तथा यथोक्तविधिना दद्यात्कीर्त्तानुकपिलो नरः सर्वकामसमृद्धये यत्तस्य फलमश्रुते ३२ गवां लोकमवाप्नोति दत्ता च
महिषी नरः श्रलेकारं कृता दत्ता गोधान फलमाश्रुयात् ३३ अनामलो दत्ता वद्विलोके मदीयते तामेव लोकमाप्नोति
दत्ता जं विधि नरः ३४ महिषस्य प्रदानेन याम्यलोके मदीयते वारुणं लोकमाप्नोति दत्ता रत्ननरोत्तमः ३५ आराण्यप
प्रदानेन वायुलोके मदीयते एतदेव फलं प्रोक्तं प्रदानेन च पक्षिणां ३६ इति ब्रह्मांडपुराणे लोके श्रेष्ठतमे सर्वमात्मनश्चा
पि यत्पियं सर्वं पितृणां दातव्यं तेषां मेवाह पार्थिव । जातून दमयं दिव्यं विमानं सूर्यसन्निभं दिव्यास्सरोभिः संपूर्णमन्न
दोलभते क्षयं १ आच्छादनं तयो दद्याददन्नं प्राद्वकर्मणि शोभमं लभते यानं पादयोः सुखमेव च ५ व्यंजनं तालवृत्तं च दत्ता
विप्राय सत्कृतं प्राप्नुयात्तल्पसंयुक्तं शयनीयं सुखावहं ५ आदेष्टुं पानद्वौ दत्ता ब्राह्मणोऽपुष्टा भवि दिव्यं संलभते चक्षुर्वा

वतयामोतिदेदेदत्तादिजायते यत्तोपवीतदानेन वसुदान फलं लभेत् उल्लोषदानस्य तथा फलं मेतदुदाहृतं देतका
 एप्रदानेन सौभाग्यं महदा मुयात् ॥ मृत्तिकाया प्रदानेन सुवि सर्वत्र जायते शौचस्तानोदिकं दत्वा विरोगस्तभिजाय
 ते ॥ रोगनाशमवाप्नोति तथा भंगप्रदा सदा तथैवौषधिदानेन रोगनाशमयाप्नुते ॥ स्नानीयानित्तगंधीनि दत्वा
 सौभाग्यमश्नुते अनुलेपनदानेन रूपवानभिजायते ॥ यस्तु संपन्नार्थं यद्वाग्दत्तं यद्वाग्दत्तं सयाति वक्रिस्ता
 लोकं शत्रुनाशं च विंदति ॥ तैजसानित्तपात्राणि दत्वा सलवणानि च पात्रमेति च कामानां लावापं समवाप्त
 यात् ॥ तैजसानित्तदत्तानि सत्तैलानि प्रयच्छति आरोग्यमुत्तमं प्रोक्तं लावापमपि चोत्तमं ॥ तथा समुद्रजा
 नां भारानां शोभादीनां प्रदायकः पात्री भवति यथा सश्च न संशयः ॥ राष्ठा प्रदानं लोकेषु तथा स्थानकरं परं
 दत्वा अनुलेपनं माल्यं परं लक्ष्मीमुपाप्नुते ॥ तथा त्रिवासे पुरुषो यस्तु दिजे संप्रकप्रयच्छति शुचमेध फलं तस्य
 कश्चित् दिजसत्तमाः ॥ शिविकाया प्रदानेन वाद्रेष्टो मफलं लभेत् सयाति शक्रसालोक्यं यस्तु यो धेप्रयच्छति ॥
 यस्तु कर्मकरी यस्तु वाग्दत्तं यस्तु यो धेप्रयच्छति सालोक्या सुलभास्तस्य वसुनां समुदाहृताः ॥ तरुणी रूपं संपन्नो सीयेय
 स्तप्रयच्छति सोमरोभिर्मुदायुक्तः क्रीडते नन्दने वने ॥ उष्ट्रवागर्भं देवापियः प्रयच्छति तदिजाः अलंकाच समासाद्य
 यतैर्द्रुमैः सह मोदते ॥ दाननामुत्तमं प्राक्ते प्रधानं तदगम्य च वडवायाः प्रदानं तत्तथा बद्धफलं सत्तं ॥ २४ तुरगाये प्र

देमा.
दि.

शाययानैश्चमयवानासनैस्तथा शयनैवेष्टमभिर्दर्मकुत्रेणोस्मंशुरेवच उपानशोपमोगोभिः सौरिभैयः कपर्दि
नः पादकाभ्यां प्रदानाभ्यां पमयोनिप्रतृष्यति प्रलेकारैस्तथामालैर्जगान्मातात्वपार्वती ५ स्कंदपुराणे
योगोत्तमदिषीदद्यात्सालंकारं पयसिनीम् कामवस्त्रादिभिर्गुक्तं सकामालभते विलान् । सौरपुराणे कृ
ष्णाजिनं च मदिषीमेषे च दशपेनवः ब्रह्मलोकप्रदायि मस्तला पुरुषपवच वह्निपुराणे पानमश्च मनश्चाहं
हेमत्रय्यामलं सिलान् येष्यच्छेति पापेषु निरताः सर्वदा मुने न तेष्वाभैरवापेया कदाचिदपि जायते विस्र
धर्मोत्तरात् हंस उवाच नरस्यासनदानेन स्थानं सर्वत्र विंदति शय्यादानेन चाप्नोति भार्यां ब्राह्मणसूत्रमाः ।
दत्तादिजायपपापनं सास्तीर्णं चोत्तरच्छदं कुंदेमहति संभूतो रूपदविण संपुतो तथा मत्तवती भार्या प्राप्नोति
वशां गंतया मुनेनैव प्रदानेन भार्यापतिमवाप्नुयात् ३ विनानकप्रदानेन सर्वपापैश्च मुच्यते छत्रदण्डतथा वि
प्रानात्रकार्या विचारणा छत्रं शतशालाकं च तथैवातपवाराणं सर्वपापविनिर्मुक्तः सर्गलोके महीयते याः
संमार्गतथा याति सुखेन हि जसूतमाः उपानुद्धौ तथा दत्ताप्नेहोस्तेह समाविने रयमश्च तरी मुक्तं विदिवेप्र
ति पश्यते सर्वपापविनिर्मुक्तो यामं मार्गं सुखेन जेत ७ तालवृत्तप्रदानेन सर्वपापैश्च मुच्यते तथा चामरदानेन
सर्वरः तैर्विमुच्यते ८ पादकानां प्रदानेन गतिमाप्नोति पोभनो पादपीठप्रदानेन स्थानं सर्वत्र विंदति स्थानमे

तारः पांत्वानां मौक्तिकस्य च पापकर्तृनपि पितृस्नातयेति यथाश्रुति २ महाभारते दासीदासमलेकारं देवाणि च
 द्वाणि च ब्रह्मदेयास्तदा दत्तासर्गमाप्नोति संशयः लभते च शिवस्थानं बालेषु प्रदो नः १ प्रदानीषु प्रदानेन स्मृति मे
 पांचविंदति २ आदित्यपुराणे धर्मशास्त्रप्रदातारसत्वरानरताश्च ये तीर्थतडासकपादीनां कासीतप्रदाश्च ये कंधेन
 तारयेद्यस्तत्सर्तानां जलप्रदा यकारदातिकी धारान फलोश्चैव पादपात्र षष्ठीकोटि सदस्त्राणि अर्चुदानां च
 वैत्रये क्रीडति तीसर्गपुरे पत्रदुक्ते दिजोत्तमः ३ अथायदि वायुमंशो भवे वायुपादुके ददातियः प्रदानं वै ब्राह्मणेभः
 सुसंपत्तः तस्मादिद्यानि पानानि रथधत्तपताकिनः दुष्टः पंथानवैवेदभविष्यतिकथे च न ५ अन्नपानाश्च गोवत्स
 सन्नशय्यासनानि च त्रैलोक्ये प्रशस्तानि दत्ताय चैविशेषतः लिंगपुराणे वसुंजले पवित्रं दत्ताय शिवयोगि
 ने समदाभोगमाप्नोति अंते योगे च शास्वतं आसन्नं शयनं यानं यो ददाति यशसिनि समे सर्वेषु भूतेषु तस्य दुःख
 न विद्यते २ कालिकापुराणे अभंगमैधने नीरं शयनासनमेव च दद्याद्वा द्विकं चैव तस्य दिश्यदिने दिने कामपि ना
 म न दानं न तदुदिश्य निवेदयेत् अथवा किंप्रलापेन यत्किंचित्सकृते भुवि कुर्वेत्स्तस्य दमाप्नोति शिवस्य दिश्यलील
 या २ आदित्यपुराणे अथानदानान्नदानात्पीतो भवति केशवः गडतीरवृत्तैर्वसैः प्रीतोः भवति चेद्रमाः जलदा
 नाच्च वरुणः सुप्रसन्नो भवेत्सदा रजते न च दत्तेन प्रीता स्याच्च महीश्वराः सुवर्णानतदानेन वक्रिर्नित्यं प्रसीदति हस्त्य

देमा
दि.

गवांघासप्रधानेन सर्वपापैः प्रमुच्यते रुक्मदः सर्वमाप्नोति रूपेणोदरपुत्रमम वासोदश्च दत्ता लोकसूर्यसालोक्यम
श्चदः राजोपकरणोदत्तारत्नानिविविधानि च नगरे च तथा दत्ता राजा भवति भूजले ५ तथा देवमात्मापनयने देव्याणां
रसमृद्धं सर्वेनैव विप्राणां हि ज्ञोच्छिष्टा प्रकर्षां पादशौचप्रदानं च प्रकल्पपरिचारणं पादाभंगप्रदानं च श्रोतसेवा
द्वने तथा गवाकंदूयने चैव ग्रासदानाभिवंदने भिक्षादीयप्रदानं च तथा तिथिभोजनं एकैकस्य फलेशाद्गोप्रदानस्य
मेयमः ३ यमः यस्तु संभक्तसंभारं ब्राह्मणेभ्यः प्रयच्छति प्रयच्छति तस्य पुण्यकृता लोका नवकर्मप्रभवाम्पदे । संभा
रोयत्तविवाहाद्युपकणाद्व्यं फलमूलानि पानानि शाकानि विविधानि च पानानि दत्त्वा विप्रभ्यो मुदा युक्ताः स
दा भवेत् । तथा अन्नदत्तं भवेच्छीमान् सुदसः कीर्तिमानपि तैलमामलकं यच्छ्यादाभंगं तथैव च नरः सुद
स्तेजसी सुदवांश्चैव जायते । तथा मृत्तिकां गोशकृदभ्यां उपवीतं तथा ज्ञेयं दत्ता गणवती विप्रैः कुले जायेत चोत्तमे ।
मुखवासं तयोदयादंतपावनमेव च सुविष्णात्सुभगो वाग्मी सुखे चैव सदा भवेत् २ पादशौचे तथा पाजं शौचे च गृह
लिंगयोः यः प्रयच्छति विप्राय पुविशुद्धः सदा भवेत् ३ गोपौषधमयाभंगं मृत्तिकैलनं तथा युः प्रयच्छति वि
प्राय सौभाग्यं सतर्विंदति ५ अग्निः उभित्तेषु नृदाता च सुभित्ते च द्विराणदः पानीयस्तदरण्यं च ब्रह्मलोके मदीयते
देवलः वेदने जालहंते च फलानि ऊहमानि च तां हलमासने शय्या दत्ता तं सुखी भवेत् । वायुपुत्रो चंदनानां प्रदा

सुमेखलावेषमोक्षणं पुत्रजन्मवृषोत्सर्गो हृदि श्राद्धं समाचरेत् मांकोरेयपुराणे नोदी सुखानोर्जेवीन प्राजापि शोदकाकि
यां प्राजापतेन तीर्थेन यदा किंचित्प्रजायते । जाबालि वैवाहिकमिति जेवैव श्रोत्रिमं गृहमायते अर्हयन्मधुपर्कं एवा
तकं गृहमेव वा । वेदव्यासः संपूजागंधमालाघैत्राद्याणां सस्ति वाचयेत् धर्मकर्मणि मोगले संप्रामादुतदर्शने यम
पुणपादवाचनं दैवी वृक्षाणां विधीयते पतदेवानि रौकां रंजयितुं दत्तव्यं वैष्णवो । अत्र दानफलानि तत्र सामवेदोपनिषदि
दानेन सवीक्ष्यमानवाप्नोति विस्तीवितं व्रतसचारी रूपवान् हिंस्र उपपद्यते सार्वपणीत्सनात् दिवि चरः पयोभवः स्थानवीरा
सनादितवान् पितृमातृगुरुभ्यश्च पापान् वान् सुगीयः कांचनरातीति अग्नेदः उच्चारित्विदं एवावेतो अस्म्यर्थे अश्वदाः स
हते सूर्येण हि राण्यदा अमृतं भजते वा सोदाः सोमप्रतिरक्तप्रायुरिति । विस्रः तेजसानां पात्राणां प्रदानेन चलाव
णं धाम्यप्रदानेन तृष्टि सस्यप्रदानेन च तथा इंदनप्रदानेन दीप्ताग्निर्भवति संप्रामेशस्य जायमाप्नोति आसनदानेन स्थानं
शय्यादानेन भार्यं उपानत्यपानेनाश्वतरायुते रथं च व्रतप्रदानेन सगं तालुहंतचामरप्रदानेनाहुः खितं पुष्पप्रदानेन
ज्यः पात्रां भवति अनुलेपनप्रदानेन कीर्तिमान् भवति । तथा आतसेवाहने रोगि परिवार्या सुरार्चनं पारशैवो वंदि
तोच्छिष्टमार्जनं गोप्रदासमं । यमः दत्ताप्रतिप्रियं लोके तथा दत्तैव वा भयं तथा दत्तात्तयं विषे व्रह्मलोके मदीयते
क्षत्रोष्टुहमाप्नोति गृहदोन गृहे तथा तपोपानतप्रदानेन रथमाप्नोति वृत्तमं इंदनानां प्रदानेन दीप्ताग्निर्भविजायते

देमां.
दि.

वेत् ३ व्यास सुवर्णपरमं दानं सुवर्णं दत्ति एषः सर्वेषामेव दानानां सुवर्णं दातुं लोष्यते । तथा अन्येषां चैव दाना-
नां सुवर्णं दत्ति एषः सुवर्णं दीयमाणो नृजने दत्ति लोष्यते । लोपते न अन्यत्र पि गुरुर्दमन्ति नो तदर्थं श्रान्तका-
नां तदर्थं दद्यात्पालनामिति दत्ति एषः विभागः प्रसन्नैव ते सुवाङ्मूला वाच देवानां प्रतिमां विप्रगृहीत्वा ब्राह्मणस्ये आ-
त्मोपयोगं कुरुते विक्रीत्वा वा विभुस्य वा । तिलयेत्वा दयश्चैव कथं भक्ष्या विज्ञानता नत्वा हृत्तांशं स्तनं शस्त्रं वेति संशयः
विष्णुमित्र उवाच धर्मस्य मूलं प्रथमं श्रुतिं वेदा विदो जगः श्रुतिर्मूलं स्मृतीनां तदुपराणं सेति द्वासकं श्रुतिर्मूलं समा-
ख्यातं तद्गुरुं नैव चालयेत् दानकाले तथेव वापरिकीर्तिताः विप्रस्य विपकाले तद्द्वयेन दिति निश्चयः दानसंविधिं वि-
प्रैरादय मागच्छता गृहं तत्सर्वं विदुषा तेन विक्रीय श्रेष्ठया विभो कुटुंबभरणे कार्यं चर्मकार्यं च सर्वशः अन्यथानर-
कं यातीत्येवमाहः कथं तिलानां पेन तं देवस्य प्रतिमां सुच उभयोः शास्त्रतो विद्याद्वैतं तं देवतां तथा ० शास्त्रप्रमाणं य-
दमं प्रमाणानामिति स्थितिः आगमादेव लोकस्य प्रतीतिर्मात्यतः पुराणं मानवो धर्मः सांगो वेदश्चिकित्सतं ब्राह्म-
सिद्धानि च त्वारिनिदंत्यानि देतभिः धात्यानि ब्रीहयः नीवाराग्र एष ब्रीहयः सूचानकावर्तलकलायाः चीनघाः षष्टि-
कविशेषा षड्विंशन्मतात् यवगोधूमधात्यानि तिलाकं गस्तथैव च प्रणामाकं चीनकं चैव सप्तधा ममुदाहृतं विष्णुधर्मा-
त्तरे दध्यलाभेपयः कार्यं मध्यलाभे तथा गडः दृतप्रतिनिधिं कुर्यात्तयो वा दधिवान्दप जावालिः यज्ञोदादप्रतिष्ठा

प्रभावे सर्वरत्नानां देमं सर्वत्र योजयेत् रुद्रवीजं परं सतं सतस्स सैव सर्वदा । भविष्यत्पुराणे मधुरो मधुसूक्तव
राः कृपाय स्युक्तपवच कटुकश्चेति राजैश्चरसषट्कमुदाहृतं । स्कंदपुराणे दधितीरमथोज्ज्वलमादिकं ल
वांगुडं तथैवेत्तरसश्चेति रसाप्रोक्ता मनीषिभिः । भविष्यत्पुराणे अत्रुक्त इत्यतस्तस्या देवता प्रतिमात्
य सौवर्णी राजनीता श्रीवृक्षजामातिका तथा पितृजापिष्टलेपोत्पानिजविज्ञानुद्वपतः आमाषासल
पर्यंतं कर्तव्या शास्त्रिजितैः १ सुवर्णं रजतं ताप्रमारकूटं तथैव च लोहं च यतः सासी संघातवः परिकीर्ति
ताः । तथा आषादीरकुशाद्याणि दधिघृततिलालस्य यवाः सिद्धार्थकाश्चैव मर्ष्यांशुगः प्रकीर्तिताः ।
आवाहनासनाद्युपाया च मनमधुपर्कसेकाश्च वासाभूषणगंधासुमन्तासुतभूषदीपभोज्यानि प्रादक्षिण्यं नुतिरिति
कथयंतु पवारशोडशकं । विष्णुधर्मोत्तरे देमराजतता प्रावास्त्वपालक्षणात्विताः पात्रोद्वाहप्रतिष्ठादौ कुंभा
सुगमिषेचन । भविष्यत्पुराणे अदन्नदक्षिणां दानं व्रतं चैकस्वपोत्तमः विफलं तद्विज्ञानी याभस्स नीवद्भुतं ददतिः । षट्
विंशन्मतात् अडाष्टकः राचिर्होतुं दानं दद्यात्सुदक्षिणं अदक्षिणं न यदनेन तत्सर्वं निष्फलं भवेत् । भविष्योत्तरे का
म्यं पदीपते किंचित्त्समग्रं सत्त्वावदं असमग्रं तदोषाय भवतीह परत्र च तस्मात्तदक्षिणादीनां विधानं विकलं न च दे
यं दानं मद्दाराजसमग्रफलकोत्तया १ अथ यादीयमानेन तद्रूपकाराय केवलं प्रत्यक्षतश्चार्थदानं न च तत्फलं

हेमा
दि
१५

विधिः मार्जारमूषकसर्पश्राकृष्टेकोपसंभवे निमित्तेष्वेव सर्वत्र कर्म ऊर्वत्रयः स्थोत्र २ आत्मा लं
भेद्यदयस्पर्शयत्तादौ विहिते अवेदाणामपि यत्तादिविहितमेव ग्राह्यं अपस्तम्बः देवाचरेतथा आ
द्वगवांगोष्टेतथा धरेसंध्योश्च द्वयोः साधुसंगमे गुरुसंनियो अग्रागारे विवाहेषु साध्यायोभोज
नेतथा उदरे दक्षिणं पाणिं ब्राह्मणानां क्रियापथे २ उदरे दक्षिणं पाणिमिति सव्यांशो वस्त्रं निधाय
दक्षिणं वाङ्मुतरीयाद्वह्निर्ज्यादित्यर्थः वसिष्ठः जपहोमोपवासेषु यौतवस्यथो भवेत् अलं कृतं शु
चिर्मोनीश्वरावानिजितेन्द्रियः निगमपरिषथी यगोपवीतं दृष्टे देशो वलं विग्रामियर्मेषु १ वौद्वायनः क
र्मशुक्तो नभेरदः स्पर्शवर्जयेत्तथा कर्षरमगुरुश्चैव कस्तूरीवन्दने तथा कुंकोलं च भवेदिभिर्पञ्चभियत्
कर्दमः शिवधर्मः चंचाम्जे दयितीरसीतामधुहृतं नृप १ ब्रह्मा उपराणे अश्वत्था पुंवरसत्तथु अश्वत्था पुंवरसत्त
चूतं मयोपवत्तवाः पञ्चभगाश्चिप्रोक्ता सर्वकर्मसु शोभना १ रंजो सिपञ्चवर्णा निमंडलार्थं वकारयेत् शालितं उल्लेह
णान् शुक्लं वापवत्संरक्तं गुसंभसिं धूरंगिरिकादिसमुद्रवं हरितालोद्भवेपीतं रजमेसंभवं ऊचितं कौसेदग्येयं वै हरि
तं पीतं क्लृप्तं विमिश्रतं रजनी हरिद्रा आदिपराणैः

शतायतयः प्रसृष्ट्वेतयोदद्याब्राह्मणायप्रनिग्रहं संपृष्ट्वेनरकंयातिब्राह्मणस्तदनंतरं १ प्र
सृष्टमिति एतमध्यायमेतमनुवाकंवायदिदमः सवलितेपठसितदातएतावददामी
त्युक्तातथाकृतेयदीयतेतत्प्रसृष्ट्वे यदिदमेतत्पठतितदातभ्यमेतददामतिसाक्षात्परी
क्षणमत्रनिषच्यते व्यासः अवमानेनचोदद्याद्गृहीपाद्याप्रनिग्रहं तावुभौनरकेमग्नौवसे
तांशरदंशते १ शततपः कार्यालोभेनयोदद्याद्गृहीपाद्याःप्रनिग्रहं दातायेनरकं
यांतिब्राह्मणस्तदनंतरं १ वाराहपुराणे अपिसर्षपमात्रंदिनदेयांहिविविकित्सता म
नसास्यनचक्षतातःप्रतिगृहीतनंवदितदानः प्रतिगृह्णन्त्ययतेलोभभयादिना नात्रो
तिश्रेयसायोगंनिरयंचैवगच्छति २ इतिदानांगप्रकरणं अथपरिभाषातत्तादौसंकीर्णं

हेमा
दि.
१६

वदिजातीनां पंशुदिकरोस्सते ग्रतास्त्रातोर्दतामेतिदानेचैवप्रतिगृह्यतमस्तापिनाकर्मरातसत्तायकल्पते १ प्रजापतिः
कर्मगमैपवित्रमुसजसुरारादोत्रमेतत्परममुनिभिः कल्पितं सवै ३ तस्मात्तत्करयोर्दोर्ददताप्रतिगृह्यता ३ वायुपुराणे दा
नेप्रतिग्रहोदोमोभोजनंवल्लोवच सांगष्टेनसदाकार्यमासुरेभ्योयथाभवेत् (सांगष्टेनग्रंथलीसगतांगष्टेनसतामेवचकार्य
निदानादीनिविशेषतः श्रुतर्जानुविधीयानितददाचमनंस्सते त्र्योडपुराणे नाधिकारेसक्तकव्योमुक्तचरस्तथैवच दानेप्रति
ग्रहेयत्तेत्रययज्ञादिकर्मसु (देवासमीतिवसेदिसचंपंसानमकल्पयत् ततश्चवाससाहीनमसंशर्णप्रचक्षते १ सोतरीयस्त
तःकुर्यात्सर्वकर्माणिभावितः (वागद्वयः सुस्वातासम्पाचोतः कृतसंघादिकक्रियाः कामक्रोपविहीनस्सपातेरस्य
शिवाजितः जितेन्द्रियः सत्यवादिपात्रेदाताचशस्यते (तथाप्रमातेगोत्रपुरुषेस्तत्तकेवासमागतेदपात्रनार्हः स्थाक्त
तेदानप्रतिग्रहो (विस्मयर्मेतरे शुचिर्वापिशुचिर्वापिरयादभयदक्षिणं शुचिनाशशुचिनावापिगायेतभयमुस्थितं (वेदो
गपरिशिष्टेकात्यायनः ऊपोपरिविनेष्टेनतयायज्ञोपवीतिना देयंप्रतिगृहीतयममथाविकलंदिततत् (आहजात
कार्यः शंकारेणादयात्यतिगृहणीयचासेदपुराणे प्रणवो जगतावीनेवेदानासादिरेवच तस्मात्प्राणवमुच्चार्यका
र्योदानप्रतिगृह्यो (यमः योर्वितेप्रतिगृह्णातियोर्वयिताप्रयच्छति तावुभौगच्छतः सर्गवियरीतेविषयेयः (लिंग
पुराणे दयारानयथाशक्त्यासदाभर्चनसर्वकं ब्राह्मणश्चापिगृह्णीयाद्रक्त्यादत्तंप्रतिग्रहं ॥ ॥ ॥

१६

चाष्टसकीर्तितः २ तथाचैकशफानोत्सर्वेषां चाविशेषतः प्रतिगृहीतजोऽङ्गोपुच्छे कृष्णानिनेतयः ३ सामामेनैकश
 फानां कर्णोऽप्रतिग्रहः ४ यत्रैकशपाः शृंगिणः तान्विशेषतः शृंगेऽप्रतिगृहीतेतयः कर्णजः पशवः सर्वे प्रासो
 पुच्छे विचक्षणैः गृहीतान्माद्विषं शृंगेऽङ्गोत्सर्वेषां चाविशेषतः ५ प्रतिग्रहमयोऽष्टशफानां चाविशेषतः वीजानां सुष्टिमा
 दायरत्नादाय सर्वतः वसुं रक्षां ततो रक्षापरिपायाय वा पुनः आरुघोपानहोमं च मारुहौ वचपाङ्के ६ धर्मधनौ
 च संस्पृष्टा प्रविश्य च तस्या गृहे भ्रवतीर्य च सर्वाणि जलस्थानानि वैदिताः ७ श्वायांतरयोऽग्रास्य च देतयेव च दुर्माश्वप्र
 तिगृहीतान्मूलमसूकरोदिन आशुपानि समादाय तथा मुच्यविभूषणं श्वायां देतयेऽग्रास्य च देतयेव च परिशिष्टे परि
 गृहीतजोऽङ्गोऽप्रतिग्रहः ८ इति श्रीमद्भगवद्गीतायां अष्टादशोऽध्यायः समाप्तः ९
 सन गृहेऽङ्गोऽप्रतिग्रहः १० इति श्रीमद्भगवद्गीतायां अष्टादशोऽध्यायः समाप्तः ११
 देति नो दांशतश्चैव तथा त्वदमगाश्चैव कुजसानानसत्त्वानामेव च विधिः स्मृतः १२ च देतयेऽङ्गोऽप्रतिग्रहः १३
 वात् प्रगसोपानहोमं च चाचयेत्प्रतिमुच्यते १४ वासस्तपसमादाय कर्मोपीर्षेयवाक्ये रिति भार्योपरि सर्वोऽप्रति
 क्रीतवाचता १५ पुत्रसंलग्नमारोप्य प्रतिगृहीतदेतकं रथं रथमुत्तिष्ठन् प्रतिगृहीतकृवरे १६ कृवरोऽग्रापारका
 द्युगपकांचनवसाणां नागयुक्ते प्रतिग्रहः प्रयोभयधर्माः गुरुपुत्रो देवं कर्म चैवैवं वा वा न स विकर्तमर्हति स्वानमे

हेमा.
दि.
१२

ता केयादासस्तथादामीप्राजापत्यः प्रकीर्तिताः । तथावैशंकल्यसर्वकथितेयमदैवते महिषश्च तथाभ्याम्यउष्टेवैरुतो
भवेत् १ गौदीयेउविनिदिष्टाग्नाग्नेयमादिशेत् मेघेनवारुणोविद्यादगद्वैस्सवेतथा ३ आराणाः पशवः सर्वकथिता
वायुदेवताः जलाशयानिसर्वाणिवारिधानीकमेरु कुंभेचकारकंचैववारुणानिनिबोधत ससुदजातिर्वरुणानिदिज्ञो
त्तमाः ५ आग्नेयंकनकंप्रोक्तेसर्वलोहानिवाण्य प्राजापत्यानिसंस्थानियकानमपिचदिज्ञाः ६ ज्ञेयाश्चसर्वगोपास्वगंध
र्ववैविचक्षणैः वार्दीसेतंस्मृतंवासः सौम्याज्ञेयास्मास्तथा ७ पक्षिणाश्चतथासर्ववायव्याः परिकीर्तिताः विद्याव्रसा
विनिर्दिष्टावियोपकरणानिच सारस्तानिज्ञेयानिपुस्तकारीनिपंडितैः सर्वसांशिल्यभोडानांविष्णुकर्मानुदैवतं ८
दुमाणांमथपुष्पाणांशाकैर्दरितकैः सुदः फलानामपिसर्वसांतथाज्ञेयोवनस्पतिः । मत्स्यमांसेविनिर्दिष्टेप्रजापत्येन
थैवच त्वष्टास्मानिनेशाय्यमासनमेवच उपानद्धौतथापानंयच्चायत्याणावर्जितं तत्तत्तांयिरसत्वेनप्रतिगृहणीनमानकः
श्रोत्रयोगियत्सर्वशास्त्रधर्मधर्मादिकं रागोपकरणंसर्वविज्ञेयंसर्वदैवतं ९ गृहीतपात्रदैवसंयदवक्तुंदिज्ञोत्तमाः तत्तत्त
विष्णुदैवतंसर्ववादिज्ञस्तत्तमाः १० प्रतिगृहस्योपधर्मनजानातिदिज्ञोविधिं द्रव्यसौम्यसमायुक्तो नरकंयतिपश्यते विधिं
धर्मविज्ञायत्राश्रणस्तप्रतिगृहे दात्रासहनरत्येवमहादुर्गाण्यसौश्रवं ११ तथा भूमेप्रतिगृहेऊर्याभूमिंऊर्वयदसिंहा क
रेगृहीताकंसांतदासदासौदिज्ञोत्तमाः कंठहृदिविमस्यधर्मज्ञेयप्रतिगृहः प्रतिगृहेसांकरं आरुह्यवगतशोक्तः कर्त्तुं

यकोनिसमेतर्जात्रुकरस्तथा दातरिष्टमभिधायनप्रतिगृहणीयादनोत्तमः २ विष्णुमित्रः ३ अर्धितस्यधर्मस्त
 यावद्विशिखोदितः स्नातसमागपस्पृशपरिणीयात्प्रदितः शुचः (आपस्तम्बः आर्देवासास्तयः कुर्याजपहोमप्रतिगृ
 हे सर्वतदाक्षसंविधाद्विर्जानुचयत्कृतं (आगलेपः हस्तमध्येवशतीर्थं दक्षिणाग्रहणोत्तम (आहप्रचेतः दक्षिणाद
 स्तमध्येव्राणस्याग्रेयंतीर्थमाग्रेयेनप्रतिगृहीयादिति गरुडपुराणे स्नातसमागपस्पृशपदानोपौतवासमी सपवि
 त्रकरसैवप्रतिगृहणीतधर्मवित् (विष्णुधर्मोक्ते मृतकेस्तुतकेविप्राननुग्राहः प्रतिगृहः तत्रापिचतथाग्राहानदेरैरभ
 यदक्षिणा कालः सपवग्रहणोयदाभयमुपस्थितं (प्रतिगृहीतासावित्रीसर्वत्रैवानुकीर्तयेत् ततस्तुकीर्तयत्साहृदये
 णद्वयदेवता समापदेउहः पश्चात्कामस्तथाप्रतिगृहे तदन्तेकीर्तयेत्सक्तिप्रतिग्रहविधिसूत्रं ३ सावित्रीसपितृदेवत्या
 ऋकदेवसत्वेत्यादिप्रसिद्धाद्वयदेवत्यमभयेसर्वदेवत्यमित्यादिवत्यमाणांकामस्तथाकोदाक्तस्माधुरादित्यादिप्रसिद्धाद्वयदेवम
 त्रेणा शाखांतरेत्तकामः कामायेत्यादिप्रसिद्धा आदित्यपुराणे ओंकारसुचरयाशोडविणोसुऊशोदकं गृहणीयादक्षिणीद
 स्तनतदन्तेसक्तिकीर्तयेत् (तथा प्रतिगृहेपठेद्वैप्रतिगृह्यादिजोत्तमान् मंदेपदेतराजनेउपोषुवतथानिषि मनसातत
 ष्याशूदेसस्तिवावनमेवच संकारंब्राह्मणोऽकुर्यान्निर्गंकारंमहीपतेः उपोषुवतथावैष्णवमनसासस्तिशूदेने प्रतिग्रहेप्रतिगृह
 मेवै मंदेमध्यमसंब्राह्मणोदातरिसंकारंसस्तिवाचनेऽकुर्यात् एवंतत्रियादिषु विष्णुधर्मोक्ते अमयंसर्वदेवसंभूमिर्वैविष्णुदेव

देमा.
दि.
१५

ददाति हि जातिः परितः ऐन मनसा यौवनस्य स्तदश्रुते ३ वैश्वदेवविहीनं च संध्योपासनवर्जितं यदाने दीयते ततश्च
काले समश्नुते ४ मनुः यत्तोदतेन क्षरति तपः क्षरति विस्मयात् आशुर्विप्रापवादेन दानेन परिकीर्तनात् । दायीतः दा
नं ज्ञानं तपस्पागोमेव कर्मविधिक्रियाः मेगलाचारनियमः पौचश्रष्टस्य निःफलाः । वाराहपुराणे तोयंदद्याद्विजक
वेदाने विधिरयेत्तरः स ऊशोदकद्वस्तश्च ददामाति तथी वदेत् । गौतमः अतज्जातु करं कृत्वा स ऊशोततिलोदकं
फलमपि च संधाय प्रदद्यात्प्रदयाति तः । पात्रासंनिधानेन नारादेयपुराणे विशेष उक्तं मनसा पात्रमुदितं जलं भूमौ विनिक्षि
पेत् वियते सागरस्य तोदो न स्य तो विधीयते । धौम्यः दानुकाले तसं प्राप्ते पात्रे चासंनिधौ न लं अग्नविप्रकरीदत्तादानं
पात्रे निधीयते । उभयासंनिधानेन विशेषस्तत्रैवोक्तः इत्यपात्रविकर्षश्च तरोत्तं दातुमुद्यतः तद्यायादेभुवं पात्रं द्र
व्यमादित्यदैवतं धौम्यः परोक्षे त्वल्यदत्तं स स्तुतारविवर्जितं दृश्यते सागरस्य तोस्तस्य तो नैव दृश्यते । बृहवसिः
एः नाम गोत्रे समुच्चार्य संप्रदानस्य चात्मनः संप्रदेयप्रयच्छंतिकं यादने तपुं द्यापितामर्हदित्स्वयं । तथा दानदो
मज्जपात्कुर्वन्नासीनः कृपासंस्तरे एषां फलमनेतं तलभते प्राशुत्वेनरः । स्मृत्येतरात् नाम गोत्रे समुच्चार्य सम्यक्
अद्वान्वितो ददेत् संकीर्त्य देशकालादितभ्यं संप्रदेदिति नममेतिसप्तज्ञानानि हतिमपि कीर्तयेत् अथ प्रतिरहीत
धर्माः ब्रह्मपुराणे सुविः पवित्रपाणिश्चरद्दीया उन्नराशुखः अभीष्टदेतोऽप्यायन् मनसा विजितैरिषाः । कृतोन्नरी

कर्मकरोतिविधिनातयः फलेनकिंविदामोतिक्लेशमात्रदितस्यतत् । मनुः प्रथमकल्पस्योत्तकल्पेनवा
 र्तते नसोपराधिकेतस्मदुर्मतेविद्यतेफल । सोपराधिकेपारलौकिके योगयाज्ञवल्क्यः विधिहीनेभावदुष्टं
 तमप्रदयाचयत् तद्वरंस्वरास्तस्मदुक्ततात्मनः । कर्मोदानविधिःपार्थक्यमानांयथातथा फला
 यमुनिभिप्रोक्तोविपरीतोभयावहः । दन दानंचविधिवदेयंकालेपात्रेगणान्विते । तथा दानंहिवद्गमानाफो
 गुणावयःप्रयच्छति सत्प्रत्ययनंलब्धा रामायणे नावज्ञयाप्रदातव्यंकिंविदाकेनचित्कवित् अवज्ञयादियद
 त्रंदातस्तदोषमाहवेत् शातातपः अभिगम्यतयदानेयच्चदानमपान्वितं विद्यतेसागरस्योतस्तस्योतो नैवविद्यते ।
 प्रच्छन्नानिचदानानिज्ञानेचनिरदंकृतं तपोनिचसुतमानितेषोफलमनेतके २ असौवाच गमोयमागमप्रदाताग
 मप्रजाग्रिसक्रियः सृजितेसर्वलोकेषुसर्वदेवैशतकृतः । व्यासः स्येनीत्वातयदानेभक्त्यापात्रायदीयते त
 त्सदस्वगणंभूतापातारमुपतिष्ठतिः कृतेप्रदीयोगत्वावेतायादीयतेगृहे द्वापरेचपार्थयंतिकलौचाद्यगमास्त्विति
 प्रतिगृहीतगृहीतयादीयतेतत्कृतदुगोदत्तंभवति प्रतिगृहीतारंस्वगृहमाह्वययदीयतेतत्रेतायुगोदत्तंभवति ३
 तर्थाः एवेमुत्तरत्रापि वक्रिपुराणात् तमोहृतस्तयोदयाद्रयाक्रोधातथैवच त्पदानंततत्सर्वभुक्तेगर्भस्यपवच
 इष्ट्यामसुननाम्नैवदंभार्थचार्यकारणात् योदशतिदिजातिभ्यः स्वालक्षेत्तदृक्ते २ देशकालचपात्रेचयो

देमा.
दि.
१५

सत्यमपिदानमानेत्यममृते अथ दयापियदत्ते सर्वसुनपिसुतम नतफलमवामोतितस्माअदोसमाअयेत्
देवलः प्रदायणाकसृष्टिवाअदाभक्तिसमन्वितं महतीपात्रभृतायसर्वाभुदयमासुयात् देवलः प्रदायणा
कमुष्टिवाअदाभक्तिसमन्वितम् महाभारते अदयासाध्यते धर्मोमहाद्विनीर्यराशिभिः निश्चिचनारुचुनयः
दावंतोदिवंगताः धर्मार्थकाममोक्षाणोअदापरमकारणं पुंसोमअददानानोनधर्मोनापितफले १ वक्रिपु
राणात् अदाः सर्वासर्वधर्माः अदामध्यातसेविताः अदानिष्टाप्रतिष्ठाअधर्माअद्वैवकीर्तिता (अकृतिमात्ररसाः
सूत्साः प्रधानपुरुषेश्वरा अदामत्रेणागस्त्येनकरेणानवक्षसी १ कामक्लेपोनवद्भभिर्नचैवार्थस्यराशिभिः ध
र्माः संप्राप्यतेसूत्साः अदाहीनैसुरैरपि ३ अदाधर्मः पुरःसूत्सः अदाज्ञानेद्वैततपः अदासर्गश्चमोक्षश्चाददास
र्वमिदंजगत् ४ सर्वसंजीवितेचापिदद्यादअदयायाद नामुयत्सफलकिंचिच्छ्रद्धदानस्ततोभवेत् ५ महाभार
ते क्रियावच्छ्रद्धदानश्चापाताप्राप्तानसूयकः धर्माधर्मविशेषज्ञः सर्वतरतिउत्तरं (स्कंदपुराणे अदामातीवज
ननीज्ञानससकृतस्यच तस्माअदोसमुपायज्ञानं सकृतमर्जयेत् (याज्ञवल्क्यः दातव्यं प्रतिदेषात्रेनिमित्तेषुविशे
षतः याचितेनापिदातव्यंअदाएतेतशक्तिः (देशकालउपायेतद्वयअदासमन्वितं पात्रेप्रदीयतेयत्रत्सकलेध
र्मलक्षणमिति उपाययतिकर्तव्यता इतिअदानिर्हणं अथदानसामान्यविधिः याज्ञवल्क्यः विधिदृष्टव्य

तः १ याज्ञवल्क्यः यस्मिन्देशे मरुतः कृष्णपस्मिन्देशे प्रवर्तते यस्मिन्देशे चापि विष्टे स्तस्मिन् प्रो निबोधत । मा
कंदियपुराणे सप्तसप्तचोत्तरोयस्त्वयत्र गोदावरी नदी एषिव्यामपि कृत्वा यांसप्तदेशो निपावनः व्यासः गंगा
द्वारे प्रयागे च प्रविशुक्ते च पुष्करे नगरे चाट्टासे च गंगासागरसंगमे ऊरुत्वे गंगायां च तीर्थे वामरकंदके एकता
दिषु तीर्थेषु दत्तं प्रक्षयतामियात् सर्वतीर्थमये गंगा तत्र दत्ते महाफलं १ स्कंदपुराणे वाराणसी ऊरुत्वे प्रयागे
पुष्कराणि च गंगा समुदतीरे च नैमिषा मरकंदकं श्रीपर्वत महाकालं गोकर्णं वेदपर्वतं इत्याद्या कीर्तिता
देशास्तस्मिन्निवेदिताः सर्वशिलोचयः पुण्याः सर्वानयः सप्तागराः गोसिद्धिनिवासाश्च देशाः पुण्याश्च
कीर्तिताः पशुतीर्थेषु दत्तं फलस्मानेत्तु कृद्भवत् ३ पद्मपुराणे गंगाचोदयुत्वीयत्र प्राची सरस्वती तत्र
तः शतं पुण्यं स्नानदाने सप्तवत् । लिंगवाप्रतिमावापि दृश्यंते यत्र उच्यते तत्सर्वं पुण्यं तोयंति दानेषु च म
हाफलं त्रयप्रोक्ते नदीतीरे गवांगोष्ठे ब्राह्मणानां च देवमनि दत्तं शतं गणेशाङ्गलं तस्मात्समन्विधौ शिवस्य तिस्रो
र्वाङ्गैश्च समिधौ दत्तमवय । तथा अग्निदेवे गवांगोष्ठे वेदबोधप्रवित्रिवे शिवापतनसे स्थाने यदल्पमपि दीयते त
दनंतफलजे यो शिवस्तेनानुभावतः मत्स्यपुराणे पालिश्यामशिलाभूतः शैलश्च कोंकमेदितः यत्र तिष्ठति च
सुधेतत्त्वे योजनत्रयं अथ अडाखंडानां सच्यंते स्कंदपुराणे, दानदयात्पत्नेन प्रदाय तमतेदितः प्रदायते

हेमा
दि.
१५

महानिषादेवदिकेरात्रौ मथमपामयोः नैमित्तिकतया ऊर्यान्निमित्तमनागपि अथनिमित्तावरोपेन सदाप्राणकालः
लः विसृज्यमानो कालः सर्वोपनिर्दिष्टः पात्रे सर्वमुदाहृतं अभयप्रदानेन नात्र कार्या विचरणा तदैवदानकाल
स्तदाभयमुपस्थिते । तथा नदीकाले प्रतीक्षेते जलं पाते तस्मान्निते अत्रोदकं सदा देयेत्याह भगवाननुः । स्कंदपु
राणे अर्धप्रसूतो गोदद्यात्कालादिन विचारयत् कालः सपवग्रहणो यदा सादिमुत्वीतगौः व्यासः आसन्नमसु
ना देयौ गौ एव त्मात एव वर्तत तदभावे तगौ रेवनको दारणा यवैः । तदा यदि न शाक्तोतिराजं वैतरुणी तगं शाक्तो
मोरु कृदादत्ता श्रेयो दद्यात्तस्य च । वाराहपुराणे यती पातो यस्य संकोति तथैव ग्रहाणां रवः प्राणकालास्तदासु
वैयदा मसुरुपस्थितः तदा गौभृदि राणादि दत्तमजयतीमियात् । तथा यावत्कालं सुते जाते न नादेच्छियते
न्य वंदसूर्योपरागेन तमाद्रुसमये समं मत्स्यपुराणे यदा वाजायते त्वितं चित्ताश्रडा समन्वितं तदैवदानकालः स्या
द्यतो नितो हि जीवितं । इति कालनिर्णयः अथ देवीत्यं दनां गुणवर्णनं देवीपुराणे सर्वेशिवः अमाप्राणास
वानप्रभुप्रदा दानमानोपवासादिफलदः सततं नृणां । विस्रः चातुर्वर्ण्यवस्थाने यस्मिन् देशे न विद्यते
संज्ञेच्छदेशो विज्ञेय आर्यदेशस्ततः परः । भविष्यपुराणे नदीयते यत्र धर्मश्चत्तुष्पात्मकलोदिन सदेतापर
मो नितो सर्वैः पुण्यतमो मत् । विद्वद्भिः सेवितो यश्च यस्मिन् देशे प्रवर्तते शास्त्रेऽङ्गं चापि विष्णुसंदेशः परमो म

मावासाग्रहणवैप्रतिश्रयः संक्रातिश्चरिदक्षिरेतिचिह्नदिर्दिनतयः श्रमादिपुण्यकालस्तत्तमदानादिकर्मणः
 नारदः विष्णोवासापदाभानुः कृतिकासुवचंद्रमाः सयोगः पञ्चकोनामपुष्करेष्ठतिर्लभः । अथनिषिद्धकालः
 तत्रपोतलिखितौ आचार्यमैश्वर्येणनिर्गसंध्याकालेचवर्जयेत् द्योतिरातसायस्मात्तस्मादातर्भयावहे विवैशेषतोनि
 शीयेतनश्रुभेकर्मशर्मणो अतोविवर्जयेत्प्राज्ञोदानादिषुमहानिशं १ ज्योतिपराशरः अज्ञाधेयेप्रतिष्ठोचमज्ञदा
 तप्रतिगदन् मोगल्पमभिषेकंचमलमासेविवर्जयेत् । वापीरूपतशगादिप्रतिष्ठोदस्युत्तीरपि दक्षिणाशामु
 खीज्वरतत्फलमवाप्नुयात् २ बालेवायदिवाहृदेषुकेवास्तमुपागते मलमासइवेतानिवर्जयेद्यततः सदा ३
 मलमासोदिकमासः तलक्षणाभादप्रचेता एकराशिस्थितेसूर्येयदावर्षद्वयेभवेत् द्यकथक्रियाहेतातदाज्ञेयो
 धिमासकः । ज्योतिशासे चटकेत्याहृदेषुसूर्येहृदिकेवायधत्तानि मकरेवायर्जुमेवानाधिमासेविधीयते । अथ
 निषिद्धस्यापिविशेषेणपुण्यकालतमभिधीयते देवलः शङ्खदर्शनसंक्रांतौविवाहात्मयहृदिषु स्नानदानादिकं
 कुर्यान्निशिकामत्रेषुच । हृदवसिष्ठः अहणोदाहसंक्रांत्यात्रादौप्रसवेषुच दानेनैमित्तिकंसेपरात्रावपितदिष्ट
 ते । विलुधर्मोत्तरे एजनेतृतिथीनोवपेष्णानामपि एजने तत्ररात्रौतथाज्ञेयंगवामुक्तेचएजन । महाभारते
 रात्रौदानेप्रशंसंतिविनातमभयदक्षिणा विद्याकेंगादिजप्रेष्टादीपमनेप्रतिश्रयं । मार्कंडेयपुराणे विष्णुमित्रः

हेमा
३.
३

राणे दौतिष्येतावेकवोरयस्मिन्सादिनतयः वसिष्ठेणाह एकस्मिन्नावणेनक्रिन्तिषीनोत्तयपरातरा
दिनतयप्रोक्तस्तत्रसादसिकंफलं दिनच्छिदलतणमाहभगः तिथिर्देतिथियोगर्हच्छेदिराशाशिवर्णाः स
दशोदिवसच्छिदममात्यप्राहभार्गव अयमर्थः तिथ्यर्देकरणे करणतिथियोगनत्त्राणमेते आदौचपर्वका
लः सोमग्रहातलः सचदिनच्छिदशति कालमानमणुक्तेनत्त्रवच्छेदादिकालः कथितस्तिथिक्ता सोमदीहय
नागवद्विपलोपेतंनद्रुततपलैर्गुतं पलैशोदशाभिर्गुक्तेनादिकादितयंगुतेच्छेदादिसमयः प्रोक्तोदानेनंतफल
प्रदः १ कृतिकराणां नागः प्रष्टौवद्वयस्यः भनत्त्रेतयातिपंचविंशतिशतियोगः तदयमर्थः सिद्धोभवति
तिथिकराणयोरायेनेचटिकादयमष्टविंशत्यलानिपुणपकालः नत्त्रस्यतपंचविंशतिपलैर्गुक्तेचटिकादययो
गस्यापिषोदशाभिः पलैर्गुक्तेचटिकादयमिति अवमलतणमाहविस्रुः तिथित्रयेस्त्रायेकोवारः स्यादवमेदि
तत्त्र त्रिवारस्यकतिथिर्यत्रत्रिदिनस्यकउच्यते १ अत्रदिनतयावमयोरीषान्भेदः यत्रतिथिदयावसानेकरवसा
नंसदिनतयः यत्रतिथिदयावसानेपिवारावृत्तिः सोममशतित्रसाप्रोक्ते एकादशाप्यमाचासाएणिमापुत्रजन्म
च वैधतिस्त्रयतीपातोभद्राचावमवासरः पुगमत्वादयस्तेसुरिउपर्वसमानकाः क्रान्तिसाम्प्रदिनाच्छिदग्रहा
णांभगमस्तथा भगमोराशिनत्त्रेषुगमने देवीपुराणे अतीपातोविस्रुपदेखडशीतिशतं क्रान्तिसाम्प्र

(३)

दीर्घवेदपा २ वेदशास्त्राणामितिलवशास्त्राणामित्यर्थ आवालि संक्रांतेः पुण्यकालस्तुषोऽशोभयतः कांलाः चेदसूर्योप
 रागेत्पावदर्शनगोचरा १ अथसंक्रांति गालवः मध्येविषुवतिदानं विसृपदीदतिगायनेचादौ षडशीतिमुवेतीतेतपो
 दगायेनभूरिफलं पतच्चफलाधिकप्रतिपादनार्थमुक्तं पर्वकालस्तु संक्रांतेषां गुरुर्द्धचभवति तदाहरेवलः संक्रातिसम
 यः सूर्योऽर्क्षः पिशानेतौः तयोगच्छाणधर्म्यं विंशतिरात्रः पवित्रताः आसन्नसंक्रमं पुण्यदिनाहं स्नानदानयोः
 रात्रौ संक्रमणोभानोर्विष्वक्पयनेदिने यायासनिदितानामस्नाः स्नाः पुण्यतमास्तः २ अथमर्थ सर्वासुपि संक्रा
 तिषु मृतीतंतमनागतोचानादृश्यत्रदिनाहं अनेतानागतावासंक्रांतिः संनिदिताभवतितस्तानदानादिकं कार्यमि
 ति यस्तु संपूर्यते संक्रातादिषु रात्रावपि स्नानदानादिकं कुर्यादिति दक्षिणोत्तरायणो विषयप्रतपवाक्तं मुक्तामकरकर्क
 राविति तस्य मकरकर्कटयोरात्रावपि स्नानदानानुग्रेहे याः संनिदितानामश्रुतिवधेयं रात्रौ स्नानादिप्रतिषेधस्तु संक्रा
 तंतोरेवतिष्ठेवेति शोचिदहरात्रेयदासंक्रमतेरविः प्राहर्दिनदये पुण्यमुक्तामकरकर्कटौ अथप्रकीर्णकालः विसृ
 प्रमावास्यायतीपातोग्रदणोचेदसूर्ययोः मत्वाद्योयुगादिषु संक्रांतिर्वर्धतस्तथादिनच्छयं धनच्छिद्रमवलंबतथा
 परं देयनेविष्वक्पयमेवश्रीतिमुखंतथाचतस्रो विसृपयश्च पुत्रजन्मादिचापं आदिस्थादिप्रदाणांचनक्षत्रैः सदसंग
 मैः विज्ञेयः पुण्यकालोयं ज्योतिर्विद्विर्वद्योयच तत्रदानादिकं कुर्यादात्मनः पुण्यहृदये धं दिनतयलक्षणं पश्य

हेमा

१२

१२

यद्यतीपातादिकालः याज्ञवल्क्यः प्रातर्मिदहयेदानंतच्छतत्रेदिनहये विषुवशातसाहसंयतीपातीतनेतके वाराहे
पुराणे दर्शोशातसाहोदानंतच्छतत्रेदिनहये रातत्रेतातसाहमित्यर्थः तथा इत्येतौलसगणकोटिगणोभ्रमणानारिका
यांत अर्बुदगणितेयतनेपदानाघतयेपतिते इत्यतादिमानमुक्तंज्योतिशास्त्रेविंशतिदिपसतोत्तौभ्रमणेचैकविंशतिः
पतनेदशानाशस्तपतितेसमनारिकाः यतीपात्रेविंशतिभारियोगेषुसमदशोयोगः हृदमनुनाप्रकारोतेरावतीपातोद
र्शिनः अवणास्थिपनिशार्दीनागदेवतमस्तके ययमारविचारेणायतीपातःसउच्यते नागदेवतमस्येषामस्तकःप्रथम
चरणःमस्तकप्रतिप्रवणादिभिःप्रत्येकंसेवथ्यते शास्त्रेतेष्वप्योपिद्यतीपातः उक्तः पंचाननस्योगुरुभूमिषुत्रोमेवेर
विष्णोदिमुक्तपदे पाशाभिधानाकरणापुक्तातिथिर्यतीपातज्ञातीहयोगः अस्मिन्निगोभूमिवसोदिरापदानेन
सर्वपरिहायपाशूरतमिदत्तमुनामयत्तेमर्त्याधिपत्तेलभतेमनुष्यः पंचाननासिंहः पाशाभिधानाहादशीकरभंदस्त
नक्षत्रे अथ क्रान्तिसाम्यसमयः समीरितः सूर्यपर्वसदशोमुनीश्वराः तत्रदत्तदत्तजमप्रजनंकोटिकोटिगणमाहभार्ग
वः अथमर्षसूर्याचंद्रमसोः क्रान्तिसाम्यप्राणकालहयेसंभवतिपकोयतीपाताद्यः भरद्वाजः यतीपातीवैधतेचदत्त
स्यातोत्रविद्यतेयतीपातेविशेषेणसदिसूक्ष्मः प्रकीर्तितः अथोपरागकालः पद्मपुराणे चंद्रस्यदिवाभानोराज्ञासाद
णासदसंगमः उपरागइतिव्याततत्रनेतैफलेस्ते ॥ इंदोलक्ष्मणपुराणेष्वेदशागणोभवेत् गंगानोयेत्तुसंप्राप्तेर्योको

१२

उपवासे महाफले फलेदत्तं दत्तानां च तस्यो लक्षणां भवेत् ॥ स्कंदपुराणे यस्तु वैत्रयोदश्यां स्नानं दानं समाचरेत् फ
लेदशागणं तस्य कर्मणो लभते नरः ॥ १३ ॥ अथ मन्वंतरादयः प्राप्तिनीशुक्लनवमीद्वादशी कार्तिके तथा तृतीया वैत्रमासस्य
तथा भाद्रपदस्य च आवासापिमावासा पौषस्यैकादशी तथा आषाढस्यापि दशमी माघमासस्य सप्तमी नभस्ये चाष्ट
मी कृत्तिका तथा साफली च पूर्णिमा कार्तिकी फाल्गुनी वैशीखेष्टपंचदशी तथा मन्वंतरादयो सेतदा तस्या हयकारका
अत्रा मावासाष्टमी व्यतिरेकेन सर्वाशुक्लापव वैत्रचतुर्दशी शुक्लाश्रवेण प्रोष्टपादयो माघस्य या कृत्तिका पक्षे दानी वक्रफ
लादिता ॥ १४ ॥ विष्णुधर्मोत्तरात् वैशाखी कार्तिकी माघी पूर्णिमा तद्महाफला पौर्णिमा सीशुसर्वासु माससु सर्वसहिता सु
च दत्तानां मिददानानां फलेदशागणं भवेत् विष्णुधर्मोत्तरात् यस्या पूर्णैर्दनायोगे याति जीवो महाफले पौर्णिमा सी
तसा ज्ञेया महापूर्णदिनोत्तरमाः स्नानं दानं तथा जापमक्षयं ततदा स्मृतं यमपुराणे आग्नेयं तयदा अक्षयं कार्तिक्यां भव
ति क्वचित् महती सा तिथिर्ज्ञेया स्नानदानेषु चोत्तरमाः ॥ १५ ॥ यासु अमा वै सोमवारो रविवारो सप्तमी चतुर्थी भौमवारो
णविष्णुवत्सदृशफले शोकोपि अमावास्या तसो मेपि सप्तमी भाद्रनासदः चतुर्थी भूमिपुत्रेण सोमपुत्रेण चाष्टमी च
तस्य स्तिथयश्चैतास्तुत्या सूर्यद्वयादिभिः सर्वमक्षयमत्रोक्तं स्नानदानजपादिकं ज्ञात्वा तपः अमावास्या सोमवारो र
व्यवारो च सप्तमी अंगारकरिने मासे चतुर्थी वचतुर्दशी तत्र यत्कुरुते कर्म शुभं वा यदि वा शुभं वष्टिर्वर्षसहस्राणि अ

हेमा-
दि-
॥

वेत् तदासासावदज्ञेयासावानमीतिकीर्तिता स्नानदानादिके सर्वमस्यामत्तयमुच्यते ४ स्केत्सुगुणो शुक्लामार्गशि
रेमासिप्रावणोयाचपेचमा स्नानदानेवङ्गफलानागलोकप्रदायिनी ५ भविष्यपुराणे येयेभाद्रपदेमासिषष्ठीचभरत
सम स्नानदानादिके सर्वमस्यामत्तयमुच्यते ९ तथा शुक्लपक्षसप्तम्यां विवाहो भवेद्यदि सप्तमीचित्रया नाम तत्र दत्तम
दाफले शुक्लपक्षसप्तम्यां नक्षत्रं पंचतारकं यदावस्था तदाज्ञेया ज्ञयानामीति सप्तमी स्नानदानादिके न स्यां भवेच्च
तगणो विभो पंचतारकमिति रोहिण्य श्लेषा प्रयादस्तम्रयो मार्गशीर्षमासस्य शुक्लपक्षी तसमी नंदासा कथिता १
वीरसर्वानंदकरी स्मृतां स्नानदानादिके सर्वमस्यामत्तयमुच्यते आदित्यपुराणे पौषमासे यदा देवि शुक्लाष्टम्यां
धो भवेत् तदा तसामहाप्रणामदाददेतिकीर्तिता तस्या स्नानं महाराजं तर्पणं विप्रभोजनं मत्स्यं तेषु कृतं देवि
शानसादासिकं भवेत् महाभारते अष्टकासु च यदज्ञं तदनेन मुदा हतं आश्रयाय न हेमंतशशिरयोश्च तर्णम
परमत्तणामष्टमीषष्टकांति ६ देवीपुराणे अश्विनसप्तमासस्य नवमी शुक्लपक्षजा जायते कोटिगुणितं धाने
तस्या नगुणिय ५ गरुडपुराणे ज्येष्ठस्य शुक्लदशमी संवत्सर शुक्ली स्मृता तस्या स्नानं प्रजुवीतदानं चैव विषोषतः १०
पकोदश्यां सिते पक्षे पुष्यर्क्षे यत्रोत्तम तिथौ भवति सा प्रोक्ता विस्मयापापनाशिनी दानं यदीयते किंचित्समुदिश्य ज
नार्दनम् होमो वा क्रियते तस्यां अक्षयि कथिते फले ॥ मासि भाद्रपदे शुक्ला द्वादशी श्रवणां त्विता महती द्वादशी ज्ञेया

सिर्गालवश्चादंजुरुवेत्रेयराष्ट्रिताः अथप्रतिगृहान्नमस्योनिंसमाश्रित । दावाग्निनाचयोदयउदकात्सप्ररोदति प्रति
 गृहीणायोदयः सदग्योनप्ररोदति १ मनुः नयज्ञार्थेपनंशूदादिप्रोभितेतकर्दित भित्तितायजमानोदिवेदालप्रेमना
 येमे योशूदाधिगम्यार्थमग्निहोत्रंमपासते सर्वेतेवायानिंयात्रसवादिषुगर्दिता । तथा हिरण्यभूमिमस्येगामनेवा
 सेतितामतं अविद्यात्यतिगृह्णानेभसीभवतिदारुवत् । तस्मादविद्यान्विषाधस्ताकस्तात्यतिप्रदात् सत्यकेनापि
 विद्वान्पिकेगौरिवसीदति २ इतिद्वयनिर्गुणं अथकालात्यराणांगमभिधीयते तत्रप्रणयकालास्तावत् देवीपुराणी
 नित्योविभुःस्थितः कालोसवस्यातस्यदेवता निमित्तादिविशेषैः सलोकेप्रणयफलप्रदः । भविष्यत्पुराणे
 तिथीनोप्रवरायस्माद्वयणासमुदाहृदाहृता प्रतिपादितापदेश्वेप्रतिपत्तेनवाच्यते स्नानदानेशतगुणकार्तिके
 यातिथिर्भवेत् । स्कंदपुराणे अश्विनीमासिसंप्राप्तेहितीयाशुक्लपक्षजा दानेप्रदत्तमेतस्यअनेतफलमुच्यते १
 पात्रे वैशाखमासेयाषाढान्ततीयाशुक्लपक्षजा अनेतफलदासात्स्नानदानादिकर्मसु भविष्यत्पुराणे शिवा
 शांतासुखाराज्यंचतुर्थीत्रिविधासूता मासिभाद्रपदेशुक्लाशिवालोकेषुसज्जिता तस्यास्नानतश्चदानेउपवा
 सोजपस्तथा भवेत्सदस्यगणितेप्रसारादेतिनोत्प माघमासितथाशुक्लायाचतुर्थीमदीयते साशांताशा
 तिदानित्यंशान्तिकुर्यात्सदैवदि, स्नानदानादिकेसर्वमष्टमस्तयमुच्यते यदाशुक्लचतुर्थीतिवारोभौमस्यैभ

सस्तीमनश्चयादिमर्थः तेषामितिहीरादानोक्तयार्थमयत्त रुच्येनिवेदयेदिसर्थः शोवलिीवित्तो कृशारेपायसेपा
 पेदाधिप्रभुं कृत्वा नानिश्चुदेभ्यो नदयानोपाकृते किंचित् अथग्राह्यमुच्यते तत्र व्यासः कुटुंबार्थे हि ससूरात्यतिश
 समयाचितं कवर्षमात्मने चैव नदियाचेत कर्हिचित् । स्कंदपुराणे इभिर्देवैरुक्तोऽप्यमेकदेवीसीदतीत्यथा असा
 धोपारिहृणीयात्यतिग्रहमतेदिताः गरुडपुराणांतं यद्गृहीतमनिर्देभ्यः अद्वाहतेचयद्देवैः दानंतत्यतिगृहीतारंता
 रश्मेवतद्भवे । इत्येवगिरिपित्रेयोनविद्यात्यतिगृहीतो निंयस्यद्वयलेपोपि निरपायैवजायते २ सहस्यति अपिपाप
 कृतोराज्ञाप्रतिगृह्णांतिसाधवः पृथिवीनाम्यदिक्कृतिपावनं सोतइतमे । वयवैवर्तात् पितृमातृगरुडैर्विवादर्थे
 चधर्मतः शुभरायेचविषुषागृहीतयेधनेसदा गृह्णानोभूदिराणादितथानैवविधारयेत् योष्यवर्गीयसिद्ध्यर्थेभन
 मिच्छेत्तुदिमान् २ तथा अयातिनाहतेग्राह्यमपिउक्तकर्मणाः अमत्रकुलकाषांरूपतितेभ्यस्तथादिषः । अंग
 रागवर्षमतिथीनांचभत्यानांचविशेषतः शुद्धानेप्रतिगृह्णीयाननुष्ठेतेसंयततः । मनुः आहृताभुयतोभिदाप्रस्ता
 दप्रचोदितां मेनेप्रजापतिग्राह्यामपिउः कृतकर्मणाः नाप्नोतिपितरस्तस्यदशावर्षाणिपेचच नचद्वेदस्यप्रियस्ता
 मभ्यवममते २ तथा पथोदकंमूलफलमन्नमभ्युयतेचयत् सर्वतः प्रतिगृह्णीयामाधुवाभयदक्षिणा । अश्वदत्तम
 याचितं अंगिरा खल्वदेवगतेधामेवापीकृपगतंजले अददद्वापितद्वापेयचगोष्ठगतंपयः खलेवापारहाददिः

देमा
दि.
१०

सर्वकाले गृहीतव्यं शूदेभ्योपि गिरामते २ संस्कारैः शुभतिहेतुहायेते न शुचिस्मिन् तस्माद्दानं गृहीतव्यं मृतसूयं तरेषां ३
मृतसूयं तरेषां पीतितदापदिषयं विस्मयमौत्तरात् प्राप्तां प्राणाप्रदानेन चोशलापुष्कलादपि जीवनं सर्वमवाप्नोति जीवनं
मेकरोति च शरीरं धर्मसर्वसंरक्षणीयं प्रयत्नतः । अथाप्राप्तमुच्यते ब्रह्मपुराणो ब्राह्मणः प्रतिगृहणीयाद्देवार्थे साधुतः स
दा अथ स्वमनिमानं गतिललोदांश्च वर्जयेत् कृष्णाजिनतिलग्रादीन् भूयः पुरुषो भवेत् शय्यालेकारवस्त्राणि प्रतिरसमतस
च नरकान्निवर्तेत ये तु तिलमंयी तथा बह्वृणो हि जवित्तानामपि स्तेयेति रीति आमुदायं गृहीतं तत्तत्कथं निस्तारिष्यति
प्रातः पश्य गृहीतं तत्तत्कथं निस्तारिष्यति आतुरांस्तमूर्षोः बह्वृणो गणात् हस्तपुत्रयानानि मृतशय्यासनारियः कृष्णा
जिने वृद्धां गतिप्रनायत्सुगतो दिजः तपोभयमुत्वीचोरां सशैलं मीदिनी दिजः ऊरुदेवे च यदानं चोशलापुष्कलादपि तान् तथा
मासिकेपि न च प्रादेभ्यं जयेत्तन्मा मयात् २ स्कंदपुराणो अजिनं मृतशय्यां च मेघे चोभयतो मत्वी ऊरुदेवे च गृह्यामो न भूयः
पुरुषो भवेत् । पद्मपुराणो ब्रह्मपुराणं न प्राप्तेनैकेन तद्भवेत् गृह्योऽयमवाप्नोति ब्रह्मदत्तं न संशयः । भूमिरानमिति चोदरा
महादानां तर्गतं कांचन मीदिनी दानविषयमेतत् मुनूः चिकित्सककृतज्ञानो शास्त्रकर्तृश्च बाहुषे चैरसकलदापाश्च उद्यता
मपि वर्जयेत् भिक्षामिति शेषः चिकित्सकोऽथैवैयः स्कंदे वृत्तादावाग्निना दग्धाः परोहेति धनागमे राजप्रतिगृह्यै रंधानप्र
रोहेति कर्हि वित् । तथा राजप्रतिग्रहो चोरो यौदः पापो भयानक नरके यातनं चोरो कः सोऽपुं पाप्मिन् भवेत् । तथा ब्रह्म

हेमा.
दि.
२

तपः वेदविक्रियनिर्दिष्टं स्त्रीषु पञ्चार्जितं धनं अर्धयं मेति देवेभ्यो पचन्ती वाडपागते । स्त्रीषु पञ्चार्जितमिति स्त्री
व्यापारजीवनेन यत्नं स्त्रीषु विक्रीतास्तिनिकेचित् कात्यायनः आपत्कालेन कर्तव्येदाने विक्रियपवत्वा अथ
प्यानप्रवर्तते इति शास्त्रनिश्चयः । वसिष्ठः शक्रशोणितसंभवः पुरुषामारुपिरनिमित्तकस्तस्य प्रदानविक्रि
यपरिमाणेषु मातापितरौ प्रभवतः नत्वेकैष उदयात्यतिरुद्धीयादासदिसेतानामयस्तेषां मनुस्त्रीषु उदयात्यति
रुद्धीयादा अथवा उक्ता तादृक्तः । देवलः विवत्सोरोगिनी रुद्धोऽस्य विरोगं गभीरं लीलात्तीरशरीरं गौरत्वा
दोषमवाप्नुयात् । कात्यायनः नवोषरान निर्दग्धं मदीदत्वा कथंचन न स्पर्शानपरीतां च न च पापनिषेविना ।
पापादिसप्रणिनोऽयाच्चादयः महाभारते इः खितेभ्यो हि भूतेभ्यो मृत्युः रोगजरादिभिः भूयः कोडः खमपरं सद्गुणोदा
तमर्दति । इः खितेभ्यो योऽस्य भ्रवं इः खमविंदति । तस्मात्त्रैकस्य विडः खितेभ्यो इः खमविंदति । स्त्रीषु न मप्यर्धं अ
थ पात्रविशेषेण अर्धमुच्यते यमः सुवर्णरजतेताप्रेपतिभ्यो यः प्रयच्छति न तत्फलमवाप्नोति तत्रैव परिवर्तते । प.
रिवर्तौ विपर्ययः देवलः पक्कमन्नं रसस्य मवानप्रस्य मगारसः हृतिश्च भित्तु हृतिभ्यां न देये प्रणमिच्छता २ हृतिभि
ज्ञातिरिक्ते वर्तते तप्यानशूदाय हविरेयात्सस्तिदीरेतिलात्मधुनशूदायतिरुद्धीयातेषां मयं निवेदयेत् । गोरसं का
चनं चैव गोस्तिला मधुसर्पिषी सप्यासवीत्रसंश्चापि चोशलेभ्यो न दापयेत् २ स्तुतिनदयारितिप्रणाममन्तरेण शूद्रस्य

याविश्राकमेडले चीरं पुण्यं मवा मोतिदत्तैतान् च चारितो । वसेपायासनं धामं वै सवेशमपरिच्छदं गृहस्थायतन
 दत्तं ते ये वरुणले सदा १ नीवारं वल्कलेर्षके फलमूलं वगोरं वानप्रस्था ययदत्तं श्रुनेनं पारिकीर्तितं २ भिक्षाप्रदानं
 तये पात्रदानं तथा दितं ३ विवाहादि क्रियालेन कात्रिया सिद्धकारणं यः प्रयच्छति धर्मज्ञः सोऽप्यमेधमवाप्नुयात्
 श्रानेभ्यो दत्तं दत्तादानं वरुणले भवेत् ५ कार्ये समुद्यमे कृतापेक्षाममुपस्थिते अत्यंत फलमामोतिनात्र कार्या विचा
 रणा ६ दत्तात्रायाणां शार्ङ्गलजलपात्रमपार्थिते फलमत्तयमामोतिनात्र कार्या विचारणा ७ नंदिपुराणे पापदः पा
 पमामोतिनरो लक्ष्मणां सदा पुण्यदः पुण्यमामोतिना तशोऽप्यसहस्रशः । तथा पात्रविशेषेणानेन सा इन्द्रोत्तरे ।
 पितृमार्तगुरुत्रयचारिणो देयते तत्तत् तल्लक्ष्मणिते विद्यमाने वा पापमेव वा १ वरुणपुराणे द्वाविमौ पुरुषौ लोके
 सूर्यमंडले मेदिनौ दातान् स्युर्भित्ते सुभित्ते हेमवत्सद । अथ अदेयं निरूपणं देवलः श्रुत्यादिगतो द्रव्यं गृहीता यो
 स्वयंदितः धर्माधिको जयते न धर्मफलमश्नुते । एतैरेवैव वरुणभिरन्यायोपार्जितैर्धनैः आरभ्यते क्रियायास्तं पिशा
 चास्तत्र देवतं १ स्कंदपुराणे देवद्रव्यं गुरुद्रव्यं हव्यं चेदीश्वरस्य च विविधेयतने दृष्टं दानं लेखनं भक्षणं । यमः श्रुप
 हृत्य परस्परार्थदानं यस्तु प्रयच्छति सदा तानरके याति यस्तार्थः तस्य तत्फलं । तथा परिशुक्रममज्ञातमपर्याप्तं मसंस्तु
 तं यः प्रयच्छति विप्रेभ्यस्तद्भूषणावतिष्ठते । परिशुक्रगृहीतो ययोगेव सादि अपर्याप्तस्य कार्यात्तमेन रक्तवादि शाता ।

हेमा
दि.
८

अशेषवित्तसमागच्छकं पीत्स्विकल्पभाग्यं जीवनाय संशयभागादये धर्माय कल्पयेदित्यर्थः महाभारते पक्रागोदरा
मर्दयादशादप्यचगोशती शान्तं सदस्यमर्दयात्सर्वतत्पफलास्तताः अत्रगोशहृमुपलक्षणे ऊढेवाविरोधेनादेयमित्यु-
क्तं तस्यापवादमाह व्यासः कुरुदेवीरं पितापित्राश्चाणायमहात्मने दातव्यं भित्तवे चाने प्रात्मनाभूतिमिच्छती । यत्प्राति
प्राविषयेमेतत् कात्यायन सञ्ज्ञादेयं सयेप्राप्तं वेधाचोरणावेपकं वेवादिकक्रमायाते सर्वदानेन विद्यते । वेधकमाधिस-
हं धाचोरणापि त्रैपणोवेदेयं यदिवाहल्यं तत्तस्योभार्यायोस्त्या सर्वमदेयं यच्च पिता महादिक्रमायाते तत्र पुत्रेभ्यो न देयं य-
मः पञ्चवाचाप्रतिज्ञातं कर्मणानोपयारितं तद्वर्गिणसंयुक्तमिदल्लोके परत्र च । अणुरोषं अणुसमर्पणजयरो-
षसंयुक्तमित्यर्थः नारदः ब्राह्मणसचयदेयं सान्वयस्य चनास्तिकः सज्जले तस्य निनयेन दभावे स्य वेधुषु । यदा तन सज-
त्यः स्यान्वसंवेधि वेधवाः दद्यात्स जातिशिषेभ्यस्तदभावेऽप्युनिक्षिपेत् । गौतमः प्रत्यश्रुताप्यधर्मसंयुक्ताय न दद्या-
त् । कात्यायनः प्राणसंशयमापन्नो मासु ज्ञायेदितः सर्वसंतेषदास्यौमीत्युक्तेऽपि न तथा भवेत् । अथ फलतीशाय
प्रतिपादनां पात्रविषोषेणादेयविशेषः भविष्यत्पुराणे गोभृतिलक्षिराणादिदद्यान्नित्यमन्तेदितः तथा इत्यवि-
षोषोऽदद्यात्सर्वविशेषतः । आर्तानामन्नदाने च गोधाने च कुरुदेविना तथा प्रतिष्ठादानां च दाने प्रशस्यते । सर्वार्थ-
याजकानां च विद्यां च वेदादरेतसो कस्यैवानयस्यानोददतां गतिरुत्तमा ३ विस्मयधर्मी जरात् देहे कृत्वा जिने चैव त-

प्रदमं दंतिवृषलायापकादिजाः शूद्रस्याध्यापनः विप्रः पतस्यत्रनसंशयः ३ तथा राजधानीयथाशूत्यायथाकूप
 अनिर्जलः यथाशूद्रमनैश्रोचतथादत्तेदिजेन्दवे । व्यासपातातपौ शौचदीनास्तयेविप्रानचयजोपवीतिनः इतं दत्ते
 तपस्तेषां नष्टमत्रनसंशयः । अविरेवापितं वीजं यच्च भस्मानिह्यते क्रियादीनेषु यदत्तं विप्रनाशो विधीयते ३ मनुः पा
 त्रभूतोदियो विप्रः प्रतिगृह्य प्रतिगृहं प्रसत्सु विनिर्गुं जीततस्य देयं न किंचन । संवयं ऊरुते यस्तु प्रतिगृह्य समेततः ५
 मर्षेनोपयुक्तेन तं तस्करसमर्चयेत् । असत्सु निषिद्धेषु यत्तादिषु अनर्हते यददातिन ददाति यदर्हते अर्हानर्ही परिज्ञाना
 दनाधर्माच्च दीयते ३ यमः यस्तु लिङ्गचित्तं हृत्तिमुल्लिङ्गेभ्यः प्रयच्छति चोरायां वसद्दत्तायां पच्यते नात्र संशयः १
 यस्यावेदस्य वेदे च विच्छिद्येति चियोरुषे सवेदुवासाणो नाम यश्चैव हृषलोपतिः ३ महाभारते पेंग्वेधवधिरामूकाया
 धिनोपदताम्ये भर्तव्यास्ते महाराजन तदेयः प्रतिगृहः । इति प्रतिगृहीतनिरूपणं प्रप्रद्व्याख्यानानां मुच्यते तत्रेदे
 यानिरूपणं भविष्यत्सराणो यद्यदिष्टं विष्टाष्टं च न्यायशामे च यद्भवेत् ततद्गुणावतिदेयमिमेतैर्दोनल्लक्षणं । महाभा
 रते विंशोषतो महाराजन तस्य यावार्जितस्य च अद्वयाविधिवत्पात्रं दत्तं स्यात्तान विद्यते हृहस्यतिः ऊदेव भक्तवत्सनादेयं
 यदतिरिच्यते मधासादो विषेयश्चापातर्पणमप्या भवेत् । मनुः सक्तापरजने दाता सजने उः खजीविनि मध्याधानो वि
 वासादः सुधर्मः प्रतिरूपकः । शिवधर्मात् तस्माद्विभागं चित्तस्य जीवनाय प्रकल्पयेत् भागद्वयं तथर्माद्यमनिसंजीवितं

हेमा
दि.

रोपकारपेशविशिष्टागणानिशयशालिनः ब्रह्मपुराणोवा यत्केत्यासुपिताकुर्यादानेष्टजनमर्चने यत्कृतं सकृदेविद्या
तासुदत्तं तदाक्षयं । कालिकापुराणो यदत्तं वेदविद्विषेयदत्तं ब्रह्मचारिणि तपोनिषेक्तयोर्विसकारुणेन च यत्तदा त
त्सर्वमक्षयं दानं वैमल्येन विधाय पत्तु विसृज्य मोक्षं गतं अन्नदानेन कर्तव्यं पात्रापोक्षेण मन्त्रानि अन्नसर्वत्र दत्तं यथार्थं
कामेन वैदिज । सदोषे पितृनिर्दोषे सगुणोपि गुणावहं तस्मात्सर्वप्रयत्नेन देयमन्नं सदैवतु १ विद्याध्ययनसक्तानाम
न्नदानं महाफले ३ तथा दत्तादृशं भीतानां धनिनां च तथा धने तस्मिन्भीतिभीतानां फलं मत्तं यमश्नुते । यियत्त
त्तां तथा दत्तं यमनेन तत्तु मिच्छतां इः खान्तितानां दीनानामक्षयं परिकीर्तितं २ विवाहमेव लावं धप्रतिष्ठादिषु कर्मसु
आयनेषु त्वयदन्नमक्षयं तदुदाहृतं पद्मपुराणो दीनां धनपणानां शवाग्निदीनेषु यन्नया विकलेषु तथा तेषु जडयाम
नवंगुणं रोगार्तेषु च यदत्तं तत्स्यादहं फलं धने । अथात्र लक्षणं मुद्रः नादग्वाक्षणे भवति न वाणि प्रजुशीलवः नष्ट
द्वेषेण कर्तुं न स्तेयोन चिकित्सकः । विसृ- नदानं यथासेदया न भयानोपकारिणि न नृसंगीतशीले भो धर्मार्थमि
ति निश्चयः । उपकारिणि आत्मोपकारकरे प्रत्युपकारस्समीहयेत्यर्थः माहाभारेते यस्तु प्रष्टान्दिजान् लोको योजयेत्तद
व्यक्तयो न भवेत्फलं तस्य वैदिकीयं तथा श्रुति । यमः अन्नतानामंजाणां जातिमात्रोपजीविताम् नैवाप्रतिगृह्णा
देयो न क्लिप्ता तारयच्छिला । अपविद्याग्निदोत्रसगुणो विप्रिपकारिणः इविणो नैव दत्तं सततं पापकर्मणः न प्रति

शरणं विविधं सभक्तमपि भोजयेत् न तमुत्ति निराहारं षड्वात्रमुपवासितं । व्यासः यत्किंचिदेदविदुक्तेषु कर्मनिर्व
 तः शुचि दातुं सत्संख्येयं जन्म जन्मतरद्वयं । वेदविद्याव्रतस्वाते श्रोत्रिये रदमागते कीरं यौषधयः सर्वः यास्यामः
 परमां गतिं ॥ दधयोजानि आदित्यपुराणे अक्रोधनाथर्मपराः शोता समदमेरुताताटशः साधवो विप्रास्तेभ्यो दत्ते मदा
 फले । शातातपपराशरौ यस्त्वासन्नमतिक्रामे ब्राह्मणं पतिताटने हर्यं भोजयेन्मूढो गणाख्यं नरकं व्रजेत् । तस्मा
 नातिक्रमेत्प्राज्ञो ब्राह्मणान् प्रतिवेषिकान् ॥ प्रतिवेशकान् सगरदादसुरवर्तिग्रहान् संवेधिनस्तदा सर्वान् दौर्दित्रं विं
 द्यति तथा भागिनीयं विशेषेण तथा वंभूतदाधिपान् नातिक्रमेन रस्तेतान्समृत्वा नृनपि गोपिते अतिक्रम्य मदारौ
 देगौरवं नरकं व्रजेत् ॥ विद्यतिर्जामाता सुमुखानपि नतिक्रमेदित्येतदन्नदानविषयं दिग्गणदिदानेन तसन्निहितम्
 त्वयतिक्रमेदोषाभावात् तदुक्तं व्यासवासिष्ठबोदाय न शातातपपराशरौ यस्यांचैको गृहे मूषां हरीचापीव द्रुश्रुतः
 बद्धश्रुताय दातव्यं नास्ति मूर्खोऽतिक्रमः । ब्राह्मणास्तिक्रमो नातिविशेषेदविवर्जिते जलं तमग्निमुत्सृज्य नदिभस्म
 निहृयते ॥ मदाभारते यदि स्यादधिको विप्रो हरेत्तादिभिर्हृतः तस्मै यत्नेन दानं यमतिक्रम्य पसेनिधि । विस्मयमे
 त्नात्त उपाध्यायति जेच्चैव ग्राह्यपितृमानवैः वर्णोपेक्षानकर्तव्या मातरं पितरं प्रति । तथा मातापित्रोऽग्रे भिन्नो विनी
 ते चोपकारिणे दीनानां पविशेभ्यो दातव्यं भूतिमिच्छता अरतदाना जायेते परभागो पजीविक । उपकारिणि प

हेमा.
दि.
८

काशावांसकल्पावाषाडिरेगौरधीमवा षड्दुर्मनिरतोविश्राश्रोत्रियोनामधर्मभक्त ५ वेदवेदोगतत्त्वज्ञः शुद्धात्मापाप
वर्जितः शेषश्रोत्रियवत्प्राप्तो नृवानश्निस्सतः ६ अत्रचानगतोयेतोयज्ञसाध्यायमंत्रितः श्रुताश्च्यतेषष्टैः शेष
भोजैर्जितैर्द्वियः ७ वैदिकलौकिकंचैवसर्वज्ञानमवाप्सः श्राश्रमोष्ठावशीनित्यमधिकल्पश्निस्सतः ८ लौकिक
मर्याजितादिज्ञानं ऊर्ध्वरेतास्तपस्तपनियतापीनसंशयौ पापापुग्रहयोराक्तः सत्यं संधोभवेद्विषिः निष्ठितः सर्वस
त्वज्ञः कामकोपविवर्जितः ध्यानस्थोनिःक्रियोदांतस्तत्पराक्रावनोमुनि ९ निवृत्तः निर्वृद्धकामकर्मभ्यः निःक्रि
यः श्रयोजनादिक्रियारहितः एवमन्वयविद्याभ्यासेनच समुद्धिताः त्रिभुक्तानामविप्रेन्द्राः पूज्यंते सर्वनादिषु ॥
सर्वनादिषु यज्ञादिषु प्रतिगृह्य समर्थोपि कृत्वा विप्रो ययोविधिः त्रिस्तारयति धातारमात्मानं च स तेजसा १० समर्थो
पि समर्थपदेत्यर्थः भारते अध्यापयेत यशिष्यं कृतोपनयनं दिजाः सद्वरस्यं च सकलं वेदं भरतसत्तम तमाचार्यं म
हाबाहो प्रवेदंति मनीषिणः एकदेपांतवेदस्य वेदांगान्यपि वा पुनः योऽप्यतिहृत्स्य सुपाध्यायः स उच्यते २ निषेका
दीनिकर्माण्यः करोति नृपोत्तम संभावयति वा तेन स विप्रो गुरु रुच्यते ३ अग्राध्येयं पाकयज्ञानाग्निष्टोमादिकं यथा
यः करोति वृत्ते नृपे नृमनुष्पादतिजो दिजः ४ यमः वेदं धनसमृद्धेः कृतं विप्रमुत्वाग्निषु स तारयति दातारं मरुतं किं
षादपि । पद्मपुराणे एकं वेदोतगं विप्रं भोजयेच्छुद्धयान्वितः तस्य भुक्त्वा सर्वे कोटि विप्राणां नात्र संशयः प्राप्तातपः वेद

परिग्रहः । मत्स्यपुराणे शीलंसेवसनात्तेयंशौचेसेववहारतः प्रज्ञासेकथनात्तेयत्रिविपात्रेपरीक्षते । भविष्यपुराणे तां
तिस्रहादयाम् तानंशौलेतपःश्रुतं पतदष्टांगमुदितं परमेपात्रलक्षणं । वसिष्ठः साध्यापाकं योनिमते प्रशांतं चैतान
स्येपापभीरुचैतं सीषुतांतं धार्मिकं गोशरणं पत्रैः क्रांतं तादृशं पात्रमाहुः । योनिमान्प्रशस्तकलोद्भवः वैतानस्याग्नि
होत्रादिकर्मपरः सीषुतांतः सीविषयेतांतः गोशरणं गोशुश्रूषारतः यमः विद्याश्रुक्तो धर्मशूलप्रशांतः तांतोरांतः
सत्यवादीकृततः हस्तिज्ञानो गोहितो गोशरणो दाता यज्ञावासाणां पात्रमाहुः । साध्यापवांनिषमवोस्तपरचीधान
विश्वपः तांतोरांतः सत्यवादी विप्रपात्रमिहोच्यते २ वसिष्ठः ब्रह्मचारी भवेत्पात्रे वेदस्य पारगः पात्राणां मुत्तमं पात्रं
शत्रुं यस्यानोदरे । व्यासः किंचिद्देदमयं पात्रं किंचित्पात्रं तपोमयं असेकीर्णं च यत्पात्रं तत्पात्रं तारयिष्यति असेकी
र्णं यो मारि संकररहितं यातवल्क्यः विषयाकेवलयातपसा वापि पात्रता यत्र चतुर्विधमेतद्विपात्रं अकी
र्तितं । देवलः मात्रं ब्राह्मणं वैवश्वोदियश्च तपः परं अत्र चारैतयाश्रुणां अथ मत्स्यः अविमुक्तिः । इमेतेषां मु
दिष्टा ब्राह्मणा प्रथमस्ततः तेषां परंपरे श्रेष्ठे विद्यावृत्तविशेषतः २ ब्राह्मणो जले जातो जातिमात्रा यदा भवेत् अ
नुतेतः क्रियाहीनो मात्र इत्यभिधीयते ३ अनुपेतः उपनयनरहितः पके देशमतिक्रम्य वेदस्याचारवात्तः स
ब्राह्मण इति प्रोक्तो निभृतः सत्यवाहणी ४ पकदेशातिक्रमो वेदस्य किंचिन्मूनस्याप्ययने निभृतः शातः प

हेमा
दि.
५

तेनाधीतेऽकृतेवापि यक्रियामनुतिष्ठति ३ कपाले संयथातो यंश्चरतौ च यथा यय इष्टं स्यात्स्यानदोषेणावृतहीनेतंथा
श्रुते ४ तस्मादिदिमहाराजसतेवासाणालक्षणां चतुर्वेदोपि दुर्हतः श्रुदादल्पतरः स्मृतः ५ सत्येदमस्तपोदानमयं मे
दियनिग्रहः दृष्टं ते यत्राजैरसत्रासाण इति स्मृतः यमः अदि सानिरतो नित्यं ज्ञानो जातवेदसं सदारनिरतो दाता
सवेवासाण इत्येते । अकृतं प्रज्ञावृत्तं पश्य प्रज्ञा चैव अकृतानवा प्रमेभि नार्यमयी दासवेवासाणा इत्यादि १ समदाने तत्रापीले
आन्तरेण स्याद्वाहणा दृष्टं ते यत्र लोके सिंस्तदेवावासाणो विदुः ३ यमशातातयो तपोधर्मो दयादानं सत्यं शौचं अकृते वाणा
विद्याविज्ञानमास्तिक्यमेतद्विंस्तनलक्षणां । बौद्धायनः विद्यातपश्चयोनिरपतद्वासाणालक्षणां विद्यापतपोभ्यो योही
नो जातिवासाण पवसः । यमः विद्यावेतश्च ये विप्रसुवताश्च तपसिनः सत्यसंयमस्ते पुक्ता ध्यानपुक्ता जितेन्द्रियाः पुनेति
दर्शनं प्राप्ता किंपुनः संगतिं गताः तेषां दत्तावधुक्तावप्रामुः परमो गति १ दत्तादिजायमुद्रायदातायातिशुभं गतिं विद्या
तपःशूलवांश्चासतारयति तेनराः ३ कर्मपुराणे साध्यापवंतो ये विप्रविद्यावेतोजितेन्द्रियाः सत्यसंयमपुक्ताश्च तेभ्यो द
द्यादिजोत्तमः १ श्रोत्रियाय कुलीनाय विनीताय तपसिनी ब्रतस्याय दरिद्राय पुष्पिने च विशेषतः १ परानेदीयते तस्मै त
दाने शुभकारकः १ श्रोत्रियस्तपमीनोक्तः ओंकारसर्वकास्ति ससावित्रीपञ्चविंदति चरिते ब्रह्मचर्यं सर्वं श्रोत्रिय उच्यते ।
ओंकारसर्वको मदाया हतीति शेषः यमपुराणे यथा हि सर्वदेवानां जेष्टः श्रेष्ठपितामहः तथा तानी सदाश्रयानिर्भूतानिः

निरुद्धो नाद्वयचकालो देशश्च पावनः अद्वाचसात्रिकीज्ञेयं दानानामेगपेचकं । तत्र पात्रनिर्गणं स्तदपराणो देवीप्रती
 चावचने श्रुत्वा नामाकराद्येतोरत्नानामिव सागराः विप्राविप्रापिपमुवेष्टनीयां प्रयत्नतः १ विप्रपिपश्चंद्रस्तद्वत्
 त्वं यस्यासात्तथा देवीसंबोधनमेतत् यत्र वेदविदो विप्रानप्राप्तेस्तु तमेदविः न तत्र देवादेवेशरुविस्मृतिर्दिदित २
 तथा च नितिरीपश्रुति यावती वैदेवतास्ताः सर्वावेदविदिवाद्यो वसंतीत्यादि ३ वियदिसुच्यते यो मप्रकाराः प्राप
 णोस्तत्ता दिवं संप्रापयेते दानं विप्रास्ततः स्मृताः ४ अपि नारायणानेतो ब्रह्मा स्तदो निलाशिखी नत्तानं नाभिने
 दंतियत्र विप्रानपूजिता ५ येषां प्रसादसुलभमायुधर्मः सुखेपनं श्रीर्यशः सर्गवासश्च तानि प्रानर्चयेदुधः ७
 विसृपमौत्तरे ब्राह्मणैः पूजितैर्नित्यं पूजितो दानं संप्रायः निर्भर्त्सितैश्च निर्भर्त्स्यैर्नरैर्दंसर्वकर्मसु । विप्रापणा
 तिमसं यस्तामूजयते तपः तमदंसेन रूपेणाप्रपणामिषुधिष्टि १ काणाऊजाश्च मुद्राश्च दीद्राद्यादिताश्च ये पकं
 रूपाश्च ये विप्रापणपत्रयेमवैवते ३ पवंत ब्राह्मणा जातिमात्रस्तुतिपरं याज्ञवल्क्यः तपस्तपैर्न ब्रह्मा ब्राह्मणा ज्येष्ठम
 ये तस्मां योऽपि तदेवानो धर्मसंरतं दानाय च । मत्स्यः नास्ति विप्रसमो देवो नास्ति विप्रसमो गरुः नास्ति विप्रात्तरा शत्रुः
 नास्ति विप्रात्परो विधिः वक्रिपुराणात् न जातिर्न कुलं राजत्रयाध्यायः श्रुतं न च कारणानेदिनस्तस्य वृत्तमेव दिकाराणं ।
 किं कुलं वृत्तदीनस्य करिष्यति इरात्मनः क्लमयः किं न जायेते ऊसुमेषु दगांधिषु २ वक्रनाकिमधीते न नरस्ये वक्रात्मनः

हिमा.
दि.
ध

सनानिच दीपकाष्टफलादीनिचरमंबहुवार्षिकं १५ बह्वार्थजातानां संख्याशेषतथैवच अधमात्यवशिष्टानि सर्वदा
नात्यतोविदुः २० बह्वार्षिकं बह्वनिवर्षाणि प्राप्तं पुरातनमिति यावत् पतेनोत्तममपि दत्तस्य आदिजीर्णानां प्राप्तमप्यमं
भवति त्रिंशत्तमाह इष्टदत्तं मपीतं वा वित्त्यप्यनुकीर्तनात् आचारुशोचनाभ्यां च नृतेनो विपद्यते तस्मादात्मक
त्वे पुण्येन नृणां परिकीर्तयेत् भुक्तवानिति तस्याहस्तमेव कृतवादिनः ३२ आचारप्रशंसाः दृष्टारत्नादिप्रयोजनव्यतिरेके
ण विसृज्यमानं तत्रात् कृतानि विधिहीनानि वंचनार्थं परमवा क्रोधलोभाभिभूतेन तमसा निर्विनिर्दिशेत् सात्त्विक
कानि भवंतीदृश्यादया परयादिज तामसानां फलं भुंक्तेति र्यक्ते मानवः सदा वर्णसंकरभावेन वार्द्धके परिवाप
नः बाले वारा समा देवानां त्रिकाया विचारण अनोयथा तन्मात्रेण राजसानां फलं भवेत् सात्त्विकानां फलं भुंक्ते देव
त्वेनात्र संशयः ४ मत्स्यपुराणात् येषां सर्वकृते कर्म सात्त्विके मनुजोत्तम पौरुषेण विना तेषां केषां चिदृश्यते फले
कर्मणा प्राप्यते लोके राजमस्य तथा फले कृच्छ्रेण कर्मणा विद्धि तामसस्य तथा फले १ गरुडः २ कापिकं वाचिकं
दानं मानसं च त्रिधामतं अदीनयत्सवर्णादिदानं तत्कापिकं मतं आर्तानामभयं दद्यादित्येतद्वाचिकं सत्तं विद्यया
स्वाधिपायोगीत्यादिदानं मानसं हिता १ नारदः अहो परागो यद्दानं सूर्यसंक्रमणे शुच हादश्यादिषु यद्दानं तदेतत्सत्तं
मुच्यते । इति दानसूत्रं अथ दानां गतिरूपं तानि च त्रयदेशकालाश्च द्वा सत्तकानि तत्तत्तं भविष्यत्सराणि प्र

फलं दानं तस्य विपुलमतये षड्विपाकतमुदिष्टं षडेतानि विपाकतः ७ नास्तिकत्वेन दिक्षेभ्यो राज्ञा यपतिता यच पि
 शुनभूणादं रभ्यप्रदत्तं दुष्कदं भवेत् १८ ३ः फलं विपरीतफलं मददृष्टफलं दानं अदृष्टापरिवर्जितं परिवाधाकरं द
 नेपरमसूनतां व्रमेत् १९ निः फलं अपहृतफलं अतंताफलत्वेन यदेव अदृष्टाकरोति तदेव वीर्यवत्तरे भवतीति अचो
 योनुपपत्तेः सातफलवचनविपाकशब्दविरोधश्च परं श्रेष्ठं न तत्र किंचिन्मूनाभिप्रायं शुभयापौ न ह्युक्तप्रसंगात् य
 योक्तमपि यद्वत्ते चित्तेन कलुषेणात् तनुं संकल्पदोषेणादानतत्फलं भवेत् २० पुत्रांगैः सकलैः षड्विंशतिनां म्यादि
 पुलोदये धनुकोशावशादन्तरानमुत्तयतां व्रजेत् २१ धनुकोशोदयाचतः प्रकारतामाह भवमानास्तिकं कामं न नि
 त्तिकमिति क्रमात् वेदिकोदानमार्गो यचतुर्दावर्ण्यते दिनेः २२ प्रयारामतडागादिसर्वकामफलं भवसु तदा जस्तिक
 मित्यादृश्यते यदि ते दिने २३ उपत्यविजपे स्वर्गसीवालार्थं यदि द्यते इच्छा संस्थे तदा नैकात्म्यमिति अभिधीयते २४
 कालोपेक्षां क्रियापेक्षं प्रार्थयेत्तमिति स्तुतं विधानैर्मित्तिकं प्रोक्तं संहोमं होमवर्जितं २५ त्रैविध्यमौद नरोत्तमानि च वा
 रिसध्यामा विविधानतः अधमानो विशेषाणि विविधत्वं मिदं विदुः २६ तदेव विनक्ति अनेदधिमधुवाणो गोभूहक्ताश्च
 दास्तिनः दानासु त्रमदानानि उत्तमं दद्विदानतः २७ विद्यादानादनावासपरिभोगौ सधानि च दानानि मध्यमानीदं म
 ध्यमं दद्विधा दानतः २८ परिभोग इति परिभोगसाधने यद्दासनादि उपानस्य शयानानि च्छत्रपानानि च्छत्रसा नास

हेमा-
दि.
३

रिति पाठे शक्तिरौदार्यं धर्ममर्थचकामेच व्रीडाद्वर्षभयानिव श्रुतिष्ठानानदानानोषडेतानि प्रवृत्तते ४ तानि विवि-
नक्ति पात्रेभ्यो दीयते निसमनपेक्षप्रयोजनं केवलमागवद्वायुदर्मदानेन तदुच्यते ५ प्रयोजनमपेक्षेव प्रसेगाद्यं
प्रदीयते तदर्थदानमाहुरैदिकं फलहेतुकं ६ स्त्रीपानमृगायास्तानोपसेगाद्यत्प्रदीयते अनर्द्धेषु च रागेण कामरा-
नेन तदुच्यते ७ संसदि व्रीडया स्तुत्या चार्थार्थिभ्यः प्रयोजितः प्रदायते च तदानं व्रीडादानमिति स्मरते ८ दृष्टापि पा-
णिप्रकृता वाद्वर्षवत्प्रदीयते दर्वदानमिति प्राह दानेन तदुच्यते ९ अत्राक्षौषान्यदि सानोपतीकारी च
यद्भवेत् दीयते तापकर्तृभ्यो भयदानेन तदुच्यते १० षडंगमिति दाता प्रतिगृहीता च श्रदापेक्षधर्मशुक्ल देशका-
लौचदानानामेगाद्येतानि षड्विधः ११ तानि विवृणोति श्रुपापरो गीराजपत्मादि रोगरहिताः विमुक्तः कृपावृ-
त्तिश्च हृणीलसकलादियः विमुक्तो यो निदोषेभ्यो ब्राह्मणपात्रमुच्यते विशुक्ल इति त्रीणि विद्यानयवृत्तानि शु-
क्लानि विशुद्धानि यस्य स तथा हृणीलः कृपालः सकलैदियाः श्रुतिकलैदियः सौम्यादिभिः संप्रीतिरर्थिनोद-
शिने सदा सत्कृतिश्चानसूयाश्च तदाश्रदेति कीर्तते १२ अपराधापमूलकं सयेनेनार्जितं धनं सत्येवाविप्रलेवापि
देयमित्यभिधीयते १३ यत्र यदुल्लभं भद्रं यस्मिन्कालेपि वा पुनः दानादौ देशकालौ तौ स्यातौ श्रेष्ठौ न चाप्यथा १४
श्रवणादेशकालानोपात्रोश्च संपदा हीने वापि भवेच्छ्रेष्ठे श्रेष्ठे वापि यथा भवेत् १५ षड्विधा कत्तमारु दिक्फलेनिः

ता दारपाचकपोर्देदः कराभ्यामेवसूचितः दीपमानंतयोमोहाहोविप्राशिसरेषुच निवारयतिपापात्मातिर्यगोनिर्व्रजे
 तसः ३ दीपमन्तडुहेशोनसजमानमित्यर्थः शाततपः साददसेतियोदयादयमौआसणेषुचतिर्यगोनिशतंगता
 चोडालेषाभिजायते । यमः कयाप्रदानेयज्ञेवायस्मिन्नापर्मसंकटे विग्रमाचरतेयस्तनमाहुर्ब्रह्मवानकं । तस्मादिभूतिम
 निवृत्तदानेविग्रमाचरेत् दद्यादह्यदः पात्रेलोकरूपजिगीषया २ भारते अर्द्धतामनुसूपाणोनादेयंस्मृतिर्किंचन । शि
 विरोपीनरोगानिपुत्रंचप्रियमौरसे ब्राह्मणार्थमुपाकृत्यनाकष्टमुपागतः २ अर्द्धनकाशियतिः प्रदायनपनसके
 ब्राह्मणायातलोकीर्तिमिद्वामुत्रवाश्रुते ३ अंबरीषोगवीदत्ताब्राह्मणेभ्यः प्रतापवान् अर्द्धदानिदशौकंचसराष्ट्र
 भ्यपतदिव ४ लोमपादस्यराजर्षिसतां दत्त्वास्ततां प्रभुः ऋष्यशृंगाविपुलैः सर्वकामैरपुत्र्यच यत्नेचायेचवद्वो
 दानेनतपसासह मदत्मानोगातासर्गोशिष्टात्मानोजितेंद्रिया तेषांप्रतिष्ठिताकीर्तिर्यावत्प्राप्तमिमीदिनीः दानेनभू
 तानिवशीभवेतिदानेनवैराग्यपियोतिनारां परोपिवांभुतमुपैतिदानादानंहिसर्वस्यभनानिदंति ५ इतिदानप्रशंसा
 अथदानसूत्रं देवलः अर्थात्तदितेपात्रेष्वदयाप्रतिपादनं दानमित्यभिनिर्दिष्टेव्याख्यानंतस्यकथ्यते । उदिते
 शासनिरूपिते दिद्वेत्तषडधिष्ठानंषडंगंषडिपाकपुक् चतुष्पाकारंत्रिविधंविनाशंदानमुच्यते २ नामसंबद्धंवा
 दानस्याभ्युदयावदं अदाभक्तिश्चदानानांवृद्धितयकरेस्यते ३ अदाआसिक्यवृद्धिः स्नेहपूर्वमभिधानंभक्तिः शक्तिः

देमा
दि.
२

योतिधर्मिणः । याज्ञवल्क्यः दातव्यं प्रसदं पात्रे निमित्तेषु विशेषतः याचिनेनापि दातव्यं श्रद्धापात्रे तत् शक्तिः । (इत्युप-
दानमेव परोपमं दानमेव परेतपः न हि दानात्तरं रश्मि लोके परश्च । दातेन भोगानामोति दातेनायुश्च विंदति नरः सर्गापवर्गो
च दातेनैव समश्नुते २ मार्कण्डेयपुराणे कुटुंबपीडयित्वा पित्राद्याणां यमहात्मने दातव्यं भिक्षवेष्णवे प्राक्तनो भूतिमिच्छत ।
देवलः उल्भे भारते वर्षे जन्मतस्मान्ननुष्ठात् । मानुषाश्चाद्याणां च उल्भे सुतरो मतं विप्रत्वे सति दुःप्रापा विद्यादिगणयो-
गिता तत्र यापार्जिता उत्सृज्यते भक्तातिरिच्यते लब्धितङ्गणसंयोगं तीर्थपात्रं च पर्वच दानानिये प्रदत्तं कृतार्थास्ते नरा भु-
वि ३ अगस्त्यः गोभिर्विप्रेभ्यश्च वैदेभ्यः सप्तवादिभिः अलुब्धैर्दानशीलैश्च सप्तभिर्धार्यते मही । यैर्न भुक्तं न वद्भुतं सुती-
र्थे मरणं कृतं दिरापमन्नमुदकं वाद्यातोभ्यो न वार्षितं दीना विवसना रुदाः कपालां कितपाणायः दृश्येते ते महा राज-
जायमानः पुनः पुनः २ विसृज्यमानं सीदते हि जगत्प्राय यो र्थिनेन प्रयच्छति सामर्थ्यं सति दुर्बुद्धिर्नरकायोपपद्यते । क-
र्मपुराणे यस्तद्द्वयार्जनं कृतवानावर्षे द्वाद्याणां त्सरात् सर्वसमुपहृत्यै न राजा राजा स्यात्स वा सयेत् । त्रसपुराणे सदाचारा-
कुलीनाश्च नृपवंतः प्रियेतराः वाहकृताश्च धर्मजायावमाना नरा गृहान् दृश्येते दुःखिनः सर्वे प्राणिनः सर्वदा मुने अदु-
त्तराना जायेते परभागो विविनः २ व्यासः अक्षरदयमभ्यस्येनास्ति नास्तीति यत्परा तदिदं देहि देहेति विपरीतमुपस्थितं । स्क-
न्दपुराणे बोधयेति नपाचं ते देहीति रूपं जनाः अवश्यं यमदानसमाभूदेवं भयानपि । एकेन मिष्टनाथस्त्वाभयेनोपरितिष्ठ

२

भिरत्वाणं सत्पात्रप्रतिपत्तिश्च सर्वशास्त्रेषु पठ्यते । कर्मपुराणात् धानधर्मोत्पत्तिर्धर्मभूतानां नेदविद्यते तस्मादिच्छा
 यदा तव्यं श्रोत्रियाय दिजातिभिः दिजातिभिरित्युपलक्षणां दानस्य सर्वसाधारणात्वात् मदाभारते आपासशतलक्षा
 मप्राणीभ्योऽपि गरीयसः गतिरेकेव विज्ञेयं दानमस्याविपत्तयः । ब्राह्मणायाभिभूपाय यो दद्यादर्थमार्थिनं निद
 धातिनिधिं प्रेष्टं पारलौकिकमात्मनः १ कर्मपुराणो नदिदानात्परतरमस्य दत्तं प्रतिममतिः धनधाम्यवतः किंचि
 द्दत्तं यैराजतस्करीः । बद्धिप्रः तपःसत्त्वैव तीर्थेषु ब्रूतेषु नियमेषु चः सम्यक्चीर्णेषु विप्रर्षेष्वादानं समाचरेत् यस्यावि
 त्तनदाना मनोपभोगापदेहिनाम् नापि कीर्तनधर्माय तस्य वित्तं निरर्थकम् तस्मादिच्छेत्तु समासाद्य देवादापौरुषादथ द
 द्यात्सम्यक् दिजातिभ्यः कीर्तनानि च कारयेत् व्यासः अहम्यदनिपाचेत्तमहमये गरुतया मार्जनं दर्पणस्यैव यः करो
 ति दिने दिने । अदाता पुरुषस्यागीधने संसृज्य गच्छति दातारं रूपं मये सतोऽप्यर्चनमुच्यते २ मनुः दानधर्मनिषेवे
 तनित्यमैष्टिकपौष्टिकं पारित्येन भावेन पात्रमासाद्य शक्तिः । इष्टैः यज्ञैः पट्टीयते दक्षिणादिर्तद्विष्टिकं बद्धिर्विदिव्यदा
 नंतस्योर्तिकं यत्किंचिदपि दातव्यं याचितेनानुसूयया उत्पत्त्यते दित्तात्रेपतारयति सर्वतः १ स्वर्गाय श्रुतिकामेन तथा
 पापप्रशान्तये मुमुक्षुणा च दातव्यं ब्राह्मणेभ्यस्तृणात्वं ३ विसृज्य धर्मं न ददाति च दानानि मोघं तस्य धनार्जनं उभ्यायो
 स्या यदा तव्यं ब्राह्मणेभ्योऽपि धिष्ठिर । बद्धिपुराणो अनेमूले फलं शाकमुदयात्रे तपोधनाः दानं विभवतो दद्यान्तराः स्वर्गो

हे मा
दि

यणोचरेत् ५ अद्भुतं अद्भुतं कल्पयितुं वसुधैव कुटुम्बकम् भुक्तौ तेन भुज्यते इति दाता भोक्ता च पाचकः ६ स्तुता
कांतं नवप्रादं मासिकान्नं तथैव च हृषलस्पृष्टिजस्यान्नं भुक्ता कृत्स्नं समाचरेत् हृषलोऽत्र पाचकवत्कृत्योक्तः ।
स्त्रीलितोऽस्य नमस्तस्मिन् अद्भुतं दाता च माहिषः पुनर्भूः परिवेता च षडेता हृषलाः स्तुताः ७ भानुवारे दिवारा
त्रौ प्रष्टुं पाचनं तथैव च धात्रीफलं नरः खादन्नलक्ष्मीको भवेत्सदा ८ नृणां च भोजने काले यदि दीपो विनश्यत्
ति तदन्ने पाणिना स्पृष्ट्वा सावित्री मानसा स्मरेत् पुनर्दीप्यन्ते तालवृक्षे शेषं भुजीत कामतः अन्त्यदन्नेन भोक्तव्यं
भुक्ता चोदायां चरेत् ९ अमावास्यापित्प्रादं संक्रांतौ पारणोरवौ परान्नं नैव भोक्तव्यं यस्यान्नेन स्यत फले १०
वनस्यातिगते सौम्ये परान्नं यस्तु भुजति तस्य मासकृतं पुण्यं दातारमधिगच्छति ११ भूताष्टम्यादिवा भुक्ता
रात्रौ भुक्ता त्र्यपर्वणि पर्वदृष्ट्या दिवारात्रौ भुक्ता चोदायां चरेत् १२ अथ दासनापित गोपालकलमि
त्राणं लक्षणाणि हारीतः अद्भुतं ग्रामनियममाहायस्तं च प्रष्टुं ॥ ॥

यैवविप्रःसम्पुपसूशत एकपेक्तिस्थितानां सर्वेषां भोजने परिसमाप्त्यर्थः आसनियममाहापसंखः अष्टौ।
 आसामुभेर्भेदं षोडशारणावासिनः द्वित्रिंशत्तुल्यस्य अमितं ब्रह्मचारिणः १ पुलस्त्यः भोजनेन तृनिःशे
 षेऊयात्प्रातः कथंचनः अत्यत्र दधिसक्ता न्यपल्लदीरमथपः १ भोजनानेतरं देवलः भुक्ता किंचित् समादा
 य सर्वस्मात्किंचिदाय सर्वस्मात्किंचिदाचमन उच्छिष्टभागं ये येभ्यः सोदके निर्वयेद्भुवि १ अत्र मेत्रः शौरवेषु
 एषानिलयेषामावुदनिवासिनो अर्पितं सर्वभूतानां सत्तपसु पतिष्ठत २ व्यास हस्तप्रदात्सु गंडूषं यापिवेत्पाप
 मोहितः सदैवं चैव पित्रं च प्राप्तात्ने चैव ध्यातयेत् गंडूषं पादशौचं च भोजनेषु न कारयेत् उदकं भूमिमात्तिप्यत्वा च
 मेघेषु नः पुनः १ आचम्य च पुनः पश्चात्समाचारादिना देतलग्रविशुद्ध्यर्थं कर्तव्यं दंतशोधने १ व्यास प्राची
 तोष्पशुचिस्तावद्यावत्पात्रमनुदत्तं उद्धृतेषु शुचिस्तावद्यावत्त्रोत्सृज्यते मही १ तात्तले विः प्रदाय द्विजवर्येभ्यस्ता
 हतं च र्वयेद्युयः अथ भक्ष्याभक्षं अलावुं वर्तलाकारेणेतं हंताकमेव च कलिंगमसिताकारं भुक्ता चोद्गायणं।
 चरेत् १ क्षारेलवणसंयुक्तं उच्छिष्टं चैव यद्धृतं शणापुष्पं राजपुष्पं भुज्यते १ दक्षभोजने २ पानीयं पायसं भिक्षां
 तैलं लवणमेव च हस्तदन्तनगृहीयाद्दृष्ट्वा न रंकं ब्रजेत् १ आविकां चैव यदीरमगाणां वनचारिणां क्लृप्तं
 च गार्दभदीरं भुक्ता कृच्छं समाचरेत् ४ अवत्ताप्राप्त्यगोक्षारं स्वत्सातरनियोजितं दशाहाभ्यन्तरे दीरं भुक्ता चोद्गा

म.
पा.
२६३

दशवार्षिकादिमायश्चित्तं कुर्वन्नंतरा मृतसदा मुडे एवेत्याह. यमः प्रापश्चित्ते व्यवसिते कर्त्तव्यं यदि विपद्यते ॥
मुडसहस्रे वासा विह लोके परत्र चेति अवसिते कर्त्तव्यं सुपक्रान्ते अगिराः यो यदर्थं चैर्म्मम प्रापश्चित्तं य
तेनुते सतत्पुण्यफलं प्रेत्य प्राप्नुयात्स तुरव्रवीत् यत्पुनरापस्तम्बेऽङ्गुलं विमहा अरण्ये कुटिं कृत्वा
वागपतः प्रावशिरो ध्वजः प्राणीयद्वा अथो नात्सु परिजान्वाह्यो द्येदित्युपक्राम्य गुरुहत्वा श्रोत्रियं वा य
तदेव व्रतं मोक्षमाहुः सा आश्विनो मासि लोके मत्प्रापश्चित्तं विविद्यते इति तस्मात्तापि त्राचार्यादिविषयं भविष्य
त्पुराणो मातरं पितरं हत्वा संदयं भ्रातरं तथा गुरुहत्वा श्रोत्रियं चेत्युपक्राम्य सौवर्ण्यं प्रापश्चित्तं विधातात्
प्राणीयद्वाः प्राणाः तन्मयवस्त्रैकदेशः उत्तपादोच्छ्वासात् अत्राशक्तस्य श्रावः समाप्य द्वाद
शसंवत्सरात् षट् त्रीन् सार्धं सौवत्सरं च व्रतानि आदिशेत् तेषामन्ते गोसहस्रेन दर्थं वा तस्यार्ध
मनर्थं वा तस्यार्धं मनर्थं च दद्यादिति सर्वेषां वर्णानां मानुषेर्वाणोति एतदेव व्रतं मोक्षसादोच्छ्वासाश्वि
दिमत्रा समर्थो द्वादशवार्षिकव्रतवर्णानां नन्तरं गोसहस्रदानं अत्राप्यशक्तस्य द्वादशवार्षिकव्रतवर्णानन्तरं पंचशती

तत्राप्यशक्तस्य सार्धं सौवत्सरं व्रत

२६३

तिकर्मभोहानिः पतनमिति वचनात्संध्याया अपि हानिर्भवन्निति चेत् मैवं द्विजातिकर्महानिवचनस्य
 तच्चर्यानेगभूते द्विजकर्महानि विषयत्वेनाप्युपपत्तेः अन्यथा दत्तवचनस्य मनुशब्दसंकोचापत्तेः संध्या
 याश्च मुद्यापादनद्वारेण सर्वकर्मो गमस्तेव एवं सत्येपि धर्माः स्मृत्यन्तरोक्ता द्रष्टव्याः तेषां धर्माणो यत्र
 शिरोधस्तत्र विकल्पः यत्र च विरोधाभावस्तत्र समुच्चय इति व्यवस्था प्रतिनिमित्तं नैमित्तिकमावर्तते
 मावर्तते इति न्यायेन द्वित्रिब्राह्मणवधे प्रायश्चित्तमावृत्ते भवति तथा च मनुः विधेः प्रायसिका तस्मा
 द्वितीये द्विगुणं चरेत् तृतीये त्रिगुणं प्रोक्तं चतुर्थेनास्ति निष्कृतिः चतुर्थेति अथ सभिप्रायः महापा
 तक प्रायश्चित्तगुरुत्वाच्चतुर्थे प्रायश्चित्ताचरणे कालाभावः आयुष्यअल्पत्वेन तस्मात्प्रायश्चित्ताभावे
 न स्वरूपतो भावः अथ वा चतुर्थेति कृत्यभाववचनेन त्रासजननापेक्षेति निष्कृतिरेव नास्ति तादृक्पापेन
 कर्तव्यमित्यर्थः एवं च महापातकव्यतिरिक्तपापेषु चतुरावृत्त्यादिभिः प्रायश्चित्तैः कर्तव्यमेव एतच्च
 द्वादशवार्षिकव्रतमकामतो ब्राह्मणमात्रवधे तथा च भविष्यपुराणे तत्र सामान्यतः कृत्वा ब्राह्मणं तत्र
 सत्तमं प्रायश्चित्तं तु वैकृत्या विधिवद्वा दद्यात्तमकम् प्राप्नोति शुद्धिं जीवन्ने स्वर्गं च पूजने सहेति एवं ही

म. पा.
२८९

तत्रयः प्रगवंह न्यास हं पंद्यायः स्त्रीगर्वासेवेहतमिति जंयं गर्भजातिनीगोर्वहत सर्वोक्तविषयएवका
मकारेकात्यायनोक्तं त्रैवार्षिकं द्रष्टव्यम् गोघ्नस्तु चर्मसंवीतो वसेहोष्टे यवा पुनः गाश्चानुगच्छेत्सततं मौ
लीवीरासनादिभिः वर्षशीतातपक्लेशवद्विपंकभयादितः मोक्षयेत्सर्वयत्नेन नष्टयेदत्सरेस्त्रिभिरिति
यज्ञयमेनमानवेतिकर्तव्यातासहितं मासद्वयव्रतं गोसहस्रदानपुतमुक्तं यच्च गोतमेन त्रैवार्षिकं गो
शतदानसहितमुक्तं यज्ञकात्यायनोक्तं त्रैवार्षिकं इदं त्रितयमपिशिष्टांत्यं तर्गतब्राह्मणसंबंधिक
मंगिभूतं वक्रतीरकपिलत्वादियुगोपेतबालवत्सुडर्भितकुटुंबधारभूतसानुबंधावज्ञादिपीडाति
शयपदप्रहारगोहननकर्तृरतिउःशीलस्पदानंतपःसमुच्चितप्रायश्चित्तमिति स्मृतिमंजरीमिताक्षरा
यांच एवमन्यान्यपि प्रायश्चित्तादि पूर्वोक्तानि जानि शक्तिगुणाद्ये तया योज्यानि पूर्वोक्ताधिप्रायश्चि
तविषयेषु पूर्वोक्तव्रतानि कृत्वा आदिसाधनताउनविशेषहननप्रपुत्रप्रायश्चित्तान्तराण्यपि कार्याणि
भूतेनैवाभिप्रायेण यमः काष्ठलोष्टाश्मभिर्गावः शस्त्रैर्वाहनितायदि प्रायश्चित्तं कथं तत्र शस्त्रशस्त्रे
विधीयते काष्ठे सांतापनं कुर्यात्प्राजापत्यं त्रिलोष्टके तप्तकृच्छ्रं त्रिपाषाणो शस्त्रे चाप्यतिकृच्छ्रकमिति त

२८९

चिन्मने हृषभेकादशगोदानसामर्थ्याभावेतल्लिंगप्रमापितगोवयः सामर्थ्यविहितोऽस्मिन्वचने मोसद्वयमि
 त्यत्रमासत्रयमित्यूह्य तच्चब्राह्मणसंबंधितातारुणादिगुणयुक्तगोवधेगोमतीविद्यायमेतदर्शिता गोम
 तीकीर्तयिष्यामि सर्वपापप्रणाशिनीम् तां तमेगदतोविप्राः शृणुध्वं समादिताः गावः सरभयानित्यं गा
 वो गुग्गुलुगंधिकाः गावः प्रतिष्ठाभूतानां गावः स्वस्वयं न स हत् अन्तमेव परगावो गोदानो हविरुत्तमम्
 पावनं सर्वभूतानां गुत्तं निचवहंति च हं विषामंत्रयते न तर्धयंत्यमरा न्दिवि ऋषीणामग्निहोत्रेषु गावो हो
 मप्रयोजिकाः सर्वेषामेव भूतानां गावः शरणा सुत्तमम् गावः परंपरवित्रं च गावो मंगलमुत्तमम् गावः
 स्वर्गसोपानं गावो धन्याः सनातनाः नमो गोभ्यः श्रीमतीभ्यः सौरभेयीभ्य एव च नमो ब्रह्मसूताभ्यश्च यवि
 त्राभ्यो नमो नमः ब्राह्मणैश्चैव गावश्च कुलमेकं द्विधा कृतं एकत्र मंत्रास्ति हंति हविरैकत्र तिष्ठतीति गोमती
 विद्या सवनस्य श्रोत्रियगोवधे अतान कृते हारीतः गोघ्नस्तच्चर्मार्थं बाले परिधाय त्युपक्रम्य मानवीमिति
 कर्तव्यतामभिधा य हृषभेकादशायाश्च दत्वा त्रयोदशमासि सतो भवतीति अस्मिन्नेव विषये गोचेद्व्याजस्मा
 च्चर्मार्थेण यद्विवेचितः षणमासान्कृत्वा तद्वह्नात्तातिष्ठे हृषभे हेतौ दद्यातामिति वक्षिष्ये त्तममियोज्य

गोमती
 नयिष्यामि
 यथाय प्रणाश
 रणीम् ३

म.
पा.
२६३

दिग्गेषु भिक्षागृह्यग्राह्या एतच्च भैक्षामित्वेव नैर्जीवनाशक्तस्य तथाच स एव भिक्षायै प्रविशेद्भिक्षासेवनैर्य
दिनजावतीति ॥ मनुः कृतवापनो वा निवसेद्भिक्षां तरे गोव्रजे पिवा आश्रमे वृद्धसूले वा सर्वभूतहिते रतः
कृतवापनो वेति वा शब्दो विकल्पद्योतनार्थः व्रसहाद्वा दृशाद्यानि बालवासाधजीजरीमौनीमौजी
दण्डकमाण्डलुः तिस्रं वर्तस्मरणान् शोखः स्थानवीरासनीमौनीमौजी दण्डकमाण्डलुः भिक्षाग्नि
कार्यं कृष्माण्डिभिः सदा जप इति कृष्माण्डि सत्रैरग्निकार्यं बुद्ध्यादित्यर्थः गोतमः खट्वांगकपालि
द्वादशसेवत्सरान् व्रसचारी भिक्षायै ग्रामे प्रविशेत्कर्माचक्षाणः यथोपक्रमेत्सन् शोनादार्यस्य
स्थानसनाभ्यां विहरन् सवनेषु दकस्य शीघ्रं ह्येदिति व्रसचारिणश्चेन्नमां सरोधमाल्यदिवा स्वमांजना
भोजनोपानह्यत्र कामक्रोधलोभमोहद्वन्द्वेन तु गीतपरिवादनभयानीद्यादीनि गृह्यते सवनेषु दक
स्पर्शीत्यनेन स्नानविधानात्तदङ्गभूतमेत्रादीनामपि प्राप्तिः तथा संघापिकर्तव्याः अतएव दक्षः
भंध्याहीनो शुचिर्नित्यमनर्हः सर्वकर्मसु यत्किंचित्कुरुते कर्मन तस्य फलभाग भवेत् ननु द्विजाः

२६३

शरीरेष्वेतेन दण्डेन धजवान् भिक्षाशीस्वकर्मत्वापयन् द्वादशाष्टानि व्रतं चरेत् शातातपः ब्राह्मणो
 द्वादशाष्टानि हत्वा तस्यैव शिरः कपालमादाय तीर्थीन्यनुसंचरेदिति मनुः ब्रह्महा द्वादशाष्टानि कुटीर-
 तावने वसेत् भिक्षाचात्मविशुद्धयं कृत्वा शिवशिरोधजमिति एतदुभयपाणिना ग्राह्यमित्यार-
 भोत्तमः खट्वाङ्गकपालपाणि रिति खट्वाचात्र शावनिर्हरणार्थं तदेव धजशब्देन विवक्षित-
 मिति अपरार्कं खट्वाङ्गशब्देन दण्डोरोपितशिरः कपालात्मको धजो गृह्यते न पुनः खट्वाङ्ग-
 शः सहोदः खट्वाङ्गमित्यादौ तत्रैव प्रसिद्धिरिति विज्ञानेश्वरे एतत्कपालधारणं चिन्तार्थं न तु भि-
 क्षार्थं आयत्तमनेन भिक्षार्थपात्रांतरविधानात् लोहितकेन खट्वाङ्गशब्देनाग्रामे भिक्षार्थे प्रविशेदिति
 वसिष्ठः सप्तागाराण्यसंकल्पितानि चरेद्भैक्षमिति अत्र मिष्टं लभ्यते नात्रैव मचिन्तितानीत्यर्थः
 इयं भिक्षा एककाल एव तथा च स एव एककालाहार इति तच्च भैक्षं वर्णचतुष्टय एव तदाह सं-
 वत्तः चातुर्वर्ण्यं चरेद्भैक्षं खट्वाङ्गी संयतः पुमान् चातुर्वर्ण्यं हनन् वर्णगृहेषु भिक्षां संभवेदात्रिया

म-
पा-
२६९

होस्यप्रतिपादकवचनानिस्वरूपतोदोषप्रतिपादयंति दोषाभावप्रतिपादकानि अनात्मतत्तापित्रास्यणादिवधे
यावान्दोषः तावान्नकिंतुततोन्मूतइतिसंपूर्णोदोषाभावेप्रतिपादयंतीतिनविरोधः अथमहापातकोद्देशः
मनुः ब्रह्महत्यासुरापानेस्तेयं गुर्वगतागमम् महोतिपातकान्याङ्गः संयोगंचैवतैस्सह च्यवनः ब्रह्म
हत्यासुरापानेगुरुतल्पब्राह्मणसुवर्णहरणो द्विजानां महापातकान्यभिधायासाधारण्येनाहसए
व अदंशुदण्डनेत्रसहत्यागुरुशय्याशोहणोऽधियत्नायनेक्षत्रियस्य मानतुलानृतत्ववैश्वस्यमांस
विक्रयोब्रह्महत्याब्रह्मणीयमनंकपिलाघनेमृदस्य तांस्यत्कांत्यचममिति कपिलापानेकपि
स्नादुद्ययानमेतानिपातयंतीतिपातकानि सहस्रद्वेनगुरुत्वंघोष्यते अथब्रह्महत्याप्रायश्चित्तं॥
यासवल्काः शिरः कपालीधजवान्भिक्षाशीः कर्मवेदयन् ब्रह्महाहादयोऽहानिमित्तभुक्कुष्ठद्विजो
भुयात् साक्ष्योब्राह्मणोब्राह्मणं व्यापादयति सस्वव्यापादितब्राह्मणशिरः कपालैकदेशेन नद
भावे देवोन्मत्तब्राह्मणशिरः कपालैकदेशेनहस्तेनशिरः कपाली तथाकपालैकदेशान्तरं दण्डेन

२६९

चसंगरे स्त्रीविप्राभवपतौचञ्चन्धर्मेणानडुष्यति कालकारितेविस्रवेराजाभावकालजनिने यत्तद
क्षणानामयहारेसतितत्परित्राणोसंगरे देवादायतितयुद्धे अभवपतीरक्षा धर्मेणाकूटशस्त्रेणा
कूटप्रकारेणाच्च गुरुवाबालवृद्धैवावस्त्राणावावद्भक्तम् आततायिनमायातेहन्त्यादेवाविचार्येत
वसिष्ठः आग्नेदोगरदश्चैवशस्त्रपाणिर्धनायहन्तु क्षेत्रदारहरश्चैवषडेतेआततायिनः अत्रायम
भिप्रायः आततायिनोर्गुर्वादयोपिहन्तव्याः किमुतान्परितिकोमुतिकन्यायेन गुर्वादिव्यतिरिक्ता
ततायिवधेदोषाभावः प्रतिपद्यते नतुगुर्वादिहन्तंविधीयतेइति ब्राह्मणोनहन्तव्यइतिब्राह्मण
त्वाजात्याधारव्यक्तिहन्तननिषेधात् अतएवमनुः आततायिन्यदोषोन्पत्रगोब्राह्मणोभ्यइति अतो
ब्राह्मणानांपूर्वक्तस्थलेआततापिब्राह्मणाद्युद्देशेनशस्त्रग्रहणं ब्राह्मजननार्थमात्मरक्षणार्थंचेतिवि
वेकः अथवाआततायिनमित्यादिषुहन्तंविधीयतेहन्तनेरागप्राप्तत्वात् अपितुदोषाभावः प्रति
पाद्यते दोषाभावोपिनसर्वात्मना तथासत्यन्पत्रगोब्राह्मणोभ्यइत्यादिवचनविरोधात् तस्मादेवंव्यवस्था

म.
पा.
२६५

ह्येहिगुणव्रतम् तथादक्षिणाचेतिविवेकः अत्रसर्ववर्णविशेषानुपादानेनवयनविधानात्सर्वेषामपि
द्वादशरात्रादिसाध्याप्रायश्चित्ताधिकारिणोवपनंभवतिसर्वत्रकृच्छ्राणां व्रतन्याणीत्यादिवपनविधा
यकवाक्येषुनिरूपपदकृच्छ्राद्योपादानात् तस्यचग्राजापत्यपरत्वात् तथाचपैष्टीनसिः द्वादशा
हेसंपूर्णवपनमिति संपूर्ण इतिवचनाद्वादशाहान्नोभवति यत्रद्विरात्रत्रिरात्रादिसाध्याकृच्छ्राणा
मावृत्याद्वादशरात्रसमतातत्रापिवपनमस्तेष्व एतच्चवपनमक्षिणोमाश्रिवावर्जंभवति अक्षिणोम
श्रिवावर्जमिति वसिष्ठेनाभिधानात् यत्रतुमुण्डइत्यादिपदैर्विशेषोविधीयतेतत्रतथैववपनंका
र्ममिति निर्णयः एतच्चव्रतमापक्रान्तेपरिसमापनीयं तथाचच्छागलेयः पूर्वव्रतंरहीत्वातनाच
देत्काममोहिताः जीवन्भवतिचण्डालोमृतःश्चाचैवजायतेइति अथव्रतसहस्रादिप्रायश्चित्तानि
अथमंकिंश्रित्यकृतोपयोगिविचार्यते मनुः शस्त्रंदिजातिभिर्ग्राह्यधर्मोयत्रोपरुध्यते द्विजातीनांच
धर्मानांविप्रवेकालकारिते आत्मनश्चपरित्राणोदक्षिणानांचसंगरे आत्मनश्चपरित्राणोदक्षिणानां

२६५

णावपनेव्रतयज्ञयोः गोवधादिषु सर्वेषु छेदयेदंगुलित्रयम् सधवानां तुरीणामलेकारयसर्वदा के
 सुसंधारणोक्तं प्रायश्चित्ते द्विज इत्यत्र सधवाश्चोपादानादिविधवानां वपनमस्येव नांगुलित्रयं
 शिमाणेन छेदः यस्तु पवनं नेच्छति तं प्रतिहारीतः राजा वराजपुत्रो वा ब्राह्मणो वा बद्धकृतः केषा
 नां पवनं कृत्वा प्रायश्चित्तं समाचरेत् केषां नारदसिंहाण्यं तु द्विगुणं व्रतमाचरेत् केषां नारदाणां
 तु द्विगुणं व्रतमाचरेत् द्विगुणे व्रतं आचीर्णं दक्षिणा द्विगुणा भवेत् अत्र राजा दय उपलक्षणां
 यत्र राजा दय उपलक्षणां यत्र राजा दीनां मप्येवं किमन्येषामित्यर्थः यत्र राजा दीनां मप्येवं
 किमन्येषामित्यर्थः एतच्च द्विगुणदक्षिणादानं महापातकादिव्यतिरिक्तस्यैव वपनमनिच्छाः ॥
 विद्वद्विष्मन्पुत्रोऽङ्गानेष्पते केशवापनम् ऋते महापातकिनो गोहर्तुश्चावकीर्णिन इति विष्मन्
 शेषस्मरणप्रतनेष्पते सर्वात्मनानविधीयते अपितु वपनाभावे द्विगुणव्रताद्याचरणे शुद्धिर्भवा
 तीत्यर्थः अतो महापातका गोवधाद्यवकीर्णिप्रायश्चित्तेषु वपनमेव इतरप्रायाश्चित्तेषु वपनानि

म.
पा.
२५८

यावताकालेनयस्यापनिवृत्तिः तावतामहापातकानि व्योहेदिति शंखः तत्करञ्चापदाकीर्णवद्भुव्यालसृगे
वते नैवते ब्राह्मणः कुर्यात्प्राणबाधभयात्सदा शरीरं धर्मसर्वस्वरक्षणीयं प्रयत्नतः शरीरात्स्ववतेधा
र्मः पर्वतासलिले यथेति अथ व्रतस्य ग्रहणाकालस्तत्प्रकारश्च व्रतग्रहणं व्रतानुष्ठानदिवसात्पूर्वदिने सा
याने कार्यं यथा च विसुः सर्वपापेषु सर्वेषां व्रतानां विधिपूर्वकम् ग्रहणं संप्रवक्ष्यामि प्रायश्चित्तं चिकी
र्षिते दिनांते नखरोमादीन् अप्यस्नानमाचरेत् भस्म गोमयमृद्वारिपंचगव्यादिकल्पितैः मलापका
र्षणं कार्यं ब्रह्मणो चोपसिद्धये दंतधावनपूर्वेण पंचगव्येन संयुतं व्रते निशामुखे ग्राह्यं बहिस्तारकद
र्शने आचम्यातः परमौनीध्यायं दुष्कृतमात्मनः मनः संतापनं तीव्रमुद्धहेच्छेकं सततं इति बहिर्ग्रीवा
हृदि वसिष्ठः कृच्छ्राणां व्रतरूपाणि शमश्रुकेशादिवापयेत् अक्षरोमणिवावर्जमिति व्रतरूपाणि प्रा
यश्चित्तरूपाणि यानि तत्रोक्तरीत्या वपनं केवलं पुण्यार्थिनो नास्तीत्यर्थः बोधायनः केशशमश्रुजख
लोमवपनं चान्द्रायणादिषु एतदेवस्त्रियः केशवपनवर्जमिति अत्र विशेषः केशानां नास्ति नारी

२५८

एणब्राह्मणानां तद्विद्याणां पुरोहितः वैष्णानां याजकश्चैव प्रायश्चित्ते समादिशेत् अगुरुः क्षत्रियाणां
 सो वैष्णानां चाप्ययाजकः प्रायश्चित्ते समादिश्यतः कुरु समाचरेत् एवमुक्तं षट् वर्णेषु ब्राह्मणादिषु द
 शितम् अगुरुः षट्त्वं द्विजातीनां वृत्तातिशययोगात् निकृष्टानां च वक्ष्यामि प्रायश्चित्तमतः परम् ॥
 प्रायश्चित्तं न न्यायतो मार्गमाणस्य क्षत्रियादेः प्रणामिनः अंतर्गद्वाह्याणं कृत्वा व्रतमेषां समा
 दिशेत् तथा श्रुद्धं समासाद्य तदा धर्मपुरःसरम् प्रायश्चित्तं प्रदातव्यं वेदमंत्रविवर्जितम् शालि
 कृद्वाणि द्विजातीनामेव नावरस्य कामंधर्मेऽस्तीति प्रतिषेधः साधारणधर्मश्च नियमश्च श्रुद्धस्य
 वेदमंत्रसहितस्य प्रायश्चित्तस्य निषेधः तद्गृहीतस्याभ्यनुज्ञा सुमंतुः अथ वा रागद्वेषादलभ्यमा
 नेषु प्रायश्चित्तेषु यज्ञहवनाध्ययनब्रह्मचर्यपरोभेदाणीदृशीमेव त्वत्स्वयमेव संवत्सरेण महापा
 तकानि तन्मरो व्यपोहति किलिषी न ब्राह्मणस्य पतनमिच्छन्त्याचार्याः अस्यार्थः रागादिव प्रात्यर्घदः
 सकाशात् प्रायश्चित्तमलभमानः स्वयमेव यज्ञहोमाध्ययनादि नष्टो ब्राह्मणः संवत्सरेण सुयलक्षणां

नैव सुद्धि मवाप्नोति प्रायश्चित्ते कृते पितः २

म.
पा.
२५६

कृतयात्र पुस्तकाश्रेयोधिगच्छति वृद्धशतापनः तपः यद्विनायमं शास्त्रेण प्रायश्चित्ते विधीयते नैव सुद्धि मवा
प्नोति श्रेयोश्चित्ते विधीयते अट्टहायमं शास्त्राणि प्रायश्चित्ते वदेति ये प्रायश्चित्ती भवेत्स तस्तत्पापं पर्वद्वयं जन्तु
श्रुतिगिरः कृता पूर्वमुदाहारेण योक्तं धर्मकर्तृभिः यश्चात्कार्यानुसारेण शक्ता कुर्युर्नुग्रहम् धर्मकर्तृभि
धर्मशास्त्रकैः प्रातापितृश्रृषाकार्यानुसारेण देवलः एको नार्हति तत्कर्तुं मनोचानृष्यनुग्रहम्
धर्मज्ञावहवो विप्राः कर्तुं मर्हन्त्यनुग्रहम् स्निहाय दिवा लोभाद्भयादज्ञानतोपि वा कुर्वन्त्यनुग्रहं ये तु न
त्याप्येतेषु गच्छति शरीरस्यात्यये कार्यः संशये नियमे द्विजैः सह ताचापराधेन न सुखस्य कदाचन कार्य अनु
ग्रहः कार्य इत्यर्थः महानुपराधो महत्यापम् अङ्गिराः श्रुतानां मार्गमार्गाणां प्रायश्चित्तानि चेद्विजाः जा
नन्तो न प्रयच्छन्ति ते तेषामंशभागिनः तस्मादाते समासाद्य ब्राह्मणं च विशेषतः अनिर्चितैरनाङ्गैरपृष्टै
श्वैव संसदि प्रायश्चित्तेन दातव्यं जानन्निरपिकल्पतः सर्वेषां निश्चितं यश्च यश्च प्राणात्रयात् येन ग्राह
यश्चावयुर्हैकः पर्वदायो नियोजितः शृणुमोस्तु मिदं विप्रैर्यत्तु वारिष्यते व्रतम् तत्ते यत्नेन कर्तव्यमन्यथा
तद्व्याप्य वत् यदा त्वया भवेत्श्रीर्णं व्रतं सुद्धिकरमहत् तदा कुर्याः प्रयत्नेन शक्त्वा विप्राभिः पूजनम् ब्राह्म

२५६

णाक्रियते मया संशयस्य लेपीत्यर्थः पर्यदग्रे विख्यापनं च दक्षिणादानानंतरं कुर्यादित्याह पराशरः ॥ पापं प्राव्याप
 येत्प्रापदत्ताधेनुं तथा वृषमिति अत्र विशेषमाह विष्णुः पादव्रजे वसुदानं कृच्छ्रे गोमिथुने स्मृतमिति अतये
 वदिशाशक्तो धयेक्ष्योऽस्या यत्तु वचनम् विख्याप्य पापं वक्तुभिः किंचिद्वात्र तंचरेदिति तत्प्रकीर्णं च वि
 मये अथ प्रायश्चित्तनिर्णयः ॥ अङ्गिराः तेषां तु वेदिने कार्य उत्सर्गो हि स कार्यवान् तस्मिन्नुत्सारितो वि
 प्रयेय पाधर्म्याठकः तेषां तत्र जल्पे युर्विमृष्यतः परस्परम् धर्मशास्त्रेषु यच्चोक्तं यच्च मानुग्रहे भवेत्
 विमृष्य परिषत्सर्वं प्रायश्चित्तं प्रकल्पयेत् यथा काले यथा देशे यच्च कार्यं तत्र भवेत् पर्यदा संमतं चैव करि
 णाच्च बलाबलम् सर्वेषां निश्चितं चैव यच्च प्राणात्रपीडयेत् कार्यं तत्र बृहमातापितृभ्यश्च प्राणादि यच्च प्रा
 णात्रपीडयेत् अत्र प्राणपीडा करव्यतिरिक्तं प्रायश्चित्तं तत्र मस्ति तत्र प्राणा बाधा करेन देयमित्यर्थः देवलः ॥ कृ
 द्वाणां दापको राजा निन्देष्टा धर्मपाठकः अपराधी प्रयोक्ता चरति ता कृच्छ्रपालकः राजा कृच्छ्राणां दापकः
 प्रायश्चित्तनिर्देशा धर्मपाठकलक्षणं पर्यलक्षणोभिहितं अपराधी पापकारी कृच्छ्रप्रयोक्ता राक्षसा राजपूरा
 यः कृताकृता वीक्षणो न प्रायश्चित्तपरिपालकः तथा विचारस्तादृशः कार्यः यथा सर्वे सभासदः एकवा

म.
पा.
२५

तद्योयथैवाप्तं शयेत वा कृत्वा पापं न गृहेत गृहमातस्य वर्धते बद्धनास्य सत्यं कं वापि कर्म विज्ञो निवेदयेत् प्राय
श्चित्ते सनुत्यत्रैहीमात्स्य परायणाः मृदुरार्जवसम्पन्नः शुद्धिया चेतमानवः सचैलेवापतः स्नात्वा क्लिन्नवा
सास्समाहितः क्षत्रियो वापि वैष्णो वा पर्वदं स्यपतिष्ठति क्षत्रियाशुपादाने प्रदर्शनार्थं उपस्थाय ततः
श्रीब्रह्मार्निमाचरणी ब्रजेत् गात्रैश्चाशिरसा चैव न च किंचिद्बुदाहरेत् ततस्ते प्राणियो तेन दृष्टान्ते समुप
स्थितं वृद्धाः पृच्छन्ति किं कार्यमुपनिष्पाद्यतः स्थितम् किं ते कार्कायं वदस्माभिः किं वामृगयसे द्विज तत्रेता
ब्रूहि तत्सर्वं सत्यं हि गतिरात्मनः अस्माकं चैव सर्वेषां सत्यमेव परं बलम् यदि चेद्दृष्टिसत्यं नियतं प्राप्स्यसे
सुखम् यद्यागतो हि सत्येन न त्वं शुद्धासि किंचित् एवं सर्वमनुज्ञातः सर्वं ब्रूयादशेषत इति न भुञ्जीता
मुपस्थित इति पर्वदमनुपस्थितः स प्रायपर्वदमनुपस्थितः संप्रशयेय पर्वदुपस्थान्तः स्वकृतपापसन्देहे कार्य
स्य निष्कृतिः प्रायस्य निश्चयः प्रमादश्च न कर्तव्यः पुनः पापेन ऊर्योदित्यर्थः प्रमादश्च न कर्तव्यः पुनः पापेन
ऊर्योदित्यर्थः अथवा दीर्घकालसन्देहानुवृत्तौ हविष्यभोजनादिना शरीरारक्षां प्रमादः स न कर्तव्यः य
थैवाप्तं यथापस्य निश्चये देशान्तरादिव्यवहितेषु विद्वत्सूपस्थाना प्रायश्चाहविभोजनादिना शरीररक्ष

२५

वप्रायश्चित्तं कृमसच त्रयाणां यः प्रमाणात्तः सविकल्पी भवेद्विजः ज्योतिषामयने चैव सनिरुक्तेऽङ्गविद्भवेत् वेववि
 घात्रं स्नानः सत्यसंधोजितेन्द्रियः अनेकधर्मशास्त्रज्ञः प्रोच्यते धर्मपाठकः ब्रह्मचर्याश्रमादृष्टिहा आश्रमिणा
 स्रयः वेदेषु स्थिते धर्मान्मयापरिकीर्तिताः मनुस्तु ब्रह्मचर्यादीनां त्रयाणामाश्रमिणामाश्रमिणां धर्मत्वमा
 ह त्रैविद्याहेतुः कस्तर्को नैरुक्तो धर्मपाठकः त्रयश्चाश्रमिणाः सर्वे पर्वदेष्टा दशावरेति हेतुको नुमानतः तर्क
 स्मास्तीति तर्का संशये सत्ये कस्मिन्कोटौ प्रमाणि चत्वारो ये कृता बाधका दर्शनात् प्रमाणो नात्रा भवितव्यमिति
 यः संतर्कः सच वेदशास्त्रविरोधी ग्राह्यः अथ पर्वदुपस्थानम् ॥ मनुः प्रायश्चित्तीयतो प्राप्य देवात् पूर्वकृ
 तेनवानसं सर्गं व्रजेत्सद्भिः प्रायश्चित्ते कृते हि जः देववशादिह जन्मकृतपापेन पूर्वकृतेन क्षयित्वत्वात्
 दत्तत्वाद्यनुमितेऽङ्गना विद्यावदंतादयः कुनवादीनुत्पादयित्वा कुनवीद्यावदंताश्च कृत्स्नं द्वादशांशं
 चरेदिति निमित्तं तथा क्षयित्वेति रोगनिमित्तदानादिरूपप्रायश्चित्ते सेव ननु निदानभूत ब्रह्महत्यादि
 प्रायश्चित्ताध्याये अंगिराः उपस्थितस्तु न्यायेन व्रतादेशेन मर्हति कृते निः संशये पापेन भुंजीता तु या
 स्थितः भुंजानो वर्धयेत्पापमसत्यं पर्वदिब्रुवन् संशयेन तु भोक्तव्यं पावकार्यस्य निष्कृतिः प्रसादश्च न क

म-
पा-
२५६

जातिगुणं दृष्ट्वा सकृदधिकृतं लघु अनुबन्धादिकदृष्ट्वा कल्पं सर्वं यथागमं प्रकाशउक्तं यत्किंचिद्विशतिभागे
रहस्यके त्रिंशद्भागः षष्टिभागः कल्पो ज्ञात्वा यथेदया अथपरिचयः तत्र धर्मविद्वत्तो क्षत्रियोऽथ वैश्यो
वाम्भोजवानके ये च न प्रायश्चित्तविधाने हि कुर्वन्तीति विदुर्बुधाः आत्रतानाममंत्राणां जातिमात्रा यजो-
विनाम सहस्रशतपुक्तानां पर्वद्वन्द्वो यथेदया पातके च पातं वर्षत्सहस्रं महदादिषु उपपातकेषु पचा-
शत्स्वल्पस्वल्पतया भवेत् बद्धमिर्विद्वद्भिर्मिलित्वा विचार्य प्रायश्चित्तं विधेयमिति शतादिशुद्धानां ता-
त्पर्यार्थः अतएव याज्ञवल्क्यः ॥ चत्वारो वेदधर्मज्ञः पर्वत्रैविध्यमेव वा साहस्रैर्यस्य धर्मः स्यादको वा या-
ज्ञवल्क्यः देवधर्मो शास्त्रज्ञाश्चत्वारो ब्राह्मणाः पर्वत् ऋषयः सामात्मिकास्तिस्रो विद्याः तत्समू-
हस्ये विद्यम् तेन तद्देवा तस्त्रयो ब्राह्मणाः लक्ष्यते तत्र तत्र यः पर्वदि तस्यार्थः अत्रापि धर्मः शास्त्रज्ञ-
मनुवर्तते एव पुनरत्रापि आत्मानमधिकृत्य प्रवृत्तं शास्त्रमध्यात्मं अङ्गिराः चातुर्विद्ये विकली च-
त्वारि विदुर्मया ठकः त्रयश्चाश्रमिणो वृद्धः पार्षदेष्टा दशांशं चतुरांशमपि वैदानां पारशर्ये द्विजो-
त्तमः यथाक्रमं विनाप्यगौश्चातुर्विद्यमिति स्मृतम् धर्मस्य पर्वभेदेऽव प्रायश्चित्तक्रमस्य च त्रयाणां
यः प्रमोदोक्तः स विकल्पो भवेद्विजः शब्देच्छन्दसिकल्पे च शिवायां सुचसुनिश्चितः ज्योतिषामयने चै-

२५६

नसिगुरुः गीगुरुः लघुनिकृत्तातिकृत्तौ चान्नायामिति सर्वप्रायश्चित्तमिति अस्मार्थः तस्मिन्पसति
कृपाणां निस्संशोधकारणानि जयादीनामन्यतमस्यापि पापनिर्वहणहेतुत्वमस्त्येव प्रत्येकसमस्तते
ननिर्देशात् इहस्पत्रासूणानुपनिषदः बृहदारण्यकवेदांताः उपनिषत्त्रेपि बृहदारण्यकादी
नोपपत्त्यादीनिमाधिकाद्योतनार्थं सर्वशाखासुपदेक्रमरहितामंत्रग्रंथाः सर्वरुः सुसंहिताः मधु-
वातरत्यादीनियज्ञविमर्धनिरुतंचसत्पंचेस्यमर्षणं अथर्वशिखः अथर्ववेदेकदेशः प्रसिद्धः न
मस्तेरुद्रमन्यवरत्याधायोरुद्रः सहस्रशीर्षः पुरुषसूक्तम् राजन्यगौहिणोसामनीरुद्रन्नरोनेमधिता
हिरण्यइत्यस्यामृचिगीयते बृहद्रथेते त्वामिद्विहवामहे अभित्वाश्रुनोतेमइत्यनयोभीतिपुरुषगतिः
अहमस्मिप्रथमज्ञाकृतसंगीतं सौव विदामश्चवन्निष्ठाद्याकृचोमहानाम्मः पिवासोमसिन्नेद्यस्यां
गीतं साममहादिवाकीर्णं आज्यदोहात्यानिससामानिज्येष्टसामानि उपास्मेमायतेतिसोत्रेहविष्यवमा
नं पदेवेत्यादिमज्जुषिहूष्माण्डः एवादिष्टेत्याद्याकृचः पावमान्यः गोमयमध्यास्थितयवसाधिताय
वागः प्रसृतपावकः गोष्टं प्रसिद्धं परिरुद्धः गोव्रजमार्गः सर्वेति सर्वादेशेचप्रायश्चित्तमित्य
र्थः विश्वामित्रः उपपातकयुक्तानामनादिष्टेषुचैवाह प्रकाशेहस्पत्यत्वभिसंध्याद्यपेक्षया शक्ति

म.
पा.
२५५

तामहभ्रातृमातामहमातुलश्च शुरोपवकार्षदगुर्वीचोर्पोयध्यायार्थंतेषांयत्पर्यमातृषस्तृप्त्युत्तरंयत्तन्माः
त्वास्वयमष्टमांशंलभते सादापित्रोःकुर्वन्नुत्रश्चतुर्थांशंलभते इत्यतीसयत्पञ्चमिषोर्धकल्लभते
देवलः अभिसंगम्यतीर्थानिपुणान्यायतनानिच प्रमुच्यतेनरःपापाद्ब्रह्मणायेतपास्विनः सर्वाःस
मुद्रगाःपुण्याःसर्वेपुण्यानगोतमाः सर्वमायतनंपुण्यंसेवपुण्यावनाश्रयाः ॥ अथसामान्येनपा
यनिष्कृतिहेतवः तत्रगौतमवौधायनौ तस्मिन्निष्कृयणानि जपस्तुपोहोमउपवासेदातमुपनिषदो
वेदाताःसर्वेहन्ःसंहितापथून्युत्तमर्षणमर्थेवशिरोरुद्रः पुरुषसूक्तेराजन्यारौहिणोसामनीवृ
हद्रथंतरेपुरुषगतिमेहाताम्योमहावेराजंमहादिवाकीर्त्येष्टसाम्नामन्यतमंवहिषंवमानेकृष्णाण्डा
न्यावसान्यः सावित्रीचेतिपावनानि पयोव्रतशाकफलभक्षणाप्रभृतिपाविकोहिरण्यप्राशनेद्युत
प्राशनेसोमपाशमितिमेधानि सर्वेशीलोश्चयाःसर्वाःस्वयंयःपुण्यद्रदास्तीर्थानुधिनिवासेगोष्टपरि
षन्दइतिदेशः ब्रह्मचर्यंसत्यवचनंसर्वनेष्ट-कोपस्पर्शनम् आन्द्रवस्त्रताःरुसायतानाशकउतित
पांसिः हिरण्यगोवासेचोभूमिलिलाहृतमन्नमितिदयानि संवत्सरःषाण्मासाश्चत्वारस्तृयोहोष
कश्चतुर्मास्यहोहादशाहःषडहस्तत्रहोहोरात्रइतिकालः चतानेवानादेशविकल्पेनक्रियेरन् प

२५५

नगादिषु जनाङ्गाङ्गाः स्ववैतः कुल्याः ततोद्वाद्ययोजनगात्रल्यनयः चतुर्विंशतियोजनगाङ्गाङ्गाः कच्छत्र
 यफलप्रदाः चतुर्विंशतियोजनाधिकगात्रमहानद्याः समुद्रगात्र यत्रवमहानदीतिव्यपदेशलाञ्छमहानद्यः
 उपवाससहितमहानदीस्नानं योजनाद्वोगापिकुच्छ्रमं कुत्सितनाम्नोनयः पापनदाश्चवर्णाः समुद्रस्ना
 नं सर्वत्रदर्शकार्यं देवतासमीपेसरोनदीसंगमेषु सर्वदाकार्यं पंचदशयोजनागतस्य समुद्रस्नानं पंचदश
 कुच्छ्रफले प्रसिद्धदेवतासमीपेद्विगुणं तत्रस्नात्वातदेवतादर्शनेतुत्रिगुणं त्रिंशभ्योजनदूरात्सेतुरगमने
 त्रिंशत्कुच्छ्रमं तत्रस्नात्वारामेश्वरदर्शनेद्विगुणं गंगादेशीयानां सेतुरामेश्वरोजान्द्वयास्त्रिगुणाफलं त
 यैवजान्द्वीकेदारयोऽपिदक्षिणादेशीयानांजान्द्वयाषड्गुणं गंगादेशीयानां सेतुरामेश्वरषड्गुणं सर्वत्र
 भाषाभेदपर्वतारिभिर्व्यवधाने मार्गस्य मत्तैचोक्तयोजनसंख्यातो योजनद्वयं न कुच्छ्रादिफलानि कल्या
 निप्रयासाधिकात् सर्ववैश्वमाहेश्वरसोऽष्टाश्रेयपीठेषु दर्शनेन योजनसंख्याया कृत्स्नसंख्याप्रख्यानेषु द्वि
 गुणं तीर्थतीरस्थितस्यापियोजनपरिमितात्प्रदेशादागारागमने मन्तेरेणापिविधिवत्स्नात्वाधोतवासः परि
 धायशिरोरुहेषनान्द्रुसत्सुपुनः स्नातव्यम् एवंद्वादशभिः स्नानैरेकः कुच्छ्राभवति परार्थगंतुः षो
 ऽदशफलप्रसह-गुमाधेफलं लभते अनुषंगेन तीर्थप्राप्त्यस्नानफलमेवलभते मयात्राफलं पितृपि

म.
पा.
२५४

जनागतस्याष्टकसमं शृङ्गायांतदर्थं कृत्स्नवेणायोजनसंख्याकृत्स्नसंख्या तथातुभद्रायामपि यस्या
संगमेद्विगुणं हरिहरेत्रिगुणम् भीमरथायामपियोजनसंख्या ककुद्भिनीसंगमेदशयोजनागतस्यै
चदशकृत्स्नफलम् मलापहारिणायोजनसंख्याकृत्स्नसंख्या तथातिष्ठतामपि गोदावर्यायात्रायो
जनवृक्षापादकृत्स्नवृद्धिः सिंहगुरौसर्वत्रजान्दवीसमा कन्यास्यगुरौकृत्स्नवेणायोसर्वत्रजान्द्वयर्थः॥
गुग्गुभद्रायोतुलास्यैरवोर्ककटेस्यगंगार्धकृत्स्नवेणायोमलापहारिणीसंगमेत्रिंशद्योजनागतस्यता
वत्फलं भीमरथीसंगमेद्विगुणं तुंगभद्रासंगमेत्रिगुणं निर्धृतिसंगमेचतुर्गुणं ब्रह्मेश्वरैयंवगुणं
मल्लिकार्जुनसमीपेपातालगंगायाषड्गुणं कावेर्यमहानद्योदशयोजनागतस्यकृत्स्नफलम् द्वाद पचदश
शयोजनागतस्यद्वादशकृत्स्नसमंताम्रपर्णीकीर्त्तिमालाययस्विनीषुसस्वादिपादोद्भूतानद्योयोजन
मविच्छिन्नप्रवाहरूपाः स्वदैर्घ्यानुसारेणायोजनागतस्यैकद्वित्रिकृत्स्नफलप्रदाः विध्यभीष्टैर्लोद्भवा
द्विगुणाः हिमाचलोद्भूतास्त्रिगुणाः स्मृतिपुराणादिषु यथाकथंचिदनुकुल्यायोजनागतस्यत्रिरात्रफ
लप्रदाः अल्पनद्यः कृत्स्नफलप्रदाः नद्योदिकृत्स्नफलप्रदाः महानद्यः कृत्स्नत्रयफलप्रदाः एकयोज

२५४

नीसहस्रवक्त्रापौनः पुण्यापूर्णपुण्याबाहुदागाण्डकीवारुण्यदिदेवतदीपुस्तानंयंचदशयोजनागतस्यपे
चदशकृत्स्नसमं एतासुमहानदीषुपरस्परसंगमयोजनागतस्याकृत्स्नत्रयफलं समुद्रगामहानदीभि
स्तदपूर्वोक्तदेवतदीनांसंगमयोजनागतस्यषट्कृत्स्नफलं अरक्तस्थलेषुयात्रायाजतसेवयादृक्कृत्स्नसंख्या
विज्ञेया महानदीषुमहानद्यर्थफलं शोणमहानदेतुंगार्धफलं नदीषुनद्यर्थफलं गङ्गामहानदी
सेतुगमेश्वरपद्मनाभेश्वरीरंगपुरुषोत्तमम् कुरुक्षेत्रनैमिषेधर्म्योत्रमं पुण्यारण्यकैदंश्रीशैलंम
हालयरुद्रकोटिनर्मदं पुष्करनर्मदामास्त्रातकेश्वरम् कुञ्जासंप्रभासंकोकामुखंविजयेशंशुग्रीन्द्रे
पंचनादंगोकर्णमथुरामयोध्याद्वारवतीगयाकांचीशवलग्रामं सालिग्राममिन्द्यादिमुक्तिदोत्राणीसंसे
वंगंगासमंफलंलभते चतुर्विंशतियोजनागतस्यनर्मदायास्तानंचतुर्विंशतिकृत्स्नफलं कुञ्जिका
संगमेदिगुणंशुक्लतीर्थंचतुर्गुणं अष्टयोजनागतस्यगोदावरीत्रिकृत्स्नसमं त्रिंशद्योजनागतस्यका
दशतीर्थेषुप्रतिलोमाचुलोमस्तानंषाष्टिकृत्स्नसमं वंजरासंगमेताद्विगुणं हरिहरेत्रिगुणं समगो
वरीभीमेश्वरेत्रिगुणं कुशातपेणोवंजरायांद्वादशयोजनागतस्यद्वादशकृत्स्नसमं अणीतायामष्टयो

म.
पा.
२५३

यतस्सभागीरण्यां स्नानं षडहं कृच्छ्रसमं अत्रैकैकस्यात्रा योजनस्य वृद्धावर्धकं कृच्छ्रवृद्धिः कल्पनीयाः षष्टियोजना
गतस्य षडहं नात् दशयोजना गतस्य चतुर्ष्वपि ते भवति एवं च तृतीयोऽधिकः क्रोशादा गतस्य भागीरण्यां
विष्णुस्तानेनैकः कृच्छ्रो भवति मध्ये चेत्पर्वतादिभिर्विवधानमभवति यवेताद्यभावे मार्गस्यादुर्गमत्वे
योजना गतस्य शतस्य गंगा स्नानमेकः कृच्छ्रो भवति अशक्तस्य तु योजनादा गतस्य शतस्य मार्गस्यादुर्गमत्वे
योजनादा गतस्यैव कल्पनीयं पूर्वसप्तमातृकाराक्षसभायात्रा जाताः गते भये पुनर्देवता अभूवन् न
तो नद्यः शुक्लाः ते पुण्यानेषु भागीरथी समभवत् तासु विस्तरं गंगादिसप्तमातृकानामसंगं स्नानं योज
ना गतस्य षडहं कृच्छ्रसमं प्रयागे नारायणस्य गंगाद्वारे गंगासागरसंगमे च द्विगुणं यमुने च विंशतियो
जना गतस्य स्नानं षडहं कृच्छ्रसमं मथुरायां द्विगुणं सरस्वत्यां चत्वारिंशद्योजना गतस्य चतुर्दशसमं
महासेहारावत्यां च द्विगुणं यमुनां स्वर्गोपात्रा योजनं वृद्धौ पादकृच्छ्रवृद्धिः हासस्तु पूर्वोक्तस्य कल्पः
दशद्वितीयां तद्विषया विनष्टा इरावती मरुहहामधुमती ययस्विनी वृत्तवती त्यादि देवनादी पुस्ताने
त्रिंशत्कृच्छ्रसमं पंचदशयोजना गतस्य चंद्रभागावेत्रवती सूर्यगोमती देविका कौशिकी नित्यजलामन्दाकि

सं

२५३

५५
 शरणात्रभोजनातिकृते तत्राजापत्यद्वयमेवातिकृच्छ्रस्थले प्राजापत्ये एकभक्तत्रयेपिसाधंतनभोजनत्रय
 निवृत्तौ एकोपवासनिवृत्तौ हि तथा हि एकस्मिन् दिवसे दिवा रात्रौ चेतद्भिर्भोजनं तत्रभोजनत्रयनिवृत्तौ-
 सार्धपवासः प्राज्ञायद्यपि तथापि दिनत्रयेपि किंचिदुज्यते इत्येकोपवासएव कल्पनीयः एवमकुत्रेयाः
 गाचितत्रयेपि किंचिदुज्यते इत्येकोपवासएवमुपवासत्रयं दिनत्रयं शुद्धोपवासा इति षडुपवासाः प्राजा
 पत्ये भवन्ति एवमन्यत्रासूहनीयम् वृषभैकादशरीरदानयुक्तं त्रिरात्रौपवासात्मकं गोव्रतवधे सा-
 धं प्रजापत्यद्वयम् तथा षट्त्रिंशमेते पराकृतमानिकृच्छ्रस्थाने कृच्छ्रत्रयंचरेत् सांतपनस्य वाद्यार्थं
 मसक्तौ व्रतमाचरेत् राकाघशक्तौ प्राजापत्यत्रयं सांतपनाशक्तौ सार्धं प्राजापत्यचरेदित्यर्थः सर्वप्राज्ञा
 यपेक्षया त्रिगुणादिकं कल्पनीयं अथ तीर्थयात्रास्नानम् तत्र समूलप्रदर्शनार्थमादित्यपुराणोक्तं ॥
 पाण्डवे राज्ञ्यलाभाय दुरितोपशमाय च श्रीकृष्णनारादया सश्रीकरोदन् राजरोमशौ मार्काण्डेयपुलस्त्या
 जसप्तर्षिप्रमुखैस्तथा द्वादशद्वादशानिकृच्छ्राणादाय भक्तिः तीर्थैर्ऋतुर्वीत्यादिपुण्यैश्च यत्नेन क-
 र्येति स्मृतिसंग्रहस्तस्य सारादिभिः रक्तप्रकारेण साभिरपिलिख्यते तत्र सकल्पसर्वकंपञ्चाषष्टियोजना

म.
पा.
२५२

हिस्रथैवचेति एतेसमानप्रत्यास्नायामहापातकेषुषष्ठधिकंशतत्रयंभवति प्राज्ञाद्यपेक्षयादिगुणत्रिगुणान्
मकंकल्पनीयम् महापातकसमेषुमहापातकशायश्चित्तपेक्षयापादोनम् आदिष्टेषुसार्धत्रैवार्षिकप्रा
जापसविषयेभूतेषुपपातकेषुपादः त्रैमासिकप्रायश्चित्तविषयेष्टपपातकेषुसार्धसप्तप्राजापत्यानि
मासिकव्रतविषयेतुसार्धप्राजापत्यद्वयंचान्द्रायणायनोद्येउपपातकेप्राजापत्यत्रयं तथाचधर्मविवृ
तौ चान्द्रायणसृगोरष्टिः पवित्रेष्टिस्रथैवच मित्रविंदापसुश्चैवकृच्छ्रत्रयमप्यापिवा तिलहोमायुः
तंचैवपराकद्वयमेवच गायत्रालक्ष्मणेकंतुसामान्याहुर्मनीषिणाइति पिपीलिकामध्यादिचोद्गा
यणासमर्थस्यातिथिनद्वाराप्रायश्चित्तंचिकीर्षतः प्राजापत्यप्रत्यास्नायाग्रहोभवन्ति तथाचतुर्विंश
तिमतेग्रहोचोद्गायणोदेयाः प्रत्यास्नायविधौसदेति प्रत्यास्नायाधिकात्पूर्वोक्तविषयताकल्या समा
तिहृच्छ्रविषयभूतप्राजापत्यसार्धसप्तप्राजापत्यानि तथाचचतुर्विंशतिमते प्राजापतेतुसमेकादद्या
त्संतपनेद्वयम् पराकतमातिहृच्छ्रेतिस्वस्तिस्वस्तुगालथेति द्वादशदिनसाध्यः कृच्छ्रः तस्यमासचरणो
सार्धसप्तप्राजापत्यकृच्छ्राभवन्ति एतश्चैकैकग्रासमग्नीयादितिमनूक्तातिहृच्छ्रे यासवल्लेगात्तपाणि

२५२

समानायेति पंचमं यदा चत्वारस्तदा द्वाभ्यां प्रथमं यदा त्रयस्तदा द्वाभ्यां द्वौ पूर्वौ यदा द्वौ तदा द्वाभ्यां मेवोक्त
रमेवैके सर्वेऽपि अस्मार्थः यदा चत्वारो ग्रासा भक्ष्येते तदा प्रथमद्वितीयाभ्यां प्रथमं ग्रासं प्रसेत् तृतीयेन द्वि
तीयं चतुर्थीनतृतीयं पंचमीनचतुर्थं यदा त्रयस्तदा द्वितीयाभ्यां प्रथमं तृतीयचतुर्थीभ्यां द्वितीयं
यदा त्वेकस्तदा सर्वेरेव तं प्रसेदिति अथ कृच्छ्रप्रणामायः मन्वा युक्तद्वादशावर्षिकादिचरणोत्थाय
तदशक्नोद्वादशादृष्टादिना न्येकैके प्राजापत्यं एवं गणमानेद्वादशावर्षिके प्राजापत्यानां षष्ठाधिकं
शतत्रयं भवति तदसक्नोतावघोधेन वः धेन्वसम्भवेतावन्निष्कदाने तथा च स्मर्यते प्राजापत्यक्रि
याशक्नोधेनुदद्याद्विजोत्तमः धेनोरुत्तामेदातव्यमूल्यं तुल्यं न संशय इति तुल्यपूर्णं संपूर्णं दानासक्नो
निकांशं पादं वा यदाङ्गः गवामभावे निष्कस्याप्तदधं पादमेव चेति मूल्यदानशक्नोतावन्त उदवासा अ
त्राप्यशक्तावयुतगायत्रीजपः कृच्छ्रः प्रणामायः तथा च पराशरः कृच्छ्रोयुतं च गायत्र्या उदवासस्तथैव
च धनुप्रधानं विप्राय सप्तमे तश्चतुष्टयमिति षट्त्रिंशन्मते कृच्छ्रोयुतं च गायत्र्या द्वादशावर्षाभोजने
तिलहोमं सहस्रं च वेदाध्ययनमेव च वेदाध्ययनं सहितमात्रयरायणम् विप्रद्वादशावर्षाभोज्यापावके।

म.
पा.
२५९

दित्यमुपतिष्ठतेति षट्त्रिंशन्मते जपहोमादियत्किंचित्कृच्छ्रं सम्भवेन्नचेत् सचव्याहृतिभिः कुर्याद्वायत्राप्र
णावेनच शंखः एकवासाचरेद्विंशं स्नात्वा वा सो न पीडयेत् गायत्रादशसाहस्रं मान्दिकं जपउच्यते बौधा
यनः ग्रहते वा सो वसीत सावित्री व्याहृती चैव जपेदष्टसहस्रं कृत्वा ओंकारमादितः कृत्वा नृपे नृपे तपोततः
भूमौ वीरासनं कुर्यात् कुर्याज्जपं समततः आसीनः शील्य विद्धो वापि वेद्भवं स कृत्ययः गव्यस्य पयसो ला
भे गव्यमेव भवेदधिः दध्नीलाभे भवेत्तु क्रंत कालाभे तु पावकम् एषामन्यतमं यत्तु उत्पद्येत च तत्तपि
वेत् शाल्यविद्ध इवेत्यत्र इव शब्द उपमार्थं शाल्यविद्धे इवेत्यत्र वा शब्द उपमार्थं शाल्यविद्ध इव निश्चलस्सा
नासीनः पयःपिवेदित्यर्थः यमः अंगुल्यग्रे स्थितः पिण्डं गायत्र्या चापि मंत्रतम् प्राच्या च स्य पुनः
कृत्वा दनस्याप्यभि मंत्रां अपोशानानंतरं पंच प्राणा कृतयोऽपि पंचभिर्ग्रीसैः प्राणायस्वाहेत्यभि मंत्रि
नैः अत्र चोमित्यादि मंत्रास्तु स्वीयंते यदि गायत्र्या पिण्डाभि मंत्रां तदा गायत्री प्राणायस्वाहेत्या
दयश्च ग्रथो भूरित्यादिभिस्तर्हि ते प्राणायस्वाहेत्येवमादयश्च भवन्ति यदा चत्वारस्त्रयो वा प्राणास्त
त्र बौधायनः अग्नीयात्प्राणायैति प्रथममपानायैति द्वितीयं व्यानयैति तृतीयं उदनायैति चतुर्थं

मृनाधिकस्नानान्यन्यापि शाक्ताशक्तापेक्षया योज्यानि तसकृच्छेत्तुसकृदेवस्नानं सकृत्स्नानीसमाहितः
 निमनुवचनात् जाबालः आरम्भे सर्वकृद्वाणां समाप्तौ च विशेषतः आज्ञेनैव विशालाग्नौ जुहुयाद्वा
 हृत्तोः पृथक् आहुं कुर्याद्भूते चैव गोहिरण्यचरुदिणा गृही गृह्येपि निवसन्नस्य लोके महीयते स्त्रीणां
 होमो न दातव्यः पंचगव्यं तथैव च स्त्रीभ्य इत्यतः शुद्धार्थं प्रजापतये समादिशेत् पंचगव्यं च कुर्वीत स्ना
 त्वा पीत्वा शुचिर्भवेत् पंचगव्यस्य विहितप्रतिषेद्धत्वादिकल्पः जाबालेन शालाग्नौ होमं विधाय
 स्त्रीणां होमो न दातव्य इति गृह्याग्नौ वैव होमनिषेधः अतश्च स्त्रीभ्य इयोरपि ब्राह्मणद्वारलौकिकाः
 ग्नौ होमो भवत्येव अतएव धर्मविद्वत्तो उपवासो व्रतं होमस्तीर्थस्नानं जपादिकम् विधेः संपादिते
 यस्य संपन्नं तस्य तत्फलमिति यत्त्रिवचनम् पंचगव्यं पिवेच्छूद्रो ब्राह्मणस्तु सुरंगं पिवेत् उभौ
 तौ तुल्यदोषौ हि एषां स्येन रके वसेत् तस्यायश्चित्तानं गपंचगव्यं प्राशने वेदितव्यं वैशम्पायनः स्ना
 नं द्विकालमेव स्यात्त्रिकालं वा द्विजन्मनः शंखः एकवासा आनृवा सालद्याशी स्यात्तिले प्राय इत्यादि
 हारीतः अवरं सुहृद्वतीभिस्नात्वा च मर्षणं तर्जले जपित्वा धौ तमहं वासः परिधाय सास्त्रासौ मेना

म.
पा.
२५४

पापनोदनः तथा च मर्षांस्तुक्तं सर्वपापापनोदनम् अत्रैव विशेषमाह विल्कः प्रत्यहं त्रिषवणास्नानमाचरेत् त्रिः
प्रतिस्नानमस्ममज्जेत् मग्नश्च त्रिचमर्षांजयेत् दिवा स्थितस्तिष्ठेत् रात्रावासीनः कर्मणोन्तेययस्विनीदया
दिति याज्ञवल्क्यः अनादिष्वेषु पापेषु शुद्धिश्चान्द्रायणेन तु धर्मार्थयश्चरेदेतत्तच्च नृस्येति सलोकताम्
कुल्लुकानकामस्तु महती प्रियमाप्नुयात् अथ कुल्लुचान्द्रायणसाधारणोति कर्तव्याता याज्ञवल्क्यः कु
र्यात्त्रिषवणास्नायी कुल्लुचान्द्रायणं तथा पवित्राणि जपेत्पिण्डां गायत्र्या चाभिमंत्रयेत् त्रिषवणास्नायी सप्तवित्राणि
अथ मर्षां देवकृतः शुद्धवत्पुत्रस्तस्मन्दीत्यादिव सिद्धादिप्रदर्शितानि ऋग्यजुः सामप्रदर्शितानि यथाशा
खंजयेत् अवि रुद्रकालेषु पिण्डान् ग्राह्यान् ग्राह्यान् अभिमंत्रयेत् ग्राह्यानुमंत्रेण गोतमोक्तः ओम्भूरित्यादिमंत्रैः
सह गायत्र्या विकल्पः भिन्नकार्याणां समुच्चय इति ज्ञातव्यम् मनुः महाव्याहृतिभिर्होमः कर्तव्यः स्वया
मन्वहम् अहिंसा सत्यमक्रोधमार्जनं च समाचरेत् त्रिरास्त्रिनिष्पायात्तु सवासाजलमाविशेत् स्थाना
मनायां विहरन्नशक्तौधः प्रायीत च ब्रह्मचारी स्वयं च क्षाजुरुदेवार्चिजार्चकः सावित्री च जपेन्नित्यं पवित्राणि
च शक्तिः सर्वेष्वेव व्रतैष्वेव प्रायश्चित्तार्थमाहृत इति दिवा त्रिः रात्रौ त्रिः त्र्यत्र घट् स्नानेन तल्लुक्तविषये एवं

२५४

ज्ञानानां द्वासानुनरीकारिकमैणावृद्धेः कस्यचतुर्थेवारम्भदिनमितिगम्यतेतेनेनत्रिरात्रमभिहितत्वात् सुखएवदे
 हाइतिप्रतीयेतेतदनुपपन्नं साक्षात्सुनंतमि साधनं अपितुनस्थितंययः अग्रेचहोमोभिहितः होमश्चइत्या
 साध्यः तश्चइवक्तुमिदुग्धपरित्यागेनकल्पमाज्यादिकेनपुज्यते तस्मात्तश्चतुस्तनादिस्थितं दुग्धगृहीत्वा या
 तेसोमेत्यादिभिर्मंत्रैः प्रतितिथ्येकेकामाहुतिं हुत्वाययः पिवेत् चोद्गायणाधमोनिदेशाश्चन्द्रोदयएवययः या
 रंमंत्रोहस्त्वेवंकर्तव्यः यातेइतिसोमयंपंचमेतिपंचमं एवंषष्ट्याषष्टीपदप्रयोगः उत्तरत्रायस्यावसाय
 र्णतमेव पुनःप्रतियदिप्रथमातनूरित्येवंप्रयोगः ततोद्वितीयादिषुद्वितीयातनूरित्यादि एतश्चचतु
 र्विंशतिदिनसाध्यं यथायास्तिथिहोमाइत्युक्तत्वाच्चतुर्थीहादृशीमध्येयत्रनिधिद्वयोर्नभवेत् चतुर्विंशतिदि
 नानिभवंति तदेवकर्तव्यमेवंसोमायनमप्राक्तविषयं प्राक्तविषयेमार्काण्डेयः गोदीर्गसप्तरात्रंतुपिवे
 त्तनचतुष्टयात् स्तनेनैकेनघट्टात्रंरिरात्रंवायुभुग्भवेदिति अथयावकत्रतम् शंखः गोपुरीषाघवा
 त्रंतुमासेनित्यंसमाहितः त्रंतुयावकंकुर्यात्सर्वपापायनुत्तये अथाःषमर्षणात्रतम् मनुः अहंरूप
 वसेयुक्तः त्रिरहोभुपयत्तयः सुच्यतेपातकैस्सर्वैस्त्रिजयित्वाष्टमर्षणाम् यथाश्चमेधः क्रतुराहसर्वपा

तनत्रयास्तपरात्रंतुपिवेस्तनचतुष्टयात्स्तनत्रयास्तपरात्रंसप्तरात्रंस्तनद्वयात् ३.

म.
पा.
२४८

द्वितीयादिष्वारम्भो भवति तत्र न दोषः चन्द्रगत्यनुसारेणात्रिंशदिनात्मकसावनमासानुसारेणानुष्ठेयत्वात् अत्र
चचान्द्रायणाशद्योगौणस्तद्धर्मप्राप्त्यर्थः तिथिनियमेन प्राप्तनियमस्तत्र पूर्वप्रकृतमुपवासादिकमन्येन
कारयेत् एषेव प्रकारेषु कचनमनुना विशेषसंज्ञादर्शिताः अष्टावष्टौसमश्रीयापिण्डान्मध्यन्दिने स्थि
ते नियतात्मा हविष्यस्यति चान्द्रायणां चरन् चत्वरः प्रातरुश्रीयान्त्रियतात्मा हविः त्रयः हविः त्रयः
सर्वे मासस्य चिचान्द्रायणां स्मृतमिति अथ सोमायणम् एतदपि चान्द्रायणाधर्ममेव अथ सोमायनम्
एतदपि चान्द्रायणाधर्ममेव अथ सोमायनम् एतदपि चान्द्रायणाधर्ममेव अथ सोमायनम्
धर्ममेव अथ सोमायनम् एतदपि चान्द्रायणाधर्ममेव अथ सोमायनम् एतदपि चान्द्रायणाधर्ममेव
सोमायनमित्यतिदेशात् तच्चक्रसचतुर्दशीमारभ्य शुक्लद्वादशीपर्यन्तमनुष्ठेयं तथा च हारीतः चतुर्थीप्र
भृतिचतुस्तेनेन त्रिरात्रं त्रिस्तन त्रिरात्रं द्विस्तनेन द्विरात्रमेकस्तने द्विरात्रमेवमेकस्तनप्रभृतिपुनश्चतुस्त
नांतेवैयथा ते सोमचतुर्थीति नूस्तयानः यादितस्येते स्वाहा याते सोमपंचमी षष्ठीरेवंपथायां तिथिहोमा
प्रकामाप्ता एनोभ्यः एतच्चंद्रमसा सामान्यतां समानलोकतां सापुज्यं च गच्छतीति चतुस्त्रिद्याक्रादिक्रमेणा

२४८

उदयश्च कदाचिन्नक्तं कदाचिद्विवेकितदनुसारेण कर्तव्यं ग्रासग्रसन तथा च हारीतः चन्द्रमसं च हं अथ
 पितृानवोनवइति इत्याज्योत्सायां च रुशेषां पिण्डान्सावित्र्यभिर्भूत्रिताया श्रीयादिति ग्रासग्रसनसमये
 पातिपितृत्सत्तया ग्राससंख्योपादेया ज्योत्स्नाशब्देन चन्द्रोदये लक्ष्यते तथा चार्थरात्रादावपि भोजने दो
 षो नास्ति श्रावः आन्द्रामकलमात्रास्तु ग्रासा उदये स्मृताः तथैवाहुतपस्तत्र शौचायं चैव स्मृतिकाः
 मनुः एकैकं द्रुसये पिण्डं कृत्वा शुक्लैश्च वर्धयेत् उपस्थं त्रिषवणं मेतच्चान्द्रायणं स्मृतम् ॥ अथ
 चान्द्रायणानंतराणि याज्ञवल्काः यथा कथंचिद्विष्णुना चत्वारिंशद्वत्तद्वयम् मासे नैवोपभुंजीत वा
 द्वायणमथापरम् पिण्डानां चत्वारिंशदधिके शतद्वयं मासेन उपभुंजीत यथा कथंचिदिति अत्रायं क्र
 मः दिने दिनेष्टौ ग्रासां भुंजीत अथवा चतुरो दिवा चतुरो नक्तमिति अथवा एकस्मिन् दिने चतुरोपरस्मिन् द्वा
 दश उतैक रात्रमुपेष्वा परस्मिन् दिवा षोडशायद्वा दिनद्वयमुपोष्य तृतीयदिने द्वात्रिंशदित्यादि प्रकारे
 णामध्ये शत्रुपेक्षया भुंजीतेति अत्र तिष्ठपेक्षया ग्रासनियमो नास्ति उपक्रमस्तु शुक्लकृत्स्नप्रतिप
 दोऽन्यतरत्र कर्तव्यः यस्तु नैरंतर्येणैवं विचान्द्रायणानुष्ठानं करोति तस्मिन् तिष्ठिद्विद्वा सवशेन कदाचिद्

म.

पा.

२४

ॐ भूः भुवः स्वः तपः सत्यं यशः श्रीः ऊर्कः इन्द्र उजः तेजः पुरुषः धर्मः शिवः इत्येते ग्रीसानुमंत्राणां हवि-
रनुमंत्राणां अत्रमंत्रातेन मनसा स्वाहेति वा प्रयुज्यते ततः प्रतिमंत्राश्चतुर्थ्यताः ॥ अथ ग्रासप्रमाणमस्या-
धिकारेण चतुर्भेदसंज्ञाकरणाय अवकपिणा कपयोदधिचुतमूलफलोदकादीनि हवीषि उत्तरोत्तरं प्र-
शस्ताणि योर्णमास्यां पंचदश ग्रासां भुक्ता एकापचयेनापरयत्नमश्रीयादमाना वास्यामुषोष्यकोपच-
येन पूर्वपदं विपरीतमेकैषां चान्द्रायणमास इति ग्रासप्रमाणमस्याधिकारेणेत्युक्तं तल्लिख्य-
एवपरिमितं पंचदशदिग्रासभोजनसमर्थं बालादिविषयं एवमेव कुक्कुराण्डान्द्रामकलयरिमाणम-
पिशक्तयेद्यया योज्यं चतुर्दशामुपवासः योर्णमास्यां पंचदश ग्रासभोजनम् ततः एकैक ग्रास-
द्रासः अमावास्यावास्यवासः योर्णमास्यां पंचदश ग्रासभोजनम् अमावस्यायामुपवासस्ततः
योर्णमासीपर्यन्तं पंचदश ग्रासवृद्धिः इति त्रिंशद्दिनसाध्यं चान्द्रायणम् योगीश्वराद्युक्तं चान्द्रायणा-
पेक्षायान्यदेव एतच्च पिपीलिकामध्यं विपरीतकरणं तु यवमध्यं भवति ग्रासवृद्धौ द्वासे च निधि-
वृद्धिस्तयवशात्कदाचिषोडशत्वं कदाचिच्चतुर्दशत्वं मपि भवति ग्रासस्तु चंद्रोदये जाते ग्रासनीयः

६३

२४८

शयणम् तदावपतंभवति अभुदयार्पिणो न भवतीत्यर्थः तथा आप्यायस्व संतोषयां सिनवोनव
 पतेताभिस्तर्पणं आज्यहोमो हवियश्चानुमंत्राणं उपस्थाने चन्द्रमसो यदेवादेव हेडनमिति च
 तस्मिन् राजं जुहुयात् देवकृतस्येति चाने समिद्धिः ॐ भूर्भुवः स्वः तपः सत्यं यशः श्रीः ऊर्कं रुद्रो
 जस्तेजः पुरुषो धर्मः इत्येतैर्ब्रह्मानुमंत्राणं प्रतिमंत्रमनेसानमः स्वाहेति सर्वानेतैरेव ग्रासांभुं
 जीत आप्यायस्वत्यादिभिः नवोनव इत्येतैस्त्रिभिर्मंत्रैस्तर्पणं कृत्वा चन्द्रमस उपस्थानं कृत्वा आयु
 ज्यहोमः हविरनुमंत्राणं च कुपति चन्द्रमसोपस्थाने मंत्राः आप्यायसेत्यादयः यदेवादेव हेडन
 मिति प्रतिमंत्रहोमः देवकृतस्येति सावयजनमसीत्याद्यकैकाग्रक समिद्धिरिति बद्धवचनात्कृषिं
 जलन्यायेन यद्यपि त्रित्वमेव प्रतीयते तथापि यदेवादेव हेडनमिति च तस्मिन् इति पूर्वमेव चतुः संख्योपा
 दात् त्रित्वतावदपगतं प्रकरणबलात् अपगते च त्रित्वे देवकृतस्येति सिद्ध्या त्रिकवाक्ये वाक्यानां ष
 ट्संख्या कृत्वात् समिद्धिरिति बद्धवचनं षट्स्विवर्णवस्यतीति वाक्यबलात् षडङ्गतयः समिधां भव
 ति पिण्डकरणान्तुर्वेदहविरनुमंत्राणं मंत्रा आप्यायस्वत्येवमादयः पिण्डकरणानेतरमोसिमेवमादयः

म.
पा.
२४

कादीनिउदकप्रधानानांसक्तानां जाबालिः अतश्चजलमध्यस्थः त्वहोरात्रंजपं बुधः संवत्सरकृतेपापंजलकृ
द्धोयपोरुति जयोवारुणसूक्तानां योगयाज्ञवल्काः वायुमहोदिवातिष्ठेद्रात्रिनीत्वाप्तुसूर्य्यदृक् सहस्रा
ष्टाधिकंजप्त्वागपत्रीजलसंज्ञितः द्वितीयदिनेसूर्य्यदृष्ट्वाश्वेतुरसाहस्वगायत्रीजपंकृत्वापारां कुर्या
दित्यर्थः अयंजलकृच्छ्रः तथामासेयवासौ विज्ञेयो दिनत्रिंशदुपोषणात् तथामामूत्रकृच्छ्रः आत्मे
श्वारयित्वायामगोधूमान्यवमिश्रितान् तामामयोत्पान्तरस्ययचेहोमयपावकमिति अथचान्द्रायणं
याज्ञवल्काः तिथिवृद्ध्याचरेत्पिंडं शुक्लेशिख्यणिः संमितान् एकैकं द्वासेत्कुलेपिण्डं चान्द्रायणं च
रन् रंडुक्षयेनभुंजीत एषचान्द्रायणविधिरिति तिथिवृद्ध्याद्वितीयादिचंद्रकलायुक्तप्रतिपद्वितीयाः
दितिथिवृद्ध्यामदोयेत् शिखीतिमयूराणप्रमाणान् चान्द्रायणं द्वासेत्द्विभ्यांचन्द्रस्यायनेचरणमि
वचरणं यस्मिन्कर्मणि तच्चायां संज्ञायाम् दीर्घः उदयवमध्यचान्द्रायणम् मध्येग्रासाधिकेन
स्थलत्वात् गौतमस्त्वन्यथाह अथतेचान्द्रायणतस्योक्तविधिः कृच्छ्र इति कृच्छ्रेयदुक्तम् तिष्ठेद
हनीत्यादितत्सर्वमत्रभवतीत्यर्थः अत्रविशेषमाह वपतंत्रतंचरेत् व्रतंप्रायश्चित्तम् तदर्थयश्चा

२४६

हिंरात्रसंपाद्यः सातपवनतमकृच्छ्रः इत्युक्तं मनुः तमकृच्छ्रं चरन्विश्रोजलदीरहृतानिलान् प्रतिग्रहं पि
वेदुस्मान्सकृत्स्नापीसमाहितः प्रतिग्रहमलादीन्प्रमेकं ग्रहं ग्रहं पिवेदित्यर्थः अयंच द्वादशरात्रसाध्यः
जलादिपरिमाणमाह पराशरः अयोपिवेत्त्रिपलं तु पयः पिवेत् पलमेकं पिवेत्सर्विस्त्रिरात्रं वोस्म
मारुतम् त्रिरात्रस्य पूरणमुल्लोदकवाष्पं पिवेदित्यर्थः प्रकारांतरेणाप्याह तमकृच्छ्रः पराशरः घटप
लं तु पिवेदम्भः त्रिपलं तु पयः पिवेत् पलमेकं पिवेत्सर्विस्त्रिपलं कृच्छ्रं विधीयते अथ शीतकृच्छ्रः विस्रुः
ग्रहमुल्लाः पिवेदापः ग्रहमुल्लं पयः पिवेत् ग्रहमुल्लं पिवेत्सर्विन्निष्प्रीयादेशतमकृच्छ्रः एष एव शीतः
शीतकृच्छ्रः अयं दिनत्रयमाध्यः पराशरः ग्रहं शीतं पिवेत्भूयो ग्रहं शीतं पयः पिवेत् ग्रहं शीतं घृतं पीत्वा
वायुभक्षस्त्यग्रहं परम् द्वादशदिनसाध्यः अथान्येपिकृच्छ्राः प्रायः विसान्युदकसिद्धानि मासमस्मीत
संयतः सक्तृन्वासोदकान्मांसकृच्छ्रो वारुण उच्यते विलैरामलकैर्वापि पद्मादौ रथवाश्रुभैः मासेन लोके
प्रीकृच्छ्रः कथ्यते हि जसत्तमैः गोपुत्रीषाद्यवात्र च मासेनित्यं समाहितः व्रते तु यावत्कुर्यात्सर्वपापा
पनुते ये विस्रुः उदकादिसक्तृन्मासाभ्यवहारेणोदककृच्छ्रः विसाभ्यवहारेण शीतकृच्छ्रः उद

म.
पा.
२४६

पुष्पीलताविशेषः व्रसेति व्रासीविशेषः कुशादीनांमध्ये त्वितमंनिलिप्यकायः कर्तव्यः अयं तु सप्ताहसाध्यः
शाखलि पञ्चविल्वपलाशोऽम्बरकुशोदकान्येकैकमभ्यस्तानि पार्णिकुच्छः समस्तान्येतानि त्रिरात्रेण प्रयु-
क्तानि पार्णिकुच्छे इति अत्रापि काय एव अभ्यासे विशेषमाह यमः एकैकं अहमश्रीयात्पार्णिकुच्छाविधीयते
एवं च पंचदशाहसाध्योयं एवं समस्तान्येतानि इत्यादिसप्तविल्वपलाशोऽम्बरकुशोदकानि एतानि
समस्तानि काययित्वा त्रिरात्रोपोषितः सर्पिवेत्स पार्णिकुच्छः तथा च यमः एतान्येव समस्तानि त्रिरात्रो-
पोषितः शुचिः काययित्वापि वेदादिः पार्णिकुच्छे विधीयत इति अथ फलादिकुच्छः माक्षीण्डेयः
फलैर्मौसेन कथितफलकुच्छो मनीषिभिः शरीरयात्रामात्रोपयुक्तानि सासभं द्रयेत् तत्र सर्वत्र
साधारणोति कर्तव्यतापि कर्तव्यतानि च फलानि कानीत्यपेक्षयामाह स एव श्रीफलैरेव पञ्चादौ
परस्मया मामेनामलकैरेवं श्रीकुच्छमपरस्मृतम् पत्रैर्मतः पत्रकुच्छः पुष्पैस्तत्कुच्छोऽच्यते मूलकु-
च्छः स्मृतो मूलैः तोयकुच्छो जलेन चोति यत्रैः श्रीवृक्षादिपत्रैः पुष्पाण्यपि श्रीवृक्षादीनां मूलान्यपि ते
षामेव अथ तप्तकुच्छः यातवल्क्यः तप्तदीप्ततां वृणामेकैकं प्रत्यहं पिवेत् एवरात्रोपवासश्च
मकुच्छोऽदाहृतः चिनचतुष्टयसाध्यः कुच्छः मिताक्षरायात् अयं महातप्तकुच्छ एभिरेव सोयवोदो २४६

याज्ञवल्क्यः पृथक्सांतपनेद्रव्यैः षडहः सोपवासकः समाहितकुच्छेयं महासांतपनः स्मृतः गोमूत्रगोमयही
रदधिसर्पिकुशैः सांतपनद्रव्यैरेकैकसिद्धिने एकैकं पिवेत् सप्तमदिवसे उपवासः एतानि कुशोदकादिषु
शानानि ग्राहं रातरनिर्वतकानि एवमुत्तरत्रापि यमः ग्रहं पिवेत्तु गोमूत्रं ग्रहं वै गोमयं पिवेत् अहं दधि
ग्रहं सर्पिः ग्रहं दीरं जतः शुचिः महासांतपनं स्यात्तत्सर्वं पापप्रणशानम् एतत्पंचदशाहसाध्यम् जाबालिः
षण्णामेकैकमेतेषां त्रिरात्रमुपयोजयेत् ग्रहं चोपवसेद्दसं महासांतपनं विदुरिति षण्णामेकैकगोमूत्रा
दीनां अयमेकविंशतिरात्रसाध्यः अथाति सांतपनम् यमः एतान्नेव तथाप्येकैकं तु द्वाहं स्यात्
अति सांतपनं नाम मधुपाकमपिशोध्ययेदिति एतानि गोमूत्रादीनि कुशोदकां तानि षट् एतच्च द्वादशाह
साध्यं अथ पार्णकृच्छ्रः याज्ञवल्क्यः पार्णकृच्छ्रं उन्म्वराजीवविल्वपत्रकुशोदकैः अथैकं प्रत्यहं भक्ष्यैः प
र्णकृच्छ्रं तदाहुतः पार्णः पलाशाः पत्रादिषु त्राणां कुशानां चैकस्यैकाष्टकमेकैकसिद्धिने पिवेत्
एष च पञ्चदिनसाध्यः जाबालिः पलाशविल्वपत्रापत्रानां पार्णानां उन्म्वराणां च अष्टत्यस्य च पार्णा
दित्वमेकैकं प्राप्नुयात् अहोरात्राववाशश्च पार्णकृच्छ्रं तदाहुतः अथ च षडहसाध्यः विस्रुः कुशपला
शो उन्म्वरपत्राणां खपुष्पी वटत्रससुवर्चला यत्रैः कथितस्याम्भसः प्रत्यहं पानं पार्णकृच्छ्र इति शंख

म-
पा-
२४५

मूत्रे गोमये हव्यवाहनः सोमः दीर्घध्रिवायुर्दृतेरविहृदाहृतः गोमूत्रेताम्रवर्णायाः क्षेतायास्त्वथ गोमयं पयःको
चनवर्णायाः नीलायास्त्वथवादधि दृतेवेकं स्रवर्णायाविभक्तं वर्णागोचरम् उदकं सर्ववर्णातु तस्य वर्णो नास्ति
ते गोमूत्रस्य पलं ग्राह्यं मेघुष्टार्थं तु गोमयं दीर्घस्य त्रिपलं ग्राह्यं पलमेकं कुशोदकम् आपोहिष्टेति चालोक्य उ
द्यम्य ग्राह्यमेतत् अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहा इरावती इदं विष्कर्मनस्तोके गायत्र्या प्रजापते नृहित्वे देवतानी
त्याज्या हृतयोगेनैजुह्यात् नदीप्रस्रवणोतीरहस्येति भृते तथा शुक्लवासाः पवित्रात्मा त्वहोरात्रो धितः पि
वेत् पलाशेन न च पात्रेण विल्लपात्रेण वापिवेत् तृतीयं ताम्रपत्रं वा ब्रह्मपात्राणि तानि वै प्रतिमांसे योर्णा
मास्याममावसां च वापिवेत् ब्रह्महापरदारी च ये चामे स्थिता मलाः ब्रह्मकूर्चो दहेत् सर्वं यथाग्निरुत्तम
वत् अथापरे ब्रह्मकूर्चं गोमूत्रभागस्तस्यार्धं शकृत् दीर्घस्य च त्रयम् हयं दध्ना दृतस्यैकमेकं तु कुशवारि
णाः इति जावालः ॥ गोमूत्राभागतस्यार्धं गोमयं दीर्घध्रिः सर्पिः कुशोदकम् एकैकं प्रसहं पीत्वा त्वहोरा
त्रमभोजनम् कृच्छ्रः सांतपनो नाम सर्वपापप्रणाशन इति एतच्च समाहसाध्यं अथ यति सांतपनम् शाक
एतदेव ग्रहाभ्यस्तं यति सांतपनं स्मृतम् एतदेव मिश्रितं पंचगवादिनत्रयं पिवेदित्यर्थः अथ महासांतपनम् २४५

पंचगव्यं तु पवित्रं पापनाशनम् गोमूत्रं धूमवर्णायाः श्वेतायांश्चापि गोमये पयः कोचनवर्णाया नीलाया
 मधुतयादधि चतुर्चक्रं स्वर्णायाः सर्वकापिलमेव वा अलाभे सर्ववर्णानां पंचगव्ये धियं विधिः गोमूत्रे
 माषकास्त्वष्टौ गोमयस्य तु षोडशा क्षीरस्य द्वादश प्रोक्ता दध्नस्तु दश कीर्तिताः गोमूत्रवद्भुतस्यैष्टास्तदर्थं
 तु कुण्डकम् गायत्र्या चैव गोमूत्रं गंधद्वारेति गोमयम् आप्यायस्वेति च क्षीरं दध्ना वा वोति वै दधि
 तेजोसि सुक्रमित्पाज्यं देवस्य ताज्जुणोदकम् पंचगव्यं सृचाशतं होमयेदग्निं सन्निधौ समयत्रास्तु ये
 दर्भा अहिन्नाग्राः सुकृत्विषः एते रुद्रस्य होतव्यं पंचगव्यं यथा विधि इरावती इदं विष्णुर्मानसो केति
 शवती एताभिश्चैव होतव्यं द्रुतशेषं पिवेद्विजः प्रणावेन समालोऽप्रणावेनाभिर्मंत्र्य च प्रणावेन स
 मुह्यत्यपि वेत्तस्य प्रणावेन स मध्यमेन पलाशेन पथ्यपत्रेण वापि वेत् स्तुतिपत्रेण ताम्रेण ब्रह्मतीर्थेन
 वा पुनः पत्रगस्थिगतं पापं देहेति इति मानवे ब्रह्मर्चोपवासस्तु दहत्यग्निं रिवेन्धनमिति याज्ञव
 ल्क्याक्तं सातपथ्येनैव ब्रह्मर्चोपवास इत्यभिधीयते विज्ञानेश्वरस्तु पूर्वैर्द्वयुपोष्यापरेभ्युरुक्तरीत्या
 पंचगव्यप्राशने ब्रह्मर्च इति मन्यते मरीचिः देवताः संप्रवक्ष्यामि आनुपूर्व्याण्यस्ययाः वरुणो देवता

म.
पा.
२४

नमित्युपक्रम्य ततः कर्मसमारेभेदित्युक्तत्वात् तुला रोहणानंतरमेव ग्राचामपिण्णकादिभक्षणानां त्रैलोक्यं
माचरेत् तुला रोहणानंतरमेव ग्राचामपिण्णकादिभक्षणानां त्रैलोक्यं अत्र गुरुमित्युपलक्षणं साम्येऽपि कर्तव्यं तुलादि
व्यप्रकरणे साम्येऽपि दोषमुक्तत्वाभिधानात् एतच्च दोषसन्देहोऽपि निश्चयेतु देवाह्वयुत्तेऽपि प्रायश्चित्तं क
र्तव्यमेव दोषसन्देहे तुल्युत्तेऽपि उत्तरक्रियमाणं प्रायश्चित्तं गम्यते आत्मानं लाघवं मन्येत ततः कर्मसमारे
भेदिति इह रूपादानात् केवलपुण्यार्जनार्थं तुला पुरुषकृच्छ्रकरणे गुरुत्वे साम्ये लघुत्वे च कर्तव्य
मेव विष्टस्यैव सकृत्तोत्पादने हेतुत्वात् हारीतेन यो यमाषाढादिकालो भिदितः सोऽपि सकृत्तार्थिन
एव कुरोपेऽस्य निमित्तानंतरमेव कर्तव्यत्वात् अथ सातपथसु कुशोदकं तु गोदीरं दधिमूत्रं शकृद्
नं प्राच्यापरेद्युपवसेत्कृच्छ्रं सातपथं चरेत् उत्पथार्कपाठः मिताक्षरापाठस्तु गोमूत्रं गोमयं दीरं
दधिसर्पिः कुशोदकमिति गोमूत्रादीनि षडपीष्योक्तं पीत्वा हरेत्तरं रहितः संतिष्ठन्परेद्युरुपवसेदिति
तिदिनद्वयसाध्यकृच्छ्रः याज्ञवल्क्येनोक्तः श्लोके गोमयादीनां षड्युक् षट्सु दिनेषु प्राशनविधानात्
अत्र मिलितानि मैकदिनप्राशनं गम्यते पराशरः गोमूत्रं गोमयं दीरं दधिसर्पिः कुशोदकं उद्धि

२४

जयो व्याख्यातं यदातगुरुमात्मानमित्यादे रयमर्थः अत्रासकृन्तुलयाधृतमित्यभिधानात् तथा राजन्यवैश
योश्चैवकाष्टप्रतिकृतेस्मृतेऽत्युक्तत्वात् गंधादिप्रतिमाद्वयस्योक्तत्वात् स्वप्रतिकृतिरूपं प्रत्येकं पलपरि
मिते च न्नादिप्रतिमाद्वयकृत्वा पलपरिमितपाषाणादि एकस्मिंशीकोनिद्विष्यद्वितीयं शिके स्वप्रति
कृतिद्वयमपि पृथक् पृथक् कृतिलिप्यतो लयेदिति अतएवासकृत्तोलनं भवति त्रिप्रोदेशमात्रतुला
विधिरपि पृथक् पृथक् कृतिलिप्यतो लयेदिति अतएवासकृत्तोलनं भवति त्रिप्रोदेशमात्रतुला
विधिरपि प्रकृतितोलन एव प्रतिपद्यते सोदात्स्वरूपतोलने तस्यापर्याप्तत्वात् तथा श्वेगुरुदक्षि
णाश्चैताग्नौ गुरुप्रसादो वा नमस्तुला पुरुषायेति यम इति यत्किंचिदात्मा गुरुराचार्यः प्रसादनी
यः स एव प्रसादो वादादीनोत्यर्थः अश्वादि सम्यग्ना समर्थविषयमेतत् अत्रानुष्ठानक्रमः द्वा
रीतवचने तुलारोहणानंतरं होममंत्राः पीठिताः यमेत्यक्रम एव अतश्च होमक्रमो विकल्प्यते ॥
होमं कृत्वा उमामहे म्भरपूजा विधाय तुलाभिर्मंत्राणानंतरं महेम्भरपूरः प्रतिमाद्वयमादाय
तुलापृथक् पृथक् पूर्वोक्तविधिना शेषयेत् ततो वा होमः कर्तव्यः ॥ स्मृतिद्वयेपि यदातगुरुमात्मा

म-
पा-
२४३

हमगादिकम् अथवा उभयोः पार्श्वयोः प्रहृतलक्षंधाराद्वयेन प्रादेशत्रयपरिमिता तुलाकार्ये त्वर्थः उभयो
जातशिकां पार्श्वद्वयकृतशिकां सौवर्णराजतीवापितुलादेवीतुलासूता अथच नृनृदास्यादिस्था
यकारयेत् एतेषामप्यभावे तुलामान्योपपद्यते प्रतिमांकाचनीकार्योपकैवस्वीसंशिता उशीरसा
पराकार्यातयानरकसंशिता नदीमृत्तिकयावापिप्रतिमैकैवकारयेत् विहितेसूपलिमेतुनत्रबीजा
निस्थापयेत् विहितेनूनाधिकरहिते हारीतोक्तपलपरिमाणोऽतिपावत् सूपलिमेष्टतः सु
संस्पृष्टइतिस्मृतिमंजयां पृष्ठभागेअवयवविभागोयथानज्ञाप्येतथासमीकृतेइतितात्पर्यार्थः तत्र
तस्यापनप्रादेशोबीजानिब्रीह्यादीनिस्थापयेत् अदिनितुलामातास्वयंभूर्जनितातव त्वंहिसंय
चधर्मश्चत्वयिलोकाः प्रतिष्ठिताः संपदसत्यवादिनिसमेनरमतामनः सस्यानोसंपदेवृहिकिंशसं
वधयिष्यसि राज्ञांचसम्पदंवृहिकिमस्मान्वधयिष्यसि यदातुगुरुमात्मानमसक्तुलयाधृतम्
परंचलाद्यवमन्येततःकर्मसमाचरेत् एतेनैवविधानेनब्राह्मणस्यविधीयते राजन्यवैश्ययोश्चैका
ष्टप्रकृतिकृतेस्मृते परंचलाद्यवमन्यत्परशकाधिरोपितमशमादिलघुयदाभवतीतिस्मृति मं

२४३

दत्ति दिव्यारित्याणापत्तमवाप्नोति किं दत्तानां देवस्यासने प्राप्नोति आवाप्यं धियंतये स्वाहा वि
 स्वे सर्वाधिपतये स्वाहा येन देवाः पवित्रेणातुलापुरुषमारुह्य पुनरुद्धताः एवमहं पवित्रेणातुलापुरुष
 मारुह्य पुनः पवित्रेणातुलापुरुषमावाहियिष्यामि कणलं पिंगलं वसु विश्वरूपमुमापतिम् योहिभेदं
 ततो जातस्त्वस्तं च महामतिः अम्भसः पारेभुवनस्य नकाष्ट्रे महतो महिमानं महीयते उद्यति योत्र
 ह्यासने सनयति पुनायाति यः यो भोजग्रहणाजो मनुजो महोद्भूजः एकाक्षरं ब्रह्म याजमानं वर्णाप्रधा
 नं ब्रह्म विष्वरूपम् प्राणान्वितो भित्तो विश्वकर्म तस्मै नमो नम इति स्वागतं भवते तुलापुरुषाय
 ह्यमासनमास्पता भगवते ततः पाद्याद्या च मना तुल्येन माल्यधूपदीपनैवेद्यैश्चाभ्यर्च्य भगवते सप
 तीकंस पार्षदं यशुपतिमभ्यर्चयेत् सर्वगं सगणधूपमंत्रश्च भवति वनस्पतिरसो निमगंधा णो गंध उ
 त्तमः आहारः सर्वभूतानां धूपो यं प्रातिगृह्यताम् सर्वत्राय धूपमंत्रः अथ तुला भवति महापशुर्येन प्रा
 रेण विद्धे यश्चापि प्रास्त्रमुभयोर्लब्धं लक्ष्म्येनायसी तुलां सकृत् कारयित्वा त्रिप्रादेशमात्रा मुभयोर्जीतरी
 कम् महाशुर्महाजः यच्च स्वमुभयोर्लब्धं लक्ष्म्ये उभयोराद्यं ताभ्यां प्रहृतं लक्ष्म्ये आद्यं तपोत्तीक्ष्णं सदि

म-
पा-
२४२

तिहितं च यत् पिण्णकलानि निर्हेति अस्थिभित्वा च यत् स्थितम् तैलस्य भक्ष्यमाणास्य तथा निषिद्धदिने ग्रामं
गादिषु षोडशमानस्य दारुणमलक्ष्मीकरणं यत्पापं केशपक्षिहतमस्थिभित्वा स्थितं यत्पूर्वकृतं पापं पक्षी
व्यकालत्वाद् ईदं संस्थितम् तदा स्थिभित्वा स्थितमुच्यते आहारोऽप्युच्ये दोषास्सर्पिर्दोषाश्च ये कश्चित् उक्ते
रातानि घृतानि च भिर्यश्चावलोकितम् कनकं तु तिलागावो भूमिगच्छादने स्त्रियः सर्वं पुनाति धर्मा
त्मातये वोदकसत्कृतिः कनकादिप्रतिग्रहजनितं पापं पुनातीत्यर्थः वाचा कृतं कर्मणा च मनसा
दुर्विचिंतिनम् सर्वमेतन्निरात्रेण पुनातीति न संशयः अयाज्ययाजतं चैव कन्यायामप्यदूषणम्
यच्च गोमैषु नात्पापं वा पुंषीत्वा पुनाति तम् आहाराग्रमपि जुहोति आचामादिक आहारः तस्या
ग्रं ग्रास चतुष्टयम् कुक्कुराण्यपरिमितग्रासानुमानेन ग्रास चतुष्टयं जुहोति आहाराग्रमपि जुहोति
इत्यपि शब्दोपादानात् आज्यहोमोभिगम्यते अग्नयेष्टयि व्यधियतये स्वाहा सूर्याय दिवस्यतये स्वाहा
इंद्राय सुराधियतये स्वाहा यमाय प्रेताधियतये स्वाहा चरुणाय धाणाधियतये स्वाहा स्कन्दाय सहस्र
नाधियतये स्वाहा रुद्राय भूताधियतये स्वाहा ब्रह्मलोका ~~स्वाहा अथर्वाभिराहा तुलायै स्वाहा~~
तुलापुरुषाय स्वाहा प्रजापतिदेवाय स्वाहा मरुद्भिस्सदेव पुनरग्निराह चत्वारित्वाष्ट्रिः कर्मणोभ

गो२ धियतये२

२४३

कर्मसमाचरेत् अतयेष्टं धिपतये स्वाहा सूर्याय दिवो धिपतये स्वाहा सोमाय नक्षत्रा धिपतये स्वाहा कु
 वेराय यज्ञा धिपतये स्वाहा इन्द्राय देवा धिपतये स्वाहा ब्रह्मणे त्रैलोक्या धिपतये स्वाहा देवैर्भगा धिपतये
 स्वाहा सालकटंकटाय स्वाहा कृष्णाण्डराजपुत्राय स्वाहा महाविनायकाय वक्रतुंडाय गणानां यत
 ये स्वाहा धर्माय स्वाहा अधर्माय स्वाहा तुलाय स्वाहा तुला पुरुषाय स्वाहा प्रजापतिदेवाय स्वाहा मरु
 द्विस्तदैवपुनरागसहस्रवारित्वा शुचिः कर्मणो भवति द्विचत्वारित्वा गाणपत्यमवाप्नोति त्रिः कृत्वा
 महादेवस्यासने प्राप्नोति आषाढा कार्तिका फाल्गुणा पुण्यवानक्षत्रेषां विहितो धर्म इति निय
 मः अष्टातो भगवत्तुला पुरुषस्य कल्पयात्वा स्यामः अभक्ष्य भक्षणां कृत्वा विकर्मकरां तथा प्र
 सृजानां मुत्यादिनापमानां प्राचमूत्रपुरीषं च भोजयित्वा च निद्रितान् आगम्य गमनं कृत्वा हृषयित्वा च नि
 द्रितान् आगम्य गमनं कृत्वा हृषयित्वा च कन्यकाम् विनायकोपसृष्टस्य महाव्याधिहृतस्य च पाच
 नाच गृहीतस्य सिद्धिहीनस्य वा पुनः स्वर्गमार्गावलम्बस्य निर्वेदोपहतस्य च स्वर्गेति स्वर्गोच्छोः ॥
 इदं यंत्रं दुराधवं महापातकनाशनम् स्वर्गद्वारमिदं श्रेष्ठं महादेवप्रणोदितम् वाङ्मनोभाचकायै
 नयानि पापानि देहि नः आचामस्तानि निर्हति न वश्यां च सृजत कम् तैलस्य दारुणां किंचित्केशपा

देजातीनां संकि
 र्णी च योनिषु प्र
 तिष्ठो योनिषु तत्र
 तिष्ठि योनिषु च
 प्रस्तुताम्

म.
पा.
२४९

वंपुनातिधर्मात्मागच्छेदकसक्तभिः ब्रह्मरूपभ्रूणाहंतासुवर्णितेयं सुगपानं गुरुदाराभिगमने कन्यादृष
गां लीवाभिगमने वायुभक्तः पुनाति तत् गंधो श्रीरमयो कार्थो पुरुषो यत्नं समितौ नदीमृत्तिकया वापि
पुरुषो दौतु कारयेत् महापुत्र्येन शोभा विद्धे यद्वा शस्त्रमुभयो यतो यच्च लक्ष्यमिति पादः तच्च ल
क्ष्यते नासकृती कारयित्वा प्रादेशमात्रमुभयो त्क्रान्तशिक्षम् सौवर्णीशजती वापितुल्यं देवेतु कारयेत्
अपि चंदनस्पृक्षस्य यदि रणापि कारयेत् यः पुरुषः पिंगलो बभ्रुर्हलमुसुलचक्रपाणिस्तमहं पुरु
षं पिंगलो बभ्रुर्हलमुसुलचक्रपाणिस्तमहं पुरुषं पिंगलबभ्रुर्हलमुसुलचक्रपाणिमावाहयिष्यामि
स्वत एहि नाग एहि कृष्णाजिन एहि स्वागतं मनुस्वागतं भवते तुला पुरुषाय महादेवाय इदमर्घ्यमिदं पा
यमिदमाचमनीयमिदमासनं च प्रसीद गंधमाल्यधूपदीपं गृहाण यदेनो मम रुद्रः सुमना भव अथ तुला
मभि मंत्रयेत् ऋषिसं देवसं ब्रह्मसं त्यक्तसं तेन सत्येन सत्यवादिनि देशानां सम्पदं ब्रह्म किं श
षे वर्धयिष्यामि बीजानां सम्पदं ब्रह्म किं बीजं वर्धयिष्यामि राज्ञां च सम्पदं ब्रह्म किं नृपं वर्धयिष्यामि अ
स्माकं समृद्धे ब्रह्म किं मत्माकं भविष्यति यथा तु गुरुमात्मानमासक्त तुलया धृतेम् पुंश्चैव लघुं ममेतदा

२४९

५ तुलापुरुषइत्येषज्ञेयः पंचदशान्हिकः एषापिण्णकात्रामतंक्रोतुसकृन्नायेचानांप्रत्येकंक्रमेणत्रिराप्रम
भ्यासात्पंचदशान्हिकतुलापुरुषसंज्ञितः कृच्छ्रेभवति यमस्त्वेकविंशतिरात्रसाध्यंतुलापुरुषमाह आ
चाममथपिण्णकंतंक्रोदकसकवः अहंअहंप्रपुंजानोवायुभक्ष्यस्त्राहंअहम् वायुभक्ष्यस्त्राहंअहमि
त्यपिपाठः एकविंशतिरात्रस्तुलापुरुषइत्युच्यतेइति हारीतः अथातास्त्रिनयतप्रोक्ततुलापुरुषस्यक
ल्पव्याख्यास्यामः अयाज्ययाजतंक्रताप्राच्यसूत्रपुरीषके अग्रतिग्रहमादाययाजयित्वातुनेदितान् ॥
विनायकौपस्टुष्टमहायाधिहृतस्यच एवंकृच्छ्रंतुलापुरुषमहापातकनाशनम् स्वर्गद्वारमिदं
एषमहादेवेननिर्मितम् आचाममथपिण्णकंतंक्रोदकसकृत्कान् अहंअहंप्रपुंजानोवायुभक्ष्य
स्त्राहंपरम् वाक्यादचैलरजोभिर्हृतानिविहृतनिचआचमस्तानिनिर्हंतिनवप्राङ्चसूतकम् तैलस्य
दारुणांकित्कीशकीटहृतस्यच यत्प्राच्यसूत्रपुरीषेचब्रह्महृष्टमेवच पिण्णकस्तानिनिर्हंति।
अस्थिभित्वातुयस्थितम् आचमेषुचयोदोषः स्नेहदोषाश्चयेकचित् खरोष्टुखसंस्पृष्टमद्यसंस्पृष्ट
मेवच तत्क्रेणानानिनिर्हंति यच्चाद्यावद्वालोकिताम् कनकश्चतिलागावोभूमिराद्यादनांस्त्रियः स

म.
पा.
२४४

स्थानेदिजोतमइति कल्पेप्रातः एकभक्तकालइतियावत् एकस्थानइतिवचनाच्चतुर्विंशतिरात्रसाध्यमिति
कृच्छ्रदयंकृच्छ्रातिकृच्छ्रात्मकः कृच्छ्रोभवतीत्यर्थः यास्तवल्काः कृच्छ्रातिकृच्छ्रः ययसादिवसानेकविंशतिय
मेनचतुर्विंशतियमेनचतुर्विंशतिरात्रसाध्यकृच्छ्रातिकृच्छ्रभोजनदिनेष्वेकैकग्रासविधानात् उग्र्यभो
जनेपियत्र पुटिकादिभिर्ग्रीमपरिमाणंकृत्वाएकग्रासपर्याप्तं उग्र्यमश्नीयात् एवंकर्तुमशक्तश्चेत्क
कुप्रकृतिभूतप्राजायभ्योक्तरीत्याविंशत्यादिग्राससंख्यायात्तावदुग्र्यपातव्यं अथवायावताप्राणावधा
नोभवतितावद्ग्राह्यं अनुक्तद्रव्यपरिमाणेषु सर्वत्रैवंग्राह्यप्राणयात्रामात्रमेवेति गौतमायुक्तपदेषुश
क्तायेदांयाविकल्पः एवमुत्तरत्रापिद्रष्टव्यम् अथपराकः यास्तवल्काः द्वादशाहोपवासेनपराकः
परिकीर्तितः अथसौम्यकृच्छ्रः पिण्णकंसक्तवत्सकंचतुर्थेहम्यभोजनम् वासोवैदल्लिणोदयात्सौम्यो
यंकृच्छ्रउच्यते पिण्णकंपिण्डितकल्कः आचामउदनावस्त्रावः पिण्णकादिकंप्राणायत्रौययुक्तंग्राह्यं
नाधिकं यास्तवल्काः पिण्णकाचामतक्रावुसक्तुनोप्रतिवासरम् एकरात्रौयवासश्चकृच्छ्रः सौम्योयमुच्य
ते एतच्चषड्विनसाध्यं अथतुलायुरुषात्यकृच्छ्रः यास्तवल्काः एषात्रिरात्रमत्प्रासादेकैकस्ययथाक्रम

२४४

णभोजनमिति एतच्च गौतमीये प्राजापत्ये याज्ञवल्क्यायुक्तं प्राजापत्यद्वयेन द्रष्टव्यम् इतिकर्तव्यताकला
 यात् द्विप्रकाम इति विशेषोपादानाच्च अथातिकृच्छ्रः मनुः एकैकं ग्रासमग्नीया अहानित्रीणि पूर्वव
 त् अहं चोषवसेदं त्यमतिकृच्छ्रं चरेद्विजः त्रीणि अहानि नवदिनानि पूर्ववत् एकभक्तादिकाले तत्रियमपु
 क्तः सान्नित्यर्थः याज्ञवल्क्यः ॥ अयमेवातिकृच्छ्रः स्यात्पाणिपूरणं त्रभोजनाः अयमेव पूर्वोक्तप्राजापत्यधर्म
 एव अयं तु विशेषः एकभक्तायाचिद्वत्तदिनेषु पाणिपूरणमात्रं प्रसूतिपूरणमात्रं सत्रं भुंजीत न तत्पूर्व
 कदाविंशत्यादि ग्रासानिति अत्र च पाणिपूरणमात्रमेव विधेयं न तु भोजनम् अतो येषु दिनेषु प्राजा
 पत्ये भोजनं प्राप्तं तदनुवादेन पाणिपूरणमात्रं विधीयते इति नोपवासदिनेषु पाणिपूरणमात्रं भोजनं प्राप्तिः
 मनुयाज्ञवल्क्यो नृपाणिपूरणग्रासयोः शक्तपेक्षो विकल्पः पापोपेक्षो वा अतिकृच्छ्रपादादिव्यवस्थाः
 प्राजापत्यवेदेव अथ कृच्छ्रातिकृच्छ्रः गौतमः अक्षतस्तृतीयः सकृच्छ्रातिकृच्छ्रः इति द्वादशरात्रमुदकेनैव
 वर्तनं तात्रेव यमः एकैकं पिण्डमग्नीयाकल्पे पिण्डं अहं निशि अयाचितं अहं पिण्डं वायभक्षस्तत्र अहं परम्
 अतिकृच्छ्रं चरेदतत्पवित्रं पापनाशनम् चतुर्विंशतिरात्रं तु नियतात्मा जिनेन्द्रियः कृच्छ्रातिकृच्छ्रं कुर्वीत एक

म.
पा.
२३८

एविमुक्ताभविष्मामीति एवं कामयते अयमहमवशकर्मविहङ्गेषु कालेषु तिष्ठेत् राजावासीत् तथा गौरव्यौ
धातयं सामजपं कुर्यात् अनुसवते संधात्रय उयस्यर्षि नं स्नानं त्रिषु वणा स्नानमित्यर्थः स्निग्धवर्णा इत्याद्याभि
परिमार्जनमेव एतच्च मार्जनं स्नानं नंतरमेव अथोदकतर्पणम् तत्र मंत्रानमो हमायेत्यादयः अत्र मे
त्रसन्तर्भस्यादावेते च तमः शब्दश्च वणानं मंत्रादावेते च तमः ~~एवमुक्त्वा तत्रादावेते च तमः~~ प्राक्षीभव
ति तथा चैवं मंत्रप्रयोगः ॥ नमो हमाय महमाय धुन्वते तापसाय पुनर्वसवे नम इति एवं नमो सौ
ज्यायेत्पारभ्य सर्वविन्दाय नमः इत्यंतमेको मनुः एवमुत्तरत्रापि द्रष्टव्यम् एवं नमो सौज्यायेत्पार
भ्य सर्वविन्दाय नमः इत्यंतमेको एवं त्रयोदशमंत्रैस्तर्पणं कुर्यात् ततश्च एतद्देवादित्योपस्थानम् एत
देवमंत्रज्ञातमादित्योपस्थानसाधनम् आदित्योपस्थानसाधनम् कार्यकारणयोर्भेदोपचारः त
र्पणानंतरमेतैरेव मंत्रैरादित्योपस्थानं कुर्यादित्यर्थः एता एवाज्याहुतयः पुत्राय भेदोपचारः एतैरे
व मंत्रैराज्यहेमः कर्तव्यः सच लौकिकानि प्रतिष्ठाप्य एवं प्रतिदिनं कृत्वा द्वादशरात्रं स्यात्ते अमचं
अपत्वा एताभ्यो वक्ष्यमाणान्यादि देवताभ्यो जुहुयात् नवमंत्राः स्वाहाकारं ताभवेति ततश्च ब्राह्म

२३८

नितिसुभिः पवित्रवतीर्मर्जयन्ति . हिरण्यवर्णाश्च सुभिः अष्टोदकतर्पणम् नमो हमाय मे हमाय धुन्वते
तापसाय पुनर्वसवे नमो मौञ्ज्यायौस्म्ययवसुविन्दावसुविदे सर्वविन्दाय नमः पाराय सुपराय महापा-
राय पारदाय पारविस्त्रवे नमो रुद्राय यशुपतये महते देवाय अस्वकायैकचरायाधिपतये हराय शर्वा-
ये शान्तो ग्राय वज्रिणो हृदिनेकपर्दिने नमः सूर्यायादित्याय नमो नीलग्रीवाय शक्तिकण्ठाय नमः
कुस्माय पिङ्गलाय नमो ज्येष्ठाय श्रेष्ठाय बृहदायेन्द्राय हरिकेशायोर्ध्वरेतसे नमः सत्याय पावकाय
पावकवर्णाय कामारूपिणे नमो दीप्ताय दीप्तरूपिणे नमः सौम्याय सुपुरुषाय महापुरुषाय म-
ध्यमपुरुषोत्तमपुरुषाय ब्रह्मचारिणे नमः चन्द्रललाटाय कृत्तिवासे नमः ३ मी तथा एतद्देवा-
दित्योपस्थानम् एतावाज्याहुतयोद्वादादशत्रस्योते चरुं अयित्वा एताभ्यो जुहुयात् अग्नये स्वाहा सोमा-
य अग्नीषोमाभ्यो इन्द्राग्नीभ्यो इन्द्राय विश्वेभ्यो देवेभ्यः ब्रह्मणे प्रजापतये अग्नये स्विष्टकृते इत्येते ब्राह्म-
णभोजनमिति अस्मार्थः हविष्यान्प्रातराशान्मुक्तातिस्त्रो रात्रीर्नाश्रीयात् रात्रिषु भोजनं न कुर्या-
त् तिष्ठेद्दहनिरात्रावासीत लिप्रकाम इति यस्तु प्राजापत्यं कृच्छ्रदयापनोघात्पापात्तिप्रमेकेनैव कृच्छ्रे

म.
पा.
२३८

कादीनामाचुलोस्येनस्वस्थानवृद्धिरित्येकः प्रातिलोस्येनस्वस्थानवृद्धिरिति द्वितीयः दण्डकलितवावृत्तिरि
तितृतीयः सर्वत्रजपादिरहितश्चतुर्थः तत्राद्यपदाहमनुः अहं प्रातस्त्रहं सायं अहमद्यादयाचितम्
अहंपरंचनाश्रीयात्प्राजापत्यं चरं द्विजः अत्रैकभक्तादीनां स्वस्थानएवामिदृशत्वात् स्वस्थानवृद्धिः
द्वितीयमाहवसिष्ठः प्रातिलोस्यं चरेयुक्ताः कृच्छ्रं चान्द्रायणोत्तरम् उपवासत्रयं अयाचितत्रयेन कुत्रय
मेकभक्तत्रयमिति आचुलोस्यं तृतीयमपि स एवाह अहः प्रातरहर्नक्तमहरेकमयाचितम् अहः प
राकं तत्रैकमेवं चतुरहोपरी पराकशाहः उपवासपरः तथा अनुग्रहार्थं विप्राणां मनुर्धर्मभृतां वरः
बालवृद्धांतरेष्वेवं सिमुकृच्छ्रमुवाच हेति चतुर्थपक्षमहाङ्गिराः तस्माच्छूद्रे समासाद्य सदा धर्मपथे
स्थितं प्रायश्चित्तं प्रदातवां जपहोमविवर्जितम् जपाद्यधिकरवत उद्दिष्टोति कर्तव्यताविशेषमाह गो
तमः अथातः कृच्छ्रान्यात्यास्यामोहविषण्णान्तराणोभुक्तातिस्वाराजीव्रतं नाश्रीयात् अथापरं अहं
नक्तं भुंजे जीतापरं अहम् नक्तं च नयाचेतायापरं अहमुपवसेत् तिष्ठेद्दहनिराज्रावासेतदप्यकामः
सत्यवदेव दनासवैर्न संभाषेत् रौरवयोधाजयेनित्यं प्रयुंजीतानुस्वनमुदकोपस्पर्शनम् आपोहिष्ठे

२३८

प्रातः षड्विंशतिनिर्मिताः चतुर्विंशतिरयांचासुपरेनिरशनास्त्रयः कुङ्कुराण्डप्रमाणाः सूर्यथावास्त्रेविशेत्तुलः
मितिअनयोः पक्षयोः शक्त्यपेक्षोविकल्पः एवमुत्तरापिशक्त्यपेक्षोविज्ञेयः अपस्तम्बः चतुर्थीप्राजाप
त्यकुङ्कुर्विभज्यवर्णांनुक्रमेणापादकुङ्कुर्व्यवस्थामाह अहेनिरशनेपादः पादश्चायाचितंग्रहम् सायंग्र
हंतयापादः पादः प्रातस्तथाग्रहम् प्रातः पादएकभक्तंत्रयं सायंपादोनकुत्रये अयाचितमयाचितत्र
ये त्रिरात्रमुपवासत्रयं अयाचितमयाचितत्रयं त्रिरात्रमुपवासत्रयं अयाचिउपादुपवासपादश्चेति
गलित्वार्थकुङ्कुरः नक्तपादरहितंमवशिष्टंयादत्रयंपादोनकुङ्कुरः यदाहसएव सायंप्रातर्दिनार्थस्यात्मा
दोनंनक्तवर्जितमिति अर्थकुङ्कुरस्यप्रकारंतरमाहसएव सायंप्रातस्तथैकैकंदिनद्वयमयाचितम्
दिनद्वयंचनाश्रीयात्कुङ्कुरार्थंतद्विधीयते अथप्राजापत्यकुङ्कुरः याज्ञवल्क्यः यथाकथंचित्रिगुणाः प्रा
जापत्योपमुच्यते यच्चोक्तोदिनचतुष्टयात्मकः पादकुङ्कुरः सएवाहमित्यनेननिन्द्यते अयंपादकुङ्कुरः
सएवायमित्यनेननिन्द्यते अयंपादकुङ्कुरेयथाकथंचित्रिगुणाः प्राजापत्योभवति यथाकथंचिदित्य
नेनचत्वारः पक्षाः उक्ताः एकभक्तेननक्तैरनतथैवायाचितेनच उपवासेनचैवायमित्येतत्क्रमेणैकेभः

म.
पा.
२३७

तकेषु विद्यते एव कस्मात् त्रिगुणं प्रोक्तं मित्रादिवचनवालात् द्वादशवर्षादिद्वैगुणादिपुक्तप्रायश्चित्तमपि
विद्यते तेन प्रायश्चित्तेन ह लोके व्यवहार्यत्वनित्यकमीनुष्ठानप्रतिबंधकपापशक्त्यपनयनं भवति तथा च क
र्मस्वधिकारादिति तर्कमेणाप्रत्यवायाभावेन पापान्तरं नोत्पद्यते अतः प्रायश्चित्तमस्तीति प्रायश्चित्तम
स्तीति प्रायश्चित्तालित्वप्रतिपादकवचनानामभिप्रायः परलोके दर्शनशक्त्यपनायकप्रायश्चित्ताभावा
त् प्रायश्चित्तेनास्तीति प्रायश्चित्ताभावप्रतिपादकवचनानामभिप्रायः अथ कृच्छादिलक्षणानि तस्या
नवल्लयः एव भक्तेन न क्तेन तथैवायाचितेन च उपवासेन चैवायेपादकृच्छ्रः प्रकीर्तितः एकभुक्ते
न दिवा क्तकाले एककालभोजनेन तथा रात्रौ क्तकालकृतभोजनेन क्तेन दिवा रात्रौ वा अथार्थितो
पततभोजनेनायाचितेन परकीयान्नस्य स्वीयान्नस्य च याचनं न कुर्यात् गौतमः अथापहं अहं न किं
चनयाचनेति न रात्रौ न दिवा भोजनमुपवासः एवं चतुरहसाध्यः पादकृच्छ्रः एकभक्तादौ ग्राससा
ध्या नियमः पराशरेणोक्तः सातृद्वादशग्रासाः प्रातः पंचदशस्मृताः चतुर्विंशतिरयाज्यायाः परे नि
रसने स्मृतमिति सायनकैः प्रातः प्रातरेकभक्ते श्रायस्तम्भस्तु प्रकारान्तरेणाह सायं द्वाविंशतिर्वीसाः

२३७

वदतिकर्मणा करोति इति कामकृतकौमैकृतसम्यग्शानिवदंभिच्चातकंभवति तस्मादकामकृते प्रायश्चित्ते
नैकामकृते योके इति देवलः यत्स्यादनभिसंधाययायकर्मसकृत्कृतम् तस्येयं निष्कृतिः प्रोक्ता य
मविद्भिर्मनीषिभिः विधेः प्रार्थमिका तस्माद्वितीये द्विगुणं स्मृतम् तृतीये त्रिगुणं प्रोक्तं चतुर्थे नास्ति
निष्कृतिः अभिसंधिकृते पापे सकृत्त्वा नैदं निष्कृतिः अपरे निष्कृतिं प्रादुर्भिसंधिकृतेऽपि च अत्र क
र्ममिति विहितं प्रायश्चित्तोपलक्षणं चतुर्थे नास्ति निष्कृतिरित्यस्यायमर्थः अत्रानाद्वितीयवारं कृ
ते पापे द्विगुणं प्रायश्चित्तं तथा त्रिवारे त्रिगुणं एवं चतुर्वारे कृते पूर्वमायेन चतुर्गुणं प्रायश्चित्तेन
निष्कृतिर्न अपित्वधिकेनेति केचन अपरे तु चतुर्थे तु प्रायश्चित्तमेव नास्तीति वदति वयं तु ब्रूमः
प्रथममभिसंधिकृते महापातके द्वादशवार्षिकं द्वितीयवारे द्वे तृतीयवारे त्रीणि चतुर्थे चत्वारि
इति द्वादश वर्षाणि भवन्ति एते चामाचरणा कालो विंशत्युत्तरशतं शरदो भवति एषा वतः प्रायुषो
भावात्कर्तुमशक्यत्वेन प्रायश्चित्तभावो न तु स रूपत एव प्रायश्चित्ताभाव इति कासुचिच्छ्रुतिस्मृतिषु बुद्धि
पूर्वकं कृते प्रायश्चित्तं नास्तीत्युक्तम् कासुचित्तुविद्योते इति तत्रेयं व्यवस्थामरणातिकं प्रायश्चित्तं महापा

म.
पा.
२३६

तद्यतिरिक्तविषयं मरणान्तिकप्रायश्चित्तैर्कृतेहृहलोकेप्रयोजनभावात्परलौकिकमेवप्रयोजनंकल्पनी
यम् तच्चपापनोदनमेवेतिमरणान्तिकैः पापैःमगच्छतीसिद्धं छागलेयोपि प्रायश्चित्तसकामानांकासा
वाप्तौनविद्यते उपपातकानांतुस्यात्तथाचात्मोपघातने अस्मार्थः कामावाप्तौज्ञानपूर्वकपापेनरको
पभागनिवारकंप्रायश्चित्तंनविद्यते उपपातकात्महननयोस्तुज्ञानत्वेपिस्मादिद्यतेएवेति आत्म
हननमर्थविषमक्षणादिकृतेयदिजीवतिनदाप्रायश्चित्तंविद्यते अथमृतस्तदातदितेक्षुनाकर्तव्यमि
त्तुमयथापिप्रायश्चित्तंविद्यतइतिनविरोधः मनुः अकामतःकृतेपापेप्रायश्चित्तंविडुर्बुधाः का
मकारकृतेष्वाङ्गरेकेअतिनिदर्शनात् आकामतः कृतेपापेवेदाभासेनमुध्यते कामतस्तुकृते
मोहाप्रायश्चित्तैःएथक्एथक् इदोयतींशालावृक्षेभ्यःप्रायश्चनमस्त्रीलावागव्यवदन् सप्रजा
पतिमुपाधावत् तस्यायमुपहाव्याख्यंप्रायश्चदिसादिनिदर्शनम् अजेस्त्वयंतात्पर्यार्थः शाला
वृक्षेभ्यः अविशाम्भोयतीन्बुद्धिपूर्वकंखादपियित्तंप्रवृत्ते इन्द्रायप्राजापतिरुपव्याख्यंकर्मप्रा
यश्चित्तेनदत्तवान् तस्मात्कामकारकृतेपिप्रायश्चित्तमस्तीत्यर्थः हारीतः मनसाकल्पयतिवाचा

२३६

तस्माद्विस्त्रम्भात्कौहलोभात्प्रमादादशुभं कृत्वा सवः प्रोच समाचरेत् न स्य शुश्रूषा मयं लोके न पर इत्याः
 चार्याः ॥ एवं स्यात् कर्मणा मनसा वाचा यदभीक्षां निषेवते तदभ्यासो हरयेभ्येव तस्मात्कल्याणस
 यसेदिति ॥ चाण्डनिर्यो दंतं बुल्यधि श्रयणादिना उत्क्लेदने अंगीराः प्रायो नाम तपः प्रोक्तं चित्त
 निश्चय उच्यते तपो निश्चय संयुक्तं प्रायश्चित्तं विधुर्बुधाः पापं कृत्वा भिमन्येत नाहमस्मीति पुरुषः
 चिकीर्येव कल्याणं श्रद्धा नो न स्रयकः वामनः कर्म संभूतमेन आ विष्करोति यः विकर्मणा तप्यमा
 नः पापादि परिमुच्यते उदयन्य द्वादित्यस्तमः सर्वव्यपो हति तद्वत्कल्याणमातिष्ठन् सर्वपापं व्यपो
 हति अत्र कल्याणशब्दः प्रायश्चित्तः कर्तव्यता विकल्पः परः ॥ अत्र कामा कामकृतपापेषु प्रायश्चित्त
 कर्तव्यता विकल्पः ॥ तत्र याज्ञवल्क्यः ॥ प्रायश्चित्तैरप्येतेनो यदज्ञानकृतं भवेत् कामतो व्यवहार्यस्तु
 वचनादिह जायते अज्ञानकृतमेनः ब्रह्मरूपायां पापं प्रायश्चित्तैर्वत्पमाणा लक्षणा रपराख्यतिका मतः
 ज्ञानकृतं महापातकादि प्रायश्चित्तैर्नाप्येति अपितु प्रायश्चित्तकृते वचनादिह लोके व्यवहार्यो भवती
 त्यर्थः एतच्च कामकृतं महापातकानां सराणां तिक प्रायश्चित्तव्यतिरिक्तविषयं सराणां तिक प्रायश्चित्त

म.
पा.
२३५

त्वोदोषमवासुयुः एतेषामेव जंतूनां गर्भत्वमुपयात्रिताः इति ॥ अथ प्रायश्चित्तकर्तव्यतानिर्णयः गौतमः
अथावल्लयं पुरुषः पापेन कर्मणा यथेते दयाज्ययाजनाभक्ष्यभक्ष्याणावधाने शिष्टस्य क्रियाप्रतिषि
द्धसेवानमिति अत्र प्रायश्चित्तं कुर्यात् कुर्यादिति मीमांसते न कुर्यादित्याहुः न हि कर्म क्षीयते इति कु
र्यादित्यपरे पुनस्तोमेनेष्टा पुनः सवनमेतेषांतीति विज्ञायते ब्राह्मणस्तोमेनेष्टातरतिसर्वपाप्मानंत
रतिः ॥ अहंसायाश्च मेधेन यजते अभिष्टताभिः शस्यमानेन याजयेदिति च शिष्टस्याक्रियाविहितस्या
कराणां न हि कर्म क्षीयते इति फलोपभोगमंतरेणोत्तर्यः कुर्यादित्यपरे मतमिति सिद्धं तदित्यर्थः पु
नस्तोमेत्यादि श्रुत्युक्तेन प्रायश्चित्तं हरेण पुनस्तोमेनेष्टा पुनरपि सवने प्रातर्मध्यदिनसायं सवन
साध्यकर्मग्रायांत्रितकर्मोनुष्ठानयोगाभवंतीत्यर्थः यास्तवल्काः विहितस्यानुष्ठानान्निन्दन
स्य निषेधेणान् अनिग्रहोश्चन्द्रियाणां नरः पतनमृच्छति तस्मान्नेनेह कर्तव्यं प्रायश्चित्तं विमुह्ये
एवमस्यातएताचलौकेश्वरप्रसीदति हारीतः यथाक्षौरपलेदचाइनिर्णोदितप्रक्षालनादिभिर्वाः
सांसि सुध्यते एवं तपो यस्तदानैः पापकृतः शुद्धिमुपयाति यस्मान्नाइवान्नोधातवोदोषेभ्यः

२३५

हविष्ककर्ता वित्रोष्ठः अवगोशोऽस्त्रिचहस्तो मातृद्वो वापितृद्वो वानेत्रे विचलः स्नुषागामी वानवृषलः
स्थलैकद्वस्वः चतुष्पथमूत्रविसर्जने मूत्रकल्लीकन्यादोषकः घण्टः ईर्ष्यालुर्मेषकः पित्रविवाटमोनो
यस्मारीन्यासापहारी अत्यंतदरिद्रो रत्नापहारी अनपत्यः विद्याविक्रयी पुरुषमृगी वेदविक्रयी द्वेपी
वद्रयाजको जललवः अयाज्ययाजको वराहः अनिमंत्रितभोजी वायसः मिष्टैकभोजी वानरः य
तस्ततोऽश्मान्माजीरः कक्षवहदहनात्सयोतः दारकाचार्यो मुखविगंधः पर्युषितभोजी क्रिमिः अ
दत्तादायी वलीबन्दः मत्सरीभ्रमरः अग्न्युत्सादी मण्डलकुक्षी मृदाचार्यः श्याकः गोहर्ता सूर्यः
स्नेहार्थहारी क्षयी अत्रापहारी अजीर्णी ज्ञानापहारी सूकः चाण्डाण्डकासी गमने जगरः अवजिताभि
गमने रुपिणाचः मृदागमने दीर्घकीटः सवर्णाभिगामी दरिद्रः जलहारी मत्स्यः क्षीरहारी बला
कः बाबुषिको गाहीनः अविक्रेयविक्रयी गृध्रः राजमहिषीगामी नपुंसकः राजाक्रोशको गर्दभः गो
गामी नपुंसकः राजाक्रोशको गर्दभः गोगामंडूकः अनध्याये ध्यायते स्तगालः परद्रव्यापहारी प
रप्रेष्य सत्स्यवेदगर्भवासी मेतेन्यूर्ध्वगामिनो नरकागामिन इत्यर्थः मनुः स्त्रियोप्येतेन कल्पनह

म.
पा.
२३४

हृत्वा ब्रह्मस्वमपहृत्य च शरणं निजलेदं भवति ब्रह्मराक्षसः हीनजातौ प्रजायंते परलायहारकाः प
त्रशाकं शिखाहृत्वा गंधांस्तु बुन्धरि शुभान् मूषको धान्यहारी स्याद्यानस्तुष्टुः फले कपिः जले ल
वः पयः काको गृह्यकारी स्युः यस्करम् मधुदंष्ट्राः फले गृह्यगो गोधा निव कस्तथा श्वित्री वस्त्रं श्वार
संतु चीरी स्तुवणाहारकः प्रदर्शनार्थमेतत्तु मयोक्तं ते य कर्मणि इव्य प्रकारं हि यथा ते ये व प्राणि
जातः ॥ शंखः ब्रह्मराक्षसं तेजसापहारी माण्डली देवब्राह्मणाक्रोशकः खलति गरुडाग्निदा
वुर्मनौ गुरुप्रतिहर्ता यस्मादी गोघ्नश्चायः धर्मयत्नी मुक्तान्यत्र प्रवृत्तः स प्रवेधी प्राणि विशेषः ॥
कुण्डली भगवतो देवब्राह्मणास्वापहारी पाण्डुरोगी न्यासापहारी कणाः स्त्रीपणोपजीवी घण्टः को
मारदारन्यागी दुर्भगः मिष्टे काशीवातगुल्मी अभक्ष्यभक्षको गण्डमाली ब्राह्मणी गामी निर्वीजी कू
रकर्मवामनो वस्त्रापहारी यतंगः शय्यापहारी क्षपाणकः शंखमुक्तपहारी कपाली दीपाहारी को
शिको शिको मित्रदुक क्षयीमाता पित्रोराक्रोशकः खण्डकारकः इति ॥ वृद्धगोतमः ॥ अन्त
वाक शाल्कनो मुहुः सलग्नवाक जलोदरीदारन्यागी कूटसाक्षी स्त्रीपदी उच्छूनजं चाचरणाः विवा

२३४

तिः उपचातपरः शठः श्वेनजीवीकालहिकः पुत्रोपाध्यायपवच पुत्रउपाध्यायो यस्य सतादृशः पु
तसंबवहारीचप्राणिहिंसारतांश्च ये वैतराण्यनिपात्येते ये च बाबधुचातकाः ॥ इत्येवमादीन्यन्यान्पि
पिवाक्यानि अनुसंधेयानि ॥ अथ कर्मविपाकाः ॥ यास्तवल्काः ॥ महापातकजाघोरत्ररका
न्याप्यदारुणान् कर्मक्षयात्प्रजायेते महापातकिनस्त्रिह मृगस्वस्वकरोष्णाणां ब्रह्महायो निमृ
च्छति खरपुक्कसवेणानां सरोपोनात्र संशयः पुल्कसः प्रतिलोमनिषादेन मृज्ज्वाजातः अस्वस्थो
वैदेहकेन जातो वेनवेधः क्रिमिकीटपतंगत्वस्वर्णाहारी समासुयात् तृणागुल्मलतात्वे च क्रमा
शोगुल्लग्नः ब्रह्महाक्षयरोगी स्यात्सुरापः च्यावदंतकः हेमहारी तु नकुनखी दुश्चर्मा गुरुत
ल्यगः यो येन संवसत्येषां सतलिंगो भिजायते एतश्चाकामकारे कामकारे तु अन्यास्वपि दुःखव
कुलासृतिर्यगो निषु संसरति तथा च मनुः श्वस्वकरस्वरोष्णाणां गाजा विमृगपक्षिणाम् च एतां च
पुक्कसानां च ब्रह्महायो निमृच्छति यास्तवल्काः अन्नहर्त्रमिषावीस्यान्मूको वागपहारकः धान्य
मिश्रातिरिक्तो गः पिशुनः प्रतिनासिकः तैलहृत्तैलपायी स्यात्पतिवक्त्रश्च सूचकः परस्परयोषिते

म.
पा.
२३३

मेघोरेयशंपतेपापकारिणः सर्वविक्रयकर्तारोमित्राणांभेदकारकाः निर्मयोदाः क्रोधनाच्चकट्यैश्वर्यं
युताः कोटरेविनिपात्यतेबंधुभक्षाश्चवाजिनः दानोपभोगशून्यत्वंधनवत्तैकट्यैश्वर्यं बंधुपीडाक
राबंधुभक्षाःवाणिजः निषिद्धवणिक्कर्मकराः विमुखेपतितेचौरमयोदायचलंघति विमुखः
आचारशून्यः युद्धादिपरांमुखोवा ॥ पतितोपिपुद्गएव विमुखादिविषयेमयोदायो नलक्षयती
त्यर्थः ॥ आत्मासृगघ्नो गोघ्नश्चक्रिमिभदं व्रजंतिते एकाकीमिष्टमश्रातिवंचयित्वासहस्रतान् दा
रभृत्यातिथींश्चैवतथासंबंधिबंधवान् उत्सन्नयित्तेदेव्यः पशुघातीचयोमृषा लालवेनरको
चोरेकूटकर्तोविशामने मानकर्तादीनां सर्वेषांकूटकर्तेतिविशेषणं देवब्राह्मणाविद्वेषागुरुंयश्चा
मन्यते अवाहिराः प्रपद्यंतेरत्नहृषयतेचयः सांसंमद्यं सरांलातांगंधान्वस्त्रं वृत्तंययः विक्रीणा
नियतानिसत्तययवहं व्रजेत् आगारासदाहीचउष्टः पापकूटेवचः पततिरुधिरान्द्रेतुकृतज्ञा
दाम्भिकानराः मृद्वन्तुयः कुर्यान्निष्पायगुरुहृषकः सीधुकृन्मधुकृद्दारीकर्मकारोनिरा
कृतिः दारीनिषिद्धदण्डग्राही कर्मेतिकर्मकाराधिष्ठाता निराकृतिरस्वाधायः अतीक्षादाउह

२३३

खाः शैरवी कूटसादीचयच्चमिष्याविशंसति कुलग्राहेपक्षवादीसचाप्यत्रयतेत्राः कुलविषयसंदे
 हेतुभावादिवाच कुलग्राहेकुलज्ञानेचयः प्रमाणीकृतः कुलसौपिसन्यः पदंबटनिसयदा
 वादीयुच्यते शैदेतुवसहागोत्रः सगणोगुरुतल्यगः सवर्णस्तेयकृद्यस्तुगारदश्चानिदायकः द
 त्रियंयोनैरहन्त्यात्सकरं व्रजतेतुमः राजपत्नीराजपुत्रं हत्वा राजभटात्रगन् तालकेपच्यतेसद्योः
 वैशंपदेतिचयोनरः न्यासायहर्ताकुमति विषमोयश्चवृत्तिषु तप्तकुम्भेस्वसृगामीगोत्रोराज
 भटाश्चये उत्तमाधमधर्मयोर्वियरीतप्रवर्तनंवृत्तिवैषम्यं राजभटाः राजबलात्परोपद्रवकारिणः
 तेचतः कुम्भेपतंतीत्यर्थः महाज्वालेदुहितरंस्तुषांगत्वाचमातरम् अजाविकः सौकरिकस्तेनअक्रो
 धनोनरः रंगोपजीवीयस्तहाशक्तनीग्रामयाजकः अभस्यभदोवांताशीविप्रोधर्मविवर्जितः अग
 म्यगामीगरदोनरकंशबलंव्रजेत् उत्तरहलादिनायदियोषकः शक्तनी भोजनायेस्वकुलगोत्र
 वक्तावांताशीतिकल्पतरौ वेदविक्रयिणोयेचकेशविक्रयिणोनराः वेदानां हृषकायेचसमयानां
 चहृषकाः समयानांशास्त्राविरुद्धानां हृषकाः धर्मशास्त्राणोहेतुवादजुत्तरहलाः एतेविहंग

म.
पा.
२३२

यद्यत्कर्मनिषेवते तादृशेनशरीरेणतत्कलमुपाश्रुते अथनरकाः शालिलिवित्तौ कुम्भीपाकमहारौरवम
हारौरवकूटसाल्मलिसिलासंघातवज्रकण्ठकशयनान्यासिपत्रवनानि अयस्ताणः पक्षिणाः पूयशो
णितकन्दमाः केशकण्ठलशैवालाः क्षारनयः ज्वलितो गार्जुल्यास्तुमकरमबालुकानिस्त्रिंशमुद्गरति
पाताः सूचप्रतोदवेधाः श्रुत्योदकाः सानिगतीः प्रदीप्तायः पिण्डलोहकण्ठकशयनानि मकरपंज
राणिकण्ठसूत्राणितीक्ष्णाश्रायश्राश्चमूलाः श्पावशबलौवज्रदंष्ट्रिणोतप्तोदकावैतरणी पशुपशं
नेपापकर्माणा इति याज्ञवल्क्यः ॥ प्रायश्चित्तमकुर्वीताः पापेषुनिरतनराः अपश्चापिनः कष्टात्रा
कान्पातिदारुणान् तामिसंल्लोहशंकुचमहारौरवशाल्मली रौरवकुटुमलिपूतिमृत्रिकेकालसूत्र
कम् संघातेल्लोहितोदं चददीचंसंप्रतापनम् महानरककाकालसंजीवननदीपथम् अवीचिसंधितामि
त्रकुम्भीपाकंतेष्वेवच असिपत्रवनंघोरतपनंचैकविंशतिम् महापातकजैघैरैरुपपातकजैस्तथा
अन्वितायास्तचरितप्रायश्चित्तानराधमाः ॥ यमः सुरापोब्राह्मणोव्रतः सपत्नीस्तेयकृत्रः पतितैः स
हपुत्रश्चकृतत्रोगुरुतल्पगः एतेपतन्ति सर्वेषुनरकेषुपूर्वशः महापातकसंयुक्तायुगंतिष्ठन्तिपयोमु

२३२

षातं तु राजसाः तिर्यक्तेनामसानित्येमित्येषा त्रिविधा गतिः त्रिविधा त्रिविधैषा तु विज्ञेया गौणिकी गतिः
 अधमामध्यामाया च कर्मविधा विशेषतः स्थावराः क्रिमिकीटाश्च मत्स्यास्मन्यास्मरीरूपा यशवश्च स
 गालाश्च जघन्यातामसी गतिः हस्तिनश्चतुरंगाश्च मूडस्त्रेष्ठा विगर्हिताः सिंहव्याघ्रवराहाश्च मध्यामा
 तामसी गतिः चारणाश्च तुषणीश्च पुरुषाश्चैव दाम्भिकाः रक्षांसि च पिशाचाश्च तामसी नृजमा गतिः
 भृशामलानराश्चैव पुरुषाश्च कृतयः घृतपातप्रसक्ताश्च प्रथमाराजसी गतिः राजानः क्षत्रिया
 श्वैव राज्ञाश्चैव पुरोहिताः दानपुङ्गवप्रधानाश्च मध्यामाराजसी गतिः गंधर्वा गुह्यका यक्ष विबुधानु
 चराश्चैव तथैवाप्सरसस्सर्वा राजसेष्टनमायतिः तापसा यतयो विप्रा ये च वैमानिका गणाः नक्षत्रा
 णि च दैत्याश्च प्रथमा सात्विकी गतिः यज्वानः ऋषयो देवा वेदाज्योतीषिवत्सराः पितरश्चैव साध्याश्च
 द्वितीया सात्विकी गतिः वेदवत्सरश्च द्वाभ्यां तदभिमानिनो देवते लक्ष्येते ब्रह्मविद्यस्तु जायन्ते महान
 यक्तमेव च उत्तमा सात्विकी मेतो गतिर्मातृर्मनीषिणाः महान् बुद्धिः श्रव्यं कर्म कृतिः एष सर्वः ॥
 समुद्दिष्टः स्त्रिप्रकारस्य कर्मणाः त्रिविधः त्रिविधः कृत्स्नः संसारः सार्वभौतिकः यादृशेन तत्र भावेन

म.
पा.
२३९

मुक्तो धर्मस्तया न च कर्मणो फलमिच्छन्ति श्रेयसं नस्तत्ततः परम् सतां वाचयन्तीन्मासहर्षिन्मानवो भूयः अ
स्य सवस्य शृणुत कर्मयोगस्य निर्णयम् शुभाशुभफलैककर्ममनोवादे हसम्भवं कर्मजागतयो नृणां सु
तमाधाममध्यमाः तस्यैह त्रिविधस्यापि अधिष्ठानस्य देहिनः दशलक्षणां युक्तस्य मनोविद्यात्प्रवर्तना
कम् त्रिविधस्य उत्तमाधममध्यमगतिभेदेन भिन्नस्य वासनः कायलक्षणाधिष्ठानभेदेन अधिष्ठानस्य
वक्ष्यमाणानां द्रव्याभिधानादिरूपदशलक्षणां यतस्य वक्ष्यमाणपरद्रव्याभिधानादिरूपदशलक्षणां
येतस्य एवं विधस्य देहिनामनः प्रवर्तकं विंघात दशलक्षणां न्येवाह परद्रव्येष्वभिधाने मनसानि
ष्टवितम् वितयाभिनिवेशश्च त्रिविधं कर्ममानसम् पारुष्यमनृतं चैशुन्यं चापि सर्वशः असंबद्धप्रला
पश्च वासनं स्यात्तु त्रिविधम् अदत्तानां सुपाधानं हि सा चैवाविधानतः परदारोपसेवाचकापिकं त्रि
विधं स्मृतम् मानसं मनसा चैव सुपशुक्लं शुभाशुभम् वाचा वाचाकृतं कर्म काये नैव च कायिकम् शरी
रजैः कर्मदोषैः योति स्यात्वरतानरः वाचिकैः पक्षिमृगतो मानसैरन्त्यजातिनाम् तथा च मनुः येन ये
न गुणो नैव संसारान्प्रतिपद्यते तान्मासेन वक्ष्यामि सर्वस्यास्य यथाक्रमम् देवत्वं सात्त्विकायातिमनु

२३९

धनस्यैव बृहस्पतिः विभक्तास्य विभक्तावादायादास्यावरेसमाः एकोऽस्य नीशाः सर्वत्र दाराधमनविक्रये
 अधमनमस्वीकरणम् एतच्च व्यवहारसौकार्याभिप्रायेणानतृष्टक स्वत्वाभावाभिप्रायेण विभागो
 गोवष्टयस्वत्वात् ॥ इहमदनपादिजातेमदनद्वितीयालदानजलरूढेस्तव कल्पमश्रासीदमोदा
 कृष्टयणितुभ्रमरः अभिहितावर्णाश्चमंधर्माः ॥ अथेदानींतदुत्क्रमजनितादुरितापूर्वायहराहे
 तुभृताः प्रापश्चिन्तापरपर्योयोनिमिन्निकथमोभिधीयते तत्रतावत्प्ररोचनार्थपापकर्मफलादिप्र
 दर्शयते ॥ हारीतः अभक्ष्यभक्ष्यामभोज्यभोजनमपेयपानमयाज्ययाजमनसत्प्रतिग्रहः पर
 दारभिक्षः पुनरप्यद्वयाभिहरणप्राणिहिंसाचेति शारीराणि पारुषमनृते विवादः श्रुतिविक्रयश्चेति
 वाचिकानि यशोयतापनेपराभिद्रोहं क्रोधोलोभोमोहं हंकारश्चेति मानसानि तदेतदृष्टादृशानैरयानि
 कर्माणि करोति शुभाशुभानि तानि तानि तस्मिन् तस्मिन् यस्मिन् शरीरवाचिकमानसान्प्राप्नोति एवं ह्य
 ह ० यस्यायस्यामवस्थायां यत्करोति शुभाशुभम् शरीरवाच्ययासंचतस्यां तस्यामवाप्नुयात् शरीरे
 णातु शरीरं वा उग्रयेन भ्रवं मयं मानसं मनसा चैव स्वकर्मफलमश्नुते मनुः चातुर्वर्ण्येऽपि स्पृष्टोऽय

मान

म.
पा.
२३०

स्मृतः सुसुदितायै स्मृतिविवाणिज्यादिना संवर्धने पिकृते सर्वेषां समएव विभागः नार्जकस्य श्रोत्राभागावि-
त्यर्थः अथ सर्वविभागविशेषः तत्र यास्तवल्काः अन्योन्यापरुते इव विभक्ते यदि दृश्यते तत्पुनस्तसमै-
रेव विभजेरिति स्थितिः विभागानंतरमन्योन्यापरुते इव यदि ज्ञाते समैरेव विभजेरन् न ज्ञेयं
स्य विंश उदाहरति विषमोद्धारक्रमेणेत्यर्थः तथा विभागभावनाज्ञेया गृहेक्षेत्रे श्रयो जकैः विभाग-
नंतरं कांताते विभागो न जात इत्यपलायेकृते ज्ञातिभिः पितृवंधुभिर्मौतृवंधुभिर्मौतृलादिभि-
रुक्तलक्षणैः सादिभिः लिखितेन विभागयत्रेण च विभागस्य भावनानिर्णयो विज्ञेयः एष कृष्णादि-
प्रवर्तते न एष कंचन महायज्ञाद्यनुष्ठानेन च विज्ञेय इत्यर्थः नारदाः विभागधर्मसन्नेहदायादा-
नां विनिर्णयः ज्ञातिभिर्भागलेखे च एष कार्यप्रवर्तनात् आहूणामविभक्तानामेको धर्मः प्रवर्त-
ते विभागो सति धर्मोपि भवेत्तेषां एष कृष्टयक् साक्षिन् प्रतिभाच्यं च दानं ग्रहणमेव च विभक्ताभ्रा-
तरः कुर्युर्नो विभक्ता कथंचन तथा पद्येकजाता बहवः एषा धर्माः एषा क्रियाः एषा कर्मगुणो-
पेतान च कार्यासु संगताः स्वभावां नपि दयुस्तैर्विक्रीणयुरथापि वा कुर्युर्धनं तत्सर्वमीषास्तैस्व

२३०

बलाभहेतुभूतं श्रौतस्मात्ताग्निसाध्यमिष्टं कर्मयोगशब्देन लक्ष्यते लब्धस्य परिक्षाणं क्षेमः लब्धरक्षणका
 रणभूतं बहिर्वेदनतडागारमतिर्माणादिभूतं कर्मक्षेमशब्देन लक्ष्यते एतदुभयपैतृकमपि न विभाज्यं
 क्षेमं पूतं योगमिष्टमित्याहुः तत्त्वदर्शिनः अविभाज्ये चेत्तत्रोक्तेश्च यनासन्नमेव चेति लौगाक्षिस्मरण
 त् ॥ योगक्षेमकारिणो मंत्रिपुरोहितादयो योगक्षेमशब्देनोच्यन्ते इत्यन्ये वस्त्रचामरच्छत्रोपानत्यभु
 तय इत्यपरे प्रचारो गृहाराणादिप्रवेशनिर्गमनमार्गः अस्मिन्प्रकरणे विषमत्वेनामांशद्वानापयो
 मत्वं न त्वेकपत्न्यादिसंख्याभिः तद्यथा चत्वारः पुत्रास्त्रयोश्च तथा चांशचतुष्टयापयो मत्वा द्वेष
 म् यच्च वचनांतरम् अविभाज्यं सगोत्राणामासहस्रकुलादपि याज्यक्षेत्रं च पत्रं च कृताञ्जमुदकं त्रि
 यः तद्वा स्मरणजातदात्रियादिपुत्रविषयम् न प्रतिग्रहभूदेयादात्रियादिपुत्रविषयम् न प्रतिग्रह
 भूदेयादात्रियायसुताय वै इति विशेषस्मरणत्वात् याज्ययाजनलब्धं प्राधादिप्राप्तमविभाज्यमित्युक्तं
 तत्रापवात्माह व्यासः साधारणं समाश्रित्य यत्किंचिद्वाहनादिकं श्रेयोदिनाप्रतिधनं भ्रातरस्त
 त्रभागिनः साधारणं समुदितद्रव्यं समाश्रित्य यास्तबल्कः ॥ सामान्यार्थसमुत्थाने विभागो समयः

म-या-
२८०

यउपविष्टस्यावस्थानं तथा अनेनविधिनायस्तुगोघ्नो गामनगच्छतिसुगोहृत्पाकृतं पापं त्रिभिर्मैर्ययोहति वृष
भैकादशगास्तदधात्सचरितव्रतः अविद्यमाने सर्वस्वेदविज्ञो निवेदयेदिति एतच्चकामतो ब्राह्मणकीयशोमात्र
वधे अत्राहारोत्तरानभिधानात्कनू मूलादिनावर्जनर्थसिद्धे अथवानेनविधिनेत्यनेन एवोक्तं द्वैमासिकेति कर्त्त
व्यतानिदेशः चतुर्थकालमत्तारलवणमित्युक्तीत्याशरीरयात्राकर्त्तव्या हृषभैकादशगोदानासमर्थः स
र्वस्वदानं कुर्यात् यदातु ब्राह्मणस्य गां पुष्टितारुणादिगुणे येतमकामतो व्यापादयति तदा गिरसोक्तप्रका
रणत्रैमासिकं सर्वोक्तीत्यात्तत्रियगो व्यापादने तेनैव सात्ता उक्तं द्वैमासिकं कार्य एव वेश्यादिसंबन्धि गोवधे प्रा
यश्चित्तमधिक्यमूह्यं अंगिरः उपपातकं संयुक्तो गोघ्नो मांसं यवामिवेत् अस्पृचविषयः सर्वोक्तपैदीन
सिवाक्यविषये दर्शितः तथाच अत्तारलवणान्भक्षान्पृष्टे काले मिताशनः कृतवापो वसेद्गोष्ठे च मणोते
न संवृतः मासद्वयचनियतो गोमूत्रस्नानसंयुतः पानं शौचक्रियां चैव अनि कुर्वीत केवलं व्रतवद्धार
येदाउमजितं मेवलांतथा गांश्चैवान्व्रजे युक्तो रोजस्तासां पिवेत्तथा गोमतीं च जयेद्विद्यातो कारं
वेदमेव च हृषभैकादशगास्तदधात्सचरितव्रतः अविद्यमाने तल्लिगांतद्वर्णां वापि दापयेदिति अ

२८०

नापरितुष्टिं कृत्वा कार्यं यदाहमवः हिंसाद्योयस्यद्रव्याणि ज्ञानतो ज्ञानतोपि वा सतस्योत्पादयेत्तु हिंसात्तेद
 घातुतत्समिति रातेतत्समद्रव्यदाने दण्डः यदातुजातिमात्रब्राह्मणस्वामिकंगोमात्रकामतः प्रमादयति
 तत्र कन्दमूलादिनाशरीरपात्रां कुर्वन् नृषेभेकादशगोदान सहितं त्रैमासिकं कुर्यात् कामतस्तादृशद्वि
 यगोवधेन मासद्वयं चतुर्थकाले हविष्यं भुंजीत कामतस्तादृशवेश्यगोवधे मासं यवागूषानं कुर्यात् तथा
 चमनः उपपातकं संयुक्ते गोघ्नो मासं यवान् पिवेत् अत्र यवशब्दे यवाग्वादिविकारपरः एतत्सूद्रकीयगो
 हननविषयं तथा कृतवापोवसेद्गोघ्ने चर्मणा त्रेन संयुतः चतुर्थकालं श्रीयादक्षारलवणं मितं गोमूत्रेण
 चरन्तानं दौमासौ नियतेन्द्रियः दिवा वगच्छेद्वा स्नात्वा स्तिष्ठन् नृधं रजः पिवेत् आश्रूषित्वानमस्कृत्वा रात्रौ वीरास
 नं वसेत् तिष्ठेतीष नु तिष्ठेत्तत्र जेतीष्यन्नुवनेत् आसीनास्तथा सीनो नियतो वीतमत्सरः आतुरमभि
 षक्तां वा चौराद्यान्नादिभिर्भयैः पतितां पंकलग्नां वा सर्वप्राणान्विमोक्षयेत् उल्लेखति शीते वा मारुते वा तिवा
 भ्रंशं न कुर्वीतात्मनस्त्राणं गोरकृत्वा तशक्तिः आत्मनो यदि वा न्येषां गृहे ते त्रेथवा स्थले भक्षयेतीनकथयेत्
 त्रिवंती नैव वर्त्मकमिति एतच्च कामतः सच संबंधिगोत्रमात्रव्यापादने वीरासनं भित्तिशय्यादावनिषद्य

म. पा.
२८८

हरइतिकाशपोक्तं दृष्टं यानि च विसृज्य नोक्तादिशीणि व्रतानि गोघ्नस्य पंचगवेन मासमेकं कल्पत्रयं प्रत्यहं स्यात्पराको
वाचाद्यायणमयापिवेति एतान्यस्मिन्नेव विषये योज्यानि एवमन्यान्यपि मासमाध्याम्यैव योज्यानि अमृत्यो वैश्यसंबं
धिगोमात्रयापादने मासमतिरुद्धं कुर्यात् यज्ञशौखः गोघ्नपंचगहारे पंचविंशतिरात्रमुपवसेत् सशिवं व
पनं कृत्वा गोचर्मण प्राहृतो माघानुगच्छन् षष्ठेशयेगां च दद्यादिति तस्मिन्नेव विषये अस्मिन्नेव पंचविंशति
रात्रे पंचगव्यां रासमर्थः काशपोक्तं कुर्यात् षष्ठे काले षयो भक्षो वा गच्छेतीधनु गच्छेत् तासु सखोपविष्टा सुतो
पविशेत् नातिसुवंगच्छेत्तातिविषमेनावतारयेन्नाल्पो दके सावयेदं ते ब्राह्मणान्भोजयित्वा तिलधेनूं दद्यादिति
अत्र मासमित्यनुवर्तते षष्ठे काले तृतीयवासे रात्रौ अत्राप्यशक्तौ पैरीनस्युक्तं कुर्यात् गोघ्नो मासं यवाग्रं प्रसृज्य
तं तुल्यं तां भुंजानो गोभ्यः प्रियं कुर्वन् शुद्धीति शूद्रस्वामिक गोवधे मासं प्राजापयं कुर्यात् यज्ञब्रह्मस्पतिः
द्वादशरात्रे पंचगव्याहार इति यच्च संवर्तः सक्त्यावकमिदं शीघ्रयो दधिघृतं सकृत् एतानि क्रमशो श्रीयान्मा
सार्धं तु समाहितं ब्रह्मणान्भोजयित्वा तु गंधादात्मशुद्धयति इत्यादीन्यन्यान्यपि एतत्समानि शूद्रस्वामिक गोह
न एव योज्यानि अथवा ब्राह्मणादिवर्णत्रयसंबंधिस्तत्कल्पगोहनविषये वा योज्यानि एतच्च गोस्वामिनो द्रव्यादि

२८८

कभार्यत्वंहीनयोनिनिषेवरांवाहुत्पेनपंगानौपजीवनंपरान्नपरिषष्टाग्रसः शास्त्रस्यवेदविरोधिनीधिगमः एतानि
 प्रत्येकस्यपातकानि अथगोवधप्रायश्चित्तं याज्ञवल्क्यः पंचगव्यंपिवन्नोत्रोमासमासीतसंयतः गोष्टशयोगोनुगृहीतोप्र
 दानेनशुद्ध्यति कृच्छ्रं चैवाति कृच्छ्रं चपिवेद्वापिसमाहितः दद्यात्त्रिरात्रं वोचोपोष्य हवर्षभैकादशास्तुगाः अत्रव्रतचतुष्टयं
 यंविहितं आहारोत्तरनिरपितेणयंयंचगव्यंपिवन्नात्रो गोमालायांशयानः प्रातस्ता एध्वनंगच्छतीननुराच्छन्नं तिष्ठं
 तीरन्निष्ठन् अन्त्येरेपिनियमेयुक्तोमासमासीतततोमासांतेब्राह्मणयगां दत्वाशुद्ध्यतीत्येकंव्रतंपंचगव्याहरच्यतिरेके
 णपूर्वोक्तधर्मयुक्तोमासंप्राजापत्यकृच्छ्रचरेदितिद्वितीयं तथैवप्राजापत्यस्थानेति कृच्छ्रचरेदितितृतीयं त्रिरात्रोप
 वासंकृत्वैकं हवर्षदशागश्च दद्यादितिचतुर्थं अत्रैवं व्यवस्था अज्ञानतो जातिमात्रब्राह्मणसंबन्धिगोमात्रवधेदद्यात्त्रि
 रात्रं वोचोपोष्य हवर्षभैकादशास्तुगा इति अज्ञानतः क्षत्रियसंबन्धिगोमात्रवधे पंचगव्यं पिवन्नोत्रोमासमासीतिसंयतः च ४
 गोष्टशयइत्यादि षडुपवासा एकप्राजापत्यस्थाने प्राजापत्याम्नायएकागो पर्वकमासंपंचगव्याशनेपंचधेनवोभ
 वंति तदेतेदीयमानैकागोरितिषट् धेनवः ततश्च हवर्षभैकादशगोदानसहितत्रिरात्रोपवासापेक्षयामासंपंचग
 वाशनैसूनमितिलक्षत्रियगोहननविषयंगोहचातच्चर्मणाप्राहृतोमासंगोष्टशयस्त्रिषवणास्त्रायीनित्यंपंचगव्या

मासं

स. पा.
२८८

गोवधोवात्सतास्तेयमित्यनेनैवाधान्यादि स्तियुतासिद्धौ पुनर्ग्रहणमधिकदोषत्वव्यापनार्थं स्वम
न्यदपि पुनर्ग्रहणं व्याख्येयं अथान्यानां शूद्रपतितादीनां याजनं पित्रादीनामपितानां त्यागो गृ
हान्निकासनमरक्षणं वातजाकारामविक्रयइतिसर्वधर्मविक्रयप्रदर्शनार्थं अंगुलादिनायोनि
विदारणं तद्दोषाव्यापनं वाकन्याहृषणं कन्यासंभोगेन गुरुतत्पसमतमेव कौटिल्यगुरोरन्यत्र
गुरौ त्वकौटिल्यसुरापानसमं पुनर्व्रतलोपोपादानं शास्त्राविरुद्धशिष्टादृतविस्तुसन्दर्शनात्
वर्तमानं न भक्त्यामीत्यादिव्रतलोपस्यास्युपपातकत्वप्राप्त्यर्थं कियारम्भः याकक्रियारम्भः मय
पाथाः स्वस्त्रियात्रपि उपभोगः स्वाध्यायत्यागः सः शास्त्राभ्यासविषयेन कुडम्भपोषणव्यग्रत
यावापरित्यागः अग्नीनां श्रोतानां स्मार्तानां सूतस्यापत्यस्य जातकर्त्तादिसंस्काराकरणं पाका
दिदृष्टप्रयोजनार्थमशुक्लदमद्वेदः स्त्रीहिंसोषधिजीवनं भार्योवेश्पात्वकरणेन प्राणिविधेन
वशीकरणं योषधेन च जीवं तिलेक्षप्रभृतिपीडनयंत्रं हिंसं यानमगयादीन्मृष्टादशव्यसना
नि हीनतन्त्रं जातिनो गुणतश्च हीनानां मैत्री अमूढसवर्णदारस्य केवलहीनवर्णपयमस्तदे

२८८

वर्णाव्यतिरिक्तस्य चोर्थः स्वर्णोत्तेयसमव्यतिरिक्तस्य च ऋणानामनपक्रियायत्तप्रज्ञोत्पादनस्याध्यायाध्या-
 पनानामकरणासत्यधिकारे तथैवोत्तमवर्णाहृहीतस्य स्वर्णादेरप्रदानमपि ऋणानामनपक्रिया अ-
 धिकारे सत्यनाहिताप्रित्वं अयणानोप्रतिषिद्धविक्रियाणां लवणादीनां विक्रयः दाराग्निपरिग्रहयो-
 ग्येष्टमतिक्रम्य कनीयसो ध्यातस्तत्स्वीकारः परिवेदनं पाण्डुरवाध्यापको भूतो भूतकञ्चततो
 ध्ययनादानं शिष्यस्य तादृशाध्यापनं गुरोः गुरुतत्समव्यतिरिक्तं पारदांयं ज्येष्ठस्य विवाहात्पूर्वमे-
 व कनिष्ठे हतविवाहे ज्येष्ठो विवाहरहितः परिवित्तिस्तस्य भावः पारुवित्यं धाम्यदृष्ट्युपजीव-
 नं च वार्डुष्टं लवणस्योत्पादनं लवनक्रिया एतच्च वानप्रस्थव्यतिरिक्तस्य लवणं च स्वयंकृतमिति न तस्य ५
 मनुजोपदेशात् अग्निहोत्रेण पात्रेयी सवनस्याव्यतिरिक्तस्य त्रैवेण्ययोः शूद्रस्य प्रत्येकवधः अनि-
 षिद्धविक्रयस्यापि पणस्य निन्दार्थो यजीवनं अराजस्यापि तार्थो यजीवनं नास्ति देवतं नास्ति प-
 रलोक इति बुद्धिर्मानास्तिकः ब्रह्मचारिणः स्त्रीसंसर्गो ब्रतलोपः ब्रह्महत्यादिप्रायश्चित्तस्य प्रा-
 कृतस्य परित्यागश्च सत्तानामयत्यानं विक्रयः धान्यं व्रीह्यानि कुप्यं त्रसुसीसादिपशुर्गवादिः

पृ. पा.
२८७

तानि अतएव महापातकान्मूनानि उपपातिकादधिकानि तस्मान्महापातकप्रायश्चित्तप्रकरणमेव तत्सम
तदतिदिष्टप्रायश्चित्तात्मभिधायाधुनोपपातकप्रायश्चित्तवर्क्ततत्स्वरूपमुच्यते तत्र याज्ञवल्क्यः गोव
धोव्रात्यतास्तेयमरणानां चानपक्रिया अनाहिताग्नितापाणंपविक्रयः परिवेदनं भृतादध्ययनादा
नैभृतकाध्यापनंतथा पारदार्यपारविज्ञं वार्द्धुष्यलवणाक्रिया स्त्रीशूद्रविद्वत्तत्रवधोनिन्दितार्थोप
पजीवनं नास्तिकं व्रतलोपश्च सुतानां चैव विक्रिया धान्यकुप्यपशुस्तेयमयाज्यानां च यार्जनं पि
तृमातृसुतत्यागस्तडाकारामविक्रयः कन्यासदृषणं चैव परिविन्दकयोजनं कन्याप्रधानंतस्यैव
कोटित्यं व्रतलोपनं आत्मनोर्ये क्रियारंभो मयपस्त्रीनिषेवाणं स्वाध्यायाग्निसुतत्यागिबांधवता
गणवच्च इत्यनार्यदुमहेदं व्रीहिरौषधजीवनं हिंस्रयंत्रविगानं च व्यसनाभ्यासविक्रमः शूद्रप्रेष
हीनसव्यहीनयोनिनिषेवाणं तथैनावाग्रमेवासः परान्नं परिपुष्टता असः शास्त्राभिगमनमाकरे
अधिकारिता भार्याया विक्रयश्चैषामेकैकमुपपातमिति व्रात्यतासावित्रीपतितत्वे स्तेयं ब्राह्मणसु

२८७

दि प्राययाजनं ध्यापनं सर्वदेववेदांगाध्यापनं योति संबंधोऽहिरभगिन्यादिव्यतिरिक्तः एव कल्पना
 यामूलं प्रकृत्या जनायैः सद्यः पानित्य कथनमेव यत्र त्वनेक निमित्तानुप्रवेशस्तत्र प्रतिनिमित्तं नै
 मित्रिकामावर्तत इति यावन्ति निमित्तानि तावन्ति नै मित्रिकानि तद्यथा पानितां गुरुभाष्यं रजस्व-
 लामभ्यक्तमभ्यक्तौ कल्याणशरणगतां सगोत्राममवस्थायां दिवा जनसमक्षेण आइक्युच्छिष्टः संगच्छ
 त इत्यादियत्र यद्विनायन्ति वर्तते तत्र प्रधानप्रायश्चित्ते नैव नान्तरीयसिद्धानामपि निष्कृतिर्भवति न
 यथा ब्राह्मणहनने क्रियमाणो हननेच्छाततः प्रहन्तिः शस्त्रायुधमन्मिन्यादीनि अत्र यद्यपि ब्रह्महादि
 पुमरणानि कमपदिष्टं तथा पितृसंसर्गिषु तन्मृतसंस्मरणं ब्रतं कुर्यादिति व्रतस्यैवातिदेशात् मर-
 णोत्तव्रतशब्देन ह्येवः प्रयुजते एवमुपपातकादिसंसर्गपितृत्वायश्चित्ता न्यतिदेष्टव्या
 नितत्रापि नातिशयाद्यपेक्षया योज्यानि इति महापातकप्रायश्चित्तानि अतिदिष्टान्यतिपातका
 नीतिपर्यायः समान्युपपातकानि पातकानीति पर्यायः एतानि महापातकोपपातकमध्यस्थि

१. पा.
२८६

तत्संसर्गविशुद्धयेइति अत्रापिजातिशक्ताद्येपक्षयातत्तत्संसर्गेतत्तत्प्रायश्चित्तानिगुणालघुनिचयोज्या
निअकामतः संवत्सवत्तरात्पुनस्तत्संसर्गपराशरः संसर्गमाचरन्विप्रः पतितादिष्वकामतः पंचाहंवाद
शोहंवादादशाहमथापिवा मासांर्यमासमेकंवा मासत्रयमथापिवा अर्द्धमष्टमेकंवाभवेद्धर्धतुत
त्समः त्रिरात्रप्रथमेपक्षेत्तीयेरुद्धमाचरेत् चरत्सातपनेरुद्धत्तीयेपक्षेएवतु चतुर्थदशारात्रेस्या
त्पराकंपंचमेततः षष्ठेचान्द्रायणां कुर्यात्सप्तमेचैन्दवद्वये अष्टमेचतथापक्षेष्वाणानां साकृत्माचरेत् इति
कामतः पतितसंसर्गेतुविशेषः पंचाहेतचरेत् रुद्धदशाहितप्ररुद्धकं पराकं त्वर्धमासेस्यान्मासेचान्द्रा
यणांचरेदिति मासत्रयेतकुर्वीतरुद्धचान्द्रायणोत्तरं षाण्मासिकेतत्संसर्गकृत्वा त्वर्द्धमाचरेत्
संसर्गेत्वाहिके कुर्यादष्टचान्द्रायणानरइति संश्रुणोत्वाहिकइति क्वचित्त्रनआहिकइत्यर्थः संश्रु
णाहिकसंसर्वमन्वादिभिर्द्वादशावधिकस्योक्तत्वात् दृहस्पतिः षाण्मासिकेतत्संसर्वभोजनाध्या
पनादिना एकत्राशनशय्याभिः प्रायश्चित्ताधिसाचरेदिति अत्रभोजनध्यानपनयोरेकपात्रभो
जनेः षाण्माससंसर्गप्रायश्चित्ताधिसक्तं अस्यायंविषयः वाजनमात्रकामतोत्पत्तापदिपंचयज्ञा

२८६

दि० प्राययाजनं ध्यापनं ध्वजं देवदेवांगध्यापनं योतिर्बन्धोऽहिरभगिन्यादिव्यतिरिक्तः एवं कल्पना
 यामूलं प्रकृत्या जनायैः सद्यः पानित्यकथनमेव यत्र त्वनेकनिमित्तानुपवेशस्तत्र प्रतिनिमित्तं नै
 मिन्निकामावर्तत इति यावन्ति निमित्तानि तावन्ति नैमिन्निकानि तद्यथा पानितांगुरुभायी रजस्व
 लामभ्यक्तमभ्यक्तौ कल्याणशरणगता संगोत्राममवस्थायादिवा जनसमर्त्तश्चाद्वह्नुः संगच्छ
 त इत्यादियत्र यद्विनायन्ति वर्तते तत्र प्रधानप्रायश्चित्तेनैव नान्तरीयसिद्धानामपि निष्कृतिर्भवति न
 घद्या ब्राह्मणहनने क्रियमाणो हनने ह्याततः प्रवृत्तिः शस्त्राद्युद्यमभिमित्यादीनि अत्र यद्यपि ब्रह्महादि
 पुमरणानि कम्यदिष्टं तथापि तत्सर्गिषु तन्न सतस्यैव ब्रतं कुर्यादिति ब्रतस्यैवातिदेशात् मर
 णात् ब्रतशब्देन ह्यद्वाः प्रयुजते एवमुपपातकादिसंसर्गे पितृ तत्प्रायश्चित्ता न्यतिदेष्टव्या
 नितत्रापि नातिशयाय पेक्षया योज्यानि इति महापातकप्रायश्चित्तानि अतिदिष्टान्यतिपातका
 नीतिपर्यायः समान्युपपातकानि पातकानीति पर्यायः एतानि महापातकोपपातकमध्यस्थि

७. पा.
३८ ६

तत्संसर्गविशुद्धयेति अत्रापि जातिशक्त्या धे पक्षया तत्संसर्गं तत्रायाश्चित्तानि गुरुणी लघूनि च योज्या
नि अकामतः संवत्सवत्सरात्पुनस्तंसर्गं पराशरः संसर्गमाचरन्विप्रः पतितादिष्वकामतः पंचाहे वा द
शौहे वा द्वादशाहमथापि वा मासार्धमासमेकं वा मासत्रयमथापि वा अर्द्धमष्टमेकं वा भवेद्द्वैतत
त्समः त्रिरात्रं पथमे पक्षे तृतीये कृच्छ्रमाचरेत् चरत्सातपते कृच्छ्रे तृतीये पक्षे एव तु चतुर्थे दशरात्रे स्यात्
त्यराकं पंचमेततः षष्ठे चान्द्रायणे कुर्यात्सप्तमे चैन्दवं द्वयं अष्टमे च तथा पक्षे षण्मासां कृत्वा माचरेत् इति
कामतः पतितसंसर्गत्वविशेषः पंचाहेतचरेत्कृच्छ्रे दशाहेतप्रकृच्छ्रकं पराकं त्वर्धमासे स्यान्मासे चान्द्रा
यणे चरेदिति मासत्रयेत कुर्वीत कृच्छ्रचान्द्रायणे उत्तरं षाण्मासिके त्वसंसर्गं कृत्वा त्वर्द्धमाचरेत्
संसर्गे त्वाष्ट्रिके कुर्यादष्टचान्द्रायणे नर इति संष्टौ त्वाष्ट्रिक इति क्वचिन्नून आष्ट्रिक इत्यर्थः संष्ट
णाष्ट्रिकं सर्वमन्वादिभिर्द्वादशवार्षिकस्योक्तत्वात् दृढस्पतिः षाण्मासिके त्वसंसर्वभोजनाध्या
पनादिना एकत्राशनशय्याभिः प्रायश्चित्ताधिसाचरेदिति अत्र भोजनध्यानपनयोरेकपात्रभो
जनेः षाण्माससंसर्गप्रायश्चित्ताधिसक्तं अस्यायं विषयः वाजनमात्राकामतोत्पत्ता यदि पंचयज्ञा

३८ ६

मोख्येस्तसंबंधैः सद्य एवेति एकभोजनं मेकयंक्तिभोजनं नत्वेकमत्रभोजनेतत्रदेवलेन सद्यः पातित्यस्यो
 क्त्वात् याजनं यौनसंबंधं स्वाध्यायं सहभोजनं कृत्वा सद्यः पतयेव पतितेन न संशय इति सखभवं मुख्यम
 ध्यापनं ननु यो श्रोतमोखेरिति द्वेद्वनिर्देशान्मिश्रितानामेव सद्यः याननेहेतुत्वमुक्तं मैवं यः पतितैः
 सह यौनमौज्यश्रोतानां संबंधमन्यतसंबंधं ऊर्यात् तस्याप्येतदेव प्रायश्चित्तमिति समंतनाप्रत्येककरणेद्वा
 दशवार्षिकाभिधानात् मोख्यसंबंधो ध्यापनं एकयानादीनां चतुर्णो समुदितानामेव पतनहेतुत्वं एकयान
 भोजनासनशयनैरितयेतरयोगनिर्देशात् यात्तवल्कः यमिस्तुसंवसेद्यो वैवत्सं सोपितस्तमः कन्यास
 मुदहेदेषां मेकवासा मकिंचना कन्यापतिता वस्यायासुत्पन्ना वृद्धहारीतः यतितस्य कुमारीविवस्त्रामे
 करात्रोपोवितां प्रातः शुक्लेनाहतेन वाससाब्जादितां नाहमेतेषां नममेत इति त्रिरुश्चैरभिधानां तीर्थं स्वर्गहे
 वातदहेदिति वसिष्ठः यतितो नोत्पन्नः यतितो भवति अन्यत्र स्त्रियाः साहियस्यामिनीता मरिक्ता मुपेया
 इति संवत्सरेण यतितो भवतीति यद्यप्यतिदेशात् प्रायश्चित्तं प्राप्तं तथापि द्वादशवार्षिकं संवत्सरेणैव कार्यं
 महापातकत्वात् अनेनैवाभिप्रायेण मनः ध्यायेन यतिते नैषां संसर्गयातिमानवः सतस्यैव व्रतं कुर्यात्

म.पा.

२८५

सेवनं द्विजः तद्देतभुञ्जयन्निमित्तं विविधैः धूपोहतीति अत्र हवली चण्डाला तथा च स्मृतौ चण्डाली
उज्जकी वैश्वारजस्यायादकल्पका ऊढादाचसगोत्राच हवल्पः पंचकीर्तिताः अज्ञानतश्च चण्डाली
गमनाभ्यासे पतितप्रायश्चित्तं द्वादशवार्षिकं ज्ञानतोभ्यासे मरणान्तकं कल्पे कल्पनायामूलं मनुव
चने चण्डालानां त्पस्त्रियोगत्वाभुक्ताच प्रतिगृह्य च पतत्यज्ञानतो विप्रो ज्ञानात्सांभ्यतगच्छतीति अज्ञा
नतः पतति एनस्त्री भवति अतस्तत्राभ्यासे द्वादशवार्षिकं ज्ञानात्सांभ्यतजातीयत्वं प्राप्नोति अत
स्तत्राभ्यासे मरणान्तिकमेव युक्तं एतच्च मरणान्तिकं बहुकालभ्यासविषयं अथ महापातकिसंसर्ग
प्रायश्चित्तं मनुः संवत्सरेण पतति पतितेन सहाचरन् याजनाध्याननाद्यौ नान्न तयानाशनासना
त् अथ मर्यः पतितेन सह यानाशनादि कुर्वन् संवत्सरेण पतितो भवति याजनाद्यैस्तन संवत्सरे
णापितु सद्य एव तथा च विस्रः आसं वत्सरात्पतितेन सहाचरन् पतितसहयानाशनाभ्यायो न
श्रौसंबंधात्सुगुणवेतियोनिः प्रयोजनं तद्युक्तेन पतितेन पतितयामैथुनयोग इत्यर्थः श्रौतसंबंधो
याजने हृदि हिस्रः संवत्सरेण पतति पतितेन सहाचरन् एकयानभोजनाशनशयनैः यौवश्रौत

२८५

करात्रार्थभूकामतोभ्यासेष्वर्थिकम् अतिदिष्टेषुगमनेगुरुतल्पदोषः तथाचव्याघ्रः जामुक्तेपारदार्य
 चकन्याहृषणमेवच साधारणस्त्रियोनास्तिगुरुतल्पत्वमेवचेति अथप्रसेगाच्चण्डाल्यादिगमनेविशो
 षोभिधीयते ज्ञानतच्चण्डालादिष्वसकृद्गमनेसंवत्सरंरुद्धचरणं अज्ञानतो गमनेचान्द्रायणाद्वयं
 तथाचयमः चण्डालपुक्कसानांतभुक्तागत्वाचयोषितं कृद्धार्यमाचरेज्ज्ञानदिज्ञानादेन्द्वयमिति भ
 गिन्यादिष्वप्येवंजेयं स्वयोनिध्वंजस्तुचेत्येकवाक्यपादात् अत्रैवकामतः प्रवृत्तस्यरेतस्मेकात्प्राप्तिः
 वृत्तावंगिरमोक्तं द्रष्टव्यम् पतितान्तस्त्रियोगत्वाभुक्ताचप्रतिगृह्यच मासोपवासं कुर्वीतचांद्रायणा
 मयापिवेतिरेतस्मेकादवीकृत्तुषादिगमनेप्येवमेव तथाचबृहस्पतः चण्डालीं पुक्कः सीम्लबीं स्व
 सारंभगिनीसखीं मातापित्रोः ससारंचनिदिप्राशरणगतम् मातृलानीप्रव्रजितोसगोत्रोन्त्ययो
 पितम् शिष्यभार्यागुरोभार्यांगत्वाचान्द्रायणाचरेदिति चण्डाल्यादिष्वकामतः प्रवृत्तस्यरेतस्मेकात्
 वेतिवृत्तस्यसंवर्तीकं भगिनीमातराप्रोक्तस्वसारंचान्यमातृजाम् पतागच्छस्त्रियोमोहात्तत्तद्वत्स
 माचरेदिति एकरात्रादिषुचण्डाल्यादिगमनाभ्यासेमनूक्तैत्रैवार्षिकम् यः करोत्येकरात्रेणवर्षली

म. पा. २८४

नित्तेषां विद्यते हि कथंचनेति विस्रः पितृव्यभोगात्मातलस्यैरत्यन्तमभिगमनं गुरुद्वारगमनस्य पितृमा
तृचस्रगमने च त्रियं विद्युप्राप्याय मित्रपत्न्यभिगमनं स्वसः सास्रः संगोत्राया उभुमवर्णयाग्रंत्यजाया क्रमा
योरनस्वलायाः शरणगतायाः प्रव्रजितायानिति प्रायाश्चेति अत्रयत्रविशेषप्रायश्चित्तमभिहितं तत्रतदे
व इतरथा गुंतल्यप्रायश्चित्तार्थं साम्याभिधानात् गुरुतल्यसमेषु विस्रनापितृमातृषसादिग्रहणमानुलो
म्येन हीनजातीयपितृषसादिविषयं एव मन्यत्राहनीयम् अथ गुरुतल्यातिदेशः नारदः माना मातृष
साश्च श्रूत्मातृलातीपितृषसापितृव्यसविशिषास्त्रीभगिनीतत्सखीस्नुषा उहिताचार्यभार्याचगोत्राश
रणगता रात्रीप्रव्रजितायात्रीसाधीवर्णात्तमाचया आसामन्यतमांगं गुरुतल्यगउच्यते शिश्नस्यो
कर्तृमात्रज्ञान्योदणैविधीयते यातवल्क्यः पितुः स्वसारं मातृषमातृभात्रीस्नुषामपि मातृः स
पत्नीभगिनीमाचार्यतनयांतथा आचार्यपत्नीतनयांगं हस्तगुरुतल्यगः लिङ्गं हित्वा वचस्तत्रमका
मायास्त्रियाश्चपि अयमेववधोदाहृत्यं प्रायश्चित्तार्थंच गुरुतल्यसमेषु परिगणितानां गुरुतल्यातिदेशे
षु परिगणनं प्रायश्चित्तविकल्पार्थं तच्च जातशक्त्या घयेदायां योनं योजनाचमिताक्षरायाम् समेषे

२८५

वित्तानेश्वरस्य पातके पारदार्यप्रकाशे लिखिते तेन चैवे व्याख्यातं पूजा भवतीत्यर्थः वित्तानेश्वरस्य
 तके पारदार्यप्रकाशे लिखिते तेन चैवे व्याख्यातं वचनादाजवीषियरिवाजनमेव दाहय्ये प्रायश्चित्तांतरनिरीये
 तेषु द्विसाधनमिति दर्शयतीति वयं ब्रूमः महापातकस्थले कामतः प्रतिलोम्येन शृङ्गादिषु प्रहृतायाः स्त्रि
 यामहापथगमने महाप्रस्थानमनिस्रगमने उपपातकेषु तराजवीथीषु वाजनेनैव श्रद्धिरिति अ
 यगुरुतल्यसमानि मनुः रेतस्मेकस्वयोनीषुकमारीष्वत्यजासुच सख्युः पत्रस्य च स्त्रीषु गुरुतल्यसमं
 विडः रेतस्मेक इति विशेषोपादानादेतस्मेकाभावे गुरुतल्यसमत्वाभावात् स्वल्पप्रायश्चित्ते यातवल्काः
 सखिभार्याकुमारीषु स्वयोनिष्वत्यजासुच सगोत्रासु सतस्त्रीषु गुरुतल्यसमं स्रजे स्वयोनिर्भगिनीञ्च
 सजाश्चात्र चालायाः नतरजक्यायाः तत्र स्वल्पप्रायश्चित्तत्वात् चंजालादयस्तु मध्यमांगिरसादर्शि
 ताः चंजालः श्वपचः तत्रासूतो वैदेहकस्तथा मगधायोगवौ चैव संप्रैतेत्यावसायिनः सगोत्राग्रहणेनैव
 इतस्त्रीषां तौ पुनरुपादानमधिकं दोषाव्याप्त्यर्थं तथा च हारीतः मातृडहितस्तुषागमनमिति पात
 कानि अतिपातकितस्त्वेते प्रविशेयुर्दृतागानं अतिपातकिनस्त्वेते प्रविशेयुर्दृताशनं नृहान्यानि ह्य

मीपयववासः कार्यइत्यर्थः मनुः एतदेवव्रतं कार्ययोषित्पतितास्वपीति एतदेवद्वादशकृत्तविकमेव
 तुलोगमनेतत्कानिष्ठुतिः प्रतिलोमगमने कामाकामभेदेन संवर्तः श्रृङ्खलविप्रागमने गुरुतस्य विधिंचो
 तं अज्ञानाज्ञानतोरात्वाप्राणातिकमिति स्थिति रिति वसिष्ठः श्रृङ्खलविप्रागमने गुरुतस्य विधिंचो
 ताश्रुदमग्नौ प्राम्पित् ब्राह्मणाः शिरसि वपनं कारयित्वा सर्पिषाभ्यनग्रावर्त्तारोप्य महायथ मनुसं
 व्राजयेत् एता भवतीति विज्ञायते यैवेन मित्यनेनैव प्राप्ते पित्रने कशिखवचन प्राप्तये शिरसीत्युक्तिः
 यस्य त एविशेषस्योशीरं मूलं तदीरगाम तथा वैश्यश्चेद्ब्राह्मणीमभिगच्छेत् लोहितदेर्भवे वैष्टयित्वा वैश्य
 मग्नौ प्राप्तेत् ब्राह्मणाः शिरसि वपनं कारयित्वा सर्पिषाभ्यनग्रागौरावरमारोप्य महायथ मनुव्रा
 जयेत् तूता भवतीति विज्ञायते राजन्यश्चेद्ब्राह्मणीमभिगच्छेत् शरपत्रे वैष्टयित्वा राजन्यमग्नौ प्राप्तेद्ब्रा
 ह्मणः शिरसि पावपनं कारयित्वा लग्नं शेतत्वरमधोप्य महायथ मनुसं प्राव्रजयेत् तूता भवतीति विज्ञा
 यत एव राजन्यायां वैश्यः श्रृङ्खलविप्रागमने गुरुतस्य विधिंचो तं अज्ञानाज्ञानतोरात्वाप्राणातिकमिति स्थिति रिति वसिष्ठः
 यत एव राजन्यायां वैश्यः श्रृङ्खलविप्रागमने गुरुतस्य विधिंचो तं अज्ञानाज्ञानतोरात्वाप्राणातिकमिति स्थिति रिति वसिष्ठः
 रणे लिखितं तत्राण्यर्क एव व्याख्याते महायथो राजमार्गः एता भवति प्रायश्चित्तयोग्वा भवतीत्यर्थः

तस्यातिकृच्छ्रम् अत्रैवाभयेच्छातः प्रहृतस्य तत्प्रकृष्टः स्वेन प्रोत्साहितायां पराकः एते देवाभि संधाय जावा
 लिः अतिकृच्छ्रतत्प्रकृष्टपराकंच तथैव च गुरोः शृङ्गं सकृद्गत्वा बुद्ध्या विप्रः समाचरेदिति अत्रैवाकामप्रहृतस्य
 तथा प्रोत्साहितस्य प्राजायत्यं उभयेच्छातस्मात्पनम् स्वेन प्रोत्साहितायां सप्तशत्रौ पवासः एतदभिप्रेत्या
 ह दीर्घतमाः प्राजायत्यंसात्पनसप्तशत्रौ पवासकं गुरोः शृङ्गं सकृद्गत्वा चरेद्विप्रः समाहित इति ब्राह्मणः
 पुत्रस्य तत्रिया गमने वैश्या गमने च यत्राय चित्तं तदेव तत्रिया पुत्रस्य वैश्या पुत्रस्य शृङ्ग गमन इति द्रष्टव्यं य
 त्र शृङ्गग्राहिकया विशेषो भिहितस्तत्र स एव ग्राह्यः एवमन्याप्यपि स्मृतिवचोऽस्य न बंधाद्येत्तया योज्या।
 नि एवं विधया येषु प्रहृतानां स्त्रीणां मपि महायातु किनीत्वा विशेषः कामकृते मरणोत्तकं तथा च कात्या।
 यनः एष दोषश्च शृङ्गिष्वपनि तानामुदाहृता स्त्रीणां मपि प्रसक्तानामेव एव विधिः स्मृत इति याज्ञ।
 बल्केषां चिन्तालिङ्गवधस्तस्य सकामायास्त्रियास्तथेति अकामकृते तु द्वादशवार्षिकस्यार्धे स्त्रीणां
 हर्षस्य विहितत्वात् अयं विशेषः आरत्नादिः स्थितिर्नास्ति एह एव वास इति तथा च योगयाज्ञवल्क्यः
 पतितानां मेव एव स्त्रीणां प्रकीर्तितो विधिः आसोऽहं तिके देयमनुवासश्चरत्तुणोरत्तणः अमनुवासः स

म. पा.
दर

१५२

वागबेतुनः पुनः लिङ्गोऽर्थे दयित्वा ततः श्रुद्येत किं लिषमिति श्रुदायां कामतोभ्यामप्युपमन्त्रं द्याद।
 शार्वार्षिकम् पुनः श्रुदायुरोर्गत्वा बुद्ध्या विप्रः समाहितः ब्रह्मचर्यं सदृष्टात्मा सचरेत् कालिष्ठमेवाभुंजा
 नो ब्रह्मचारी सदाव्रती स्थानासनाभ्यां विहरन्स्त्रिरहोभ्युपयन्तपः अधः शायी निमिर्वर्षेस्तदपोहेतमात्रक-
 मिति अत्रैव भ्यासेनात्कर्णः गुरोः दात्रसंताभार्यां पुनर्गत्वा त्वकामतः अत्रमात्रं समुद्रतपश्च जीव-
 न्ततोपिवेति वैश्यायां त्वकामतो गमने प्राजापत्यं चरेत् कृच्छ्रं समयागुरुतल्पग इति यातवल्कोक्तवर्षत्रयं
 प्राजापत्याचरणं कल्पं हृदमनुरपि अत्रयमकामातु कृच्छ्रं नित्यं समाचरेदिति अत्रैव कामतोभ्यासे
 हारीतोक्तं मरणान्तिकं ब्रह्मचर्यं सभ्यस्य विप्रैर्वैश्यायां गुरोरज्ञानमोहितः षडंगं ब्रह्मचर्यं च सचरेद्यावदा
 युषम् इति षडंगं वाक्याण्युपस्थितः श्रोत्रमनोसिषडंगानि अमतिपूर्वं श्रुदायां पितृपत्यांगम-
 ने मन्त्रं वाचेयं मनुक्त्वा गीचीरवासा वा शय्यमश्रुलो विजनेवते प्राजापत्यं चरेत् कृच्छ्रं मन्त्रमेकं समा-
 हृत्य इति समंतः अथवा गुरुदाराभिगामी सवत्सरं कण्टकिनीं शाखापरिघ्न्य अधः शायी त्रिषवलीं भेत्ता
 हारः पूतो भवति अत्रैव भ्यासी पूर्वमन्त्रं कृच्छ्रमेव द्विगुणं कुर्यात् तज्जिह्वा पितृपत्यान्मोहाहितम्

दशादिकमिति प्राप्तिः
 द्वागुधिरुर्वद्विषयाय
 पितृपत्यांगमनेयमे
 द्वाव्यम

प. पा.
२८९

प्रवृत्तस्येतस्मै कात्यायि ह्यत्रैष द्वार्षिकं कल्पमिति मितान्तरायां ब्राह्मणी पुत्रस्य मतिर्द्वेष्यज्ञातीयगुरु
पत्नी गमने प्राजापत्यं च वार्षिकं त्रयमाचरेत् अमतिर्द्वेष्यसर्वव्यभिचारिणी गुरुपत्नी गमने पदक्रमरहिता
संहिता मात्र जयसंहिते चान्दायणत्रयं यातवल्क्यः प्राजापत्यं चरेत् कृच्छ्रं समाधा गुरुतल्पगः चान्दायणो
च त्रीन्मासान् भ्यस्येद संहितामिति पूर्वोक्तविषयद्वये कामतः प्रवृत्तौ यथाक्रमेणोशनसोक्तं
गुरुतल्याभिगामी संवत्सरं ब्रह्महत्याव्रतं षण्मासान्वातं प्लुच्छं चरेदिति ब्राह्मणी पुत्रस्य कामतः तत्रि
जातीयपितृपत्नी गमने नववार्षिकम् मातुः सपत्नी भगिनी माचार्यतनया तथा आचार्यघन्ती स्वसुतो
गच्छंस्तु गुरुतल्पग इति यातवल्केन गुरुतल्यातिदेशात् अत्रैव कामतो भ्यासे मरणोत्तिके पत्याग
त्वा पुनर्भार्यागुरोः तत्र सुतादिजः अत्राभ्यां रहितं लिंगमुत्कृत्य समस्तः अचिरिति ब्राह्मणी पुत्रस्य काम
तो वैश्यायां पितृपत्यां गमने षड्वार्षिकं तथा च पुलस्त्यः ब्रह्मपुत्रस्य तत्रिषायां नववार्षिकं वैश्यायां ष
ड्वार्षिकं तत्रिषायां पुत्रस्य कामतो वैश्यायां मातरि मविवार्षिकं शूद्रायां त्रिषड्वार्षिकं पदमेव वैश्यापुत्रस्यापी
ति एवमेव नववार्षिकमिति र्थः वैश्यायां कामतो भ्यासे लौगात्पुत्रं मरणोत्तिकं गुरोर्भार्या तयो वैश्याग

२८९

ॐ यच्चैव प्रतिहतस्तत्रैवाप्रलयातिष्ठेदिति पितृदारप्रोत्सापितस्य गुरुतत्परागमने मनुक्तयोरेत्यतरद्वय
 यं गुरुजल्पमभिभाष्येनांतप्रेसुष्यादयो मये सूक्ष्मीज्वलेतीं चाश्लिष्यस्तुनासु विशुद्धाति तप्रायः
 शयने स्वाय एके सूद्यालिंगनमपरं कामतो जननीगमने नवसिद्धः निष्कालको वृताक्तो गोमया
 मिनापादप्रभृत्यात्मानमवदाहयेदिति अधिकः। एवात्पादकं त्रकामकारविषय एवाय युज्यते अका
 मतो भ्यासर्प्यते देव इदं च प्रायश्चित्तं मुख्यपुत्रस्यैव तत्र जादीनां त्रपुत्रकार्यकरत्वेनैव न मुख्यपुत्रत्वं
 अतएव मनुः सौत्रादीन्सुताने तानेकादशयथोदितान् पुत्रप्रतिनिधीनाहुः क्रियालोपात्तनीषिणा इ
 ति एवं सायत्तमाह गमने यत्प्रायश्चित्तं तत्सौत्रजादीनामपि भवति अकामतः सर्वेणात्र मवर्णयितु
 पत्नीगमने शाखोक्तं द्वादशवार्षिकं अधः शायी जटाधारी परा मूलफलाशनः एककाले सममन्त्रे
 वर्षतद्वादशे रागते रुक्मस्त्वयीसरापञ्चसहा गुरुतत्पराः ब्रूते नैतेन शुद्धाति महापातकिनस्त्रिम
 नि अस्मिन्नेव विषये कृतमतः प्रहृतस्यैव तस्मैकादशाङ्गिः द्वात्रिंशद्वार्षिकं अकामतस्तत्रैवार्षिकं जन
 न्यातकामतः प्रहृतस्यैव तस्मैकादशाङ्गिः द्वात्रिंशद्वार्षिकं अकामतस्तत्रैवार्षिकं जनन्यातकामतः

रोशमिमुखलिष्टेसूतोभवतिकिल्बिषात् नैवृतींवादिशंगच्छेदानियातादजिह्मगः प्राणान्यागाद्विमुञ्चे
 द्वमनुस्वायंभवेत्तवीत् अर्मीकार्मीयसीलोहयतिहतिः गुरोरभिमुखस्थितावपिप्राणान्यागेनैवशु
 दिः अत्रगुरुनिषेककृत्पिता अत्रदिजप्रहणमुपलक्षणं संश्लेषमनंचयोतैरेतस्मैकेसत्येव अत
 स्ततोवाङ्मिहत्तोनमहापातकत्वे एतच्चजननीमकामतः तत्पत्नीसुवर्णासुत्रमवर्णावागच्छतः का
 मेन तथाचषड्विंशन्मते पितृभार्यातुविज्ञायसुवर्णायाधिगच्छति जननीचाप्यविज्ञायनामृतः शु
 दिगाप्रयात् जनन्याकामकारेत्तुवस्यते अयःशय्यायांशयनंस्वकर्मवित्याप्यकुर्यात् तथाचमनुः
 गुरुतंल्याभिभाष्येनंतत्येसप्यादयोमयइति शयनविशेषोवसिष्टेनाक्तः निष्कालकोद्यताभ्यक्त
 स्तप्रांशूमीपरिष्ठेजेदिति उभयेच्छातः प्रहृतातप्रायःशयनस्वापप्रायश्चित्ते स्वप्नोत्साहनप्रहृता
 त अश्रवाशिम्नहृषणवित्यादिप्रायश्चित्ते अत्रविशेषमाहमनुः स्वयेवशिम्नहृषणाबुद्धि
 सादोयचोत्तलावितिष्टतोः नीक्षमाणेनैवगमनेकार्यं शाखलिखितो लक्षणशिम्नहृषणा
 बुद्धिज्ञानीक्षमाणोद्वेजेदिति वसिष्ठः सहषणांशिम्नमुक्तंनोत्तलावाधायदक्षिणाभिमुखेग

तथैकाले भुजानस्त्रिभिर्विधैर्व्यपोहति ब्राह्मणस्य गुणाद्यस्य हत्वा विप्रस्तुतिर्गुणः प्रभूतं सान्बधं
च संप्रद्वैतकेदाग्निना गुणवान्ब्राह्मणे हत्वा तत्रियस्या गुणस्य च चरेत्सातपते कृत्वा तन्निर्यात्पविश्वये
एवमन्यापि विभो प्रायश्चित्तानि भागशः सर्वाणस्तेयविषये स्थापनीयानि यणितैरिति चतुर्विंशतिमते
दृष्ट्वा हत्वा हि जे लोभा चरेच्चान्द्रायणव्रतं गद्यानकदशाहं धर्माशताद्विगुणं चरेत् आसहस्त्रात्रिगुणम्
धर्मो मविधिः स्मृतः सर्वेषां धातुलोहानां पराकं तसमा चरेत् धान्यानां हरणो कृत्वा तिलानां मेतृवं स्मृतं र
त्नानां हरणो विप्रश्चरेच्चान्द्रायणव्रतमिति किंचिदधिकं शास्त्रीयमासत्रये गद्यानकशब्दं प्रयुज्यते केचन
देकापरिमिते प्रयुज्यते रत्नहरणे चान्द्रायणां स्वल्पमल्पविषयं तत्रादिरत्नापहारविषये वा उक्तमरत्न
हरणां स्वल्पस्तेयसमात् अथ सर्वास्तेयसमानि यातवल्क्यः अश्वरत्नमनुष्यस्त्रीभूधनुर्हरणां त
या नित्ये पस्य च सर्वस्य सर्वाणस्तेयसंमितं अश्वादीनि ब्राह्मणसंबधीनि निक्षेपः सर्वाण्यतिरिक्त
स्य अथ गुरुतल्पया यश्चिरे यमः गुरुदारुभिर्गमनं कृत्वा मोहेन वैद्विजः ज्वलन्ती मायसे शय्यासे विशेषे
कुरुतल्पगः श्रीमी ज्वलन्ती मास्त्रिष्यस्तपुने सविश्रुचति अथ वा शिश्रुषणा बुक्त्यप्रतिगृह्यचग

म.या.
२७८

चित्रमिदं कुर्याद्भदतो मेति बोधय लोमहीने च ताकुञ्च आत्मानं पावकेति येत् हत्वा तकांचनं वीरति त्रि
णे ब्राह्मणस्य सान्निध्यो ह्यनाथस्य डरे दरपरो गुह आत्मानं सहने दीरशस्त्रिणाडस्वरेणात् ततः शु
द्धिमवाप्नोति दिष्टाने प्राणवर्जितः हत्वा तकांचनं वैशेषा गुणिनो ब्राह्मणस्य च यस्य नीगुणा हीनश्च स्नानव
धसुराधिय तद्वच्चपजति प्राणास्ततः शुद्धिमवाप्नुयात् चरेत्सांतपनं कृच्छ्रं तन्निर्यात्मात्मशुद्धये निर्यात्
स्वामिने दत्वा आत्मशुद्धये मरणं तिक प्रायश्चित्तं करणयोग्यताये अस्मै वार्थमाह तन्निर्यात्मेति वाक्यं
तत्प्रवदंति मनीषाणाः तत्पूर्वचैव योग्यस्य सूचकं नात्र संशयः निर्यात्मेति वाक्यमिति चरेत्सांतपनमिति।
पूर्ववाक्यं तन्मरणं तिक प्रायश्चित्तं तत्पूर्वयोग्यस्येति भावयोरयं निर्देशः योग्यत्वसूचकमित्यर्थः अपह
तद्रव्यं दत्वा सांतपनचरणानंतरं मरणं तिक प्रायश्चित्तं कुर्यादित्यर्थः क्षत्रियस्य तु बालस्य ब्राह्मणो हर
तो यदि पंचनिष्कप्रमाणं तत्सर्वं कौतवं प्रति कृत्वा जिनीजटीदांशीमिताशीदिज्ञाने वने जयमाणा नो
र्कसर्जं च चरेन्ब्रह्महतो ब्रतम् क्षत्रियस्य गुणाय स्य हत्वा विप्रसूतनिर्गुणः चतुर्थकाले भुञ्जानः स्त्रिभिर्वर्षै
र्विशुध्यति क्षत्रियादयोऽपि गुणिनैव शुद्धेयुर्नात्र संशयः विप्रस्य गुणवान्विप्रो निर्गुणस्यापहृत्य च

२७८

राभक्तमत्वेन तदधिकरे धनं दद्यात् यत्तु व्यासवचने एतदेव ब्रतं स्तेनः पादहीनं समाचरेत् दिनिनव
 ५ वार्षिकं तत्रिगुणस्वामिकसवर्णापहारे यच्चात्रिगुणं षड्वचरेत्कृच्छ्रं यजेद्वाक्रतुना हिजः तीर्था
 निवाभ्रमन्विद्धास्ततः स्नेयादिसुच्यत इति तन्निर्गुणस्वामिकसप्तमकुटुम्भरक्षणार्थापहारे क्रतुः
 सर्जिदादिः इत्येवमादीन्यन्यपि प्रायश्चित्तानि विषयविशेषशक्त्याद्योपक्षयायोग्यानि तथा च भ
 विष्णुसुराणो महापातकनिर्देशोत्तरीये स्तेयमुच्यते ब्राह्मणद्वयविशेषात्प्रयोजनविशेषः श्रुतबन्ध
 विशेषाच्च प्रायश्चित्तविधीयते ह्यत्यातुकाचनं विप्रगुणिनो ब्राह्मणस्य स्वयंच निर्गुणो वीरच
 रेद्धसंहनै ब्रतं यदाच निर्गुणः स्वामी तत्रियो वैश्वपयवा हर्ता च ब्राह्मणो वीरतदापस्तस्वभाषितं
 तत्रियस्य सूर्यप्रष्टगुणहीनस्य कृत्स्नशः हत्वा तु कोचनं विप्रप्रायश्चित्तमिदं चरेत् चतुर्थकाले भो
 जानस्त्रिकाले स्नानमाचरेत् चतुर्थकाले भुजानस्त्रिकाले स्नानमाचरेत् स्थानासनाभ्यां विहरंस्त्रि
 मिर्वर्षे विमुच्यते च ब्रह्मदीनां गुणवतामहोपापहर्ते गुरुः क्षत्रादीनां गुण अत्यान्वये च तथा एतदे
 व भवेदिभो श्रेष्ठविप्रसवर्णां तु प्रभूतमापहत्य च सविशिष्टान्वये च ब्राह्मणो द्यूतवह्नभः प्रायः

म/पा.
२७८

त्रेधेकादशगुणादानसमर्थस्याचातुर्गुणाचरणामनेनन्यायेन प्राप्तं तज्जातिशक्त्याद्यपेक्षया द्वैगुणादिकं कल्प्ये
यशराजामसुखं देनाहेतुमसमर्थः शरीरशक्त्याद्यभावात्तदावसिष्टोक्तं ज्ञेयं स्तनः प्रकीर्णकेशराजानमि।
त्यादि ततस्तस्मै राजोऽम्बरं शस्त्रं दद्यात् तेनात्मानं प्रमापयेन्मरणात्प्रतीतिविज्ञायते ततस्तस्मै राजो
रणत्प्रतीतिविज्ञायते तेनात्मानं प्रमापयेन्मरणात्प्रतीतिविज्ञायते ओऽम्बरं तास्त्रमयं त्रिव्रिया
ये ब्रह्मणस्त्वहिरण्यो ब्राह्मणो धैर्यगुरुश्रोत्रिययागस्थविप्रसुवर्णहरणो च वसिष्टोक्तं मरणान्तिकं प्रायश्चि
त्रं निष्कालकोद्युताक्रोगो मयाग्निनापादप्रभृत्यात्मानं प्रमापयेन्मरणात्प्रतीतिविज्ञायत इति नि
ष्कालकशब्दः पूर्वमेव व्याख्यातः यत्र राजतादिद्रव्यान्तरबुद्ध्यावस्त्रान्तरवर्द्धना सुवर्णमपहरति तदा
ज्ञानापहतमच्यते तत्र प्रायश्चित्तं याज्ञवल्क्ये अनिदेयं नृपेषु द्यौस्तरापव्रतमाचरन् आत्मतल्पसुव
र्णं वा दद्यादविप्रतृष्टिस्त राजनिश्चयनेव द्वादशवार्षिकं व्रतं संस्मरेत् आत्मतल्पसुवर्ण
दानादिगुरुतरप्रायश्चित्तसमपाठ्यात् सुरापव्रतमित्यनेन शवशिरोध्वजतत्कपालधारणानिरासः
यद्यप्यहतात्पतयनं बालदात्मतल्पसुवर्णदानं आत्मतल्पसुवर्णाभावे विप्रस्ययावजीवकुटुम्भ

२७८

गोजैह्यमुत्कर्षेचवजोन्तं रजसलामवासादः उरायानसमानिषट् जैह्यकोटिल्यंभुच्चगुरुविषयं देवलः म
जोद्वितीयायोभायोदहेद्वैताप्रिकाग्रिभिः जीवंत्यांप्रथमायांतसरायानसमाहितदिति समत्वकथनंतत्प्रायश्चि
ज्ञानिदेशांश्च अतस्तदर्थंप्रायश्चित्तंभवति व्रतानिदेशोत्पादनंभवतीनिप्राङ्मुद्रपितं अथसुवर्णस्तेयप्राया
श्चित्तं याचवल्सः ब्राह्मणः स्वर्णहारीतराज्ञेतसमलययत् स्वकर्माख्यापयंस्तेनमुक्तोपिवाशुचिः राजा
भिषेकादिगुणवात्तत्रियः तेनसमलेनहंतोमरणामुक्तोवाशुद्वपव अहनेराज्ञेदोषास्तेव अतएवमनुः अतऊ
र्ध्वप्रवत्पामिसुवर्णस्तेयनिष्कृतिम् सुवर्णायनिरुद्धिप्रोराजानमभिगम्यत् स्वकर्माख्यापयं ब्रूयान्मोभवानन्ना
शास्त्विति गृहीत्वामुसलेराजासकृद्व्यात्तुतंस्वयम् वधेनशुद्धातिस्तेनोब्राह्मणास्तपसैववा राजास्तेननगंतव्यो
मुक्तकेशेनधावतः आचरणेनतस्तेयमेवंकर्मास्मिशाधिमां स्कंधेनादायमुसलेजगुदंवापिवादिरे अविंभो
भयतस्तीक्ष्णामायमेवंकर्मास्मिशाधिमां स्कंधेनादामुसलेजगुदंवापिवादिरे संदेउमेववा शासनादाविमोत्ता
दस्तेनः स्तेयादिमुच्यते अशासिनादाविमोत्तादास्तेनः स्तेयादिमुच्यते अशासिनादाविमोत्तादास्तेनः स्तेया
दिमुच्यते अशासित्वात्तरजास्तेनस्याप्रोतिविलिषमिति शाधिजहि अविः स्त्रीकाष्ठकुडालः शक्तिंभोभय

म. या.
२७६

लीनुर्ध्वलोत्पन्नेन क्रमेण याद्विजातिभार्याः शृङ्गायन्तास्ताभिः सुरानपातव्या यदिपिंवेयुस्तदार्थप्रापयित्वं तथा
चमनुः पतन्मर्थशृङ्गायन्तास्ताभिः सुरानपातव्या ब्राह्मणाभार्यायाश्च द्रव्याभिमभ्यमात्रेन पातव्या ब्राह्मणा
स्पनिषिद्धत्वात् यदिविवृतिसतदापातित्यंतास्तिनिषेधस्य शृङ्गायन्ताविषयत्वाभावात् तत्सर्गात्पुत्रास्त
णस्यापिन पातित्यदोषः किंत्वेन स्वाभवति गर्भे च देवो जायते प्रथमतः शृङ्गावेदन सर्वसमाने तत्रापि पीतमद्य
या सह संसर्ग इति स्वल्पो दोषोऽस्मैव अतएव दोषमातृक मध्ये मद्यपत्नी निषेवणमिति परिगणितम् एतत्सर्व
मभिप्रेत्याह शाबः सुरालसुनपातुं गृज्जनकमांसादीन्पित्वा निवर्जयेत् अहारमयशरीरं तन्मयत्वाद्वाह्मणाः सं
कीर्यन्तमात्रसितपीतादिभिर्गर्भः सम्भवतीति अथ सुरापानसमानि तत्रमनुः ब्रह्माकृता वेदनिन्दाकोट
सात्पसहद्वयः गर्हितान्त्राय योर्जग्धिः सुरापानसमानिषट् गर्हितं पलाण्डादि अनाद्यममेध्यादीनीति स्म
तिमंजरी कल्पतरौ त्वगर्हितं शस्त्राप्रतिषिद्धमपिलोकमिन्दितं अनाद्यं लघुनादि मतिपूर्वमनयोर्मन्त्राणोऽसुरा
पानसाम्प अतएवमनुः इवाकिं वदुराहं चलस्तनं ग्रामकुक्कुटं पलाण्डं गृज्जने चैव मत्प्राजग्यायते नरः अम
तिपूर्वकत्वेन प्रायश्चित्तं तत्रैवैवोक्तं अमत्यैतानिषट्गुणास्तपनं चरेदिति याज्ञवल्क्यः निषिद्धमन्त्र

२७६

धेनान्नोवासाणो न पति तद्यावत्सतत्रविशामज्ञानतः रेतोविमूत्रपाणेयास्तवल्पाः अज्ञानात्सुरापीता रेतो विण्मूत्रमे
 ववा पुनः संस्कारमर्हति त्रयोवर्णाद्विजातयः अत्रसुरापेक्षादित्रयव्यतिरिक्तमद्यप्यश्चित्तस्यास्यत्वात् पुनरुपनयने
 तेष्वेकमुपवर्कम् तथाच गोतमो मद्यशब्दप्रयुक्ते अमत्यामद्यपाणे ययो हृतमुदकं वायुप्रतिग्रहेत प्राणिपिवेत्सक
 ब्रुः ततोऽस्य संस्कारः मूत्रपुरीषकृणोपरेतसां प्राशने चेति ज्ञानं तव सिद्धोक्तं द्रष्टव्यं मत्यामद्यपाणे ययो हृत
 मुदकं वायुप्रतिग्रहेत प्राणिपिवेत्सक ब्रुः ततोऽस्य संस्कारः मूत्रपुरीषकृणोपरेतसां प्राशने चेति ज्ञानं तव सिद्धोक्तं
 द्रष्टव्यं मत्यामद्यपाणे त्वसुरायाः सुरायाश्चाज्ञानेन कृच्छ्राति कृच्छ्रो हृतप्राशः पुनः संस्कारश्चेति सुरायाश्चा
 ज्ञानत इति एतच्च द्रव्यांतरं संस्पृष्टायाः सुराया बलात्पातेन तत्राप्यशक्तस्य वेदितव्यं यस्यापस्तम्बिनोक्तम् अ
 भत्याणां मयेयानां मेलनानां च भक्षणे रेतो मूत्रपुरीषाणां प्रायश्चित्तकथं भवेत् पद्मोऽम्बरबिल्वानां य
 लाशस्य कुशस्य च एतेषामुदकं पीत्वा त्रिरात्रेण विशुध्यति इति तदज्ञानात्ताला मद्यस्य सकृत्पाणेनैव
 दितव्यम् एवमर्थैः ऋषिद्वयवचनप्रायश्चित्तानि जातिशक्तिवयोन्वयज्ञानाज्ञानसकृदद्याभ्यासात्पताभ्या
 सबलात्काराद्येत्तया योज्यानि एतसि गुरुणि गुरुणि लघुनि लघुनीति गोतमस्मरणान्न निस्त्रोवा

२७५

२७५

जसर्वकपानेदियुक्तं सत्प्राप्त्यसेवसिद्धौक्तं, अभ्यासेतसरायां अग्निवर्णासुरां पिवेत् मरणात्पूजोभवति अत्रस
 राशुद्धौगोरीमाधीपरः साक्षात्सरायाः सक्त्यानेयिमराणातिकस्याक्तत्वात् तथाचभविष्यसुराणां गोरीमाध्मोस्त
 याभ्यासेप्राणातिकमुदाहृतमिति केचित्तुयातवत्सर्वचनमन्यथायवेति भक्तयेतुसमानिशिङ्गेत्येकवचनं
 तत्त्वेनतन्मानवेनसमानार्थं कण्ठान्भक्तयेदद्विषाणांकवापिवेनिशि सरायानायनुत्थंवालवासाजटीध
 नीति एतच्चाबुद्धिपूर्वसरायास्तातमात्रसंयोगेद्रष्टव्यं प्रायश्चित्तस्यात्यन्तादोषोप्यत्ययवकल्पनीयः अतए
 वयानशोध्यत्रयानाविनाभूतत्वादिसंयोगेद्रष्टव्यं प्रायश्चित्तस्यात्यन्तादोषोप्यत्ययवकल्पनीयः अतएव।
 यानशोध्यत्रयानाविनाभूतत्वादिसंयोगेद्रष्टव्यं प्रायश्चित्तस्यात्यन्तादोषोप्यत्ययवकल्पनीयः अत्रापिबाल
 वृद्धादीनामृष्टवदेवाथ्योदंष्ट्रकल्पनीयः उपनीतानांवालानामर्थं अनुपनीतानामादः एवंविवाहिताविवा
 हितभेदेनस्त्रियाभ्युपि उपनयनस्थानत्वादिवाहस्यावौधायनः त्रेमासिममत्यासरायानेकछादपादेचरि
 त्वापुनरुपनयनमिति नृद्वयसाध्यव्याधुपशमार्थयानेवेदितव्यम् अत्रैवविषयेबार्हस्पत्यमपि गोडी।
 माध्मोसुराणीष्टीषीत्वाविप्रः समाचरेत् तप्तकृच्छ्रपराकंचंचाद्रायणमनुक्रमात् इति यदासद्यसेसृष्टशु

म. पा.
२७२

वधुजीत्यभिहितं तस्यानपोशेण धुजीति विज्ञेयं जटीवेति वा शब्दः पिण्डाकादिभक्षणं दृश्यमायश्चित्रेन विक-
 लार्थः सच विकल्पेन व्यवस्थित एव व्यस्य विषयविभागे देवमेत्यति गोवालकस्थिताः केशावालाः छागा
 दिलोमानिवा तन्निर्मितवस्त्रप्रादृत्यातिदेशिकत्वेपि संपूर्णमेव प्रायश्चित्तं भवति तथा च वृद्धहारी-
 तः द्वादशभिर्वर्षे भस्माक्षतकिनः पूयंते इति अथवा पिण्डाकं तिलकल्कं कणान् तंडुललवान्वा आ-
 हातं तद्व्यतिरिक्त्यागेन सकृत्प्राणायाममात्रमेव समानुर्यत्र यंत्रां भक्षयेत् द्वादशवार्षिकाचरणपिण्डा-
 कादिभक्षणं जलबद्धा सकृत्सुरापीत्वा हृदने कृते वेदितव्यम् यदा ह्यसः एतदेतद्व्रतं कुर्यान्मद्यपन्न-
 दने कृते पंचगव्यं च तस्योक्तं प्रत्यहं कायशोधनमिति एतदेव ब्रह्महत्याव्रतमेव पिण्डाकभक्षणो न सं-
 व्यवहार्यत्वमेव न पारलौकिकनरकोपभोगनिवृत्तिरिति कल्पनीयमल्पप्रायश्चित्तत्वात् अथवा द्वा-
 दशवार्षिकाशक्तं प्रत्युपदेशः सतलो रुद्धये शुद्ध एव अथवा ज्ञानतः पेष्टीपीत्वा इदितस्य ब्राह्मणास्य
 द्वादशवार्षिकं तस्यैव पूर्ववदेव गोश्रीमाधी विषये पिण्डाकादिभक्षणं चेति कल्पनीये गोश्रीमाध्यातो

२७४

प्रस्थानमातिष्ठत्सु च सर्वकिल्बिषादिति तच्च मरणान्तिक प्रायश्चित्तं पर्वदावोदेष्टव्यं अप्रियुतु तद्युत्पन्नश्चेत्
 स्वयमेव तात्पाकुर्यात् अथुत्पन्नश्चेत्प्रायश्चित्तस्वरूपं शिष्टेभ्यो ज्ञात्वा तदनन्तामन्तरेण स्वयमेव कुर्यात् तथा च
 मनुः मतिपूर्वमभिर्देशं प्राणान्तिकमिति स्थितिरिति एवं प्राणान्तिकेषु सर्वत्र तेयं बालादिषु पादः पादो
 बालेषु दातव्य इत्यादियोज्ये यत्तु कुमारवचने मयमूत्रपुरीषाणां भक्षणो नास्तिकश्च न दोषस्त्वायं च माद्व
 र्धाहर्धं पित्रो सह क्रूरोरिति तत्स्वल्पदोषप्रदर्शनार्थं न्यायायोगो निषेधस्य प्राग्दर्शितत्वात् अतएव जात
 वरपिः उपनीतस्तयो बालो मयं होमापि वेद्यदितस्य कृच्छ्रत्रयं कुर्यान्माता भ्राता तथा पितेति सारायाने तेष
 ट् कृच्छ्राः कल्याः यत्तु मतेन मवचनम् प्रागुपनयनात्कामचारपादभक्षा इति तत्सारादिव्यतिरिक्तपर्यु
 पितादिविषयन् अक्रामतः सारायाने प्रायश्चित्तमाह याज्ञवल्क्यः बालवासाजदीवापि ब्रह्महत्यां व्रतं
 चरेत् पिण्याकं वा कण्ठापि ब्रह्महत्यां व्रतं चरेत् पिण्याकं वा कण्ठापि भक्षयेत्तु समानि शि बालवासाग्र
 हणमिति तदर्थं यत्तु लक्षणार्थम् अत्र च शवशिरो धनतत्कारालधारणानि वृत्तिः मनुना यत्सरायव्रतं

म-प्रा-
२७३

काथेनायादिजाग्निवर्णां यातवल्क्यः सुरांतघ्नगोमूत्रययस्ममग्निसन्निभं सुरापोन्यतमं पीत्वा सरणा बुद्धिम्ब्र
ति गोमूत्रमपि न वलीवन्दस्य अपितु स्त्रीव्यक्तेरेव सतः पीत्वा न्यतमं पीत्वा सरणा बुद्धिम्ब्रति गोमूत्रमपि न वलीव
ययः साहचर्यात् एतच्च सकृत्कामकारे तथा चांगिराः सुराघानं सकृत्कृत्वा चाग्निवर्णां सुरां पिवेदिति बृहस्प
ति सुराघाने कामकृते ज्वलन्तां तां विनितियेत् सुखेन यावि विर्दग्धो मृतः शुद्धिं वा प्राप्नुयात् गोमूत्रमग्निवर्णां
वा पिवेत् तालिलमेव वा कुर्याद्दानशाने तावद्यावत्प्राणौ विमुच्येते इति यत्र मरणात्तिक्रमयश्चित्तान्तरं शवशरी
रं विद्यते तत्र मरणादेव पायस्यापगतत्वात् दाहादिसंस्कारः सद्य एव भवति तथा च भविष्यसुराणाम् आपसेभा
जने तत्रा ब्राह्मणो वारुणी पिवेत् अग्निवर्णां पायहं ततः पापात् मुच्यते जीवितस्यांतकाले तत्र शमशाने वि
हितो विधिरिति कर्तव्य इति शेषः शमशाने विहितो विधिर्दाहादिः शरीरभावे अस्थिषु पात्नाशविधिना
वासंस्कारः कर्तव्यः अत्र विशेषमाह पेरीनसिः सुरायः आन्द्वासा अग्निवर्णां सुरां पिवेदिति प्रचेताः सु
रापो अग्निवर्णां मायमेन पात्रेणातामेणां वा पिवेदिति अङ्गिराः भृगुप्रयाते पतनं ज्वलनं वा ममाविशेत् महा

२७३

रंतालेखार्जयानसं मध्यं चैव माधीकं मैरेयं नारिकेलम् अमेधानि देशोतानि घानि ब्राह्मणस्य तद
ति पुलस्त्यः पानसेद्रातमाधकं लार्जरेतालमैदवम् मध्यं चैव साधीकं मैरेयं नारिकेलं समानि च वि
जानीयान्मद्यान्येकादेशे वत द्वादशोत्तरा मद्यं सर्वेषां मध्यं स्मृतमिति मनुः यत्तरतः पिशाचान्नं मद्यं
मांसं सुरासधम् तद्वात्सल्येन नातव्यं देवानामप्रताहविरिति राजन्यं वेशपयोः सुरानिषिद्धा नगो ग्रादिम
द्यनिषेधः तत्रापि ब्रह्मचारिणोऽस्ति निषेधः समान्येन ब्रह्मचारिणो मध्यादिनिषेधात् व्यास उभो मध्याम
वादी वौद्रेष्टो मेकेशवार्जनाविति बृहद्याज्ञवल्क्यः कामादपि हि राजन्यो वेशपो वापि कथंचन मद्यमेवासुराः।
पीत्वानदां वप्रतिपद्यते इति सुरात्पतिप्रभृति द्विजातिमात्रस्य निषिद्धा तस्माद्वाह्येण राजन्यो वेशपश्चनसु
रापिवेदिति स्मरणात् तथा सुरापाननिषिद्धस्तज्जात्याश्रय इति स्थितिरिति शूद्रस्य न सुरानिषेधो नामापि
मद्यनिषेधः इति स्वरूपनिरूपणं अथ प्रायश्चित्तम् तत्र मनुः सुरं पीत्वा द्विजो हामादग्निवर्णा सुरं पिबेत् न
यास्य काये निर्दग्धे मुच्यते किल्बिषा ततः मोहात् शास्त्रार्थापरिज्ञानात् न तत्स्वरूपापरिज्ञानात् अग्निवर्णा

म.प्र.
२७२

तानिदेशस्याधिकतान्नत्रपादेनसाम्यद्वारातिदेशप्राप्नोवचहितत्वात् तदर्थं प्रायश्चित्तमिति युक्तं अनेनैवाभि
प्रादेणास्मृतिमैज्यामभिहितं समानां चातिदेशिकेभ्योपि नूनत्वमिति अतएवमितादरायो यानिसुव
र्णस्तेयसमतेनप्रतिपादितानि तेष्ट्वप्यर्थमेवकार्यमिति अपरार्केपिसुवर्णस्तेयप्रकरणोत्तत्सामान्य
धंप्रायश्चित्तानीति येषांचकोटसाहस्यदीनांब्रह्महत्यासाम्यसरायानसाम्यचाभिहितं तत्राधिक्यत्ताश्रय
त्वेनपादेनमेवकल्प्य अथवाशक्तिमतःपादेन शक्तिरहितस्यार्धमितिकल्पनीयमिति स्मृतिकारिणी
यः तत्रपादेनत्वनिदेशोसंयुक्तमेवप्राप्नोतित्यतिदेशस्यात्वात् तत्वात् अथसरायानप्रायश्चित्तं सरोपैष्टे
व तदाहमनुः सरोवैमलमन्त्रानोपाप्याचमलमुच्यते तस्माद्वात्याराजमौवैश्वस्यनसरापिवे
दिति यत्तुतेनेवोक्तं गोरीपैष्टीतथामाधीविज्ञेयात्रिविधासरा यथाचैकातथासर्वानपातव्या
द्विजोतमेः तद्विजोत्तमानांब्राह्मणानो गोरीमाध्यावपिपैष्टीसमत्वप्रतिपादनार्थं अत्रद्विजोत्त
मग्रहणाद्वात्याराजसरादिसकलमध्यानिषेधउत्पत्तिप्रभृत्यपि अतएवहृद्विस्र माधुकमैतवैसे

२७२

यामाह पातकप्रोयश्चिन्तातिदेशस्यलेर्निदिष्टस्यापिमेहजात सात्ताद्वस्यहन्ननस्येनइवातिदिष्टस्यले
 यागस्यतत्रादिहन्ननेपिप्रवृत्तिसाम्यादेशमेवकल्पे यन्नकर्मविपाके ब्रह्महत्याप्रायश्चित्तातिदेशात्तद
 धर्मिककल्पयेति तत्पापस्येयभुक्तेवेनस्वत्यावशिष्टत्वात् तस्मान्महापातकसमेष्वपिदिष्टेषुचपा।
 दोनंप्रायश्चित्तंकल्पनीये अनेनैवाभिप्रायेणामिनाक्षरायां अतएवोपदेशिकेभ्योमूनत्वादितिदानि।
 देशिस्थानां पादोनान्येवब्रह्महत्याव्रतानिद्वादशावार्षिकादीनिभवेतीति अपरार्केपि नवधंक्तवतो
 कृतवत्तैकमेवव्रतंयुक्तं तेनन्नतः पादोनंकल्पमिति चरेव्रतमहत्यापिचातार्थचेत्समाहितइत्येतद्व
 चनव्याख्यानसमयेभिहितंमहापातकप्रकरणे स्मृतिमंजरीमपि आतिदेशिकेषुचातिदेशविधाना
 दैवोपदेशिकेभ्यः किंचिन्नूनताविज्ञेयेति एतच्चसमेष्वपिदिष्टेषुचपादोनकल्पनेब्रह्महत्यासमेषुतद्व
 तानिदेशेषुचक्रमेणार्धपारानंचकल्पनीये तथाहि समवेभिहितेपञ्चात्रायश्चित्तमतिदेशेनप्राप्नोती
 ति द्वितीयकल्पायांप्रायश्चित्तप्राप्तिः सात्ताद्वतानिदेशेषुप्रथमकल्पायामेवव्रतप्राप्तिरिति सात्ताद्व

दर्शनात् अत्रापि जातसक्तिवयो वस्थाद्यपेक्षया द्वादशवार्षिकादीनियथायोग्यं

म. प.
२७०

मावासाः राजसोमो मेघात्पादिसुसमशब्दस्य किंचिन्मूने प्रयोगो योज्यानि अथ ब्रह्महत्याव्रतातिदेशः याज्ञवल्क्यः यागस्य
तत्र विद्वानोचरेद्ब्रह्महत्याव्रते गर्भहाचयथा वर्णतथा त्रीणीनि हषकः यागोत्रसोमयागः यः तत्रै निधाय स्वान्यायुधा
नि ब्राह्मण एवायुधे ब्राह्मणोऽप्येण ब्रह्मभूत्वा यज्ञमुपवर्त्तत इति श्रुत्या सोमयागं प्रति तत्रियस्य सोमयागकर्त्तृ ब्राह्म
णात्वाभिधाज्ञात् वसिष्ठेऽपि सवनमंतो राजस्यैव श्याविति सवनसं प्राद्य सोमयागमेव निर्दिशति दीक्षणीयायाद्बुध
मवभ्याप्राक् सोमयागे वर्त्तमानयोः तत्रियैवैष्ययोर्हनेने ब्रह्महत्याव्रतंचरेत् यद्यपि न्यायतः किंचिन्मूने प्रायश्चि
त्तं प्राप्नोति दिष्टत्वात् तथापि संपूर्णमेव प्रायश्चित्तं कर्त्तव्यं श्रायस्तत्वेन पूर्वयोर्वर्णयोर्वेदाध्यायिने हत्वेत्युपक्रम्य सव
नस्य तत्रियाभ्युधे द्वादशवार्षिकविधानात् पूर्वयोर्वर्णयोः तत्रियैवैष्ययोरिति तद्भाष्ये अत्रापि जात्याद्यपेक्षया
मूनाधिककल्पनायोऽत्र गर्भहाचयथा वर्णमित्यादिविवाहितास्त्रिसंभूतं स्त्रीषु व्यंजके रनभिव्यक्तं गर्भहत्याय
द्वर्णापुरुषवधेयस्यायश्चित्तं तद्वर्णगर्भव्येतव्यायश्चित्तंचरेत् तथा यद्वर्णा त्रीणीवधस्तद्वर्णा प्रायश्चित्तं कुर्यात् न
प्राचमनुः हत्वा गभामविज्ञातमिति स्त्रीषु न पुंसकव्याक्तविशेषज्ञानेन यथा लिंगं प्रायश्चित्तं कुर्यात् अङ्गिराः आ

२७०

तामिशंसनमित्युक्तं तथापि प्रायश्चित्तस्य मत्तत्वादनृताभिगांसनेपिमहत्त्वं कल्पनीये आपराधः दोषबुद्धानसर्वः प
 रेषांसमाख्यातास्यादिति अत्र प्रथमतः एतदोषकथनेति षड्मिति प्रथमं मिथ्या गुरुविषये मिथ्या भिशंसकस्य ब्र
 ह्महत्यासमं प्रायश्चित्तं स्रुद्धः मित्रस्य ब्राह्मणस्यापिवधेः अधीतस्य च नाशने अधीतस्य वेदस्यासच्छास्त्रविनोदना
 लस्यादिनाशमस्मिन् विस्मराणं यच्च स्वाध्यायत्यागस्योपातकमध्ये परिगणनं स्वाध्यायामिसुतत्याग इति तत्सच्छास्त्राभ्यास
 निवृत्तेन कुटुम्बपोषणव्यग्रतया वापरित्यागे दृष्टव्यं यत्तु मनुना सुरापानसमत्वं मुक्तं ब्रह्मोत्ततावेदनिंदा कटसाहं
 सह दूधः अर्हितान्नाद्ययोर्निधिः सुरापानसमानिषट् इति तत्रायश्चित्तविकल्पार्थं एवमन्यत्रापि तथा अस्त्वं
 न्तं च समेत्कर्षे राजगामिचर्मैषु न गुरोश्चालीकनिर्वधः समानि ब्रह्महत्या राजकुलादिष्वच चतुर्वेदा वेदोक्त
 भित्त इत्यभिभाषणादिसमुत्कर्षे न्तं यत्र गुणवत्तायां सत्त्वं परीक्षको जानन्त्रपिसमुत्कर्षविषयः दीप्तो चेत्तदा
 पि ब्रह्महत्यासमं प्राप्नोति विसः शरणागतहनने ब्रह्महत्यासममिति प्रचेताः गोगर्भिणीबाल
 मानमिति एवमन्याप्यपि वचनानि गवीषणीयानि अत्र समत्ताभिधानात् शिष्टाचारवलेन पौ

वधोवृत्तदत्तस्य

वधोवृत्तदत्तस्य

दोत्रं कल्पं सुवि
स १

म-पा.
२६८

कालं दद्यात्पुगपत्सुरमन्दननिमित्तमेकमाश्रित्य हन्ति नैकेन वापि भोः ब्राह्मणं ब्राह्मणो वीर ब्राह्मणान्स्ववह
नपि निहन्त्य पुगपद्वीरपर्वमाणिक्यं चरेत् किं तत्र सरशां मूलविशेषगतः शृणु बुद्धिपूर्वो बुद्धिपूर्ववि
कल्पे शृणु पुत्रक अकामतो यदा हन्याद्ब्राह्मणान्मानवो गुह चरेद्द्वने महाचोरेयावत्प्राणपरितयम् का
मतश्च यदा हन्याद्ब्राह्मणान्स्वरसत्तम तदात्मानं दहेद्दग्धौ विधिना येन तं शृणु भूतानि कालको वीरवेष्टयि
त्वात्वाससा वृताक्तेन महाबाहो दत्ता सर्वसंमेव हि हित्वा पादौ करीषां ग्रीदहेदात्मानमात्मना उत्तमो गद्धि
विधेददत्तस्यात्सुरसत्तम एवमत्र महाबाहो निर्दोषः परिकीर्तितः निष्कालकः कालोत्तरनपेक्ष इति स्मृ
तिमंजरीं निर्गतकालकसवर्णात्मकं केशादियस्मात् सनिष्काल इत्यपराकीदौ अथ ब्रह्महत्यासमानो
प्रायश्चित्तं तत्स्वरूपे चाभिधीयते याज्ञवल्क्यः गुरुणामध्यधितेपो वेदनिन्दासहद्वधः ब्रह्महत्यासमं ते य
मधीतस्य वचनाशने गुरुणामध्यधितेयः पित्रादिगुरुणामुपर्युपर्यालेयः अद्वतेन लोकाचिदितपत
नीयमायशंसने तथा च गौतमः गुरोरन्ताभिर्गुणैः सनमितियातकसमानीति अथ यद्यपि सामान्येनाह

२६८

रात्रोपोषितो दिज्जति एवमन्यापि स्मृतो तरोक्ता निप्रयश्चिन्नानि न्यूनाधिकानि जातिश्च ज्ञाययेत्तया योजनीया
नि मूर्धावसिक्तस्य ब्राह्मणवधे ब्राह्मणदधिकं अनेनैव दिशा इतरानुलोमजानां स्वसन्निहितो तु माषितयाधि
कं स्वसन्निहितनीचापतयान्मूनमित्येवैयदिकल्पनीये यस्तु सोमयागं कुर्वन्तं ब्राह्मणं व्यापादयति तस्य पर्व
द्या ब्राह्मणानां तसाराज्ञो द्विगुणा भवेदिति तपनेन मायेन यस्यायश्चित्ते प्राप्नोत द्विगुणं भवति तथा च याज्ञवल्क्यः
द्विगुणं सवनस्येत ब्राह्मणव्रतमादिशेदिति सवनसम्पाद्यः सोमयागः सवनशब्देनोच्यते तत्रस्यः सवन
स्यः सोमयागं कुर्वाण इत्यर्थः यच्च भविष्यत्पुराणवचनं ब्राह्मणं यजमानं च हत्वानिष्कृतिमाचरेत् चरित्वा
दौर्ध्वा द्वा निसेतुबंधं च पश्यति इति एतच्च गुर्वी चर्यादि रूपे सोमयागकर्तृविषयं यतस्तत्रैव निहत्य स
रशामूलहंतं त्वे ब्राह्मणस्येत अथ वा गुरुविषयं प्रायश्चित्तमिदं गुरुवचनदेव शान्मूल एव तस्ते ब्रवी
म्यहम् अत्युपक्रम्य ब्राह्मणं जलयजमानं वेति परिपठितं अत्र द्वादशाहानीति बह्वचनेनैकपि जलन्याये
न त्रित्वं पर्यवसितम् युगं यत्कामतः अकामतो वा अनेक ब्राह्मणवधे भविष्यत्पुराणो विशेषो मिहितः एक

म. पा.
२६८

वानप्रवर्जितः आयश्चित्तं तदुक्त्यादिदं पापविशुद्धये धनं वा जीवनायालं गृहे वासः परित्यज्य यद्वा पराशरोक्तं न शु-
द्ध्यति पराशरोक्तं आयश्चित्तं यथा चतुर्विधोपपन्नस्तु विधिवद्ब्रह्मघातके समुद्रसेतुरामने प्रायश्चित्तं विनिर्दिशेत् स
तु बंधपथे भिक्षां चतुर्वर्णां समाचरेत् वर्जयित्वा विकर्मस्थो ह्यद्रोषानदिवर्जितः अहं उक्तकर्मवै महापातककार-
कः वैश्वदेवेषु तिष्ठामि भिक्षार्थी ब्रह्मचारीति गोकुलेषु च गोष्ठेषु ग्रामेषु नगरेषु तपोवनेषु तीर्थेषु नदीप्रस-
वेषु च एतेषु व्यापयनेनः पुण्यं गत्वा तु सागरम् ब्रह्महापि प्रमुच्येत स्नात्वा तत्र महोदयो ततः पूतो गृहं गृहं
प्राप्य कृत्वा ब्रह्मणो भोजनम् दत्त्वा च स यत्र विराणियूतात्मा प्रविशेद्गृहं विंध्या उन्नततोयस्य निवासः परिकीर्तितः
पराशरस्तं तं तस्य सेतुबन्धस्य दर्शनमिति मनसा ब्रह्महननमध्वस्य यदा स्वतः एव जिघांसाद्या उपरतस्तदा वा-
सिष्ठोक्तं द्वादशरात्रद्वयं द्वादशरात्रम् भक्षेद्द्वादशरात्रमुपवसेदिति निर्गुणस्य हं तत्प्रत्यनेयं पुंस्त्वय एव ब्रा-
ह्मणस्य ज्ञानवधे षट्त्रिंशन्मनोक्तं वरुणं ब्राह्मणं हवांश्च द्रुहत्या व्रतं चरेदिति चान्द्रायणं वा कुर्वीत परावहय-
मेव चेति अत्रैव ज्ञानपूर्वकत्वे ह स्पतिः अरुणायाः नरस्वत्याः संगमे लोकविश्रुतो ॥ पुद्गे त्रिषवणा स्नायीति

२६८

त्रार्थलस्य भावमापन्न इति जानतो इच्छया आत्मनोरजादेवलप्रेरितः तत्रियस्य व्यतिरिक्तस्यापि भृगुपतने मरणंति
 कथायश्चित्तं भवत्येव यदाह यमः यः कामतो महापापं भूः कुर्यात्कथंचन न तस्य शुद्धिर्निर्दिष्टा भग्वप्रियतना
 दृते इति अत्रियतनस्य तत्रियविषयत्वात् भृगुपतनभितरविषये मरणंति काशक्तस्य पृष्ठा ब्राह्मणानामि
 त्यनेन प्रकुरिणवर्णयेत्तयोक्तप्रायश्चित्तद्विगुणं भवति अत्यंतगुणवतानिर्धनेन विडुषा हेतुप्रमादानिर्गुणोवा
 पादिवेयदं मरहितमंत्रब्राह्मणात्मकवेदरस्यारणेपत्रिः नियताहारष्टर्विकंपठने शुद्धिः सर्वोक्तविषय एव हेता
 यदिवे प्रहितस्तदा सरस्वतीप्रतिस्वोतो जप्तेति भविष्यपुराणे हेता यदा वेदहीनो धनेन च भवेद्गृह तदैतत्कल्पयेत्
 संप्रायश्चित्तं निबोधमे हविष्प्रभुग्वानुसरेत्प्रतिस्वोतः सरस्वतीम् धनवतो निर्गुणास्पहंतु निर्गुणाहनने मनुः
 सर्वस्ववावेदविदे ब्राह्मणायोपपादयेत् धनं वा जीवनायालं गृहेवासः परिच्छदं जीवनपर्याप्तधनदाशक्तः
 सोपस्करं गृहं दद्यात् सर्वस्वपरिमाणमाहांगिराः साशीतियत्ता हस्तार्धं सर्वाणामुच्यते तन्निर्धनो ब्रह्महाश्च
 द्योत्स्नावाधिकान् नरेश्वर भविष्यपुराणे जातमात्रे यदाह न्याद्वाह्मणं ब्राह्मणं गृह वेदाम्पासविहीनो वेधन

म. पा.
२६७

हविरपिलोमादीनि ननु एकैव हि विस्त्वे देवतात्वं च कथमिति चेत् भेदं लोमादीनि द्वयाणि हवींषि देवता ततश्च ब्रह्म सम
वायिनीति द्वयदेवतयोरस्यैव भेदः यदा तु वासिष्ठमंत्राहोमे गृह्यते तद्विदितं चतुर्थ्या वा मंत्रवर्णनं भव्यते देवतासंगति
स्तत्र दुर्बलं तपरं परमिति हविरपिलोमादीनि ननु एकैव हि विस्त्वे देवतात्वं च कथमिति चेत् भेदं लोमादीनि द्वया
णि हवींषि देवता ततश्च ब्रह्म समवायिनीति द्वयदेवतयोरस्यैव भेदः यदा तु वासिष्ठमंत्राहोमे गृह्यते तद्विदितं चतुर्थ्या
भावात् मंत्रवर्णनं देवतामृग्या तत्र लोमादिहविषां मृत्युसंबंधावगमान् मंत्रप्रकाशयन्त्येव देवतात्वमिति न वि
रोधः अयं च होमो लौकिकाग्निप्रतिष्ठाप्य तत्र कर्तव्यः पतिताग्नीनां प्रतियत्यंतरविधानात् शरीरे प्रक्षेपे वि
शेषमाह तनुः प्राप्ते दात्मानमग्नौ वासिष्ठे त्रिरवाच्छिराः काठकश्रुतिः अनशने न कर्षितोऽग्निमोरो हेदिति प्र
वेद्युः कृतोऽपवासः कुर्यादित्यर्थः भविष्यपुराणे हन्ता तु तत्र त्रियो विप्रं गृणाद्वा मिह कामतः प्रायश्चित्तं च
रेदीरविधिवत्कायपुद्गले लस्यंशस्त्रभृतां वास्याद्विड्वा मिच्छयात्मनः प्राप्ते दात्मानमग्नौ वासिष्ठे त्रिरवाच्छि
राः यजेत वाञ्छमेधेन तत्र त्रियो विप्रं गृणाद्वा मिह कामतः प्रायश्चित्तं त्रयं स्पृष्टं तत्र त्रियस्य प्रकीर्तितमिति विडुषां प्रायश्चि

२६७

तद्वसिष्ठं च न स्याद्यभागे परित्यज्य तथा च वसिष्ठ इत्येकं कर्म भूषणं हा मिमं स ममाधाय नृद्वया लोमानि मृत्यो
र्जुहोमि लोमभिर्मृत्युं वाशय इति प्रथमा त्वंच मृत्योर्जुहोमि त्वचा मृत्युं वाशय इति द्वितीयां लोहितं मृत्योर्जु
होमि लोहितेन मृत्युं वाशय इति तृतीयां सांसां निमृत्योर्जुहोमि सांसे मृत्युं वाशय इति चतुर्थी मेदो मृत्योर्जु
होमि मेदसा मृत्युं वाशय इति पंचमी स्नावानि मृत्योर्जुहोमि स्नावभिर्मृत्युं वाशय इति षष्ठी अस्थीनि मृत्योर्जु
होमि अस्थीभिर्मृत्युं वाशय इति सप्तमी अत्र च लोमप्रभृति तत्तं नृद्वयादिति लोमादीनां होमद्रव्यत्वावगमात् त्रलोमादी
नां देवतात्वं कल्पते अर्थप्रकाशने नैव मंत्राणां होमसाधनोपपत्तेः किंतु लोमभिर्मृत्युं वाशय इत्यादिवसिष्ठमंत्रवर्णा
लोचनयामृत्योरेव हविर्सेवधावगमादेव तात्वं कल्पते अर्थप्रकाशने नैव मंत्राणां होमसाधनोपपत्तेः अत्र निबन्ध
कारयोः परस्परविरोधः प्रतीयते सविरोध इत्यं परिहरणीयः प्रायश्चित्तनृयलोमादिहोमोवाजसनीयेत्येवं मंत्रा
वामिष्टेभ्यो अतो मंत्राणामेककार्यविधानादिकल्पः तत्र वाजसनीये मंत्रग्रहणो मंत्रेषु चतुर्थ्यनुनिर्देशात् त्रलोमादी
नामेव देवतात्वं तथा च भट्टवार्तिकं तद्विनेन चतुर्थ्यावामंत्रवर्णानवेष्ट्यते देवतासंगतिस्तत्र उच्यते तदयं परमिति

म. पा.
२६६

मिदेवानां नरदेव समागमे स्मेनोवभर्थस्त्रात्वाहयमध्येन शुध्यति अत्र भूमिदेवाऋत्विजः अभिषिक्ता तत्रियोय
जमानो नरदेवः तेषामन्योन्यसमागमे स्वमेनः प्रख्यापयित्वा वभर्थगत्वा तत्र स्त्रात्वा शुद्धी भूमीत्यर्थः दीर्घ
तीवा यग्रसं ब्राह्मणं गमयापि वाट्टट्टापथ निरातं कंकत्वा वाज्रसहा शुचिः पूर्वोक्तगुणविशिष्टं ब्राह्म
णं गां वापथि ट्टट्टातं नीरुजं कृत्वा यक्रांत ब्रह्महत्या प्रायश्चित्तोत्तरा शुद्धी भवतीत्यर्थः एतच्च द्वादशवार्षि
कमकमविषयम् तत्रियस्य कामकारविषये तया तवल्गः लोमभ्यः स्वाहेत्येवं हिलोमप्रभृतिवैतलुम्
सज्जनं गुः यादापि मैत्रैरेभिर्घथाक्रमं मैत्राश्च वाजसनेपके परिपठिताः लोमभ्यः स्वाहा त्वचे स्वाहा
लोहितां स्वाहा मांसाय स्वाहा मेदसे अस्थिभ्यः मज्जाभ्यः स्वाहा एते मैत्रैर्घथाक्रमं कृत्वा अन्ते स्व
शीरे त्रिधा छिन्ना जुहुयात् अत्र लोमादीनां मैत्रसाभ्यर्घ्यादेव तां तेषामेव च लोमप्रभृतिवै तन्
जुहुयादिति वचनसामर्थ्याद्दहिस्त्वमपीत्यपरार्के मितात्तरायां त भूणहननं वत्सामो ब्राह्मणं हत्वा
भूणहा भवति अवितातं गर्भं च अदितात हि गभीः पुमां सो भवेति तस्मात्पुनस्तच्च जुहते इत्ये

२६६

एतथा पादो बालेषु दातव्यः सर्ववर्णेष्वेव विधिरिति एवं च यानि शाखादिवचनानि बालांतरस्य प्रायश्चित्ता-
 भावप्रतियादकानितानि प्रासंगिकं ममिहितं प्रकृतमनुसरामः एवं पूर्वोक्तप्रकारेण यो ब्रह्महत्यादिप्रतंदा
 दशवार्षिकं कुर्वन् व्रतसमाप्तेः पूर्वमेव चौरग्याच्चाविभिहन्मानं ब्राह्मणं मोचयति स्वशरीरमंतराकृत्वा
 मोचयितुं प्रवृत्तस्मिन् तत्प्राणत्राणमंतरेणापि स्वयं म्रियते तदा शुद्धो भवेत् द्वादशसंख्याकगोरक्षणादपि
 तथापरः द्वादशमेधां गावभ्यश्चानकाले वत्समाणा रीत्यास्त्रात्वा ब्रह्महत्यायाः शुद्धिमवाप्नोति तथाचा-
 शाखः द्वादशे वर्षे शुद्धिं प्राप्नोति अंतरा ब्राह्मणं मोचयित्वा गवां वा द्वादशानां पवित्राणां सद्य एवाश्वमेधा
 वभ्यश्चाना द्वाप्रतो भवतीतिः मनुः ब्राह्मणार्थं गवार्थं वा सद्यः प्राणान्परित्यजेत् मुच्यते ब्रह्महत्या
 या गोप्राणी ब्राह्मणस्य चः गोप्तेति अत्र सद्यः प्राणान्परित्यजेदित्यनेन ब्राह्मणार्थं मरणं गोप्राणी गोप्रा-
 णस्य चेत्यनेन तद्रक्षणं दृष्ट्युपातः अतः स्वयं जीवन्तः कालेऽपि शुद्धः स्तम कुर्वन् स्वशरीरानुसा-
 रेणातदर्थं प्रवृत्तः सत्यदिमृतस्तदापि शुद्ध इति गम्यते अवभ्यश्चाने स एव विशेषमाह शास्त्रावाभू-

तेनतः दायादेभ्योनतदद्याद्विद्यालब्धमेववा पितृद्रव्येति पितृद्रव्याविनाशने एतच्चमैत्रादिषुसर्वत्रा
 नुषज्जपते मैत्रमित्रसकाशांलब्धं पितृक्रमायातमन्यैरपरुतेपित्रादिनासामर्थ्यभावादनुकृतंयत्
 किंचिद्रव्यं पुत्रादीनांदायाहीणांमध्येयइतरेस्त्वमेवसाधयेत्पुत्रातः सन्नुद्धृत्यपरुतेभ्यःसदाया
 देभ्यः तदनेनदद्यात् स्वयमेवोद्धर्तागृहणीयात् अन्यापरुतेरुतेदोत्रेनुविशेषमाहशंखः पृ
 र्वनष्टांनुयोभूमिमिकश्चउद्धरेत्क्रमात् यथाभागंलभंतेन्येदत्वाशंखरीयकम् चतुर्थभागसुद्धर्त्रे
 दत्वाश्वशिंशुभुवसुद्धर्तुसहिताः सर्वविभज्यगृहणीयः अध्यापनवेदार्थेवाख्यानविचाराद्या
 यनादिलब्धं पितृद्रव्येतिकथानात् पितृद्रव्याविनाशेनलब्धमैत्रादिविद्यालब्धात्तुनानामेवपितृ
 द्रव्याविरोधेनेत्येतद्विशेषांअतःपितृद्रव्याविरोधनापिपतिग्रहलब्धंविभजनीयमेवतथाच
 शिष्टाश्वरोदृश्यते ऊटुम्बंविभृयाद्वातुयेविद्यामधिगच्छतः भागंविद्याधनात्स्मारुलभेताश्रुतो
 पिसन् कात्यायनः परमज्ञोपयोगेनविद्याप्राप्तान्यतस्तुषा तथालब्धंयत्तुविद्याप्राप्तंतद्व्य
 ते मनुः अनुपज्ञमित्थंयत्तुविद्याप्राप्तंअमेणयउपाजितम् दायादेभ्योनतदद्याद्विद्यालब्धमेव

म.
ग.
२२९

च अमेणसेवायुद्धादिना तथावस्त्रपत्रमंकारं कृतावमुदकं स्त्रियः योगक्षेमं प्रचारं च नाभिभाजं च दत्ते
वस्त्रिणामविभाज्यत्वं धृतानामेव पत्रं वाहनम् अश्वशिविकादि तदपियद्यस्य नियमेनारोहणसाध
नेतत्र विभाज्यं अथवापत्रं शब्दोत्रलेख्यनिविष्टयनपरः तथाच वृहस्पतिः ऋणमुद्धास्य लिखितमि
ति उदाहरत्वा अत्राविभाज्यत्वमित्यनुवर्तते कात्यायनः धनं पत्रनिविष्टमिति अत्रायमभिप्रायः
यावत्पत्रं लेख्यं नोद्भियते तावदविभाज्यमिति अथवा वृहस्पत्युक्तप्रकारो विज्ञेयः अत्राविभजनी
यतदन्यथः नर्यकं भवेत् विक्रीय वस्त्राभरणं ऋणमुद्धार्य लेखितम् कृतावंचा कृतावंचेन परिवर्त्य वि
भज्यते इति अश्वदिवाङ्मते तद्विक्रयोपजीविनां विभाज्यमेव यदाजाविकादिविषमत्वेनाविभाज्यं
तज्जेषु तथाच मनुः अजाविकं सैकशफेन जातु विषमं भजेत् अजाविकं सैकशफे ज्येष्ठस्यैव
विधीयते अलंकारोपियोधेन धृतः सो विभाज्यः मनुः यत्पौजीवतीयः स्त्रीभिरलंकारो धृतो भवे
त् न तं भजेरन्दायादाभाजमानापतेति अवहृदकलञ्चेषपियोधेन धृतः सो विभाज्यः यदाह गौ
तमः स्त्रीषु च संयुक्तास्वविभागा इति संयुक्तासु अवहृदसु योगक्षेमं अलब्धस्यालाभो योगः अल

२२९

नविधेते सध्यमेकर्मणीतवश्यकर्मणीसर्ववर्णसाधारणस्यस्यः एवमापदंनिसीर्यशायश्चित्रं कृत्वास्वमार्गतिरेतो
 भवेत् तथा वयात्तवल्काः निसीर्यतामयात्मानं यावयित्वा प्रायश्चित्तैः पथिस्ववर्णधर्मस्ववर्णधर्मस्ववर्णधर्मनिरी
 तानां फलनाह पैठीनसिः ब्राह्मणस्य प्रजापत्यसमैद्रं पदं तद्वियस्यमाकृतं वैश्यस्य गां धंर्वशूद्रस्य स्नानं व्रजं तिते से से क
 र्माणभिरताश्च यइति अथ प्रासंगिकं परिसमाप्य प्रकृतमनुसरामः तत्रमथाह स्नानविधिः तत्रादौ तावत्प्ररोचनार्थं स्ना
 नप्रशंसा योगयाज्ञवल्काः अगम्यामनात्स्नेयात्पापेभ्यश्च प्रतिग्रहात् रहस्याचरितासापात्सुच्यते स्नानमाचरं
 त् मनः प्रसादजननं रूपसौभाग्यवर्धनम् शोकः स्वप्नहंस्नानं मोक्षदं ह्लादनं तथा स्नानभेदानाह शास्त्रः ॥
 स्नाने तद्विधिं प्रोक्ते गौणमुत्प्रेक्ष्य भेदतः तयोस्तु वारुणे मुख्यतस्तु नः षड्विधं भवेत् नित्यं नैमित्तिकं कांक्षिकं क्रियांगं स
 लकर्षणं क्रियास्नानं तथा षष्ट्योः स्नानं प्रकीर्तितं एतल्लक्षणान्यपि स एवाह अस्नातस्तु प्रमात्राहो जप्याग्निह
 वनादिषु प्रातः स्नाने तदर्थं तने तस्नानं प्रकीर्तितम् प्रातरित्युपलक्षणं अतो माध्यंदिनस्यापि नित्यत्वमेव ॥
 तथा च साधारण्येनाह गोवलिः नित्यं सततं निर्वर्त्यमिति वैय्याज्ञपादोपि प्रातः स्नानी भवेत् त्रिसंमये स्नानं सदा भ
 वेदिति चंडालशवपृष्ठादिसंस्नानांतरजस्वलां स्नानाहं सुयदा स्नाति स्नाने नैमित्तिकं हितम् पुंष्यस्नादि

यं रायं प्राप्नो जीवत्कारु कर्मभिः येः कर्मभिः प्रचरितैः शुश्रूष्यंते हि जातयः तानि कारु क कर्माणि शिष्यानि विविधानि
 च ऊर्वन्तेति चेत्सः आपयपीतरहतिभ्योपि स्वहतिरेव ब्राह्मणस्य जायसीताहमनुरेव वरं स्वधर्मो विगुणः परधर्मा
 त्वनुष्ठितात् परधर्मेण जीवहिंसयः यतति जानितः वैश्वहतिमनानिष्ठं ब्राह्मणः स्वययि स्थितश्च हतिः कर्षिः त
 नः स्वीदन्निमं धर्मं समाचरेत् सर्वतः प्रतिगृहणीयान् ब्राह्मणस्त्वनये गतः नाध्यापनायाजनाहागहिताहाप्रति
 ग्रहात् दोषा भवति विप्राणां ज्वलनां उसमाहिते तथा जीवितासयमायत्रो योनमंति यतस्ततः आकाशमिव यं के
 न स पापेन नीलेष्यते तथार्यवादेऽपि अर्थार्थश्चात्र मभ्यागादिभ्यामिवः अजायनीम् चंडालहस्तादादाय धर्माधर्म
 विवक्षाणाः अजायनींश्चात्राणि आपा य संतागता आवश्यकस्य कर्मणाः सम्यगर्थचौरमपि क्वचि नानुजानाति वा
 नस्य संमूलफलं दार्वग्न्यर्थं तथैव च तृणं च गोभ्यो ग्रामार्थं मलेयं मनु रव्रीत् वानवस्य संपन्नपुष्पादि हि जोधराः क्षी
 णहतिर्होस्तिद्वे देवमूलके आददानः परदोत्रात्र दंडं दातुमर्हति तथैव स प्रमेभक्ते भक्ता नियतं न श्रुता अश्रुत न वि
 धेति न हंतं यं हीन कर्मणाः ब्राह्मण्यतिरिक्ता अश्रोत्रियो हीन कर्मस्य भिधीयते उत्कृष्टं चापकृष्टं च तयोः कर्म
 न विद्यते मध्यमे कर्मणो हि ता सर्वसाधारणो हि ते तयोर्ब्राह्मणशूद्रयोर्कृष्टं ब्राह्मणकर्म अथ कृष्टं शूद्रकर्म

तत्रमनुः अजीवंस्तु यथोक्तेन ब्राह्मणः स्वेन कर्मणा जीवेत्तद्विषयधर्मेण सहस्रप्रसन्नैः उभाभ्यामप्यजीवंस्तु कथं स्यादि ५१
 तिचेद्भवेत् कृषिगोरक्षमास्यायजीवेद्दृष्ट्या जीविकाम् वैश्यपट्टमापि जीवतो विक्रीयमाहस एव च सर्वात्मानं व्यपो
 हेतुकता त्रैवितिलैः सह ~~विषयदृष्ट्या जीवते~~ व्यपोहेतेति सर्वत्रानुषज्यते अश्वमनो लवणं चैव पशवो ये च मानुषैः
 सर्ववतांतरं वरं कृत्वा न दौमाविकानि च अपि चेत्पररक्ता निकलमूले तथैव धीः अयः शास्त्रं विषं मोसं मोसं ग
 भाश्च सर्वशः क्षीरदौद्रं दपि द्युतं तैलं मधुगुडं ऊषणं अरण्यं च पशून् सर्वांश्च द्रष्टुं श्रुतं यथासि च मध्यं नीलं च लाक्षां
 च द्विषा फेकं फास्तया अत्र रसग्रहणेनैव लक्षणा स्यापि ग्रहणे सिद्धे पुनर्ग्रहणं दोषाधिक्यप्रतिपादनार्थं एतेनास्य
 दपि पुनरुक्तं स्यात् तं दौद्रं मधुकल्कः सिक्कं मादिकस्य मधुशब्देनैवोपादानम् सद्यः यतति मांसेन लाक्षणा
 लवणोत्तव अहेन सूक्ष्मो भवति त्रसणः क्षीरविक्रयात् इतरेषां तु यस्यानां विक्रियादिह कामतः ब्राह्मणसत्त्वात्
 ण वैश्यभावं निगच्छति रसादसौ निर्मातव्या नत्वेव रक्षाणं रसैः कृत्वा त्रैवा कृत्वा त्रैव तिलधानेन तत्समः तिमातः
 व्याः परिवर्तनीयाः जीवेदेतेन राजस्यः सर्वेणाप्यनयंगतः तत्त्वेवं ज्ञायमीदृशमभिमतं न कर्हिचित् एतेन पूर्वा
 क्तेन अनयमापत् वैश्यो जीवत्यधर्मेण पट्टदृष्ट्यापि वर्तयेत् अशक्नुवंस्तु पशून् पशून् कर्तुं हि जन्मनाम् पुत्रदा

सर्वेषामपि चैतेषां ऊसीदमधिकं विदुः अनादृष्टा राजभयात् दृष्टकायैरुपद्रवैः कृष्णादिके भवेद्धानि स्मात्तसीदेन विद्या
 ते अथ शूद्रवृत्तिः न च मनुः विशाणो वेदविदुषां गृहस्थानां पशुसिन्तां शुश्रूषैव न शूद्रस्य धर्मोति श्रेयसः परः बृहस्पतिः
 शौचं ब्राह्मणशुश्रूषा प्रथमं धर्मलक्षणं यदस्य त्कुरुते किं विदुः शूद्रवृत्तस्य निष्कलमं द्विजशुश्रूषा त्रिवर्णशुश्रूषा तस्य नि
 ष्कलमिति द्विजसेवाया विरोधे यदस्य त्कुरुते तन्निरर्थकमित्यर्थः गौतमः चतुर्थो वर्णः एकजातिः तस्यापि सत्सम
 कोपः शौचं धर्मनार्थं पाणिपादक्षालनमेकैश्चाद्वकर्मभूतमरणं स्वदारवृत्तिः परिवार्याचेतरेषामेभ्ये वृत्तिलिप्तेत इ
 तरेषां द्विजात्तनां याज्ञवल्क्यः भार्यारतिः शुचिर्भूतभर्ता श्राद्धक्रियारतः नमस्कारेण मंत्रेण पंचयज्ञा ब्रह्मपयेत् न
 मउत्पेतावावाते वमंत्रः देवताभ्यः पितृभ्यश्च महायोगिभ्य एव च नमः स्वधायै स्वाहायै नित्यमेव नमो नम इति वामंत्रः
 न त्वनेग्रः शूद्रस्य कथमग्निमाध्यकर्मधिकारः विवाहाग्राविति चेन्न शूद्रस्य विवाहो माभावात् तस्मै मंत्रकोसिहो
 मः न च शूद्रो मंत्रवान् न च मनस्कारमंत्रेणो वमंत्रवेत्रेति वाच्यं तस्य पंचयज्ञेष्ववविहितत्वात् तस्मादग्निमाध्यकर्मणि
 कार्याणि तं प्रति साक्षाद्विधायात् निषादस्य यतीष्टिवत् किंच द्विजातीनामपि न विवाहाग्रौ नियतैवैश्वदेवकर्म किमुत
 शूद्रस्य एवं च शूद्रस्य यत्र यत्र होमविधिस्तत्र लौकिकाग्रावेव मंत्रांतराविधानं च नमस्कारमंत्र एवेति सिद्धं अथापहृतिः